ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01
21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ.
Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐ
ρίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ.
98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ,

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ' 1780

ΚΥΡΙΑΚΗ
30
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7.24'. Δύσις ἡλ. 5.4'.
ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΛ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 20.2, ἐλαχ. 9.6. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Κρητικὸν ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 770.2

ΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΕΥΡΥΤΑΤΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΝΔΙΝΟΝ, Νοέμβριος.—Ἕνα τὰ πρῶτα νομοσχέδια ποὺ ὑ- θησαν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν τήτων μετὰ τὴν ἐπανάληψιν ἐργασιῶν της, εἶναι τὸ «περὶ ημοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν ῶν». Ἐπικρατεῖ τώρα εἰς τὴν λίαν τέτοιο αἴσθημα «ντεφαι- οῦ», ὥστε μέτρα, ἀκόμη καὶ σημασίας τοῦ προκειμένου οσχεδίου, νὰ παρέρχωνται ἀ- στηρητα ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς μοιρίας τοῦ λαοῦ. Ἔτσι δὲν διαβάσετε τίποτε σχεδὸν εἰς Τύπον περὶ τῶν προτεινομέ- μεταρρυθμίσεων, διὰ τῶν ὁ- φιλοδοξεῖται ἡ ἀναβίωσις ἀγγλικῆς γεωργίας.

Ἐν ὀλίγοις, τὸ γεωργικὸν νο- σχέδιον προβλέπει διὰ τὴν ἵ- σιν μιᾶς Γε- ικῆς Ἑταιρί- ἡ ὁποία, χρη- δοτουμένη τοῦ κράτους, ἀναλάβῃ τὴν εἰσαγωγὴν πει- ιάτων καλλιερ- ας εἰς μεγά- κλίμακα· διὰ ἀναγκαστικὴν ἀλλοτρίωσιν καταλελειμμέ- καλλιεργησί- γαιῶν, αἵτι- ες χρειάζονται ίωσιν διὰ νὰ ανέλθουν εἰς κατάστασιν πα- γωγικῆς ἐκμε- ταλλεύσεως· καὶ τὴν εὐρεῖαν ἐ- κτασιν τοῦ συ- στήματος τῆς μι- κροκαλλιεργεί- ας ἐπίσης θὰ εξαχθῇ κρατικὴ ωτοβουλία, ἐφ' ον τὸ κράτος ἐγγυηθῇ τὴν ορήγησιν τῶν νείων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐξα- ρασθοῦν οἱ κλῆροι. Τὸ νομο- διον εἰς τὴν παροῦσαν μορφὴν ὑπολογίζει ὅτι τὸ κόστος κα- «μικροῦ» μεριδίου θὰ εἶναι πε- τὰς 1000 λίρας —καί, ὁσηδή- τε καὶ ἂν εἶναι ἡ διαφορὰ τῶν ροτικῶν ἀξιῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, εὔ- λως δύναται κανεὶς νὰ ὑπολο- πόσον «μικρὴ» θὰ εἶναι καὶ νέα καλλιέργεια!

Ἡ τελευταία διάταξις προορί- εται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ κόμμα ῶν Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον πάν- τε ἀπὸ τοῦ 1906 διεξήγαγεν ἀ- να πρὸς γεωργικὰς μεταρρυθ- σεις διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τσιφλικίων μὲ ἕνα μεγάλον ριθμὸν «οἰκογενειακῶν κτημά- των». Αἱ δύο πρῶται μεταρρυθμί- σεις ἔχουν φανερὸν σοσιαλιστικὸν χρωματισμὸν — ἀλλὰ ἀκίνδυνον πάντοτε.

⁂

Τὸ πρόβλημα τῆς ἀγγλικῆς γε- ωργίας εἶναι, βέβαια, πολὺ συν- θετώτερον ἀπὸ ὅ,τι τὸ παρουσιά- ζει ἕνα νομοσχέδιον τοῦ ἀνωτέρω περιεχομένου. Τὸ σύστημα δηλα- δὴ τῆς καλλιεργείας καὶ ἰδιοκτη- σίας εἶναι τριτεύων παράγων εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν σημερινῶν δυσκολιῶν. Ἐὰν ἡ μεθοδικοποίη- σις τῆς καλλιεργείας μπορῇ νὰ ἀναζωογονήσῃ τὴν παραγωγήν, αἱ μεταρρυθμίσεις πράγματι θὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ὑπερπήδησίν των. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἰσχυρίζεται σοβαρῶς ὅτι μόνον ἡ rationalisation θὰ ἐπιτύχῃ τὸ θαῦμα. Οἱ ἀριθμοὶ βοηθοῦν πολὺ διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς καταστάσεως. Εἰς τὴν ἀγγλικὴν τιμὴν κόστους (διὰ σιτηρά) τῶν 53 σελλινίων ἀντιστοιχεῖ σήμερον ἡ τιμὴ τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς τῶν 32 σελλινίων. Ἡ δαπάνη μεταφορᾶς, ἐξ ἄλλου, ἀπὸ τὸ Νόρφολκ εἰς τὸ Παίσλεκ (μεταξὺ τῶν δύο ἐπαρχιῶν τῶν βρεττανικῶν νήσων) εἶναι ἴση μὲ τὰ κόμιστρα ἀπὸ τοῦ Πόντου εἰς τοὺς ἀγγλικοὺς λιμένας! Οἱαδήποτε μεταρρύθμισις δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ ἀνατρέψῃ τὸ ἀναπόφευκτον συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἁπλῶν ἀριθμῶν.

Ἄλλοτε (τὸν παρελθόντα Ἰούνιον) εἴχαμε ἀσχοληθῆ διεξοδικώτερον ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν μὲ τὰ εἰδικὰ προβλήματα τῆς ἀγγλικῆς γεωργίας. Εἶναι ἴσως σκοπιμώτερον τώρα νὰ ἀναλύσωμεν τὰς ἐλπίδας ποὺ βασίζονται εἰς τὸ νέον νομοσχέδιον.

Κατὰ μίαν στατιστικὴν περὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ ἔτος 1928—29 (κατὰ μέσον ὅρον οἱ ἴδιοι ἀριθμοὶ ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ προηγούμενα πέντε ἔτη) αὕτη ἀπηρτίζετο ἀπὸ τὰ κάτωθι εἴδη:

	Ἀξίας Λ. Α.
Σφάγια	101.800.000
Γαλακτερὰ προϊόντα	65.500.000
Πτηνοτροφ. προϊόντα	19.100.000
Μαλλιά	3.800.000
Σύνολον	190.200.000
Λαχανικὰ & σιτηρὰ	57.800.000
Ὀπωρικὰ & ἄνθη	24.700.000
Σύνολον £	272.700.000

Ἔναντι τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν μπορεῖ νὰ συγκρίνῃ ὁ ἀναγνώστης τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατατασσομένην ὡς ἀκολούθως:

	Ἀξίας Λ. Α.
Σῖτος & ἄλευρα	95.971.000
Κρέας	113.598.000
Ζῶα πρὸς σφαγὴν	16.376.000
Βούτυρον & τυρὸς	68.500.000
Αὐγά	17.800.000
Ὀπωρικὰ καὶ ξηροὶ καρποὶ	35.400.000
Λαχανικὰ	11.000.000

Διὰ τὴν πρώτην (ἀγγλικὴν) παραγωγὴν ἀπασχολοῦνται τὰ 7,2 % τοῦ πληθυσμοῦ —ἕνας ἀριθμὸς ὁ ὁποῖος δεικνύει πόσον πράγματι τελειοποιημένη εἶναι ἤδη ἡ ἀγγλικὴ καλλιέργεια!

Εἶναι φυσικὸν ὅτι ὅλοι οἱ ὑπολογισμοὶ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καθοδηγοῦνται ἐκ τῶν διδαγμάτων τῶν ὡς ἄνω ἀριθμῶν. Ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ κτηνοτροφία καὶ ἡ πτηνοτροφία εἶναι περισσότερον ἐπικερδεῖς παρ' ὅ,τι ἡ γεωργία εἰς τὴν περιωρισμένην της ἔννοιαν. Ἐκεῖ λοιπὸν στρέφεται ὅλη ἡ σημερινὴ προσπάθεια.

Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν εἰδικῶν ἐπιζητεῖται ἡ εἰσαγωγὴ «ἀναμίκτου γεωργίας» τ. ἔ. ἐναλλασσομένης καλλιεργείας καὶ κτηνοτροφίας. Ἡ προϋπόθεσις τοῦ προγράμματος αὐτοῦ εἶναι ὅτι θὰ ἀποδειχθῇ ἐξ ἴσου ἐπωφελὲς νὰ ἀντικατασταθοῦν οἱ σημερινοὶ μεγαλοϊδιοκτῆται (οἱ Λόρδοι) μὲ τοὺς μικροὺς ἰδιοκτήτας-καλλιεργητάς. Ἡ κτηνοτροφία, ἀναλογικῶς ἀπασχολεῖ πολὺ μικρὸν ἀριθμὸν ἐργατῶν οὕτως ὥστε ἡ «οἰκογένεια» νὰ εἶναι ἐπαρκὴς ἐργατικὴ δύναμις διὰ τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς αὐτὴν κτῆμα.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας τῆς Κυβερνήσεως Μακντόναλντ Δόκτωρ Ἄντισον

Εἶναι εὔκολον ὅμως νὰ ὑπερβάλλῃ κανεὶς τὴν οἰκονομικότητα τῆς μεταρρυθμίσεως. Τὸ μεγάλο κτῆμα, ἐὰν πράγματι διευθύνεται ἐπιστημονικῶς, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ μεγάλο ἐργοστάσιον. Ὄχι διότι ἐπιδέχεται ἡ γεωργία ἢ ἡ κτηνοτροφία μηχανοποίησιν εἰς τὸν ἴδιον βαθμὸν ποὺ ἐφαρμόζεται π. χ. εἰς τὸ ἐργοστάσιον Φὸρντ—ἀλλὰ διότι ἡ μεγάλη γεωργικὴ μονὰς εἶνε προσφορωτέρα εἰς τὰ πλεονεκτήματα τῆς οἰκονομικῆς rationalisation καὶ τοῦ τράστ. Τὸ «φινανσάρισμα» ἑνὸς μεγάλου κτήματος διὰ παραγωγικῶν δανείων εἶναι εὐκολώτερον. Ἡ διάθεσις τοῦ προϊόντος εἰς τὴν ἀγορὰν εἶναι σχεδὸν μονοπωλιακή. Καί, ἐπὶ πλέον, ὁ μεγαλοκτηματίας μπορεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν οἰκονομίαν εἰς τὴν χρησιμοποίησιν μηχανημάτων κ.τ.τ., τὰ ὁποῖα θὰ ἐργασθῇ πληρέστερα.

Εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς πλευρᾶς αὐτῆς τοῦ προβλήματος ὀφείλεται ἡ πρώτη διάταξις τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ σημασία τῶν κρατικῶν μεγάλων κτημάτων (ἕνα πείραμα ἐθνικοποιήσεως τῆς γεωργίας) εἶναι φανερά. Ἡ ἀνάγκη τῆς καθιερώσεώς των ἀνεγνωρίσθη διότι σήμερον οἱ λόρδοι-γαιοκτήμονες εἴτε λόγῳ τῆς βαρείας φορολογίας, εἴτε διότι ἀπεξενώθησαν ἀπὸ τὰς καλλιεργητικὰς μεθόδους, εἴτε διότι τὸ ἐργατικὸν κόστος τοὺς ἀποτρέπει, ἔχουν παύσει σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν εἰς μεγάλην κλίμακα δι' ἴδιον λογαριασμὸν καλλιέργειαν, προτιμῶντες τὴν τμηματικὴν ἐνοικίασιν τῶν κτημάτων των εἰς μετρίους καλλιεργητάς. Οἱ τελευταῖοι, ἐνῷ δὲν ἔχουν τὰ πλεονεκτήματα τοῦ μικροϊδιοκτήτου-καλλιεργητοῦ, καὶ ἐπιβαρύνονται κατὰ συνέπειαν μὲ τὰ ἐργατικὰ ἔξοδα, ἔχουν ἐπίσης τὸ μειονέκτημα ὅτι στεροῦνται τῶν κεφαλαίων διὰ τὰς ἀναγκαίας τελειοποιήσεις. Ἀλλά, ὅπως ἐπανειλημμένως ἐσημειώσαμεν, τὰ κρατικὰ κτήματα θὰ εἶναι μόνον πείραμα καὶ ὑποδείγματα. Δὲν ἐπιζητεῖται μέσῳ αὐτῶν ἡ λύσις. Ἴσως ὅμως τελικῶς τὸ πείραμα ἀποδείξῃ ἄλλως.

⁂

Ἡ μικροκαλλιέργεια ἔχει πολλὰ τὰ καλὰ θεωρουμένη ἀπὸ ἄλλης, μὴ οἰκονομικῆς, ἀπόψεως. Θὰ ἐπαναφέρῃ τὸν Ἄγγλον εἰς τὴν γῆν καὶ θὰ τοῦ ἐπαναδώσῃ τὸ ἠθικόν του καὶ τὴν ὑγείαν του. Θὰ ἐξισώσῃ τὴν κατανομὴν τοῦ πληθυσμοῦ μεταξὺ πόλεως καὶ χωρίου (80 % τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἀγγλίας σήμερον κατατάσσεται ὡς «ἀστικός»).

Εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ραδιοφώνου, τοῦ γραμμοφώνου, τῆς μεγάλης καὶ φθηνῆς ἐφημερίδος, τῆς φθηνῆς συγκοινωνίας ὁ «ἀστὸς» ἔχει πολὺ ὀλίγα νὰ ἀντιτάξῃ εἰς τὰ πλεονεκτήματα τῆς ζωῆς τοῦ χωρίου.

Ἴσως οἱ λόγοι αὐτοὶ νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸ βάθος τῆς σκέψεως τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Πρὸς συνδυασμὸν τῶν πλεονεκτημάτων τῆς μικροκαλλιεργείας μὲ τὰ ἀναμφισβήτητα πλεονεκτήματα τῆς παραγωγῆς εἰς μεγάλην κλίμακα προτείνεται τώρα ἡ συμπλήρωσις τοῦ νομοσχεδίου μὲ διατάξεις προνοούσας διὰ τὴν μελλοντικὴν «συνεταιρικὴν» ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορείας τῶν βρεττανικῶν γεωργικῶν προϊόντων. Ὁ Συνεταιρισμὸς (ὑπὸ τὴν μορφὴν ἰδίᾳ τοῦ «καταναλωτικοῦ») ἔχει ἀποδειχθῆ λίαν ἐπιτυχὴς ἐν Ἀγγλίᾳ ὥστε νὰ δικαιολογῶνται ἐλπίδες καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογήν του εἰς τὴν γεωργίαν. Ἄλλωστε, τὰ νέα μέτρα ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ δημιουργήσουν ἐγχώριον παραγωγὴν ἱκανὴν νὰ ἀναλάβῃ τὴν σημερινὴν Δανικὴν μερίδα τῶν εἰσαγωγῶν, ποὺ εἶναι ἡ σημαντικωτέρα. Καὶ οἱ Δανοὶ γεωργοὶ ἔχουν ὀργανωθῆ κατὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς τρόπον.

Σ. Ν. Σ.

Η ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΑΙ ΑΙ ΖΥΜΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Ο ΝΕΟΣ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΣ

Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1931 θὰ ἐξαγγελθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ Ἑλληνο - βουλγαροτουρκικὴ τελωνειακὴ ἕνωσις. — Ἡ Βαλκανικὴ Συνομοσπονδία ἐν σχηματισμῷ.—Πῶς τὴν βλέπουν αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις. — Ἡ Ἀγγλία γοητευμένη, ἡ Γαλλία εὐτυχής, ἡ Ἰταλία ὑπὸ παρηγορίαν.

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΟΥ·Ι·ΛΛΙΑΜ ΜΑΡΤΕΝ

Εἶναι ἀρκετὰ σπάνιον εἰς τὴν ἱστορίαν νὰ διδάξῃ τοὺς λαοὺς ἡ πεῖρα. Εἰς ἐπὶ πλέον λόγος συγχαρητηρίων ὅταν ἐπιτευχθῇ τοῦτο. Ἀπὸ τῆς ἐλευθερώσεώς των αἱ Βαλκανικαὶ χῶραι δὲν ἔπαυσαν νὰ εἶναι ἀθύρματα καὶ ὄργανα εἰς χεῖρας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Ὠρθοῦντο ἀντιμέτωποι ἀλλήλων χάριν συμφερόντων, τὰ ὁποῖα, κατὰ βάθος, τοῖς ἦσαν ξένα. Ἐκραδάνθησαν ἀπὸ μίση τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἐκλάβῃ ὡς αἰώνια, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ἦσαν τεχνητά. Καὶ ἐξωθήθησαν κατὰ περιόδους εἰς ἀδελφοκτόνους πολέμους.

Ἂν τὰ σημεῖα δὲν ἀπατοῦν, οἱ λαοὶ οὗτοι ἀρχίζουν νὰ κατανοοῦν ποῖον παιγνίδιον τοῖς ἐπαίζετο. Ὁ τελευταῖος πόλεμος τοὺς ἐδίδαξε. Τὰ ἑκατομμύρια τῶν δυστυχῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὰς ἑστίας των, ἀπεγυμνώθησαν τῆς περιουσίας των, εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ μὴ ἐπαναρχίσουν. Σχηματίζουν συμπαγῆ μᾶζαν, ἐφ' ἧς δύναται νὰ ἐρεισθῇ ἡ πολιτικὴ τῆς εἰρήνης.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι μεταβάλλονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐν Εὐρώπῃ, τὰ συστήματα συμμαχίας τὰ ὁποῖα διερεθίζουν τοὺς μικροὺς λαοὺς καὶ αὔριον θὰ ἠδύναντο νὰ τοὺς διεγείρουν κατ' ἀλλήλων. Ἡ Νοτιοσλαυΐα βασίζεται ἐπὶ τῆς Γαλλίας· ἡ Βουλγαρία θὰ βαδίσῃ ὄπισθεν τῆς Ἰταλίας; Ἀναμφιβόλως, ἂν ἀφεθοῦν τὰ πράγματα ν' ἀκολουθήσουν τὴν πορείαν των. Ἀλλ' ἴσως εἶναι ἀκόμη καιρὸς καὶ περὶ τούτου ἀσχολοῦνται ἄνδρες, εἰς οὓς ἡ ἀνθρωπότης θὰ ὀφείλῃ μεγίστην εὐγνωμοσύνην, ἂν ἐπιτύχουν.

Οἱ ἀναγνῶσταί μας δὲν ἐλησμόνησαν τὴν Βαλκανικὴν Διάσκεψιν τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις συνῆλθε πρό τινος, ὑπὸ τὴν ἐπίνευσιν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τῆς Εἰρήνης. Ἡ Διάσκεψις ἐκείνη, μὴ ἔχουσα κυβερνητικὸν χαρακτῆρα, δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀποφάσεις. Ἀλλ' ἦτο προωρισμένη καὶ ἐπέτυχε νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Βαλκανικῶν λαῶν μίαν βούλησιν κατευνασμοῦ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν προσεγγίσεως, ἐφ' ὧν βάσεων δύνανται αἱ Κυβερνήσεις νὰ οἰκοδομήσουν μίαν θετικὴν πολιτικήν. Ὁ σκοπὸς οὗτος, ἐπετεύχθη πλήρως καὶ ἡ Βαλκανικὴ Διάσκεψις ἀπέδωκεν ἀμέσους καρπούς, οἵτινες ἀποδεικνύουν ὅτι αὕτη συνῆλθε τὴν κατάλληλον στιγμὴν καὶ ἐν εὐνοϊκῇ ἠθικῇ ἀτμοσφαίρᾳ.

Ἡ ἐπιοῦσα τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως ἐσημειώθη διὰ γεγονότος ἐντυπωσιακοῦ: διὰ τῆς ἐπισκέψεως τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Μιχαλακοπούλου εἰς Ἄγκυραν καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν. Αἱ συμφωνίαι αὗται θέτουν τέρμα εἰς προαιωνίαν διένεξιν. Συνεπάγονται τὴν ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος ὁριστικὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἐδαφικοῦ καθεστῶτος τοῦ δημιουργηθέντος ὑπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου, δηλαδὴ τὴν ἐγκατάλειψιν δικαιωμάτων χρονολογουμένων ἀπὸ τῶν Μηδικῶν πολέμων τοὐλάχιστον.

Ἡ ἐγκατάλειψις αὕτη ἐπέτρεψε τὴν σύναψιν συνθήκης φιλίας καὶ γενικῆς διαιτησίας, μιᾶς ναυτικῆς συμφωνίας, ἥτις θὰ ἐμποδίσῃ ἐν τῷ μέλλοντι πάντα ἀνταγωνισμὸν εἰς ἐξοπλισμοὺς μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν καὶ τέλος μιᾶς συνθήκης περὶ ἐμπορίου καὶ ἐγκαταστάσεως, ἥτις ἀποκαθιστᾷ ὁμαλὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Ἐν ἄλλοις λόγοις, ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία ἀπὸ μιᾶς καταστάσεως λανθάνοντος πολέμου μετέστησαν ἀποτόμως εἰς ἐγκαρδιότητα, οἵαν ὀλίγοι λαοί, ἐκ παραδόσεως σύμμαχοι, ἐγνώρισάν ποτε.

Δὲν πρέπει νὰ στερήσωμεν τῆς δόξης τῆς μεταβολῆς ταύτης τοὺς ἄνδρας οἵτινες τὴν ἐπεχείρησαν μετὰ μυρίων ἐσωτερικῶν δυσχερειῶν, τοὺς κ.κ. Βενιζέλον καὶ Μιχαλακόπουλον ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ καὶ τὸν Τεβφὴκ Ρουσδῆ ἀφ' ἑτέρου. Τὸ καθ' ἡμᾶς, εἴμεθα εὐτυχεῖς, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ βάσεις τῆς γενικῆς ταύτης συμφωνίας εἶχον τεθῆ ἐν Γενεύῃ, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μπὼ - Ζεζοὺρ» κατὰ Μάρτιον τοῦ 1928, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μακρᾶς ἀναρρώσεως τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἥτις συνέπεσε μὲ τὴν ἐν Γενεύῃ παραμονὴν τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἀκόμη καὶ ἂν αἱ Ἑλληνοτουρκικαὶ συμφωνίαι ἐπρόκειτο νὰ εἶνε μεμονωμέναι, θὰ εἶχον μεγίστην σημασίαν διὰ τὴν σταθεροποίησιν τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου. Πραγματικῶς ὅμως ἡ σημασία των ὑπερβαίνει πολὺ τὸν κύκλον τῶν δύο ἀμέσως ἐνδιαφερομένων Κρατῶν. Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ συμφωνία, ἐπιτηδείως συνταχθεῖσα, θὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις, ὡς ἐλπίζουν τινές, εἰς μίαν γαλλοϊταλικὴν συμφωνίαν. Ἐξ ἄλλου οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι τὸ σύνολον τῶν συμφωνιῶν τῆς Ἀγκύρας ἐγκαινιάζουν ἐν Βαλκανίοις πολιτικὴν κατάστασιν ἐξ ὁλοκλήρου νέαν.

Ἤδη, αἱ Κυβερνήσεις Ἀθηνῶν καὶ Σόφιας διαπραγματεύονται, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι, ὅπερ κατέστησε δυνατὴν τὴν ἑλληνοτουρκικὴν ἐκκαθάρισιν, ἕνα γενικὸν διακανονισμὸν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Ἡ ἐγκάρδιος φιλία ἥτις ἑνώνει ἤδη τὴν Σόφιαν μὲ τὴν Ἄγκυραν ἐπιτρέπει εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν νὰ παίζῃ εἰς τὰς διαπραγματεύσεις αὐτὰς χρησιμώτατον ρόλον μεσάζοντος. Οὕτω προβλέπεται ὅτι ἐντὸς προθεσμίας μηνῶν τινων τὸ πολὺ θ' ἀπολήξουν αὗται εἰς εὐτυχὲς τέρμα.

Αἱ τρεῖς αὗται χῶραι, ἡ Βουλγαρία, ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία, θὰ ἑνωθῶσι διὰ δικτύου συνθηκῶν, αἵτινες δὲν θὰ ἔχουν ἀρνητικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ θ' ἀποτελοῦν τὴν βάσιν στενῆς συνεργασίας, ἀκόμη καὶ κοινῆς πολιτικῆς. Δὲν πρόκειται ἀκόμη ἐξ ὁλοκλήρου περὶ ὁμοσπονδίας. Ἀλλ' ἤδη πρόκειται περὶ πράγματός τινος τὸ ὁποῖον εἶνε περισσότερον ἀπὸ μίαν συμμαχίαν, τοὐλάχιστον περὶ τελωνειακῆς ἑνώσεως, τῆς ὁποίας ἡ σύναψις θὰ ἐξαγγελθῇ εἰς τὸν κόσμον τὸ προσεχὲς φθινόπωρον, κατὰ τὴν δευτέραν Βαλκανικὴν Διάσκεψιν, ἥτις θὰ συνέλθῃ ἐν Κων)πόλει. Δὲν χρειάζονται πολλὰ λόγια διὰ νὰ καταστήσῃ τις νοητὸν πόσον θὰ μεταβληθῇ ἐκ τούτου ἡ πολιτικὴ ἀτμόσφαιρα τῶν Βαλκανίων.

Θὰ ἐρωτήσῃ τις ἴσως τί σκέπτονται ἐν προκειμένῳ αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις. Περὶ τούτου φροντίζουν ἐλάχιστα οἱ λαοὶ οὗτοι, οἵτινες θέλουν τέλος νὰ προσπαθήσουν, ὅπως ἐπανεύρουν ἑαυτοὺς καὶ ἐν τῷ μέτρῳ καθ' ὃ ἔχουν ἀνάγκην βοηθείας νὰ τὴν ἐπιτύχουν δι' ἰδίων δυνάμεων καὶ οὐχὶ διὰ πολιτικῶν φιλοφρονήσεων, αἱ ὁποῖαι στοιχίζουν ὑπερβολικά.

Ἡ Ἀγγλία εἶναι βεβαίως γοητευμένη ἀπὸ μίαν περιπέτειαν, ἥτις ἐξασφαλίζει εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ τὴν Μεσόγειον τὸ καθεστὼς καὶ τὴν εἰρήνην. Ἡ Γαλλία πρέπει νὰ εἶναι εὐτυχὴς διότι ἡ Βουλγαρία δὲν ρίπτεται εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ἰταλικῆς συμμαχίας καὶ ἡ Ἰταλία θὰ θεωρήσῃ ἑαυτὴν εὐτυχῆ ἀποφεύγουσα τὴν ἕνωσιν ὅλων τῶν Νοτιοσλαύων, τοῦθ' ὅπερ θ' ἀπετέλει σκληρὸν πλῆγμα κατὰ τῆς θέσεώς της ὡς Μεγάλης Δυνάμεως. Τοῦτο ἀκριβῶς θὰ μεταβῇ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς Ρώμην ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ. Ἐξ ἄλλου, ὁ κόσμος θ' ἀνακουφισθῇ βλέπων τοὺς Βαλκανικοὺς λαοὺς λαμβάνοντας συνείδησιν ἑαυτῶν, ἑνουμένους, διαφεύγοντας ἐπίσης τὰς διαλυτικὰς ἐπιρροὰς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ ἀπαρνουμένους τὰ μίση τὰ ὁποῖα τοὺς καθίστων κίνδυνον διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

Ἔχομεν ἤδη πολλάκις σημειώσει εἰς τὰς στήλας ταύτας τὰ κινήματα συγκεντρώσεως Κρατῶν τὰ ὁποῖα παρατηροῦνται εἴς τινα μέρη τῆς ἠπείρου μας καὶ εἶναι ὡσὰν μία προεικόνισις τῆς αὐριανῆς Εὐρώπης. Ἐδείξαμεν οὕτω μίαν συγκέντρωσιν Κρατῶν ἐν σχηματισμῷ εἰς τὰ ἀνατολικὰ καὶ τὸ κέντρον τῆς Εὐρώπης, διὰ τῆς προσεγγίσεως ἥτις ἐπιχειρεῖται μεταξὺ τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ καὶ ἀγροτικῶν τινων χωρῶν, ὡς καὶ τὴν τάσιν πρὸς στενὴν συνεργασίαν τῶν Σκανδιναυϊκῶν καὶ ἄλλων Κρατῶν τῆς Βορείου Εὐρώπης κεκηρυγμένων ὑπὲρ τῆς ἐλευθέρας συναλλαγῆς. Εἴμεθα εὐτυχεῖς, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι, χαιρετίζοντες σήμερον τὴν γένεσιν ἑνὸς σχηματισμοῦ σημαντικωτέρου διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης: τῆς Βαλκανικῆς Συνομοσπονδίας.

ΟΥ·Ι·ΛΛΙΑΜ ΜΑΡΤΕΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Η ΑΛΛΗΛΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ

ΝΕΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΙ

ΣΟΦΙΑ, Νοέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ αἱματηρὰ διαμάχη μεταξὺ τῶν δύο φατριῶν τῆς Μακεδονικῆς Ἐπαναστατικῆς Ὀργανώσεως ἐπανήρχισεν ἐσχάτως μετὰ μακρὰν ἐκεχειρίαν. Αἱ δολοφονίαι καὶ αἱ ἔνοπλοι ἐπιθέσεις, αἵτινες συνέβησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἑβδομάδων, φαίνονται δεικνύουσαι ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς νέας αἱματοχυσίας μεταξὺ τῶν Βουλγαρομακεδόνων ἐπαναστατῶν.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου, ἕνας Πρωτογερωφικός, Τραΐτσκο Μοριοβτσέτο ὀνόματι, ἐφόνευσεν ἐν ὥρᾳ νυκτὸς εἰς τὴν Σόφιαν τὸν νεαρὸν ὀπαδὸν τοῦ Μιχαήλωφ, Τάντσοβιτλάρωφ, τραπεὶς ἀκολούθως εἰς φυγήν. Τὸ θῦμα ἦτο εἷς ἐκ τῶν δολοφόνων τοῦ στρατηγοῦ Πρωτογέρωφ, πρὸ διετίας. Ἐκ τοῦ ὅτι δὲ ὁ φονεὺς τοῦ δολοφόνου ἐφυλάσσετο μέχρις ἐσχάτων ὑπὸ τοῦ σώματος τοῦ Πρωτογερωφικοῦ ἡγέτου Τομαλέβσκι, οἱ Μιχαηλωφικοὶ ἔκριναν ὅτι ὁ Μοριοβτσέτο ἐφόνευσε τὸν Βιτλάρωφ τῇ ὑποκινήσει τοῦ ἀρχηγοῦ του. Ἀνεμένετο λοιπὸν ἄμεσος ἐκδίκησις ἐναντίον αὐτοῦ ἢ τῶν συντρόφων του. Ἡ ἐκδίκησις ἐβράδυνεν ἢ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐξαπολυθῇ μὲ τὴν συνήθη γοργότητα· διότι βεβαιοῦται ὅτι ὠργανώθη ἀπόπειρα ἐπιθέσεως ἐναντίον τοῦ Τομαλέβσκι, ἀλλὰ ὁ ἐπιφορτισθεὶς μὲ τὴν δολοφονίαν ἀνεκαλύφθη ἐγκαίρως, καθ' ἣν στιγμὴν ἐκαραδόκει τὸ θῦμά του, καὶ ἠναγκάσθη νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν διὰ νὰ μὴ συλληφθῇ. Ἐπίσης ἐγένετο δολοφονικὴ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Κουλίσεφ, μέλους τῆς ὁμάδος τοῦ Πρωτογέρωφ, ἀλλὰ δὲν ἔδωκεν ἀποτέλεσμα, λόγῳ τῆς ἀγρύπνου ἐπιτηρήσεως τῆς οἰκίας τοῦ βουλευτοῦ ὑπὸ τῶν ἐνόπλων φρουρῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ Πρωτογερωφικοί, οἱ ὁποῖοι εἶνε, ὡς φαίνεται, ἀνοργάνωτοι καὶ ἔχουν χάσει τὴν συνοχήν των, ἐξετέλεσαν, κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ἐπίθεσιν καθ' ὅλους τοὺς κανόνας, ἐν ὥρᾳ νυκτὸς πάντοτε, κατὰ τοῦ Μιχαηλωφικοῦ Γκιόσο Γένεφ, εἰς τὴν Στενήμαχον, καὶ τὸν ἐτραυμάτισαν σοβαρῶς. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν οἱ ἐπιτεθέντες ἐξηφανίσθησαν.

Τέλος, τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέραν, καθὼς γράφει τὸ κομιτατικὸν ὄργανον «Μακεδονία», οἱ Πρωτογερωφικοὶ Γκλαβίντσεφ καὶ Καμπαντσέτο ἀπεπειράθησαν νὰ δολοφονήσουν τὸν ἀντίπαλον Χρῆστον Κισσελίντσεφ, ὁ ὁποῖος, εἰς τὴν δίκην Πούντεφ, εἶχε καταθέσει ἐπὶ δικαστηρίου ὅτι ὁ μακαρίτης Πούντεφ, δολοφονηθεὶς κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἰβὰν Μιχαήλωφ, τὸν εἶχε παρακινήσει νὰ δολοφονήσῃ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐπαναστατικοῦ κομιτάτου. Ὁ Κισσελίντσεφ ἐτραυματίσθη καὶ οἱ τραυματίσαντες αὐτὸν ἐξηφανίσθησαν ἐπίσης.

Ὁ ἀγὼν αὐτὸς ἀλληλεξοντώσεως τῶν δύο μερίδων τῆς Βουλγαρομακεδονικῆς Ὀργανώσεως ἐθέρισε μέχρι τοῦδε, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Πρωτογέρωφ καὶ κατὰ τὰς ἐπὶ δικαστηρίου δηλώσεις τοῦ βουλευτοῦ Κουλίσεφ, τὴν ζωὴν ὀγδοήκοντα περίπου καλῶν ἐπαναστατῶν, ἐξ ὧν 70 ἐδολοφονήθησαν ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μιχαήλωφ καὶ 6—7 ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Πρωτογέρωφ. Ὁ ἀριθμὸς δὲ αὐτὸς ἀσφαλῶς θὰ ἐξογκωθῇ ὑπὸ νέων θυμάτων.

Ἡ δίκη τῆς Μόσχας

Μία δικαστικὴ σκηνοθεσία

Πῶς διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ φταίουν ὅλοι ἐκτὸς τῶν ἐνόχων

2 χιλιάδες κατηγορούμενοι

Ὅπου ἀναφαίνεται καὶ ὁ συν)χης Λῶρενς

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25 Νοεμβρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ δίκη διαπρεπῶν Ρώσσων καθηγητῶν καὶ μηχανικῶν, ἡ ὁποία ἤρχισε σήμερον ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς Μόσχας, συνελθόντος εἰς εἰδικὴν σύνοδον, διεφημίσθη καὶ ἐσκηνοθετήθη κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν ὄχι μόνον τῆς ρωσσικῆς, ἀλλ' ὁλοκλήρου τῆς εὐρωπαϊκῆς γνώμης. Δὲν εἶναι δίκη ὑπὸ τὴν συνήθη ἔννοιαν τῆς λέξεως· εἶναι ἁπλῶς ἕνα πρόσφορον μέσον πρὸς διενέργειαν πολιτικῆς προπαγάνδας, εἶναι κάτι ποὺ ἔχει περισσοτέραν σχέσιν μὲ τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τοῦ Στάλιν καὶ τοὺς διεθνεῖς σκοποὺς τοῦ Πενταετοῦς Σχεδίου παρὰ μὲ τὸν Ποινικὸν Κώδικα τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας. Τὸ ζήτημα ἐὰν οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ μηχανικοὶ εἶναι ἔνοχοι ἢ ἀθῶοι ἐνέχει δευτερεύουσαν ὅλως σπουδαιότητα διὰ τὴν διώκουσαν ἀρχὴν καὶ τοὺς δικαστάς.

Ἡ διαλογὴ τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἔδει νὰ εἰσαχθοῦν εἰς δίκην, τὰ ἀποδιδόμενα εἰς αὐτοὺς ἐγκλήματα καὶ αἱ «ὁμολογίαι», τὰς ὁποίας αἱ ἀρχαὶ διατείνονται ὅτι κατώρθωσαν νὰ ἀποσπάσουν παρ' αὐτῶν, ὑπῆρξαν ὅλα «ἐπινοήματα» ἐκ τῶν προτέρων διαμορφωθέντα ὑπὸ τῶν πολιτικῶν πρακτόρων τῆς Γκεπεοῦ. Συνεπῶς τὸ βούλευμα δέον νὰ ἀναλυθῇ ἐπὶ τῇ βάσει ὄχι νομικῶν, ἀλλὰ πολιτικῶν κριτηρίων.

Ἕνας ἐκ τῶν κυρίων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τῆς δίκης εἶναι ἡ ἐξήγησις τῆς μερικῆς ἀποτυχίας τοῦ «πατιλέτκα» (τοῦ περιφήμου Πενταετοῦς Σχεδίου Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως) καὶ τῶν «ρηγμάτων τοῦ βιομηχανικοῦ μετώπου». Εἶναι ἀνάγκη νὰ καταδειχθῇ εἰς τὰς μάζας διατί ὑφίστανται στερήσεις λόγῳ τῆς σπάνιος τῶν τροφίμων καὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης. Ἡ σκηνοθέτησις μιᾶς «δίκης» εἰδικῶν ἐπιφορτισμένων μὲ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸ «μέτωπον» αὐτὸ ἦτο δυσχερής, καθόσον ἦτο ἀδύνατον, ἀκόμη καὶ εἰς σοβιετικὸν δικαστήριον, νὰ ἀποκρυβῇ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ τοῦ Στάλιν καὶ ὄχι οἱ «ἀντεπαναστάται καταστροφεῖς» πταίει διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν κατάστασιν πείνης. Τὸν Σεπτέμβριον λοιπὸν ἡ Γκεπεοῦ ἐτυφέκισε χωρὶς δίκην 48 διευθυντὰς καὶ διαχειριστὰς τῶν τράστ κρέατος καὶ ἰχθύων, ἀναγγείλασα εἰς τὸ κοινὸν ὅτι τὰ θύματα εἶχον, δι' ἀντεπαναστατικοὺς σκοπούς, ἐσκεμμένως «ὀργανώσει τὴν πεῖναν».

Ο ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ΠΟΛΕΜΟΣ

Αἱ βιομηχανικαὶ ἀποτυχίαι ἦτο εὐκολώτερον νὰ «ἐξηγηθοῦν» δημοσίᾳ, καθόσον αἱ σοβιετικαὶ ἀρχαὶ εἶχον ἤδη ἀναπτύξει τὴν μέθοδον τῆς κατακραυγῆς ἐναντίον τῶν «ἀστῶν» μηχανικῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν ὁποτεδήποτε τὰ σοβιετικὰ σχέδια ἐστέφοντο ὑπὸ ἀποτυχίας. Εἰς τὴν δίκην τῶν ὀρυχείων τοῦ Λεκανοπεδίου τοῦ Ντόνετς 53 μηχανικοὶ κατηγορήθησαν ὅτι σκοπίμως κατέστρεφον τὰ σοβιετικὰ γαιανθρακωρυχεῖα καὶ διετήρουν σχέσεις μὲ Ρώσσους καὶ ξένους τοῦ ἐσωτερικοῦ. Παρόμοιαι δίκαι μὲ παραπλησίας κατηγορίας διεξήχθησαν πολλαί. Ἀλλὰ ἡ τωρινὴ δίκη εἶναι μεγαλυτέρας ὁλκῆς ἀπὸ ὅλας αὐτάς. Πράγματι, ἡ καταστροφὴ τῆς σοβιετικῆς βιομηχανίας καταλαμβάνει δευτερεύουσαν θέσιν εἰς τὴν δίκην καὶ φέρεται ὡς ἀποτελοῦσα μέρος ἑνὸς εὐρυτάτου σχεδίου διὰ τὴν διεξαγωγὴν φανεροῦ πολέμου ἐναντίον τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν, σχεδίου καταστρωθέντος ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

Οἱ δικαζόμενοι εἶναι ὀκτὼ τὸν ἀριθμόν: —ὁ καθηγητὴς Ράμζιν (ἡλικίας 44 ἐτῶν), διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου Μελέτης Καυσίμων Ὑλῶν καὶ Ἐνεργείας· ὁ καθηγητὴς Καλινίκωφ (ἡλικίας 56 ἐτῶν), ἐργαζόμενος εἰς τὸ Γκόσπλάν (Κρατικὴ Ἐπιτροπὴ Σχεδίων)· ὁ καθηγητὴς Τσαρνόβσκυ (ἡλικίας 62 ἐτῶν), πρόεδρος τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου· ὁ καθηγητὴς Φεντότωρ (ἡλικίας 66 ἐτῶν), πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου Κλωστοϋφαντουργικῆς Ἐρεύνης· ὁ μηχανικὸς Λαρίσεφ (ἡλικίας 43 ἐτῶν), διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Καυσίμων Ὑλῶν τοῦ Γκοσπλάν· ὁ μηχανικὸς Κουπριάνωφ (ἡλικίας 59 ἐτῶν), τεχνικὸς διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Κλωστοϋφαντουργίας τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου· ὁ μηχανικὸς Σίτνιν (ἡλικίας 52 ἐτῶν), ὑπηρετῶν εἰς τὸ Πανρωσσικὸν Συνδικᾶτον Κλωστοϋφαντουργίας· καὶ ὁ Βλαδίμηρος Ὄσπιν (ἡλικίας 39 ἐτῶν), διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Ἐπιστημονικῆς Ἐρεύνης τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐπίσημος κατηγορία λέγει ὅτι ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς ὀργανώσεως τῶν «καταστροφέων» εἶναι περίπου 2.000, ἐκ τῶν ὁποίων 400—500 ἀνήκουν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Μόσχας. Ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα 40—50 καθηγητῶν καὶ μηχανικῶν, οἵτινες ἀπετέλουν τὴν «ὁμάδα τοῦ κέντρου». Οὗτοι κατεῖχον σημαντικὰς θέσεις εἰς τὰς βιομηχανίας τοῦ γαιάνθρακος, τοῦ πετρελαίου, τῆς μεταλλουργίας, τῆς κλωστοϋφαντουργίας, τῶν χημικῶν προϊόντων, τῆς ξυλείας, τοῦ τσιμέντου καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ὀκτὼ μόνον ἐξελέγησαν διὰ τὴν τωρινὴν δημοσίαν «δίκην». Πρόκειται, ὡς φαίνεται, περὶ ἐκείνων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἡ Γκεπεοῦ μὲ τὰς μεθόδους της ἀπέσπασε τὰς μᾶλλον ἱκανοποιητικὰς μαρτυρίας καὶ τὰς βασιμωτάτας ὑποσχέσεις ὅτι θὰ ἐπαναλάβουν ταύτας κατὰ τὰς δημοσίας συνεδριάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου. Εἰς τὸ βούλευμα προστίθενται τὰ ὀνόματα ἄλλων, οἱ ὁποῖοι ἀνῆκον εἰς αὐτὴν τὴν συνωμοσίαν, ἀλλὰ ἐτυφεκίσθησαν ἤδη. Δι' ἕνα ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἀναφέρεται ὅτι ἀπέθανε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀνακρίσεων, ἄλλοι δὲ ἀποκλείονται τῆς δικαζομένης ὁμάδος διότι ἡ Γκεπεοῦ τοὺς κατέταξεν εἰς ἄλλας ὁμάδας προοριζομένας διὰ χωριστὰς δίκας. Ἡ κατηγορία ἐβασίσθη κατὰ μέγα μέρος ἐπὶ τῶν μαρτυριῶν, τὰς ὁποίας ἀπέσπασεν ἡ Γκεπεοῦ εἰς τὰς φυλακὰς ἀπὸ τὸν καθηγητὴν Ράμζιν, τὸν μηχανικὸν Λαρίσεφ καὶ τὸν καθηγητὴν Καλιννίκωφ.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

Ἡ οὐσία τοῦ κατηγορητηρίου εἶναι ὅτι ὅλοι οἱ κατηγορούμενοι ἀπεφάσισαν νὰ ἀνατρέψουν τὸ σοβιετικὸν καθεστὼς καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσουν ἀστικὴν κοινοβουλευτικὴν δημοκρατίαν, μετὰ περίοδον προσκαίρου στρατιωτικῆς δικτατορίας. Ἡ βιομηχανία ἔμελλε νὰ ἀναδιοργανωθῇ ἐπὶ κεφαλαιοκρατικῆς βάσεως· ἡ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις καὶ ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία θὰ διεῖπον τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας. Ἤδη 1928 (λέγει τὸ βούλευμα) οἱ συνωμόται εἶχον μελετήσει συγκεκριμένας προτάσεις διὰ τὴν σύνθεσιν τῆς κυβερνήσεώς των. Ἀπεφάσισαν νὰ κάμουν πρωθυπουργὸν τὸν Ὀσάδχυ, τὸν Μιλιούκωφ ἢ τὸν Ράμζιν, ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν Μιλιούκωφ ἢ τὸν Τάρλε καὶ εἶχαν ὁρίσει τοὺς ἄλλους ὑποψηφίους ὑπουργούς.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Ἡ συζήτησις περὶ τοῦ ἄρτου ἐτερματίσθη εἰς τὴν Βουλήν, καίτοι ὁ κ. Βενιζέλος, νέας ἐγκαινιάζων μεθόδους ὑπερκοινοβουλευτικάς, προτίθεται νὰ τῆς χαρίσῃ σήμερον καὶ μίαν «οὐράν» —coda ὅπως λέγεται καὶ εἰς τὴν μουσικήν— ἐκ Θεσσαλονίκης. Καὶ ἐτερματίσθη ἀφοῦ ὁ μὲν ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν εἶπε τίποτε περισσότερον ὅσων ἦσαν ἤδη γνωστὰ ἐκ προηγουμένων δηλώσεών του, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προσέθεσε μερικὰς γενικωτέρας φύσεως παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠμποροῦσαν ἴσως νὰ συζητηθοῦν ἐὰν σκοπὸς τῆς συζητήσεως εἰς τὴν Βουλὴν ἦτο ἡ διαιώνισις μιᾶς ἀπεραντολογίας. Ἐν τέλει ἡ Βουλή, διὰ λόγους καθαρῶς διακοσμητικούς, ἐξέφρασε τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Χωρὶς καμμίαν ὄρεξιν ἀντιπολιτεύσεως, θὰ ἠθέλαμεν νὰ ἐρωτήσωμεν τὴν κυβέρνησιν ἐάν, εἰς τὸ βάθος τῆς συνειδήσεώς της, εἶνε ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὴν κατάληξιν αὐτήν. Κανεὶς δὲν ἐσκέφθη ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ κυβέρνησις διαθέτει τὴν γνωστὴν πλειοψηφίαν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐξακριβωθῇ μήπως ἡ πλειοψηφία της ἠλαττώθη. Ἡ συζήτησις ἦλθεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὡς ἀποτέλεσμα καὶ ἀπήχησις τῆς διαχύτου δυσφορίας τῆς Κοινῆς Γνώμης διὰ τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ τὴν παλινῳδίαν καὶ τὴν ἀμέλειαν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ ζητήματος τόσον ζωτικοῦ, διὰ τὴν γεννηθεῖσαν ἐντύπωσιν ὅτι τὰ κοινὰ συμφέροντα δὲν προστατεύονται ὅπως θὰ ἔπρεπε. Καὶ ἡ δυσφορία αὐτὴ δὲν προῆλθε μόνον ἐκ τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν συμβάντων περὶ τὸ σκάνδαλον τῆς κινίνης καὶ ἐξ ἄλλων ἀκόμη ἐκδηλώσεων παρομοίων. Καὶ ἡ διεξαχθεῖσα συζήτησις ἐπέτεινεν αὐτὴν τὴν δυσφορίαν, διότι ἡ κυβέρνησις ἐνεφανίσθη κατ' αὐτὴν ὡς πεισματωθεὶς ἀντίδικος ἀντὶ νὰ σκεφθῇ, ἔστω καὶ τώρα, διὰ κάποιαν σοβαρωτέραν ἀντιμετώπισιν τοῦ ζητήματος τοῦ ἄρτου καὶ τῆς προστασίας τῆς ἐγχωρίας σιτοπαραγωγῆς.

◆

ΛΟΓΙΚΩΤΕΡΑ *Εἶνε εὐχάριστον, ὅτι μερικαὶ Γαλλικαὶ καὶ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἀντελήφθησαν πόσον ἀστήρικτοι εἶναι αἱ ὑποθέσεις περὶ συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς συνασπισμοὺς ἑτεροκλήτους, στρεφομένους ἐναντίον ἄλλων συνασπισμῶν Εὐρωπαϊκῶν, ἤ, τοὐλάχιστον, ἀνταγωνιζομένους πρὸς αὐτούς. Ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» καὶ ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» εἶναι ἐφημερίδες πάντοτε καλῶς πληροφορημέναι περὶ τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων καὶ αὐταὶ κυρίως εἶναι αἱ ἀποκαθιστῶσαι τὴν ἀκρίβειαν τῆς σημασίας τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας καὶ τονίζουσαι τὸν μὴ συσχετισμὸν της πρὸς οἱουσδήποτε φανταστικοὺς συνδυασμούς. Ἡ ἀναζήτησις μυστηρίων ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχουν καὶ ὅπου τὰ πάντα εἶνε τόσον διαυγῆ, ἐμφαίνει μόνον μίαν κατάστασιν νοσηρᾶς καχυποψίας καὶ δὲν προάγει τὴν ἀναγκαίαν γαλήνην τῶν πνευμάτων εἰς τὴν Εὐρώπην.*

◆

ΑΙ ΦΟΒΕΡΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ Δὲν θέλομεν νὰ προδικάσωμεν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βουλεύματος διὰ τὴν προφυλάκισιν τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, τὴν περὶ αὐτοῦ ἐτυμηγορίαν τῆς Δικαιοσύνης, εἰς τὴν ὁποίαν παραπέμπεται. Ἀλλ' ὁμολογοῦμεν, ὅτι μᾶς εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ σημειώσωμεν τὰς βαρυτάτας ὄντως κατηγορίας, αἱ ὁποῖαι ἀποδίδονται εἰς τὸν προφυλακισθέντα χθὲς ἀνώτατον δημόσιον λειτουργόν, ὡς καὶ τὸ γεγονός, ὅτι, μετὰ μακρὰν καὶ ἐπιμελῆ μελέτην τῆς κατηγορίας, ὁ εἰσαγγελεὺς συνεφώνησε μετὰ τοῦ διεξαγαγόντος τὰς ἀνακρίσεις περὶ τοῦ προφυλακιστέου τοῦ κατηγορουμένου. Αἱ κατηγορίαι, αἱ ὁ-

Ἡ ἐπιστημονικὴ κίνησις

Αἱ προσπάθειαι τοῦ ἀνθρώπου πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ σχήματος τῆς γῆς

Τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πολυτεχνείου
κ. Δ. Λαμπαδαρίου

Κατὰ τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου ὁ πρύτανις τοῦ Ἐθνικοῦ Πολυτεχνείου κ. Δ. Λαμπαδάριος ὡμίλησε περὶ τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ σχήματος τοῦ Πλανήτου μας. Τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Λαμπαδαρίου, εὐγενῶς παραχωρηθεῖσαν, δημοσιεύομεν κατωτέρω:

Ἡ ἐπιφάνεια τῶν θαλασσῶν μετὰ τῆς νοητῆς ἐπεκτάσεώς της ὑπὸ τὰς στερεὰς ἀνεπηρεάστους ἀπὸ τοὺς ἀνέμους, τὴν παλίρροιαν, τὰς μεταβολὰς βαρομετρικῆς πιέσεως καὶ ἄλλα ἐν γένει αἴτια, εἶνε ἐπιφάνεια ἔχουσα ὡρισμένον σχῆμα.

Τὸ «σχῆμα τῆς γῆς», ποὺ συνήθως λέγομεν, δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο, παρὰ τὸ σχῆμα αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας τὴν ὁποίαν εἰς τὴν ἐπιστήμην ἀποκαλοῦμεν «ΓΕΩΕΙΔΕΣ», δηλ. ἐπιφάνειαν ἔχουσαν τὸ σχῆμα τῆς Γῆς, καὶ τοῦτο, διότι ἔχει σχῆμα sui generis μὴ συμπίπτουσαν πρὸς οὐδεμίαν ἄλλην γνωστὴν μαθηματικὴν ἢ μὴ ἐπιφάνειαν.

Ἀπὸ τὰ τελευταῖα πορίσματα καὶ ἐρεύνας τῆς ἐπιστήμης προκύπτει, ὅτι τὸ ΓΕΩΕΙΔΕΣ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐρευνηθῇ ὡς ἓν σύνολον. Διὰ τοῦτο σήμερον προβαίνομεν εἰς τὸν προσδιορισμόν του σημεῖον πρὸς σημεῖον. Ἡ ΓΕΩΔΑΙΣΙΑ ἐρευνᾷ καὶ ζητεῖ νὰ ὁρίσῃ τὸ ΓΕΩΕΙΔΕΣ.

Τὸ «ΓΕΩΕΙΔΕΣ» πλησιάζει πολὺ κατὰ τὴν μορφὴν (χωρὶς νὰ συμπίπτῃ) πρὸς ἐλλειψοειδὲς ἐκ περιστροφῆς, δηλ. σὰν μία σφαῖρα συμπεπιεσμένη κατὰ τοὺς πόλους. Τὸ γήϊνον ἐλλειψοειδὲς σφαιροειδὲς εἶνε σήμερον (δηλ. αἱ διαστάσεις αὐτοῦ) μὲ ἀρκετὴν ἀκρίβειαν προσδιωρισμένον.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ συμπίεσις τοῦ ἐλλειψοειδοῦς εἶνε πάρα πολὺ μικρά, δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν δι' ὡρισμένας περιπτώσεις τὸ ΓΕΩΕΙΔΕΣ ὡς σφαῖραν μὲ ὡρισμένην ἀκτῖνα. Συνήθως τὴν λαμβάνομεν ἴσην πρὸς 6.370.000 μέτρα.

Τὰ ὄρη ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης δὲν ἔχουσι μεγάλα σχετικῶς ὕψη. Τὸ ὑψηλότερον ὄρος σήμερον φθάνει τὰ 9000 μέτρα. Ἐὰν τὴν γῆν παραστήσωμεν μὲ μίαν σφαῖραν ἀκτῖνος 63 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ κατασκευάσωμεν ἐπ' αὐτῆς ἀνάγλυφα τὰ ὄρη, τότε τὸ ὑψηλότερον ἐξ αὐτῶν θὰ εἶνε μόλις 9 δέκατα τοῦ χιλιοστοῦ τοῦ μέτρου! Ποσότης μηδαμινή!

ΙΣΤΟΡΙΚΑ. Οἱ Ἀρχαῖοι ποὺ ἦσαν τόσον πολὺ προηγμένοι εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας, δὲν ὑστέρησαν καὶ εἰς τὴν ΓΕΩΔΑΙΣΙΑΝ, δηλ. εἰς τὴν ἐπιστήμην ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ σχήματος τῆς γῆς. Πραγματικὰς μετρήσεις διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, μᾶς εἶνε γνωστὸν ὅτι μόνον οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐξετέλεσαν, οἱ ὁποῖοι καὶ πρῶτοι ἐθεώρησαν τὸ σχῆμα τῆς Γῆς ὡς σφαιρικόν. Πιθανῶς καὶ εἰς τοὺς προελληνικοὺς χρόνους ἄλλοι λαοὶ νὰ ἠσχολήθησαν μὲ τὴν Γεωδαισίαν. Σαφεῖς πληροφορίας δὲν ἔχομεν. Γνωρίζομεν ὅμως, ὅτι οἱ Ἀσσύριοι, οἱ Βαβυλώνιοι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐγνώριζαν νὰ ἐκτελοῦν μετρήσεις μηκῶν καὶ γωνιῶν καὶ ἐχρησιμοποίουν σχετικὰ ὄργανα, ἡ δὲ Βαβυλὼν ὅτι ὑπῆρξε ἡ κοιτὶς τῆς Ἀστρονομίας καὶ τῆς Χαρτογραφίας, ἐπὶ πλέον δὲ οἱ Αἰγύπτιοι ὠργάνωσαν γεωγραφικὰς ἀποστολὰς (3500 π.Χ. ἐπὶ Assa καὶ ἐπὶ Neku 600 π.Χ.) καὶ ὅτι ἐπεχείρησαν τὸν περίπλουν τῆς Ἀφρικανικῆς γῆς.

Ὁ Ἡρόδοτος (484—413 π.Χ.) μᾶς δίδει πληροφορίας περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν Ἀρχαίων Αἰγυπτίων εἰς μετρήσεις γεωδαιτικὰς καὶ προσθέτει ὅτι οὗτοι παρέλαβον ἐκ τῶν Βαβυλωνίων πλείστας σχετικὰς γνώσεις καὶ ὄργανα.

Ἐνῷ διὰ τοὺς προελληνικοὺς χρόνους ἔχομεν σκοτεινὰς πληροφορίας, ἀντιθέτως διὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀκμῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος ἔχομεν σαφῆ ἐξαγόμενα.

Πάλιν ὁ Ἡρόδοτος μᾶς πληροφορεῖ τόσον περὶ τῆς εἰς μετρήσεις ἱκανότητος τοῦ σοφοῦ Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου, προειπόντος τὴν γενομένην ἔκλειψιν Ἡλίου, τὴν 28 Μαΐου 585 π.Χ., κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεταξὺ Λυδῶν καὶ Μήδων πολέμου.

Εἶνε ἀσφαλές, ὅτι διὰ νὰ προείπῃ ὁ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος τὴν ἔκλειψιν ταύτην, θὰ ἐγνώριζε τὰς διαστάσεις καὶ τὰς κινήσεις τῆς Γῆς καὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων. Ἀλλὰ καὶ ὁ Νειλόξενος μᾶς λέγει πῶς ὁ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος μὲ τὸ μπαστοῦνι του καὶ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ὑπελόγισε τὸ ὕψος τῆς πυραμίδος ἐν Αἰγύπτῳ.

Ὁ Θαλῆς γνωρίζομεν ὅτι ἐπενόησεν μέθοδον (γνωμονικὴν) παραστάσεως ἐπὶ ἐπιπέδου τῆς γηΐνης σφαίρας, διὰ τὴν σύνταξιν γεωγραφικῶν χαρτῶν.

Ὁ Ἀριστοτέλης πρῶτος ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ περὶ τοῦ σχήματος καὶ τῶν κινήσεων τῶν οὐρανίων σωμάτων καὶ τῆς Γῆς, διὰ τὴν ὁποίαν ἀσχολεῖται ἰδιαιτέρως, καὶ λέγει διὰ τὴν Γῆν: «σχῆμα δ' ἔχειν σφαιροειδὲς ἀναγκαῖον αὐτήν», καὶ μάλιστα ἀναφέρει, ὅτι ὅσοι μαθηματικοὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς περιφερείας τῆς Γῆς, τὴν εὑρίσκουν 40 μυριάδας σταδίους, καὶ παρακάτω ἐπάγεται:

«Οὐ μόνον σφαιροειδῆ τὸν ὄγκον ἀναγκαῖον τῆς Γῆς, ἀλλὰ καὶ μὴ μέγαν πρὸς τὸ τῶν ἄλλων ἄστρων μέγεθος».

Καὶ ἄλλοι σοφοὶ τῆς ἀρχαιότητος, ὡς ὁ Πυθαγόρας καὶ ὁ Ἀναξίμαντος (611—545 π.Χ.), ἐγνώριζον ὅτι ἡ Γῆ ἔχει σχῆμα σφαιροειδὲς καὶ ὅτι εἶνε μικρὰ σχετικῶς ὡς πρὸς τ' ἄλλα οὐράνια σώματα.

Διαστάσεις ὅμως καὶ ἀριθμούς, ἐξαχθέντας κατόπιν μετρήσεων καὶ ὑπολογισμῶν, ἔδωσαν: πρῶτος ὁ Ἐρατοσθένης (275—194 π.Χ.) καὶ κατόπιν ὁ Ποσειδώνιος.

Ὁ Ἐρατοσθένης εἶνε ὁ πρῶτος γεωδαίτης.

Ὑποθέτων ὅτι ἡ Γῆ ἔχει σχῆμα σφαίρας, ἐσκέφθη νὰ ὑπολογίσῃ τὴν περιφέρειαν αὐτῆς, μετρῶν ἕνα τμῆμα τόξου μεσημβρινοῦ αὐτῆς. Οὕτως ἐμέτρησε τὸ μῆκος τῆς Ἀλεξανδρείας μέχρι Συνίνης (Ἀσσουάν), περίπου εὐθύγραμμον καὶ πρὸς βορρᾶν κατευθυνόμενον, καὶ τὸ εὗρεν ἴσον μὲ 50.000 στάδια. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἀντεστοίχει εἰς τόξον ἴσον πρὸς τὸ 1)50 τῆς περιφερείας (ὡς ἐξήγαγε τῇ βοηθείᾳ τῆς μεθόδου τῆς σκιᾶς), ἄρα ἡ περιφέρεια θὰ ἦτο: 50×250000 στάδια, ἤτοι 46.664.000 μέτρα.

Δυστυχῶς τοῦ μεγάλου τούτου γεωδαίτου δὲν ἐσώθησαν τὰ συγγράμματα, ἰδίως τὸ «Περὶ ἀναμετρήσεως τῆς Γῆς», ὅπερ θὰ περιεῖχεν σπουδαιοτάτας πληροφορίας.

Μετὰ τὸν Ἐρατοσθένη ὁ Ποσειδώνιος (135—51 π.Χ.) ἐξετέλεσε δευτέραν μέτρησιν τόξου, αὐτὴν ὅμως τὴν φορὰν οὐχὶ ἐπὶ τῆς στερεᾶς, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, πλεύσας ἐξ Ἀλεξανδρείας πρὸς βορρᾶν μέχρι Ρόδου, καὶ διὰ ναυτικοῦ ὁδομέτρου μετρήσας τὸ διανυθὲν διάστημα, ὅπερ εὗρε, κατὰ σύμπτωσιν, πάλιν 50.000 στάδια. Τὸ τόξον τοῦτο ἦτο 1)48 τῆς περιφερείας, ὡς εὗρεν ὁ ἴδιος δι' ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων. Ἄρα ἡ περίμετρος τῆς Γῆς εἶνε ἴση πρὸς 44.444.000 μέτρα.

Ὁ πατὴρ τῆς Χαρτογραφίας Κλαύδιος Πτολεμαῖος (100—178 μ.Χ.) ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὸ ἐξαγόμενον τοῦτο τοῦ Ποσειδωνίου διὰ τὴν σύνταξιν τῶν χαρτῶν αὐτοῦ. Ἓν σπουδαῖον διδακτικὸν σύγγραμμα Γεωδαισίας τῆς Ἀρχαιότητος, εἶνε τοῦ Ἥρωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως (100 π.Χ.). Ὅποιος ἀναγινώσκει αὐτό, φαντάζεται ὅτι ἔχει ἀνὰ χεῖρας καμμίαν ἔκδοσιν μόλις ἐξελθοῦσαν ἀπὸ τὰ σημερινά μας τυπογραφεῖα. Εἶνε λίαν συγχρονισμένον.

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τοὺς κατόπιν Ἕλληνας Γεωδαίτας καὶ Γεωγράφους, ὡς τὸν Ἵππαρχον, Στράβωνα (68—29 μ.Χ.), Μαρῖνον τὸν Τύριον κλπ.

Μόνον ἤθελα νὰ σημειώσω, ὅτι οἱ Ἕλληνες σοφοί, σχεδὸν ὅλοι, ἐπεσκέφθησαν τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐκεῖ, πλησίον τῶν ἱερέων, ἐδιδάχθησαν τὰς ἐπιστήμας, μηδὲ τῆς Γεωδαισίας ἐξαιρουμένης.

Μετὰ τοὺς Ἕλληνας, οἱ Ἄραβες (827 μ.Χ.), οἱ ὁποῖοι εἶχον μεταφράσει εἰς τὴν γλῶσσαν των τὰ βιβλία τοῦ Ἥρωνος, τινὰ δ' ἐσώθησαν μόνον Ἀραβιστί, ἠσχολήθησαν εἰς μετρήσεις διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ σχήματος τῆς Γῆς.

Κατὰ τὸν Μεσαίωνα ἔχομεν σκότος βαθύ. Ὄχι μόνον δὲν διεξήχθησαν μετρήσεις, ἀλλὰ εἶχε λησμονηθῆ, ὅτι ἡ Γῆ εἶνε σφαιρική.

Πρῶτος κατὰ τὸ 1527 μ.Χ. ὁ Γάλλος ἰατρὸς Φερνὲλ δι' ὁδομέτρου ἐμέτρησεν ἀπὸ Παρισίων μέχρις Ἀμιένης τόξον μεσημβρινοῦ τῆς Γῆς. Συστηματικαὶ μετρήσεις διεξήχθησαν ὑπὸ Γάλλων ἐπιστημόνων καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸν 17ον καὶ 18ον αἰῶνα καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν σοφῶν Πικάρ, Λαχίρ, Μανπερτέν, Κασσινί, Μεσαίν, Ντελάμπρ κ.ἄ.

Ἡ Γαλλία πρώτη ἐχρησιμοποίησε τὰς μετρήσεις τῶν Μεσαὶν καὶ Ντελάμπρ καὶ διὰ τοῦ νόμου 7 Ἀπριλίου 1795 καθώρισε ὡς μονάδα μήκους τὸ μέτρον ἴσον πρὸς 1)40000000 τῆς περιφερείας μεσημβρινοῦ τῆς Γῆς. Ἐκ νεωτέρων μετρήσεων ὅμως εὑρέθη, ὅτι τὸ μῆκος τῆς περιφερείας μεσημβρινοῦ τῆς Γῆς εἶνε 40.007.472 μέτρα. Ἄρα τὸ 1)40000000 αὐτοῦ μᾶς δίδει, ὅτι τὸ μέτρον πρέπει νὰ εἶνε κατὰ 1)5 χιλιοστοῦ τοῦ μέτρου μεγαλύτερον. Θὰ ἔπρεπε, φυσικά, ὅλα τὰ μέτρα τότε νὰ μηκυνθοῦν κατὰ 1)5 χιλιοστοῦ τοῦ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Χαλκιᾶ καὶ Περπινιᾶ ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ποῖαι προέκυψαν ἐκ τῆς προόδου τῶν ἀνακρίσεων εἶνε τόσον βαρεῖαι, ὥστε ἐὰν ἤθελον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ἀποδειχθῇ ἰσχυραί, νὰ καθίσταται καταπληκτικὸν πρᾶγμα τὸ γεγονὸς ὅτι ἀνώτατος ὑπάλληλος, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ πρωθυπουργὸς τῆς χώρας προχθὲς μόλις ὡμίλει περὶ ἐντιμοτάτου ὑπαλλήλου, τὸν ὁποῖον γνωρίζει τοιοῦτον ἀπὸ εἰκοσαετίας, ἦτο δυνατὸν νὰ κακουργῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον καὶ ἐπὶ τόσα ἔτη εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Κοινοῦ. Ἡ δὲ ἀξίωσις τῆς Κοινῆς Γνώμης εἶνε νὰ ἐπιχυθῇ πλῆρες φῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ νὰ καθαρθοῦν αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι ἀπὸ τὴν ὄζουσαν γάγγραιναν, ἡ ὁποία τὰς ὑπονομεύει.

-----□-----

Η ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ Ἡ συγχώνευσις τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Διανομῆς εἰς τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρίαν Παραγωγῆς θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναμένεται ὡς φυσικὴ συνέπεια, ἀφ᾽ ἧς στιγμῆς αἱ μετοχαὶ καὶ τῶν δύο περιῆλθον εἰς τὴν αὐτὴν διοίκησιν. Ἐν τούτοις, τὸ οὐσιῶδες ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι αἱ δαπάναι διοικήσεως ἤδη μειοῦνται καὶ μία ἑνιαία διεύθυνσις θὰ δυνηθῇ νὰ ἐναρμονίσῃ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑταιρίας μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ κοινοῦ. Αἱ πολυσχιδεῖς καὶ πολυπρόσωποι ἑταιρίαι μὲ τοὺς πολλοὺς διευθυντὰς καὶ τοὺς πολλαπλοῦς συμβούλους δὲν ζημιώνουν μόνον τὸ κοινόν, ἀλλὰ γίνονται, ὄχι σπανίως, ἀφορμὴ ὥστε νὰ δυσχεραίνουν καὶ τὴν ἐξυπηρέτησίν του. Αὐτὸ δέ, νομίζομεν, ὅτι εἶναι καὶ τὸ σοβαρώτερον.

------□------

ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ *Εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐκραγέντος ἑνὸς τραπεζιτικοῦ σκανδάλου, παρῃτήθησαν εἷς ὑπουργὸς καὶ δύο ὑφυπουργοὶ λόγῳ τῆς εἰδικῆς ἐπαφῆς των μὲ τοὺς διωκομένους ποινικῶς τραπεζίτας. Καὶ ἡ κυβέρνησις Ταρντιέ, παρὰ τὴν ψῆφον ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν εἰς τὴν Βουλήν, εἶνε καταφανὲς ὅτι φθείρεται ὁλοὲν κατὰ τρόπον προμηνύοντα μίαν προσεχῆ ἴσως πτῶσίν της. Διὰ τοιαύτην τινὰ ἐνδεχομένην κρίσιν δὲν θὰ πταίῃ αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ κοινοβουλευτισμός, ἀφοῦ πρόκειται καθαρῶς περὶ κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ἠθῶν, διὰ τὰ ὁποῖα μάλιστα ὁ κοινοβουλευτισμὸς χρησιμεύει ὡς τιμητὴς καὶ ὡς χαλινός.*

------□------

ΑΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑ Κατὰ τὴν χθεσινὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Κωνσταντίνου παρετηρήθη μία φοβερὰ καὶ ἀσυγχώρητος ἀταξία. Ἐν πρώτοις αἱ στρατιωτικαὶ σχολαὶ ἐδείχθησαν ἀνίκανοι νὰ βαίνουν μὲ τὸ βραδὺ βάδισμα τῶν πενθίμων ἐμβατηρίων καὶ τυμπανισμῶν, ἐνῷ τὰ ἄλλα στρατιωτικὰ τμήματα ἦσαν πολὺ κανονικώτερα εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Ἔπειτα, εἰς τὴν Λεωφόρον Ἀμαλίας, μετὰ τὴν Ἀγγλικὴν Ἐκκλησίαν, ἡ Ἀστυνομία εἶχε τοποθετήσει σύρματα πρὸς συγκράτησιν τοῦ κόσμου ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ, διὰ τῆς ὁποίας θὰ διήρχετο ἡ πομπή. Ἀλλά, μόλις διήρχετο τὸ φέρετρον καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἐπίσημοι, ἐνῷ εἵποντο τὰ στρατιωτικὰ τμήματα, τὸ πλῆθος, δι᾽ ἔλλειψιν ἐποπτείας ἀστυνομικῆς, διασπῶν τὰς γραμμὰς τῶν συρμάτων, συνωστίζετο φύρδην μίγδην ὄπισθεν τῶν ἐπισήμων καὶ τὰ πάντα ἐσαλατοποιοῦντο κατὰ τρόπον ἀκραιφνῶς Ρωμαίϊκον. Τοῦτο ὀφείλεται, βέβαια, καὶ εἰς τὴν νέαν παντοίαν σύνθεσιν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πληθυσμοῦ, ὁ ὁποῖος σήμερον δὲν εἶνε ὡς ἄλλοτε ὁμοιογενῶς ἐξειλιγμένος εἰς πειθαρχίαν καὶ πολιτισμόν, ἀλλὰ ὀφείλεται καὶ εἰς τὸ ὅτι ἡ Ἀστυνομία δὲν ἐφρόντισεν ἐπαρκῶς διὰ τὴν τάξιν.

------□------

ΝΕΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ Ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἐξαγγείλει πρὸ μηνῶν ὅτι, διὰ λόγους οἰκονομίας, οὐδεὶς νέος ὑπάλληλος θὰ προσληφθῇ, ἀλλ᾽ οὔτε καὶ προαγωγαὶ θὰ γίνουν, πρὸ ὀλίγων δὲ μόλις ἡμερῶν ἐζήτησε καὶ ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν περικοπὴν τοῦ μισθολογίου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐξηγηθοῦν, κατόπιν τούτου, οἱ διορισμοὶ νέων ὑπαλλήλων τοὺς ὁποίους περιλαμβάνει τελευταίως ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως»; Τὴν στιγμὴν καθ᾽ ἣν πρόκειται νὰ περικοποῦν οἱ μισθοὶ καὶ τὴν στιγμὴν καθ᾽ ἣν δὲν ἐνεργοῦνται προαγωγαί, ἡ πρόσληψις νέων ὑπαλλήλων ἀποτελεῖ πρόκλησιν, ὅσον καὶ περιφρόνησιν πρὸς τὴν περιπαιζομένην κοινὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν πρόκλησιν θὰ ἐδικαιολόγει μόνον μία ἐξαιρετικὴ καὶ ἀναπότρεπτος ἀνάγκη τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Τοῦτο δὲ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ διευκρινισθῇ.

Συγκινήσεις

Λιακάδα γεμάτη πειρασμούς, φανόρια πενθηφοροῦντα, ἄλογα ποδοκροτοῦντα, ἀστυφύλακες βαζιβουζουκίζοντες μὲ τὰ «κλῶμπ», πλῆθος χαζῶν καὶ πλῆθος φιλοπαίγμον, πλῆθος ἑτοιμοπόλεμον ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ πατήματος τοῦ κάλου, καὶ πλῆθος ὑπομονητικόν, τεῖνον καὶ τὸν ἕτερον πόδα εἰς τσαλαπάτημα, μωρὰ ἐνήλικα καὶ νεογνὰ θρηνοῦντα, κομψαὶ κυρίες καὶ εὔθικτοι δεσποινίδες.

—Γιὰ τραβηχτῆτε, πάρα κάτω, κύριε!.. Γιὰ ποιὰ μὲ πήρατε;

—Δὲν σᾶς πῆρα, δεσποινίς! Τὸ ρεῦμα τοῦ κόσμου...

—Ἀνάγωγε!...

Διατὶ τάχα, δεσποινίς; Ἕνεκα τὸ σπρώξιμον ἢ ἕνεκα ἡ δικαιολογία; Μᾶλλον τὸ δεύτερον.

—Κύριε, δὲν τραβιῶσαστε λιγάκι, νὰ βλέπουμε κι᾽ ἐμεῖς;

—Καὶ ποῦ νὰ πάω, κύρρρριε; Δὲν μοῦ κάνετε τουλόγου σας θέσι;

—Καλέ, κύττα, χριστιανέ μου, καὶ μὲ ξενύχιασες!... Δὲν κάθεσαι στὴ θέσι σου;

—Ἐσένα, θὰ κυττᾶμε, κυρά μου, ἢ τὸν Πατριάρχη;

—Ἂς ἦταν νὰ μὴν εἶχα τὸ παιδὶ καὶ σοῦλεγα!...

—Καλὰ θὰ ἔκανες, κυρά μου... Δὲν μᾶς φτάνουν ὅλα τὰ ἄλλα, ἔχουμε καὶ τὰ... τοῦ μωροῦ σου...

—Καλέ, τοῦ μωροῦ εἶνε αὐτὰ ὅλα; Αὐτὸ εἶνε ποτάμι ὁλόκληρο... Μήπως...;

—Νὰ χαθῆτε, παληομόρτηδες!.. Κύριε πολιτσμᾶνε, δὲν κυττᾶς κι᾽ ἀπὸ ἐδῶ...

Ὁ κύριος πολιτσμᾶνος κυττάζει δεξιώτερα.

—Ἀνεβῆτε ἐπάνω, δεσποινίς... Σᾶς παρακαλῶ, ἀνεβῆτε!...

—Τί λέτε, κύριε ἀστυφύλαξ!... Δὲν μᾶς ἀφίνετε;

Τί σκληρὸν δίλημμα! Σφίγγεται ἡ καρδιὰ καὶ τὸ «κλῶμπ», καὶ ὁ σκληρὸς ἀρνεῖται....

—Σσσσσ!... Ἔρχονται!...

—Ἔρχονται;

Ἡ συγκίνησις εἶνε εἰς τὸ κατακόρυφον.

—Καλὲ δὲ βλέπουμε τίποτε! Τί κρῖμα!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

------□------

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εὑρίσκεται σήμερον εἰς τὴν μακεδονικὴν πρωτεύουσαν, ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος αὐτῆς ἄγει τὴν ὀνομαστικήν του ἑορτὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Μωρέως. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος ὁ τέως ἀνθυπαρχηγὸς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἤδη μετατεθεὶς εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλης, θωπεύων μελαγχολικῶς τὸν βενιζελοδώρητον σκοῦφον, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε τὸν ἔθετεν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κατὰ τὴν σύγχρονον ἀπουσίαν τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Μιχαλακοπούλου, παρηγορεῖται μὲ τὴν σκέψιν ὅτι χηρεύει ἡ θέσις τοῦ ἀνθυποπρωθυπουργοῦ.

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ

Ἡ γλυκυτάτη ὀπερέττα τοῦ ΖΙΛΜΠΕΡ
Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΜΙΝΑ
ΤΑΙΝΙΑ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΕΓΧΡΩΜΟΣ
2) ΜΙΚΥ-ΜΑΟΥΣ
3) ΟΙ ΚΟΖΑΚΟΙ ΤΟΥ ΔΟΝ σὲ δύο ὑπέροχα Ρωσσικὰ Τραγούδια.
Ἔναρξις παραστάσεων ἀπὸ τῆς 12 μ.
ΛΕΟ.

Διαλέξεις

Ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου ἐξ ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν καθὼς καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ Δήμου ἐν οἷς καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων κ. Τσαγρῆς καθὼς καὶ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐδόθη χθὲς ἡ διάλεξις τοῦ ὑγιεινολόγου μηχανικοῦ κ. Ράϊτ καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοσίων ἔργων τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας κ. Λοπρέστη. Ἡ διάλεψις αὐτὴ διωργανώθη ὑπὸ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἀρχικῶς εἰς τὴν διάλεξιν ἀνεγνώσθη τὸ σχέδιον τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πολυτεχνείου τοῦ Μιλάνου μηχανικοῦ κ. Φαντόλι περὶ κατασκευῆς ὑπονόμων ἐν Ἀθήναις. Ἀκολούθως ὁ κ. Λοπρέστης διὰ μακρῶν ἀνέφερε τὰς ἀντιρρήσεις τὰς ὁποίας ἔχει ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν κυβέρνησιν ὑπὸ τοῦ κ. Ράϊτ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου Φαντόλι, ἀποδείξας ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν νὰ ἐφαρμοσθῇ ὡς ἔχει διότι πᾶσα μετατροπὴ ἤθελε τὸ καταστρέψῃ. Ἐπίσης ἔθιξε σημεῖον τοῦ ὑπομνήματος τοῦ κ. Ράϊτ, ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτος ἀναφέρει ὅτι «φαίνεται ὡς νὰ μὴ ἔχουν ἐννοήσει αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁ λαὸς ἐν Ἑλλάδι, τὴν σημασίαν τῶν ὑπονόμων».

— Σήμερον ὥραν 11 π.μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ὁ γεωπόνος κ. Ι. Ἀφεντάκης «περὶ τοῦ Κωπαΐδικοῦ ζητήματος».

— Αὔριον ὥραν 7 μ.μ. εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου διάλεξις τοῦ καθηγητοῦ κ. Κωνστ. Λούρου περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἱπποκράτους καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς αἰτιολογίας τῆς λοιμώξεως καὶ τῆς ἀντισηπτικῆς καὶ ἀσηπτικῆς ἀγωγῆς. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Αὔριον ὥραν 7 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας διάλεξις τοῦ κ. Γ. Πὼπ μὲ θέμα: «Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ αἴτησις ἀκυρώσεως». Ἡ διάλεξις δίδεται ὑπὸ τοῦ «Ὁμίλου Ἐπιστημονικῶν Συζητήσεων». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῶν Γιουγκοσλαύων, ὁ Ἑλληνογιουγκοσλαυϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν ὀργανώνει διάλεξιν διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» μὲ ὁμιλητὴν τὸν ἀντιπρόεδρον αὐτοῦ κ. Γ. Ἀλεβιζάτον καὶ θέμα: «Ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν Γιουγκοσλαύων».

Θέατρα.

(Ἀπογευματιναὶ - Ἑσπεριναὶ)

ΑΛΑΜΠΡΑ (Ὀπερέττα Σαμαρτζῆ). «Ἡ Μπίμπα» τοῦ κ. Σακελλαρίδη.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ. 6 1)2 μ.μ. Παράστασις μὲ νέα ἑλληνικὰ μονόπρακτα.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. 6 μ.μ. «Ἡ κόρη τῆς Νεράϊδας», μελοδραματικὴ παράστασις τοῦ Ἐθν. Ὠδείου. 10 μ. μ. Ὑπὸ τοῦ θιάσου Μυρὰτ «Τράβα τὸ κορδόνι».

ΟΛΥΜΠΙΑ. 11 π. μ. Γενικὴ δοκιμὴ τῆς Ὀρχήστρας μὲ τὸν κ. Καζέλλα. 6 μ.μ. «Αΐντα» μὲ τὸν Πικαλούγκα καὶ τὴν Γκάλλι.

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Τὰ Παρασκήνια».

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ἐλευθ. Μουσικὴ Σκηνή). «Τὰ σπουργίτια τῆς Ἀθήνας».

ΤΡΙΑΝΟΝ «Ἔξω ὅλα» ἐπιθεώρησις.

ΚΙΤ-ΚΑΤ. Dauvia καὶ θίασος πιθήκων.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Τρόϊκα» καὶ κωμῳδία.

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ κυρία μὲ τὴν ἑρμίνα» (ἢ ἡ Νύφη τοῦ Συντάγματος).

ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ γυναῖκα ποὺ ἀρέσει» μὲ τὴν Γκλόρια Σβάνσον.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ «Ζωγραφιστὸς ἄγγελος» μὲ τὴν Μπίλλυ Ντόβ.

ΟΥΦΑ «Ὁ δρόμος τοῦ παραδείσου»

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ πριγκήπισσα καὶ τὸ ταξὶ της» μὲ τὴν Βίλμα Μπάνκυ.

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Νεάπολις ἢ πόλις τοῦ τραγουδιοῦ» μὲ τὴν Μπριγκίττε Χέλμ

Συνοικιακα

Α.Ο.Δ.Ο. «Λευκὸς γάμος».

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Νῆσος διαβόλων».

ΑΡΗΣ. «Γυναῖκα τοῦ δρόμου».

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ραγισμένο βιολί».

ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ὄασις ἔρωτος».

ΛΟΥΞ. «Κβὸ βάντις».

ΠΑΛΛΑΣ. «Δίψα χρυσοῦ».

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Κίτρινος βασιλιᾶς».

ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἀστυνόμος πυγμῆς».

ΝΕΟΝ (Ποδονίφτη). «Ρασπουτίν».

Πειραιεύς

ΑΪ ΛΑΪΦ «Μανουελίτα».

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Ἑλλ. Μελόδραμα). «Ὁ κουρεὺς τῆς Σεβίλλης» μὲ τὴν κ. ντὲ Ἰντάλγκο.

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἐρωτικὴ νύχτα».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἀθάνατος ἀλήτης».

There's no doubt about it

It is well known that SCOTCH WHISKY is the best in the World. There is no doubt about it. It is well kuown too that Edinburgh is the Capital of Scotland. There's no doubt of it too Well «PERFECTION» Whisky comes directly from the heart of Edinburgh, smells Scotland.

Have a test of and answer. We daresay it is the best in the World. Is there donbt about it?

Συναυλίαι

Σήμερον ὥραν 11 π. μ. θὰ δοθῇ εἰς τὸ «Κεντρικὸν» τὸ δεύτερον καὶ τελευταῖον ρεσιτάλ τοῦ διαπρεποῦς Γάλλου πιανίστα κ. Ἀλφρέδου Κορτὸ μὲ συνθέσεις Σέζαρ Φράνκ, Σοπὲν (Σονάτα εἰς σὶ ἐλ. ἔργον 58), Ντεμπυσύ, Σοῦμαν.

—Σήμερον εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὥραν 11 π. μ. δίδεται ἡ γενικὴ δοκιμὴ τῆς 2ας συναυλίας συνδρομητῶν τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. Ἡ συναυλία αὐτὴ εἶνε μία ἀπὸ τὰς σπανιώτατα ἀκουομένας ἐν Ἀθήναις καὶ λόγῳ τοῦ ἐξαιρέτου προγράμματος καὶ λόγῳ τοῦ ὅτι μετέχει ὁ μετακληθεὶς μεγάλος Ἰταλὸς καλλιτέχνης Ἀλφρέδο Καζέλλα καὶ ὡς συνθέτης καὶ πιανίστας μὲ τὴν Σκαρλατιάνα συνοδείᾳ ὀρχήστρας ὑπὸ τὸν κ. Μητρόπουλον καὶ ὡς διευθυντὴς ὀρχήστρας εἰς τὴν Τζιάρα-Σουῖτα ἡ ὁποία εἶνε μία ἀπὸ τὰς τελευταίας συνθέσεις τοῦ διασήμου καλλιτέχνου. Ἡ συναυλία τὴν Τρίτην 6.30΄ μ. μ.

—Τὴν προσεχῆ Πέμπτην τὸ πρῶτον ρεσιτὰλ τοῦ Τιμπὼ εἰς τὸ «Κεντρικόν».

—Ἡ χορῳδία Ἀθηνῶν ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ τῆς δεκαετηρίδος της θὰ δώσῃ μίαν μεγάλην συναυλίαν τὸ ἑσπέρας τῆς 12ης Δεκεμβρίου.

—Τὴν μεταπροσεχῆ Τετάρτην θ᾽ ἀκούσωμεν εἰς τὸ «Κεντρικὸν» τὴν δ. Καίτην Ἀνδρεάδου, εἰς ἕνα ρεσιτὰλ μὲ ἐκλεκτότατον πρόγραμμα.

Ἡ ψῆφος τῶν γυναικῶν

Ἡ ἐνοριακὴ ἐπιτροπὴ ἐκδόσεως βιβλιαρίων ψήφου τῶν γυναικῶν τοῦ ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, εἰδοποιεῖ ὅτι ὥρισεν ὥραν διὰ τὴν ἔκδοσιν βιβλιαρίων τὴν 2—3 μ.μ. καθημερινῶς.

Ἐργατικὴ Γωνιὰ Μάννας

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κυριῶν Γαβριηλίδου, καὶ Βαβάση, τῆς δίδος Ζυμβρακάκη καὶ τῶν κ.κ. Ἐλ. Ζερβοῦ, μηχανικοῦ, Μιχ. Ἀναστασοπούλου, παραγγελιοδόχου, καὶ Γ. Δεπάστα, τμηματάρχου τῶν Σ.Ε.Κ., ἐγένετο τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς εἰς τὰ Πρατήρια τῆς Γωνιᾶς (Ἀκαδημίας 20) ἡ κλήρωσις τοῦ Ραδιοφώνου, ὅπερ ἐκέρδισεν ὁ ἀριθμὸς 75. Παρακαλεῖται ὁ κάτοχος τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ὅπως προσέλθῃ εἰς τὰ ὡς ἄνω Πρατήρια καὶ παραδίδων τὸ ὑπ᾽ ἀριθ. 75 δελτίον παραλάβῃ τὸ Ραδιόφωνον.

ΣΙΝΕ ΙΝΤΕΑΛ
ΑΥΡΙΟΝ
ἕνα ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα ἱσπανικῆς ὑποθέσεως ἔργα
ΜΑΝΟΥΕΛΙΤΑ
Θὰ γοητεύσῃ ἀληθινὰ τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν μὲ τὴν θεσπεσίαν μουσικήν του, τὰ παθητικὰ τραγούδια του καὶ τῆς γλυκύτατες ἱσπανικὲς καντάδες.
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ 4 ΑΣΤΕΡΕΣ
ΜΟΝΑ ΜΑΡΙΣ
ΜΑΙΡΥ ΝΤΟΥΓΚΑΝ
ΑΝΤΩΝΙΟ ΜΟΡΕΝΟ
ΟΥΑΡΝΕΡ ΜΠΑΞΤΕΡ
ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ
ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΟΜΙΛΟΥΝΤΑ ΦΟΞ
Μὲ τὴν ὑπογραφὴν συνθήκης φιλίας Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Βενιζέλος, Ἰσμὲτ πασσᾶς κ.λ.π.
Σήμερον πρωϊνὴ παράστασις μὲ γενικὴν εἴσοδον
ΔΡΑΧΜΑΣ 10
ΛΕΟ.

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Κυριακὴν

(Ὥρα Ἀθηνῶν. - Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι᾽ ἀστερίσκων).

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 6 μ. μ. Συναυλία. 9 ½ μ. μ. Ἄριες καὶ τραγούδια. 11 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΜΠΡΥΝΟ (342 μ.). 7 ¼ μ. μ. Συναυλία μὲ τραγούδια τῶν Λέτε, Χλίνακ, Κίρχλ, Σόνπεκ, Μύλλερ, Γκρόσσε, Βέμπερ καὶ Πάας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.). 11 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). 7 μ. μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. Μουσικὴ χοροῦ. 8 ¼ μ.μ. Ὀρχῆστραι. 9 μ. μ. Μελῳδίαι. 9 ¾ μ.μ. Διάφορα σόλα. 10 μ.μ. Μέρη ἀπὸ ὀπερέττες. 11 μ. μ. Μέρη ἀπὸ τοὺς «Μποέμ» τοῦ Πουτσίνι. 12 ½ μεσον. Στρατιωτικὴ μουσική. 1 ½ μεσ. Φυσαρμόνικα.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 5 μ.μ. Ρουμανικὴ μουσική. 6 ½ μ.μ. Συναυλία. 9 μ. μ. Καμπαρέ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.). 5 μ. μ. Συναυλία. 6 ½ μ.μ. Ἐθνικοὶ σκοποὶ ἀπὸ δίσκους. 9 μ.μ. Ρεσιτὰλ τοῦ βιολιστοῦ Ἄλμπερτ Λάνγκ. 9 ½ μ.μ. Συναυλία χορῳδίας. 10. 35΄ μ.μ. Συνέχεια τῆς συναυλίας βιολιοῦ μὲ συνθέσεις Μόζαρτ, Ντομπρόβεν (Ἑβραϊκὴ μελῳδία) καὶ Σμετάνα. 11 ¾ μ.μ. Ἐθνικὰ τραγούδια συνοδείᾳ ὀρχήστρας.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ χορῳδίας. Κατόπιν μουσικὴ χοροῦ. 9.32΄ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 9.50 μ.μ. «Μποέμ».

ΠΡΑΓΑ (486.2 μ.). 8.5΄ μ. μ. Λαϊκὴ συναυλία ὀρχήστρας τῇ συμμετοχῇ τῆς κ. Ριζμανοβά (τραγούδι). 9 μ.μ. Συναυλία ἐκ τοῦ Κρατικοῦ θεάτρου τῇ συμμετοχῇ χορῳδίας καὶ στρατιωτικῆς μουσικῆς.

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 8 ½ μ. μ. Ποικίλη συναυλία. 9 ½ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 9.50΄ μ. μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Ὠμπέρ, Μπελλίνι, Ντονιζέτι, Ντελίμπ, Μπιζέ, Βέρδι, Γκουνό, Λεονκαβάλλο.

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 6 ½ μ.μ. Συναυλία τῆς βιολιστρίας Χρίστα Ρίχτερ καὶ τοῦ πιανίστα Κάρλ Φρότσλερ, μὲ σονάτες Μόζαρτ. 8 μ.μ. Ὁ καθηγητὴς Χέννιγκς θὰ ὁμιλήσῃ διὰ τὰ ἔργα τοῦ Σίνκλαιρ Λιούϊς (βραβεῖον Νόμπελ 1930). 8.40΄ μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Χόλτσερ μὲ συνθέσεις Γιόχαν Στράους, Στόλτς, Λέχαρ, Χόϊμπεργκερ. 9 ½ μ.μ. Ἠχητικὴ ταινία. 11.40΄ μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Πάουσερ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 6 ¼ μ.μ. Συναυλία τῆς Κρατικῆς ὀρχήστρας καὶ τῆς δ. Ὄροσζ (τραγούδι), τοῦ κ. Σζεντὸ καὶ τοῦ βιρτουόζου βιολιστοῦ Νόϋμαν. Θὰ παιχθοῦν συνθέσεις τοῦ Λέχαρ καὶ τοῦ Παγανίνι. 8 μ. μ. Οὑγγρικὰ τραγούδια συνοδείᾳ τσιγγάνικης ὀρχήστρας. 9 ¼ μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Φέγες καὶ τῆς τσιγγάνικης ὀρχήστρας ἐκ τοῦ καφὲ «Ὀστέντε».

ΛΙΟΥΜΠΛΙΑΝΑ (569 μ.). 5 ½ μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 6 μ. μ. Ἠχητικὸ παιχνίδι. 9 μ.μ. Χορῳδία. 10 μ.μ. Συναυλία. 11 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). 6.40΄ μ.μ. Συναυλία τῆς ἀστυνομικῆς ὀρχήστρας. 9 ½ μ.μ. Λαϊκὴ συναυλία τῇ συμμετοχῇ τῆς κ. Μὲς (σοπράνο). Τόμας: Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὸ «Ραϋμόν», Σαὶν-Σάνς: ἀπὸ τὸν «Σαμψὼν καὶ Δαλιδά», Μασενὲ: Ἐλεγεία, Τόμας: Ἀπὸ τὴν «Μινιόν», Βέρδι: «Τραβιάτα». 10.25΄ μ. μ. Συνέχεια τῆς συναυλίας μὲ συνθέσεις Γκάλλ, Γκοντάρ, Βεντσάνο, Ρυμπικί, Στράους, (Ἱστορίες Βιεννέζικου βάλς) καὶ Κράϊσλερ. 11 ¼ μ.μ. Ντουέττα. 12 μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἀκολούθου τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Πρεσβείας μεταφέρονται εἰς τὴν ὁδὸν Λυκαβηττοῦ 8.

ΑΝΑΜΕΙΝΑΤΕ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟΥ
ΤΡΙΑΝΟΝ
Τὸ ἀριστοκρατικώτερον Κέντρον τῶν Ἀθηνῶν μὲ τὰ καλύτερα μηχανήματα ΟΜΙΛΟΥΝΤΟΣ.
ΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑΙ ΤΙΜΑΙ
ΛΕΟ.

Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν Γαλλίδων ἠθοποιῶν

Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ περισσότεροι καλλιτέχναι τοῦ θεάτρου εἶνε προληπτικοὶ καὶ πιστεύουν εἰς κάθε εἶδους μαντείαν. Ἀλλὰ ἡ βεντέττες τοῦ γαλλικοῦ Θεάτρου φαίνεται ὅτι ξεπερνοῦν εἰς τοῦτο ὅλους τοὺς ἀλλοεθνεῖς συναδέλφους των. Ἡ συντάκτις μιᾶς παρισινῆς ἐφημερίδος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ χαρτορίχτες καὶ ἡ καφετζοῦδες εἶνε τόσον ἀπαραίτητες εἰς τὴν ζωὴν τῶν θεατρικῶν ἀστέρων, ὅσον καὶ ἡ μανικιουρίστα, ἡ κουαφὲρ καὶ ἡ μασέζ των. Ἡ Παρισινὴ συντάκτις, ἡ ὁποία κάμνει τὴν σχετικὴν ἔρευναν εἰς τὸν θεατρικὸν κόσμον, ἠρώτησε καὶ τὴν ὡραίαν ἠθοποιόν, τὴν γνωστὴν καὶ εἰς ἡμᾶς, Οὐγκέττη Ντυφλό, ἐὰν «ρίχνῃ τὰ χαρτιά». Ἰδοὺ πῶς περιγράφει τὴν συνέντευξίν της:

«Ἐπεσκέφθην ἕνα πρωϊνὸ τὴν κ. Ντυφλό. Μόλις εἶχε ξυπνήσει καὶ τὴν εὑρῆκα ξαπλωμένη εἰς τὸ θαυμάσιο καταγάλανο κρεββάτι της.

— Περιμένω τὴν Πυθίαν, μοῦ εἶπε, ρίχνοντας μιὰ ματιὰ πρὸς τὸ τζάκι ὅπου ἦτο τοποθετημένη μιὰ γυάλα γεμάτη νερὸ καὶ μὲ κάτι γαλακτώδες εἰς τὸν πυθμένα.

— Εἶνε τὸ ἀσπράδι ἑνὸς αὐγοῦ, μοῦ ἐξήγησε. Σπάζω ἕνα αὐγὸ καὶ ρίχνω μέσα στὸ νερὸ μόνον τὸ ἀσπράδι, ὅπου παίρνει διάφορα συμβολικὰ σχήματα...

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν της καὶ μπῆκε ἀπὸ τὴν πόρτα, γλιστρῶντας σχεδόν, μία κοντὴ ἰσχνὴ γυναικοῦλα μαυροντυμένη.

— Ἆ! καλημέρα, κυρία Δουκέσα! ἀνέκραξεν ἡ καλλιτέχνις. Ἐλᾶτε, καθῆστε. Πάρτε τὴ γυάλα καὶ μιλῆστε χωρὶς ἐπιφυλάξεις...

Ἡ μάντισσα ἐκάθησε στὴν ἄκρη τοῦ κρεββατιοῦ καὶ ἄρχισε νὰ μιλῇ. Ἀνέφερε ὀνομαστικῶς καὶ μὲ τὴν πλέον καταπληκτικὴν ἀκρίβεια ὅλα τὰ πρόσωπα ποὺ ἠμποροῦσαν νὰ ἐνδιαφέρουν τὴν Οὐγκέττη. Ὕστερα μὲ τὰ μάτια πάντα προσηλωμένα εἰς τὸ μικρὸ σύννεφο, ποὺ ἁπλώνονταν εἰς τὸ νερό, διηγήθηκε ἱστορίες, ποὺ γιὰ μένα ἔμοιαζαν μὲ παραμύθια.

Ἡ καλλιτέχνις παρακολουθοῦσε λέξι πρὸς λέξι τὰ ὅσα ἄκουε καὶ κινοῦσε ἀργὰ τὸ ὡραῖο της ξανθὸ κεφάλι. Τὸ πρόσωπό της πότε ἔλαμπε ἀπὸ μιὰ ἀχτίδα προσδοκίας, πότε ἐσυννέφιαζε καὶ ἄλλοτε πάλιν ἔπαιρνε ἕνα ὕφος σὰν νὰ ἔλεγε: «Ξέρω τί πρέπει νὰ κάμω.»

Ἡ Πυθία ὅταν ἐτελείωσε ἐσηκώθηκε, χάϊδεψε τὸ ἁπαλὸ χεράκι τῆς Οὐγκέτ, ποὺ κάτι κρατοῦσε στὴν παλάμη του, τῆς εἶπε μυστικὰ μερικὰ λόγια καὶ ἔφυγε μὲ τὸ ἴδιο ἀργὸ καὶ ἀθόρυβο βῆμα.

— Λοιπόν; ἠρώτησα ἀδιάκριτα.

— Καὶ χαρὲς καὶ πίκρες. Δὲν βαρυέστε!

— Μὰ πιστεύετε στὴν Πυθία σας;

— Τί τὰ θέλετε. Ἕνας καλλιτέχνης ἔχει πολλὰ βίτσια, ποῦ ἐννοεῖ νὰ τὰ ἱκανοποιῇ. Τὸ βίτσιο αὐτὸ εἶνε τὸ πιὸ ἀβλαβὲς καὶ κάποτε ἴσως εὐεργετικό!»

Θεατρικά

Τὸ Ἐθνικὸν Ὠδεῖον δίδει σήμερον τὴν πρώτην μελοδραματικήν του παράστασιν. Θὰ παιχθῇ τὸ μελόδραμα τοῦ κ. Θ. Σακελλαρίδη «Ἡ κόρη τῆς νεράϊδας» κατὰ σκηνοθεσίαν καὶ διδασκαλίαν τῆς κ. Ὄλγας Βαλτετσιώτη. Συμμετέχει χορῳδία ἐξ ἑξήκοντα μαθητριῶν καὶ μαθητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου τοῦ κ. Λ. Ζώρα. Τὴν ὀρχήστραν θὰ διευθύνῃ ὁ κ. Στέφ. Βαλτετσιώτης.

— Ὑπὸ τοῦ θιάσου Μυρὰτ ἑτοιμάζεται ἡ νέα κωμῳδία τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως Χαζενκλέβερ «Γάμοι στὸν οὐρανό», ἡ ὁποία ἐπαίχθη ἐπὶ δύο ἔτη συνεχῶς εἰς τὰ «Καμερσπίλε» τοῦ Βερολίνου ἀπὸ τὸν περίφημον Κράους, τὴν Γκρέτα Μοσχάϊμ, τὴν Καρόλα Νέαρ καὶ τὸν Τίμιχ.

— Σήμερον αἱ δύο τελευταῖαι παραστάσεις τοῦ «Ἔξω Ὅλα» εἰς τὸ «Τριανόν». Ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς ὁ θίασος θ᾽ ἀρχίσῃ νέαν σειρὰν παραστάσεων εἰς τὸ «Κεντρικὸν» μὲ τὴν νέαν ἐπιθεώρησιν «Βαβυλωνία Ὅλα». Ἐκτάκτως τὸ «Ἔξω Ὅλα» θὰ δοθῇ αὔριον εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον τοῦ Πειραιῶς.

— Εἰς τὰ «Ὀλύμπια» δίδεται σήμερον εἰς ἀπογευματινὴν παράστασιν καὶ μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας ἡ «Ἀΐντα». Πρωταγωνιστοῦν ὁ κ. Πικαλούγκα καὶ ἡ κ. Γαβριέλλα Γκάλλι. Ὁ κ. Πικαλούγκα θὰ ἐπανεμφανισθῇ τὴν Τετάρτην εἰς τὸ «Τροβατόρε».

— Ἀπόψε ὁ θίασος τοῦ Μελοδράματος θὰ δώσῃ εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον τοῦ Πειραιῶς τὸν «Κουρέα τῆς Σεβίλλης» μὲ τὴν Ἰσπανίδα ὑψίφωνον κ. ντὲ Ἰντάλγκο καὶ τὸν τενόρον κ. Ἐπιτροπάκην.

— Ὁ θίασος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου παίζει σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου (ὁδὸς Φειδίου 3) τρία νέα ἑλληνικὰ μονόπρακτα μὲ τὰς κυρίας Α. Μεταξᾶ, Μ. Μπενηψάλτη, Α. Γαλανοῦ καὶ τοὺς κ. κ. Δεστούνην, Μιχ. Παπαδάκην καὶ Ν. Ματθαῖον.

Δωρεαί

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ τέως Οἰκουμ. Πατριάρχου Κων)πόλεως Κωνσταντίνου τοῦ ΣΤ΄ ἡ Δωδεκανησιακὴ Νεολαία διένειμεν χιλίας πεντακοσίας δραχμὰς εἰς πτωχοὺς Δωδεκανησίους. Ἐπίσης ἡ «Ἀθλητικὴ Ἕνωσις Κων)πόλεως» διέθεσε πεντακοσίας δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ Προσφυγικοῦ Νοσοκομείου.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ,,
Σήμερον Κυριακὴν ὥραν 11 π. μ.
ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Ἡ Συναυλία τὴν προσεχῆ Τρίτην ὥραν 6.30΄ μ. μ.
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας: Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Σύμπραξις: Ὁ διάσημος Ἰταλὸς συνθέτης
ALFR. CASELLA
Σολίστ (πιάνο) καὶ Διευθυντὴς Ὀρχήστρας
Πρόγραμμα: Haydn: Συμφωνία ἀρ. 11 (Militaire). Brahms: Παραλλαγαὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Χάϋδν Casella: Scarlattiana (Ἡ ὀρχήστρα καὶ ὁ κ. Casella πιάνο). Casella La Giara Suite (ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Casella.
Τὰ εἰσιτήρια τῆς Γενικῆς Δοκιμῆς πρὸς δραχ. 25, 35, 40, 50, 60 καὶ τῆς Συμφωνικῆς πρὸς δραχ. 30, 50, 60, 80, 100 πωλοῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ θέατρον Ὀλύμπια.

Ἀθλητισμὸς

— Αἱ σημεριναὶ ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ λάβουν χώραν τέσσαρες ἐνδιαφέρουσαι ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις, τρεῖς διὰ τὰ πρωταθλήματα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ μία φιλική. Διὰ τὸ πρωτάθλημα θὰ συναντηθοῦν ἀφ᾽ ἑνὸς ἡ Ἕνωσις μὲ τὸν Ἀτρόμητον εἰς τὸ γήπεδον τῆς πρώτης καὶ τὸ Παλαιὸν Φάληρον μὲ τὸν Ἀθηναϊκὸν εἰς τὸ τερραὶν τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἐπίσης εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον ὁ Ὀλυμπιακὸς Πειραιῶς θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν «Ἄμυναν». Σπουδαιοτέρα ὅμως φαίνεται ὅτι θὰ εἶνε ἡ συνάντησις Παναθηναϊκοῦ—Ἐθνικοῦ, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ εἰς τὸ γήπεδον Παναθηναϊκοῦ τὴν 3 1)2 μ.μ. Σχετικῶς ὁ Παναθηναϊκὸς ἐξέδωκεν ἀνακοινωθὲν συνιστῶν εἰς τὸ κοινὸν νὰ προσέλθῃ ἐνωρὶς εἰς τὸ γήπεδον καὶ νὰ ἀποφύγῃ τὰς προκλητικὰς ἐκδηλώσεις.

— Χειροσφαῖρα

Σήμερον τὸ πρωῒ θὰ γίνουν εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου δύο συναντήσεις χειροσφαίρας διὰ τὸ πρωτάθλημα. Ὁ Ἀπόλλων θὰ συναντηθῇ μὲ τὸν Πανελλήνιον καὶ ὁ Πανελλήνιος μὲ τοὺς Ἐμποροϋπαλλήλους.

— Ποδηλασία

Τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον ἀγώνισμα ποδηλασίας διὰ τὸ πανελλήνιον πρωτάθλημα, ὁ ἀνώμαλος δρόμος 13 χιλιομέτρων, θὰ τελεσθῇ σήμερον τὸ πρωῒ ἐπὶ τῆς καθορισθείσης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διαδρομῆς. Συμμετέχουν πολλοὶ ποδηλάται.

— Ἄλλοι ἀγῶνες

Σήμερον συνεχίζονται οἱ ἀρξάμενοι χθὲς πανελλήνιοι ἀγῶνες ὁπλομαχίας εἰς τὰ ἀσκητήρια τοῦ Τέννις Κλοὺμπ. Ἐπίσης εἰς τὸν Πειραιᾶ συνεχίζονται οἱ ἀγῶνες βόλλεϋμπὼλλ διὰ τὸ πρωτάθλημα καὶ εἰς τὸ Στάδιον οἱ ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» Πειραιῶς.

— Παολίνο - Καρνέρα

Εἰς τὴν Βαρκελώνην τελεῖται σήμερον ἡ μεγάλη πυγματικὴ συνάντησις διὰ τὸν παγκόσμιον τίτλον μεταξὺ τοῦ Ἱσπανοῦ Παολίνο καὶ τοῦ Ἰταλοῦ γίγαντος πρωτοπυγμάχου Πρίμο Καρνέρα. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συναντήσεως ἀναμένεται μὲ ἀνυπομονησίαν ἀπὸ τὸν διεθνῆ κόσμον.

Ἐκθέσεις.

Τὴν ἔκθεσιν τοῦ διακεκριμένου ζωγράφου - χαράκτου κ. Ἀγγ. Θεοδωροπούλου εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου, λεωφ. Ἀμαλίας 10, ἄνω πάτωμα, τὴν ἐπεσκέφθη ὁ καθηγητὴς τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου κ. Ν. Ἀσπρογέρακας μετὰ τῶν μαθητῶν του ἀρχιτεκτόνων, πρὸς τοὺς ὁποίους ὡμίλησε διεξοδικῶς περὶ τῆς ἱστορίας τῆς χαλκογραφίας ἐν γένει, τονίσας τὴν ἐξαιρετικὴν ἐργασίαν τοῦ συμπαθοῦς καλλιτέχνου εἰς τὴν χαρακτικήν, διὰ τῆς ὁποίας καταλαμβάνει καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν καλλιεργούντων αὐτὴν πολιτισμένων χωρῶν. Μεθ᾽ ὃ ὁ καλλιτέχνης ηὐχαρίστησε τὸν κ. καθηγητὴν καὶ ἀνέπτυξε δι᾽ ὀλίγων εἰς τοὺς μαθητὰς τοὺς διαφόρους τρόπους τῆς χαρακτικῆς. Ἡ ἔκθεσις κλείει τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν τὸ ἑσπέρας. Ἐκ τῶν ἔργων ἑξήκοντα ἠγοράσθησαν παρὰ τῶν πλέον εἰδικῶν καὶ πληροφορημένων φιλοτέχνων μας.

— Πολὺς κόσμος ἐπισκέπτεται καθημερινῶς τὴν ἔκθεσιν τῆς δ. Κούλας Στεφάνου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ». Ἡ ἔκθεσις εἶνε ἀνοικτὴ καθ᾽ ἑκάστην 12—1 καὶ 5—8.

— Μὲ κοσμοσυρροὴν ἐπίσης συνεχίζεται ἡ ἔκθεσις τῶν γλυπτῶν κ. καὶ κ. Ν. Γεωργαντῆ εἰς τὸ ἐργαστήριόν των, ἔναντι τοῦ ἀρχαίου θεάτρου Διονύσου.

— Εἰς τὸ Ἄσυλον Τέχνης (Νικοδήμου 21) διενεργεῖται ἡ ἐκποίησις τῶν καλλιτεχνικῶν συλλογῶν τοῦ ἀειμνήστου Βέλμου. Τὰ πλεῖστα τῶν ἐκτεθέντων ἠγοράσθησαν. Ἀπὸ αὔριον ἐκτίθενται τρεῖς νέαι συλλογαί: ἑλληνικῶν κοστουμιῶν, τοπείων ὡς καὶ πλήρης συλλογὴ τοῦ θεάτρου. Ἡ ἐκποίησις θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τῆς ἐρχομένης Πέμπτης τὸ ἑσπέρας.

Ἐκδόσεις.

Ἐξεδόθη τὸ 26ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ναυτικὴ Ἑλλάς», πλούσιον εἰς ὡραίας εἰκόνας καὶ εἰς ἐγκυκλοπαιδικὴν καὶ φιλολογικὴν ναυτικὴν ὕλην.

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ 19ον τεῦχος τῆς «Δικαστικῆς» μὲ πλουσίαν ὕλην, τῇ συνεργασίᾳ διακεκριμένων δικαστικῶν καὶ δικηγόρων.

— Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν ἐπὶ τῇ προσεχεῖ ἀφίξει εἰς Ἀθήνας τοῦ Κρισναμοῦρτι εἰδικὴ ἔκδοσις τοῦ «Δελτίου τοῦ Ἀστέρος», περιέχουσα ὁμιλίας, γραφόμενα καὶ ποιήματα τοῦ Κρισναμοῦρτι καθὼς καὶ εἰκόνα του καὶ σκιαγραφίαν τῆς ζωῆς του καὶ τῶν ἰδεῶν του.

— Ἐπίσης ἐξεδόθησαν δύο τεύχη: α) «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας», ὁμιλία κατὰ τὴν κατασκήνωσιν τοῦ Ὄμμεν τῷ 1926 καὶ «Ποῖος φέρει τὴν ἀλήθειαν», διάλεξις εἰς Ἔρδε τῆς Ὁλλανδίας (1927), β) «Τὸ βασίλειον τῆς εὐδαιμονίας».

— Πλουσιώτατον εἰς μοντέλλα γυναικείων φορεμάτων καὶ σχέδια ἐργοχείρων καὶ μὲ ποικιλίαν φιλολογικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς ὕλης, ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ γυναικείου περιοδικοῦ «Ἀθηναΐκὸν Σίκ».

ΑΝΑΜΕΙΝΑΤΕ
Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν φθάνει εἰς δίσκους ΠΑΤΕ
Η ΡΙΡΙΚΑ ΜΑΣ
μὲ τοὺς διδάξαντας κ. ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΥΡΜΗ καὶ ΙΩΑΝΝΗΝ ΠΡΙΝΕΑ.
Γενικὴ Ἀντιπροσωπεία:
= ΒΟΥΛΗΣ 6Β =
ΛΕΟ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΪΟΥ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΥ
Θ. ΓΙΑΝΝΑΚΗ & ΣΙΑ
= ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 4 =
Ἔναρξις ἐργασιῶν μὲ ὅλην τὴν πολυτέλειαν αὔριον ΣΑΒΒΑΤΟΝ 29 Νοεμβρίου 4 μ. μ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Μπέης Δ. Λειβαδᾶς, Μάρω Δ. Ἀργυροπούλου, ἠρραβωνίσθησαν.

— Κωνσταντῖνος Π. Σφακιανάκης, Πελαγία Σ. Καστάνου, ἠρραβωνίσθησαν.

— Ὁ κ. Μελέτιος Κ. Φωτόπουλος, δικηγόρος ἐν Σπάρτῃ καὶ ἡ ἐκ Πειραιῶς δὶς Ἀγγελικὴ Δ. Δρίβα, ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Γάμοι

Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Βασιλειάδης καὶ ἡ δὶς Γιοῦλα Μπενάκη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

—Ἰωάννης Δ. Ρήγας, βιομήχανος, Ἀλεξάνδρα Θ. Τσομλεκτσόγλου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ἑορτάζοντες καὶ μὴ

Δὲν ἑορτάζει σήμερον οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ἀνδρέας Δ. [illegible]στός.

—Εἰς τὸν ἑορτάζοντα σήμερον Ἀνδρέαν Καρτάλιαν εὐχόμεθα χρόνια πολλά.

Π.Ι.Μ.Γ.Κ.Σ.

— Δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ἀνδρ. Ζολώτας.

Α. Ζ.

— Σήμερον δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Ἀνδρέας Κατσίκης, οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

Ι.Γ.Π.

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα κ. Ἀνδρέαν Βέρλην, εὔχομαι χρόνια πολλά.

Β. Μ.

— Δὲν ἑορτάζει σήμερον ὁ κ. Ἀνδρέας Κωνσταντινίδης, ἐν Καλλιθέᾳ.

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα φίλον Ἀνδρέαν Ψύλλαν (ἀνθ)γὸν) εὔχομαι χρόνια πολλά.

Γ. Ι.

— Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας σήμερον ἀγαπητούς μου φίλους Ἀνδρέαν Πέτρου καὶ Ἀνδρέαν Ξηρογιάννην, εὔχομαι χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχῆ.

Σ. Βλάχος

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα σήμερον κ. Ἀνδρ. Λέλεκαν, εὔχομαι ἔτη πολλά.

Χαρ. Νικολάου

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα σήμερον ἀγαπητόν μου προϊστάμενον κ. Α. Σ. Τερζάκην, εὔχομαι χρόνια πολλά.

Ι. Α. Τ.

— Στοὺς κ.κ. Ἀνδρέαν Δημόπουλον, Ἀνδρέαν Σαμαρτζῆν καὶ Ἀνδρέαν Φεύγαν, εὐχόμεθα ἔτη πολλά.

Οἰκογένεια Χρ. Δασκαλάκη

Καταστήματα

— ΚΡΕΠ-ΖΩΡΖΕΤ ἐγχώρια, ἀρίστης ποιότητος, ἠγγυημένα, εἰς πλούσιον χρωματολόγιον καὶ εἰς τιμὴν ρεκλάμας, πρὸς δρχ. 80 τὸν πῆχυν. ΤΣΑΝΤΕΣ στὰ τελευταῖα Παρισινὰ σχέδια καὶ εἰς τιμὰς λογικάς, καθὼς καὶ μεγάλη ποικιλία Μεταξωτῶν Ὑφασμάτων ἐν γένει στὸ Κατάστημα Νεωτερισμῶν Θ. Γ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ, Ἑρμοῦ 41Α.

— Νεώτατα ὑφάσματα μάλλινα ἐπανωφορίων καὶ φορεμάτων εἰς τοὺς τελευταίους χρωματισμούς, παρέλαβε τὸ Κατάστημα ΤΣΕΚΛΕΝΗ - ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ, ὁδὸς Ἑρμοῦ καὶ Βουλῆς γωνία.

Ἰατροί

— ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ, Ἰατρός. Ἐπιμελητὴς τῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ὁδὸς Μενάνδρου 39, 3—6 μ.μ.

—Ν. Γ. Παπαντωνόπουλος, Καθηγητὴς Ὀδοντίατρος, μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του εἰς τὸ Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου, Σταδίου 4 (πρώην Βασιλ. Σταῦλοι), πρῶτος ὄροφος. Ἀριθ. δωματίου 5. Λειτουργεῖ ἀναβατήρ.

— ΔΗΜ. ΤΣΗΡΟΣ, διευθυντὴς ὠτο-ρινο-λαρυγγολόγος, ἰατρὸς Πολιτικοῦ Νοσοκομείου, Κουμουνδούρου 21 (γωνία Ἁγίου Κωνσταντίνου) —6 μ. μ. Τηλ. 52-10.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Σήμερον Κυριακήν, 30ὴν τρέχοντος καὶ ὥραν 10 1)2 π.μ. τελοῦντες τεσσαρακονθήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση) ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πεφιλημένου ἡμῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ Μ. ΚΕΧΑΓΙΟΓΛΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ᾽ ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Νοεμβρίου 1930

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος. Αἱ ἀδελφαὶ καὶ ὁ ἀδελφός.

Ἐτελέσθη χθὲς εἰς τὸ Α΄ Νεκροταφεῖον μνημόσυνον εἰς μνήμην τοῦ πρὸ ἔτους θανόντος Στυλιανοῦ Ἀνδρ. Με[illegible] [illegible]

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Σήμερον ΚΥΡΙΑΚΗΝ τελευταία ἀποχαιρετιστήριος προβολὴ τῆς ταινίας
ΝΕΑΠΟΛΙΣ Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ
ΜΠΡΙΓΚΙΤΑ ΧΕΛΜ
ΖΑΝ ΚΙΕΠΟΥΡΑ
ΠΡΩΪΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ 10—12
Μὲ ὁλόκληρον τὸ ἔργον «ΝΕΑΠΟΛΙΣ Η ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ»
Ὁμιλοῦντα Ζουρνὰλ ΦΟΞ
ΜΙΚΙ-ΜΑΟΥΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΡΑΧ. 10
Αὔριον ΔΕΥΤΕΡΑΝ
GEORGES OHNET
LE ROI DE PARIS
ΙΒΑΝ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ
ΜΑΙΡΥ ΓΚΛΟΡΥ
ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΓΚΑΜΠΡΙΟ
Πρώτη ἐφετεινὴ ὁμιλοῦσα καὶ ᾄδουσα Γαλλικὴ ταινία.

ΧΑΪ-ΤΑΓΚ

μέτρου, ὅπερ ὅμως δὲν ἔγινε, διότι δὲν θὰ εἶχε οὐδένα πρακτικὸν σκοπόν.

Ἔρχομαι τώρα εἰς τὰς συγχρόνους ἐργασίας πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ «Γεωειδοῦς».

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ σχήματος τῆς Γῆς ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις ἑνὸς ἀτόμου ἢ ἑνὸς κράτους. Ἀπαιτεῖται πρὸς λύσιν αὐτοῦ τοῦ τεραστίου προβλήματος ἡ στενωτάτη, εἰλικρινὴς καὶ ἀδιάλειπτος συνεργασία ὅλων τῶν Κρατῶν τῆς Γῆς.

Τοῦτο κατενοήθη πρῶτον ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς καὶ εἰδικῶς ἀπὸ τὸν Ι. Μπάγερ, ὅστις τῷ 1861 ἵδρυσε δι᾽ αὐτὸν τὸν σκοπὸν Ἕνωσιν τῶν Κρατῶν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, εἰς τὴν ὁποίαν προσεχώρησαν ἀρχικῶς μὲν τὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ ἀργότερον (1886) τὰ πλεῖστα τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν τῆς Γῆς, ἱδρύσαντα τὴν «Διεθνῆ Ἕνωσιν πρὸς μέτρησιν τῆς Γῆς». Τὴν διεύθυνσιν μέχρι τοῦ 1885 τῆς κινήσεως ταύτης εἶχεν ὁ Μπάγερ καὶ κατόπιν ὁ ἐν Πότσδαμ Χέλμερτ, ἀποθανὼν πρό τινος.

Ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ μεγάλου πολέμου ἱδρύθη ἡ «Διεθνὴς Γεωδαιτικὴ καὶ Γεωφυσικὴ Ἕνωσις», εἰς ἣν σχεδὸν ὅλα τὰ Κράτη τῆς Γῆς ἔχουν προσχωρήσει, μεταξὺ δὲ τῶν ἱδρυτῶν εἶνε καὶ ἡ Ἑλλάς.

Σκοπὸς τῆς Ἑνώσεως ταύτης εἶνε ὁ διὰ συνεργασίας ὅλων τῶν Κρατῶν προσδιορισμὸς τοῦ σχήματος τῆς Γῆς καὶ τῶν μεταβολῶν αὐτοῦ.

Ἐκ νεωτάτων παρατηρήσεων ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ φλοιὸς τῆς γῆς ὑφίσταται κινήσεις παλιρροϊκάς, δηλ. ὅπως τὸ στῆθος ἑνὸς ἀναπνέοντος ἀνθρώπου. Ἐννοεῖται, ὅτι αἱ κινήσεις αὗται εἶνε πολὺ μικραί.

Αἱ νεώτεραι μέθοδοι προσδιορισμοῦ τοῦ σχήματος τῆς Γῆς δὲν στηρίζονται μόνον εἰς μετρήσεις τόξων. Ἡ ἔντασις τῆς βαρύτητος κατακορύφως καὶ ὁριζοντίως, μᾶς δίδει πολύτιμα ἐξαγόμενα διὰ τὸ σχῆμα τοῦ Γεωειδοῦς. Πρὸς προσδιορισμὸν αὐτῆς χρησιμοποιοῦνται ἐκκρεμῆ ὑψίστης ἀκριβείας καὶ τελευταίως εἰδικὸν ὄργανον, «στρεπτὸς ζυγὸς» καλούμενον.

Ὁ νεώτατος μὲν ἀλλὰ διάσημος γεωδαίτης Vening Mainesz, Ὁλλανδός, ἐξετέλεσε κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν τὸν γῦρον τοῦ Κόσμου (διὰ Μεσογείου, Σουὲζ, Ἰνδιῶν, Ἰαπωνίας, Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, Διώρυγος Παναμᾶ, Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, μέχρις Ὁλλανδίας) διὰ ὑποβρυχίου, χρησιμοποιήσας συσκευὴν ἰδικῆς του ἐφευρέσεως, διὰ τὸν προσδιορισμὸν ὑπὸ τὸ ὕδωρ τῆς ἐντάσεως τῆς βαρύτητος.

Ἡ Διεθνὴς Γεωδαιτικὴ καὶ Γεωφυσικὴ Ἕνωσις συνεκάλεσε τὸ πρῶτον συνέδριον ἐν Ρώμῃ τῷ 1921 καὶ ἔθηκε τὰς βάσεις συνεργασίας τῶν διαφόρων Κρατῶν μεταξύ των καὶ πρόγραμμα ἐκτελέσεως ὑπ᾽ αὐτῶν μετρήσεων γεωδαιτικῶν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ὑστέρησεν. Τῷ 1923, κατόπιν ἡμετέρας προτάσεως, ἱδρύθη ἡ Γεωδαιτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἑλλ. Κράτους, ἥτις ἔκτοτε διεξήγαγε λίαν ἐνδιαφερούσας ἐργασίας παρ᾽ ἡμῖν.

Κατὰ τὸ ἐν Ρώμῃ 1ον Συνέδριον ἀπεφασίσθη νὰ μετρηθῇ τὸ μεγαλύτερον τόξον ἐξ ὅλων ὅσα μέχρι τοῦδε ἐμετρήθησαν, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς βορειοτέρας γωνίας τῆς Νορβηγίας, διερχόμενον διὰ τῆς Πολωνίας, Ρουμανίας, Σερβίας, Ἑλλάδος, Αἰγύπτου καὶ καταλῆγον εἰς τὸ ἀκρωτήριον Καλῆς Ἐλπίδος. Δὲν ἐσκέφθησαν ὅμως, τότε, οἱ σοφοί, ὅτι ἡ μεταξὺ Κρήτης καὶ Αἰγύπτου ἀπόστασις εἶνε περίπου 400 χιλιόμετρα καὶ συνεπῶς δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχετικῶν μετρήσεων. Ἡ δυσκολία παρουσιάσθη πρώτην φορὰν εἰς τὴν 2αν Διεθνῆ Γεωδαιτικὴν καὶ Γεωφυσικὴν Σύνοδον ἐν Μαδρίτῃ τῷ 1924 ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Servey Departemant τῆς Αἰγύπτου κ. Β. Wade προτείναντος καὶ ἰδίαν μέθοδον. Τὴν μέθοδον ταύτην ἐδέχθημεν μετ᾽ ἐπιφυλάξεως.

Κατὰ τὴν ἐν Πράγᾳ 3ην Διεθνῆ Γεωδαιτικὴν καὶ Γεωφυσικὴν Σύνοδον, ἀνήγγειλα ὅτι μελετῶ ἰδίαν μέθοδον, ἣν καὶ θ᾽ ἀνεκοίνουν εἰς τὴν προσεχῆ 4ην Διεθνῆ Γεωδαιτικὴν καὶ Γεωφυσικὴν Σύνοδον ἐν Στοκχόλμῃ.

Ἀκριβῶς κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον συνῆλθεν ἡ 4η Διεθνὴς Σύνοδος ἐν Στοκχόλμῃ, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἀνέπτυξα τὴν μέθοδον καὶ παρουσίασα τὰ σχέδια τῶν σχετικῶν ὀργάνων. Αὕτη θὰ ἐκτελεσθῇ φωτογραφικῶς μὲ εἰδικὴν φωτογραφικὴν μηχανὴν μεγίστης ἀκριβείας, ἐξηρτημένην ἀπὸ ὑδροπλάνου ἱπταμένου εἰς ὕψος περίπου 3000—4000 μέτρων μεταξὺ Κρήτης καὶ Αἰγύπτου.

Ἡ μέθοδος ἐγένετο τότε παμψηφεὶ δεκτὴ καὶ συνεστήθη ἀπὸ τὸ Συνέδριον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ παρασχεθῶσι τὰ μέσα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Κατὰ σύμπτωσιν χθὲς ἐλήφθη ἐνταῦθα τὸ σχετικὸν ἔγγραφον καὶ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς ἐν Στοκχόλμῃ Συνόδου, ἔχον οὕτω:

«Ψήφισμα ἐγκριθὲν ἐν παμψηφίᾳ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 23 Αὐγούστου 1930. — Ἡ Διεθνὴς Γεωδαιτικὴ καὶ Γεωφυσικὴ Ἕνωσις ἐκδηλοῖ μέγα ἐνδιαφέρον διὰ τὰς ἐκτελουμένας ἐν Ἑλλάδι γεωδαιτικὰς ἐργασίας ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ τῆς μετρήσεως τοῦ τόξου μεσημβρινοῦ καὶ συγκεκριμένως διὰ τὴν προτεινομένην ὑπὸ τοῦ κ. Λαμπαδαρίου μέθοδον συνδέσεως τῆς Κρήτης μὲ τὴν Ἀφρικανικὴν Ἤπειρον καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τούτου τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν παρατηρήσεων διὰ τῆς μεθόδου ταύτης».

Εἶμαι εὐτυχής, διότι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας καὶ ὕστερα ἀπὸ 2000 χρόνια, ἔλαχεν ὁ κλῆρος σὲ μᾶς νὰ συνδέσωμεν τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν Αἴγυπτον γεωδαιτικῶς καὶ μὲ μέθοδον καθαρῶς Ἑλληνικήν, ἀνεγνωρισμένην διεθνῶς, καὶ ν᾽ ἀνταποδώσωμεν εἰς τὸν Ποσειδώνιον καὶ τὸν Ἐρατοσθένην ὅ,τι ἐκεῖνοι ἔπραξαν, ἔχοντες ὡς ἀφετηρίαν τὴν Αἴγυπτον.

Δ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ
ΗΓΓΥΗΜΕΝΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ, ΕΥΚΟΛΩΤΑΤΟΥ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ, ΜΕΓΑΦΩΝΑ, ΛΥΧΝΙΑΙ, ΣΥΣΣΩΡΕΥΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ.
ΜΕΤΑΤΡΟΠΕΙΣ
Διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ραδιοφώνων μὲ τὸ ρεῦμα τῆς πόλεως εἰς ἀντικατάστασιν τῶν Μπαταριῶν.
ΡΑΔΙΟ-ΠΑΡΘΕΝΩΝ
Α. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ & ΣΙΑ
ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ 1
ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 60-65
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΜΕ ΤΙΜΑΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380 — ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .. 200 — ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . 100 — ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ 5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ » 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ » 100-200

Τὸ τηλέφωνον εἰς τὸ Βατικανὸν

Τὸ κράτος τοῦ Βατικανοῦ συνεδέθη πρὸ ἡμερῶν καὶ τηλεφωνικῶς μὲ τὸν ἔξω κόσμον. Ἀνωτέρω, ὁ Πάπας, ἔχων ἀριστερᾷ του τὸν καρδινάλιον Πατσέλλι, καθ᾽ ἣν στιγμὴν ἑνώνει τὴν τηλεφωνικὴν γραμμὴν τοῦ Βατικανοῦ μὲ τὰ ἰταλικὰ σύρματα.

Ἀπὸ τὴν χθεσινὴν κηδείαν

Αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντίνου ἀνερχόμεναι τὴν κλίμακα τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν χθεσινὴν κηδείαν του.

Μία φωτογραφία κειμήλιον

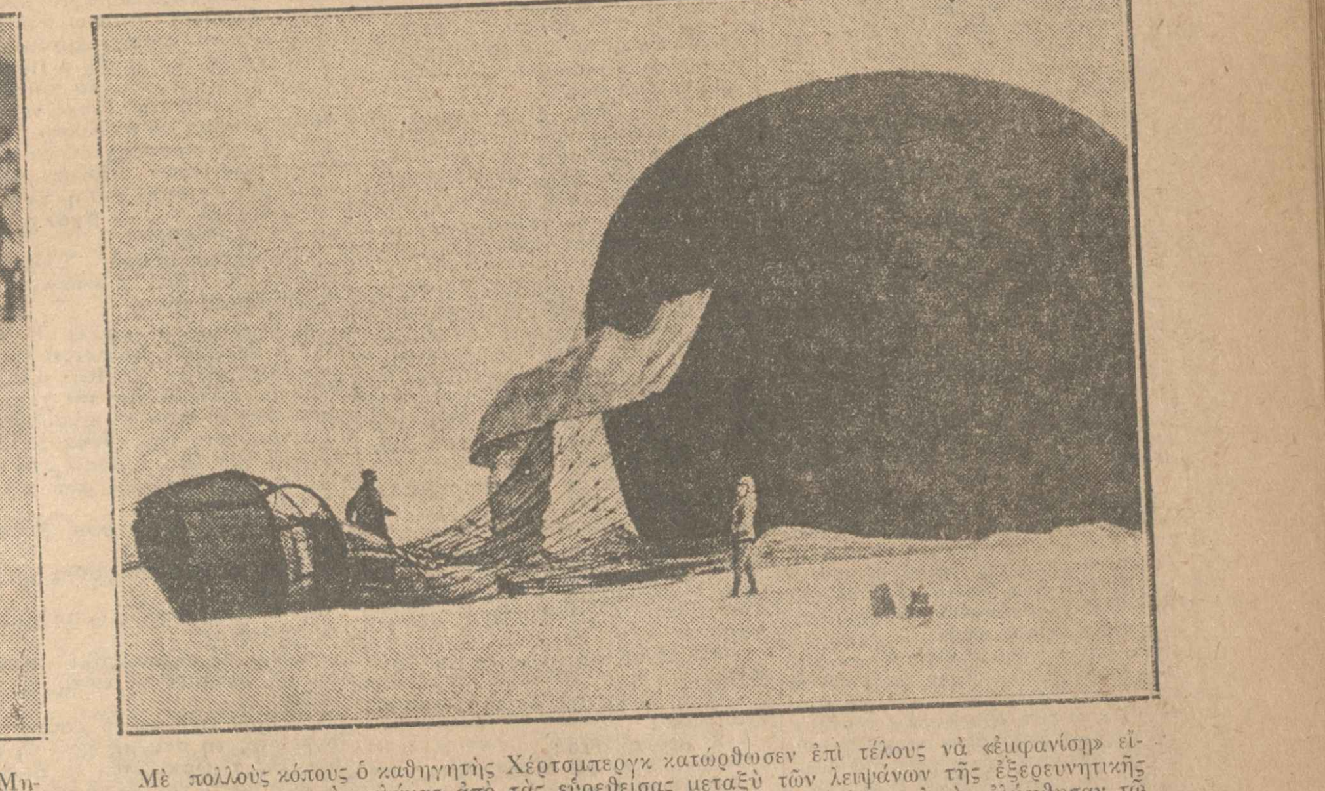

Μὲ πολλοὺς κόπους ὁ καθηγητὴς Χέρτσμπεργκ κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους νὰ «ἐμφανίσῃ» εἴκοσι φωτογραφικὰς πλάκας ἀπὸ τὰς εὑρεθείσας μεταξὺ τῶν λειψάνων τῆς ἐξερευνητικῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀντρὲ καὶ τῶν συντρόφων του. Αἱ φωτογραφίαι αὗται ἐλήφθησαν τῷ 1897 (πρὸ 33 ἐτῶν), ἡ δὲ ἀνωτέρω παρατιθεμένη δείχνει, τὸ ἀναγκαστικῶς προσγειωθὲν ἀερόστατον καὶ τοὺς δύο ἐκ τῶν ἐξερευνητῶν ἐπὶ τῶν πολικῶν πάγων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ὁ θρίαμβος τοῦ Παναγιώτη Καρατζᾶ καὶ ὁ φόνος του εἰς τὸ Ὁμαλὸν

Ὁ Παναγιώτης Καρατζᾶς ἀποφασίζει νὰ καταλάβῃ τὸ Γηροκομεῖον. — Ἡ συνεργασία του μὲ τὸν Θοδωράκην Γρίβαν. — Ἐκστρατεύει ἐναντίον τῶν ὁ Γιουσοὺφ καὶ ἡττᾶται.—Ἡ ἀντιζηλία καὶ ὁ φθόνος τῶν Κουμανιωταίων. — Ὁ φόνος τοῦ ἥρωος.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ἀλλ᾽ ὅταν οἱ Πατρινοὶ εἶδαν τὸ Γηροκομεῖον, ποὺ τὸ ἄφησαν ἀπὸ ἀνάγκην πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν [illegible] ποὺ τὸ ἐφρουροῦσαν, νὰ καταλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐθεώρησαν τὴν κατοχήν του ζήτημα φιλοτιμίας. Καὶ συγκεκριμένως ὁ Παναγιώτης Καρατζᾶς [illegible] τότε μὲ τοὺς ἄνδρας του εἰς τὴν Ἐγλυκάδα. Ἄνθρωπος ζωηρός, φλεγόμενος ἀπὸ πολεμικὴν μανίαν κατὰ τῶν Τούρκων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπαναστάσεως, τολμηρός, ριψοκίνδυνος δὲν ἠνείχετο νὰ βλέπῃ τοὺς Τούρκους εἰς προχωρημένου σημείου ἔξω τοῦ φρουρίου. Τὸ Γηροκομεῖον ἄλλως τε ἦτο δεσπόζουσα θέσις καὶ ἀπετέλει ἕνα ἐκ τῶν σημείων τοῦ πολιορκητικοῦ κλοιοῦ ἂν οἱ ἐπαναστάται κατώρθωναν νὰ περισφίγξουν σταθερῶς τὰς Πάτρας.

Ὁ Καρατζᾶς ἀπεφάσισε νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν Τούρκων τοῦ Γηροκομείου. Δὲν ἀνεκοίνωσε τὴν πρόθεσίν του εἰς τοὺς κατέχοντας τὴν γενικὴν ἀρχηγίαν, ἴσως διότι ἐφοβήθη ὅτι θὰ τὸν ἀπέτρεπαν ἀπὸ τοιαύτην παράτολμον ἐπιχείρησιν, ἀλλὰ συνεννοήθη μὲ τὸν Ρουμελιώτην ὁπλαρχηγὸν Θοδωράκην Γρίβαν εὑρισκόμενον κατ᾽ ἐκείνας τὰς ἡμέρας εἰς τὸ ἀχαϊκὸν στρατόπεδον. Ὁ Γρίβας μὴ ἔχων τότε ἰδίαν ἐπαρχιακὴν ὁπλαρχηγίαν εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ φλεγόμενος ἀπὸ τὸν πόθον νὰ δράσῃ καὶ νὰ [illegible] εἶχεν ἔλθει ταυτοχρόνως μὲ τὸν Μαυροκορδάτον ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι μὲ πενῆντα περίπου ἄνδρας διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὰ Τρίπολιτσα. Ἦτο ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος διὰ νὰ συνεργήσῃ εἰς τολμήματα. Καὶ κατὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 1ης πρὸς τὴν 2αν Αὐγούστου ὁ Καρατζᾶς καὶ ὁ Γρίβας μὲ τοὺς ἄνδρας των ὥρμησαν κατὰ τοῦ Γηροκομείου. Ἡ ἐπίθεσις ἐγνώσθη ἀμέσως εἰς τὰς Πάτρας καὶ ἱκανὴ δύναμις Τούρκων πρὶν ἀκόμη ἐξημερώσῃ κατέλαβε τὰς περὶ τὸ Γηροκομεῖον θέσεις διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς εὑρισκομένας ἐντὸς αὐτοῦ. Προσέτρεξαν τότε καὶ ἄλλοι Ἕλληνες καὶ ἤρχισε πραγματικὴ μάχη διεξαχθεῖσα μὲ πεῖσμα καὶ ἐκ τῶν δύο ἀντιπάλων παρατάξεων κατὰ τὴν διάρκειαν ὁλοκλήρου τῆς ἡμέρας. Ἐπὶ τέλους κατὰ τὸ δειλινὸν οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τὰς Πάτρας ἐκάμφθησαν καὶ ἔφυγαν ἀτάκτως πρὸς τὸ φρούριον καταδιωκόμενοι ὑπὸ τοὺς Ἕλληνας μέχρι τῶν ἀγυιῶν τῆς πόλεως, πρὸς τὰ λεγόμενα Κανδριάνικα. Ἑκατὸν ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἐφονεύθησαν καὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας εἴκοσι. Μεταξὺ τῶν τραυματιῶν ἦτο καὶ ὁ διεκριθεὶς διὰ τὴν ἀνδρείαν του κατὰ τὴν μάχην ἐκείνην Μπενιζέλος ἀπὸ τὰ Καλάβρυτα.

Τὸ Γηροκομεῖον δὲν κατελήφθη ἐν τούτοις. Ἀλλ᾽ οἱ Ἕλληνες ὠχυρώθησαν οἱ μὲν ὑπὸ τὸν Παν. Καρατζᾶν εἰς τὸ χωριὸ Ρωμανοῦ, οἱ δὲ ὑπὸ τὸν Γρίβαν εἰς τὸν λεινὸν τοῦ Χουσεήναγα. Ὁ Ἀνδρέας Λόντος ἐτοποθετήθη εἰς τοὺς ἐπάνω ἀπὸ τὸ Γηροκομεῖον λόφους Ἀποστομιές.

Ἡ θέσις λοιπὸν ἐκείνη ἐκινδύνευε καὶ ὁ Γιουσοὺφ ἀπεφάσισε ν᾽ ἀποδιώξῃ ἐκεῖθεν τοὺς τολμηροὺς ἐπαναστάτας διὰ σοβαρᾶς ἐπιχειρήσεως. Τὴν 6ην Αὐγούστου ἐξεκίνησε μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν καὶ ἱππικόν, μὲ τρία κανόνια καὶ ἕνα βουβοβόλον καὶ κατεσκήνωσε πλησίον τοῦ Γηροκομείου ἀποφασισμένος νὰ ἐκτοπίσῃ διὰ πάσης θυσίας τοὺς Ἕλληνας. Ἤρχισεν ἐν πρώτοις τὸν κανονιοβολισμὸν κατὰ τοῦ ληνοῦ τοῦ Χουσεήναγα καὶ μετ᾽ ὀλίγον ἐνήργησε προσβολὴν διὰ τοῦ πεζικοῦ. Ἐντὸς τοῦ ληνοῦ εὑρίσκετο ὅπως εἴπομεν ὠχυρωμένος ὁ Γρίβας μὲ τοὺς Ρουμελιῶτας του καὶ μὲ τοὺς Κεφαλλῆνας Νικόλαον Γερακάρην, Γεράσιμον Φωκᾶν, Ἀναστάσιον Γεντιλένην, Παῦλον Ἀντσιτσίρην, Δημήτριον Πεθαμένον καὶ Μύκιον Βερύκιον, μὲ ὀλίγους συμπατριώτας των. Οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ ἀπήντησαν μὲ σφοδρὸν τυφεκοβολισμὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀμέσως εὑρέθη πρὸς τὰ πλάγια τοῦ ληνοῦ ὁ Καρατζᾶς μὲ τοὺς Πατρινοὺς καὶ μετ᾽ ὀλίγον ἔφθασε μὲ βοήθειαν καὶ ὁ Λόντος. Ἡ μάχη ἤρχισε τὸ μεσημέρι καὶ διήρκεσε μέχρι τῆς ἰδίας ὥρας τῆς ἑπομένης, χωρὶς νὰ σταματήσῃ σχεδὸν κατὰ τὴν νύκτα. Ὁ Γιουσοὺφ ὤθησε τὰς δυνάμεις του κατὰ τῶν Ἑλλήνων, δι᾽ ἀλλεπαλλήλων ἐφόδων καὶ ἐπανειλημμένως τὸ ἱππικόν του ὥρμησε κατὰ τοῦ σώματος τοῦ Καρατζᾶ, ἀλλ᾽ ἀνεχαιτίσθη ἀπὸ τὰ πυρὰ καὶ τῶν ὠχυρωμένων εἰς τὸν λεινὸν καὶ τῶν ἀκαλύπτων Πατρινῶν. Ἡ φθορὰ τῶν Τούρκων ἦτο τόση ὥστε ὁ Γιουσοὺφ ἠναγκάσθη ὄχι μόνον νὰ ὑποχωρήσῃ ἐκ νέου εἰς τὰς Πάτρας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Γηροκομεῖον, καταληφθὲν ἀμέσως ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας.

Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ ἦτο θρίαμβος τοῦ Καρατζᾶ. Ἡ ἐπιχείρησις κατὰ τοῦ Γηροκομείου ὠφείλετο εἰς τὴν πρωτοβουλίαν του καὶ ὑπῆρξεν ὁ πραγματικὸς παράγων τῆς νίκης διὰ τῆς ἐγκαίρου ἐφορμήσεώς του κατὰ τῶν Τούρκων τῶν πιεζόντων τὸν λεινὸν καὶ διὰ τῆς προσωπικῆς του γενναιότητος θαυμασθείσης ἐκεῖ ἄλλην μίαν φοράν. Ἀλλ᾽ ὁ θρίαμβος τοῦ ἐξαιρετικοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἐπροκάλεσε τὸν φθόνον καὶ παρώξυνε τὰ πάθη τῶν ἀντιζηλιῶν, ποὺ εἶχαν ἤδη ἀρχίσει ἀπό τινος περὶ τὰς στρατιωτικὰς ἀρχηγίας εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Πατρῶν.

Ἀπὸ καιροῦ, σχεδὸν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπαναστάσεως, εἶχε δημιουργηθῇ εἰς τὸ ἀχαϊκὸν στρατόπεδον ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν. Τὸ φαινόμενον ἦτο γενικὸν εἰς ὅλην τὴν ἐπαναστατημένην Ἑλλάδα, ὅπως ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ παρατηρήσωμεν, ἀλλ᾽ εἰς τὴν Ἀχαΐαν ἐξεδηλώθη ζωηρότερα, διότι καὶ αἱ κοινωνικαὶ τάξεις ἦσαν περισσότερον διαμορφωμέναι καὶ τὰ συμφέροντα μεγαλύτερα. Οἱ πρόκριτοι μὲ δύναμιν μεγάλην ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐφοβοῦντο νὰ μὴν τὴν χάσουν ἀπὸ τὴν φυσικὴν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπικράτησιν τῶν στρατιωτικῶν. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ περισσότεροι σχεδὸν ἐκ τῶν προκρίτων προεχειρίσθησαν ἀμέσως εἰς στρατιωτικοὺς ἀρχηγούς, κρατοῦντες τοὺς πραγματικοὺς καὶ ἐμπείρους παλαιοὺς καπετάνιους εἰς τὴν θέσιν ὑποτακτικῶν ἀξιωματικῶν. Ἀλλὰ τὰ πολεμικὰ γεγονότα ἔδωσαν δύναμιν εἰς τοὺς καπετάνιους καὶ ἤρχισαν οἱ ἀνταγωνισμοί. Οἱ Καλαβρυτινοὶ πρόκριτοι καὶ κυρίως ὁ Χαραλάμπης ἐπροσπαθοῦσαν νὰ κρατήσουν διαρκῶς εἰς κατωτέραν μοῖραν τοὺς Πετμεζαίους, πρᾶγμα δύσκολον διότι ἐπρόκειτο περὶ ἱκανῶν στρατιωτικῶν ποὺ διεκρίθησαν ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἐνάρξεως τοῦ κινήματος καὶ ὁ ἀνταγωνισμὸς παρωξύνθη κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1821. Ἀνάλογα ἐγίνοντο καὶ μεταξὺ τῶν Πατρινῶν. Οἱ πρόκριτοί των εἶχαν μεταβληθῆ εἰς στρατιωτικούς, μὴ ἐξαιρουμένου οὔτε τοῦ ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ. Εἶχαν ἐν τούτοις ἀρκετοὺς καπετάνιους εἰς τοὺς ὁποίους ὠφείλοντο ἀρκεταὶ ἐπιτυχίαι, ἡ ἄμυνα καὶ οἱ περὶ τὰς Πάτρας ἡρωϊσμοί. Ἦσαν ὁ Παναγιώτης Καρατζᾶς, ὁ Θάνος Κουμανιώτης καὶ οἱ ἀδελφοί του, ὁ Θ. Σαγιᾶς, ὁ Γ. Ροδόπουλος, ὁ Γκολφῖνος Λουπεστιάνος, ὁ Π. Σανταμέρης, ὁ Νέκος Ζουμπανιώτης, ποὺ ἐπέπρωτο νὰ ἔχῃ ἀτιμωτικὸν τέλος, ὁ Ἰωάννης Προστοβίτης, ὁ Θ. Χαρμπίλας καὶ ὁ Παναγιώτης Μοθωνιός. Ἀπὸ αὐτοὺς οἱ φιλοδοξώτεροι, οἱ ἀντιφερόμενοι πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ προσπαθοῦντες νὰ ἐπικρατήσουν ἦσαν οἱ Κουμανιωταῖοι. Αἱ φιλοδοξίαι των δὲν ἦσαν ἀδικαιολόγητοι. Προήρχοντο ἀπὸ οἰκογένειαν καπετανέων ἀπὸ τὸ Κούμανι τῶν Πατρῶν, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἐπωνομάσθησαν. Τὸ πραγματικὸν των ὄνομα ἦτο Χρυσανθακόπουλοι. Ἦσαν πέντε ἀδελφοί ὁ Θάνος, ὁ Κωσταντῆς, ὁ Δημήτρης, ὁ Σταμάτης καὶ ὁ Ἀγγελῆς καὶ καπετάνιοι καὶ οἱ πέντε. Πρὸ τοῦ 1821 εἶχαν ὑπηρετήσει εἰς τὰ ἀγγλικὰ τάγματα τῆς Ἑπτανήσου ὡς ἀξιωματικοὶ καὶ ὅταν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἦλθαν εἰς τὰς Πάτρας, ὅπου ὑπῆρξαν οἱ γυμνασταὶ εἰς τὴν σκοποβολὴν καὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς κινήσεις τῶν καταρτισθέντων σωμάτων. Εἰς τὰς Πάτρας εἰσῆλθαν μὲ ἰδικά των ἔνοπλα σώματα ἀπὸ τῆς 23ης Μαρτίου καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐφονεύθη ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς, ὁ Σταμάτης. Εἶχαν λοιπὸν ἤδη προσφέρει εἰς τὸν ἀγῶνα πλὴν τῶν ἄλλων καὶ πολύτιμον αἷμα.

Ἀλλ᾽ ὁ κοσμογονικὸς κρατὴρ τοῦ πολέμου δημιουργεῖ νέας καταστάσεις καὶ ἀπροόπτους προσωπικότητας. Μέσα ἀπὸ τὰς φλόγας τῆς ἐπαναστάσεως ἀνεπήδησεν ἔξαφνα εἰς τὰς Πάτρας ἕνας ἄνθρωπος ποὺ δὲν εἶχε σχέσιν μὲ τὰ ὅπλα μέχρι τῆς χθές, ὁρμητικός, γενναῖος, ἐπιβλητικός, θαυμαστός, ἐξασκῶν ἐπὶ τοῦ ἐξεγερθέντος πλήθους πολεμικὴν γοητείαν. Ὁ Παναγιώτης Καρατζᾶς. Ἦτο δημιούργημα τῆς ἐπαναστάσεως, ὅπως ὁ Νικόλαος Κριεζώτης εἰς τὴν Εὔβοιαν. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ Κριεζώτης, τσοπανόπουλο κατ᾽ ἀρχὰς καὶ ἀκόλουθος τοῦ ὁπλαρχηγοῦ Σούτσου, ὤφειλε τὴν ἀνάδειξίν του εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Ἀγγελῆ Γοβγίνα, ἐνῷ ὁ Καρατζᾶς ἐμφανίζεται ἀμέσως ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῶν γεγονότων τῶν Πατρῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Πατρινῶν, καὶ πρόσωπον ἔμπιστον τοῦ Ἰωάννου Παπαδιαμαντοπούλου διὰ τῶν χρημάτων τοῦ ὁποίου ἔγινεν ἡ πρώτη ὀργάνωσις τῶν ἐνόπλων τῶν Πατρῶν. Ἕως τότε εἶχεν ὑποδηματοποιεῖον, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι αὐτὸ ἦτο διὰ τὸν Καρατζᾶν ἐπάγγελμα βιοπορισμοῦ ἡ ἀνάγκης διὰ νὰ εὕρῃ τὴν ἡσυχίαν του ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ νὰ δυνηθῇ νὰ ζήσῃ εἰς τὴν πατρίδα του, ἀπαράλλακτα ὅπως ὁ πρώην καπετάνιος Ἀναγνώστης Στριφτόμπολας, ὁ ἥρως τῆς μάχης τοῦ Λεβιδίου εἶχεν ἀναγκασθῇ νὰ γίνῃ ρολογᾶς εἰς τὴν Τριπολιτσᾶν.

Προηγουμένως ὁ Καρατζᾶς εἶχεν ὑπηρετήσει εἰς τὰ ἀγγλικὰ τάγματα τῆς Ἑπτανήσου. Ἦτο λοιπὸν μία λανθάνουσα προσωπικότης μὲ ἀξίαν ὅμως γνωστὴν εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν Πατρῶν, ἀφοῦ ἀμέσως μὲ τὴν ἔκρηξιν τῆς ἐπαναστάσεως τὸν ἠκολούθησαν ὡς ἀρχηγὸν τῶν ὅπλων οἱ Πατρινοί, κάτοικοι πόλεως μεγάλης ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν ἔλειπαν οἱ καπετάνιοι, καὶ ὅπου τυχαῖαι ἀνησυχίαι ἦσαν εὔκολοι. Ἡ παλληκαριά του, ἡ ἱκανότης του ὡς ἀρχηγοῦ καὶ οἱ ἡρωϊσμοί του τοῦ ἔδωσαν θέσιν ἐξαιρετικὴν μεταξὺ τῶν ἄλλων καπετάνιων καὶ ὅταν ἀργότερα οἱ Ἕλληνες ἠναγκάσθησαν ἀπὸ τὸν Γιουσοὺφ νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς Πάτρας ὁ Καρατζᾶς εἶχε γίνει τὸ φόβητρον τῶν Τούρκων. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ποὺ τὸν εἶχε τότε εἰς τὰς διαταγάς του τοῦ ἔγραφε γράφει δι᾽ αὐτόν:

«Ὁ Καρατζᾶς τοὺς ἐπροξένει φρίκην, ἐπειδὴ ὄχι μόνον εἰς τὸ πεδίον τοῦ πολέμου ἐδείκνυε τὴν ἀνδρείαν του καὶ τὴν στρατηγικὴν ἐπιδεξιότητα, ἀλλὰ διὰ νυκτὸς εἰσήρχετο συνεχῶς εἰς τὴν πόλιν μὲ ὀλίγους στρατιώτας, ἥρπαζεν αἰχμαλώτους καὶ ἐφόνευεν ἐξ αὐτῶν, ἐχάλουσε τοὺς μύλους καὶ ἐνὶ λόγῳ τοὺς ἔβλαπτε καιρίως.»

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Πῶς περνᾷ ὁ χειμῶνας

Ἀθηναϊκὰ βράδυα

Εἰς τὸ "Ἀτελιέ,,

Ἄλλοτε οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἐχρειάζετο νὰ πληροφορηθοῦν ἀπὸ κανέναν πῶς θὰ περάσουν τὶς μεγάλες βραδυὲς τοῦ χειμῶνος. Σήμερον μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ὅρων τῆς ζωῆς κανεὶς ἀπολύτως δὲν ἔχει τὸν καιρὸν ν᾽ ἀσχοληθῇ μὲ ζητήματα παρομοίας φύσεως. Ἄλλοτε τὸ σπίτι ἔπαιζε κάποιον ρόλον καὶ διὰ τὸν πλούσιον καὶ διὰ τὸν πτωχόν. Σήμερα εἶνε τόση ἡ ἀπασχόλησις τοῦ κόσμου, εἶναι τόσον δύσκολοι οἱ ὅροι τῆς ζωῆς, ὥστε κανείς, ἐκτὸς τῶν πλουσίων ἀνθρώπων δὲν εἰμπορεῖ νὰ σκεφθῇ συγκεντρώσεις εἰς τὸ σπίτι του. Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ, δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι ζοῦμε εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ἀριθμῶν, εἰς τὴν περίοδον τῆς ρασιοναλιζασιὸν τῶν πάντων. Καὶ τὸ γλέντι λοιπὸν θὰ περάσῃ μέσα εἰς τὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς «ρασιοναλιζασιὸν» καὶ ἀντὶ ἡμῶν ἄλλοι θὰ φροντίσουν νὰ εὕρουν τοὺς τρόπους οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιτρέπουν τὴν ὀργάνωσιν μιᾶς διασκεδάσεως ὡραίας, εὐθηνῆς, ἡ ὁποία θὰ μᾶς προσφέρεται ὡς ἀνταμοιβὴ καὶ ὡς ἀνάπαυσις ἀντὶ ἐλαχίστου τιμήματος. Μέσα εἰς τὸ πνεῦμα αὐτὸ περιλαμβάνεται καὶ ἡ διάθεσις τῆς ὁμοιογενείας τῶν μετεχόντων εἰς μίαν διασκέδασιν ὁμοιογενείας, ἡ ὁποία εἰς τὸν αἰῶνα μας ἔγινε περισσότερον ἀπαιτητή.

Τὸ πῶς θὰ διασκεδάσωμεν θὰ μᾶς τὸ π[illegible] ἡ ὀργάνωσις εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκομεν. Τὸ Προεδρεῖον θὰ μᾶς πληροφορήσῃ ὅτι ὑπάρχει ἕνα κέντρον εἰς τὸ ὁποῖον μίαν ὡρισμένην ἡμέραν ἢ καὶ καθημερινῶς ἠμποροῦμεν νὰ παίρνωμεν τὸ τσάϊ μας, νὰ κάνωμεν μιὰ βόλτα φὸξ μὲ τὴν κόρην, τὴν γυναῖκα ἢ τὴν φίλην τοῦ συναδέλφου μας, νὰ διαβάσωμεν ἕνα περιοδικόν, νὰ κάνωμεν τὴν φιλικὴν ἀλληλογραφίαν μας. Τὸ σωματειακὸν πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ ἡ ὀρθολογιστικὴ διάθεσις μᾶς ὀργανώνουν πρακτικὰ τὴν ἀπόλαυσιν, μᾶς δημιουργοῦν τὸ κέντρον καὶ λίγο-λίγο καταργοῦν τὸ σπίτι. Φυσικὰ οἱ φωλεὲς τῶν ἀνθρώπων δὲν θὰ παύσουν ποτὲ νὰ ἔχουν τὴν ἱερότητα τόπων εἰς τοὺς ὁποίους καταφεύγει ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ περάσῃ τὴς πιὸ ἔντιμες στιγμὲς τῆς ζωῆς του, δὲν θὰ μποροῦν ὅμως νὰ τὸν κρατήσουν, ἐκτὸς ἂν τὸν ὑποχρεώσῃ ἡ ἀνάγκη, μέσα εἰς τοὺς τέσσερες τοίχους δίχως νὰ αἰσθανθῇ αὐτὸς τὴν ἀνάγκην μιᾶς νότας ποικιλίας εἰς τὴν ζωήν του.

Ι «ΤΟ ΑΤΕΛΙΕ»

Εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς οἱ καλλιτέχναι εἶχαν κάτι νὰ εἴπουν προκειμένου περὶ διασκεδάσεων. Τὸ τέλος τοῦ περασμένου καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ παρόντος αἰῶνος τοὺς εὗρε κάπως ἀπαρασκεύους καὶ δὲν ἦσαν οἱ μόνοι, ἐκτὸς ἐλαχίστων, ποὺ δὲν εἶχαν τὸν ἀσφαλῆ τρόπον μιᾶς βραδυνῆς ἀπολαύσεως. Καὶ ὅταν λέγω καλλιτέχνας δὲν ἐννοῶ μόνον μίαν στενὴν ἐπαγγελματικὴν τάξιν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τὴν μερίδα ἐκείνην τοῦ κοινοῦ ἡ ὁποία, διότι εἶναι καλλιεργημένη πνευματικῶς, διότι ἔχει ἐμφυτα λεπτὰ γοῦστα καὶ κάποιον ταλέντον, ἂν καὶ ἔχει ἐπιδοθῆ εἰς πρακτικὰ ἐπαγγέλματα, θὰ ἤθελε πολὺ νὰ εἶχε ὀλίγας ὥρας ἀναπαύσεως μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν, ἡ ὁποία νὰ μὴν τῆς ὑπενθυμίζῃ τὴν πεζότητα τῆς καθημερινῆς ζωῆς, τὸν σκληρὸ ἀγῶνα τῆς βιοπάλης καὶ χιλίας ἄλλας φροντίδας ἀλλὰ νὰ τὴν φαιδρύνῃ μὲ ἀπολαύσεις αἰσθητικὰς καὶ νὰ τὴν ἀναπαύῃ μέσα εἰς ἕνα περιβάλλον τὸ ὁποῖον τῆς εἶναι προσφιλές. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀνάγκη ποὺ ὤθησε ὀλίγους καλλιτέχνας μὲ τὴν ἐνίσχυσιν ἐλαχίστων φιλοτέχνων πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν εἰς ἕνα μικρὸν διαμέρισμα τῆς Πλάκας νὰ ἱδρύσουν τὴν «Λέσχην τῶν Καλλιτεχνῶν», ποὺ εἶναι περισσότερον γνωστὴ ὡς «Ἀτελιέ». Εἶναι γνωστὸν ὅμως ὅτι μόνοι των οἱ καλλιτέχναι, οἱ ἐπαγγελματίαι καλλιτέχναι δὲν ἠμποροῦν νὰ στηρίξουν καὶ ν᾽ ἀναπτύξουν παρόμοια ἔργα. Χρειάζεται ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἀρκετὰ εὐρείας καὶ πλουσίας τάξεως τῶν φιλοτέχνων τοῦ τόπου διὰ νὰ ζήσῃ παρόμοιον κέντρον. Ἦλθε λοιπὸν ἡ ἐνίσχυσις αὐτὴ καὶ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο διαμέρισμα ἔγινεν ἡ σημερινὴ λέσχη τῆς ὁδοῦ Καραγεώργη, ἥτις ἀποτελεῖ ἕνα κέντρον μπορεῖ νὰ εἴπῃ κανεὶς μοναδικὸν εἰς τὸν τόπον.

Πῶς λοιπὸν ὅταν μιλήσῃ κανεὶς γιὰ τὰ Ἀθηναϊκὰ βράδυα νὰ μὴ θέσῃ στὴν πρώτη γραμμὴ τὸ «Ἀτελιέ».

Ὅσο ἡ Λέσχη αὐτὴ ἦτο εἰς τὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Βαλαωρίτου ἀσφαλῶς δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐξυπηρετήσῃ σοβαρῶς τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον κυρίως ἱδρύθη. Πρέπει δὲ προκειμένου περὶ τοῦ «Ἀτελιέ», νὰ γνωρίζουν ὅλοι ὅτι καὶ ἐκεῖνοι ποὺ τὸ διοικοῦν καὶ τὰ μέλη του δὲν ἀποβλέπουν ἁπλῶς καὶ μόνον εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς κέντρου καταλλήλου διὰ πνευματικῶς καλλιεργημένους ἀνθρώπους, ἀλλ᾽ ἀποβλέπουν εἰς μίαν ἐνίσχυσιν κάθε καλλιτεχνικῆς προσπαθείας. Ἡ βάσις ἡ ὁποία ἐτέθη καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν μέσα εἰς τὸν καλλιεργημένον πνευματικῶς καὶ καλλιτεχνικῶς κόσμον κρύπτονται ταλέντα, τὰ ὁποῖα ἢ δὲν τολμοῦν ἢ δὲν ἠμποροῦν νὰ παρουσιασθοῦν, πρέπει ὅμως κατὰ κάποιον τρόπον νὰ γίνουν γνωστὰ καὶ νὰ συνεισφέρουν καὶ αὐτὰ εἰς τὴν μικρὰν σχετικῶς κίνησιν τοῦ τόπου, εἶναι βάσις ὀρθὴ καὶ προωρισμένη νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν καλλιτεχνικὴν ζωὴν τοῦ τόπου.

Ἕνα βραδάκι στὸ γραφεῖο τοῦ προέδρου τοῦ «Ἀτελιέ», τοῦ ποιητοῦ κ. Μαλακάση παρακολουθῶ μιὰ συνομιλία μεταξὺ τοῦ κοσμήτορος τῆς Λέσχης κ. Ἀγγ. Βουτσινᾶ καὶ τοῦ ποιητοῦ Μαλακάση. Μιλοῦν γιὰ τὴν ὀργάνωσι μιᾶς σειρᾶς ἑβδομαδιαίων συγκεντρώσεων οἱ ὁποῖες θὰ ὀνομασθοῦν «βραδυὲς τοῦ ἀτελιέ». Κάποιος παριστάμενος λέγει ὅτι αὐτὸ θυμίζει τὰς «Μπουὰτ Μονμαρτρουάζ». Δὲν εἶχε ὅμως τόσο δίκηο. Οἱ βραδυὲς τοῦ «Ἀτελιέ» ἔχουν τοῦτο τὸ ἐξαιρετικό: ὅτι τὶς χαρακτηρίζει ἕνας αὐθορμητισμός. Ἡ ὀργάνωσή τους εἶναι μᾶλλον ὀργάνωσι τάξεως καὶ ὄχι ὀργάνωσι περιεχομένου. Λαμβάνουν πολλοὶ μέρος καὶ ὁ καθένας προσφέρει ὅ,τι ἔχει καὶ λέγει ὅ,τι γνωρίζει. Κανεὶς δὲν τοὺς ὑποχρεώνει νὰ ἑτοιμάσουν πράγματα, ν᾽ ἀπασχοληθοῦν ἰδιαιτέρως, ν᾽ ἀφήσουν τὶς δουλειές του. Ἐκ τοῦ περισσεύματος τοῦ χρόνου καὶ τῆς καρδιᾶς γίνονται ὅλα αὐτὰ καὶ δίχως καμμίαν σοβαροφανῆ ἀξίωσιν. Ἕνας παλαιὸς Ἀθηναῖος θυμᾶται μιὰ παληά, ὡραία λησμονημένη καντσονέτα. Τὴ λέει καὶ χειροκροτεῖται καὶ μένει καὶ αὐτὸς εὐχαριστημένος καὶ οἱ ἄλλοι. Δύο τρία ἢ περισσότερα μέλη τῆς Λέσχης κατασκηνώνουν τὶς συνθέσεις τους [illegible] τραγούδια. Φέρουν τὶς τραγουδᾶ μιὰ κυρία ἢ μιὰ δεσποινὶς τὶς ὁποῖες ἀκομπανιάρει ἕνας κύριος στὸ πιάνο.

Στὴ νέα αἴθουσα τοῦ «Ἀτελιέ» ὡραία διακοσμημένη μὲ ταμπλὼ [illegible] Ἑλλήνων ζωγράφων, ἔγινε μία ὡραία σκηνή, ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ ἕνα κέντρο ὅπως τὸ «Ἀτελιέ».

Ἤδη ἐδόθη ἡ πρώτη βραδυά. Ἡ δ. Παπαδάκη ἐτραγούδησε καντσονέτες τῶν κ.κ. Ἀγ. Βουτσινᾶ καὶ Μίκη Βουτσινᾶ καὶ ὁ κ. Πουλόπουλος ἔπαιξε πιάνο.

Φυσικὰ οἱ βραδυὲς αὐτὲς εἶναι προωρισμένες νὰ ἔχουν κάποιαν ἐξέλιξιν. Θὰ γίνωνται καὶ αὐτοσχέδια καὶ πρόχειρα πράγματα, αὐτὰ ὅμως δὲν ἀποκλείουν διόλου νὰ ὀργανωθοῦν καὶ βραδυὲς ποὺ νὰ κινήσουν τὸ γενικώτερον ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ.

Ἐπὶ παραδείγματι ἀπὸ καιροῦ μελετᾶται ἡ ἀναβίβασις μιᾶς ἐπιθεωρήσεως ἀθηναϊκῆς, ἡ ὁποία νὰ μὴν ἔχῃ τὰ ἐλαττώματα τῶν ἐπιθεωρήσεων ποὺ παίζουν τὰ ἐπαγγελματικὰ θέατρα. Ἡ ἐπιθεώρησις αὐτὴ κατ᾽ ἀρχὴν ἐπρόκειτο νὰ γραφῇ ἀπὸ εἰδικὸν θεατρικὸν συγγραφέα. Ἐπειδὴ ὅμως οὗτος κωλύεται πρὸς τὸ παρὸν ἑτοιμάζουν μίαν ἐπιθεώρησιν οἱ κ.κ. Καστέλης καὶ Μ. Βουτσινᾶς. Ἡ ἐπιθεώρησις αὐτὴ γραμμένη ἀπὸ μέλη τοῦ «Ἀτελιέ» μὲ μουσικὴν ἐπίσης μελῶν τῆς Λέσχης, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ λάβουν μέρος κύριοι, κυρίες καὶ δεσποινίδες τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, θὰ καταβληθῇ κάθε φροντὶς νὰ εἶναι μία ἐπιθεώρησις γραμμένη μὲ χιοῦμορ, μπρίο καὶ ἀνεβασμένη μὲ λεπτὸ γοῦστο. Οἱ συγγραφεῖς της θὰ ἔχουν νὰ παλαίσουν πρὸς τὸν μικρὸν χῶρον τῆς σκηνῆς, ὁ ὁποῖος ἴσως γίνῃ ἀφορμὴ εἰς τὸ σκηνικὸ τρουβλέ ἀξιόλογα καὶ εἰς ἐπιτυχεῖς προσαρμογὰς τῶν θεμάτων πρὸς τὸ μικρὸν τοῦ χώρου.

Ἂν αὐτὲς περίπου θὰ εἶναι αἱ βραδυὲς τοῦ «Ἀτελιέ», ἡ προσπάθεια δὲν σταματᾷ ὡς ἐδῶ. Θὰ ὀργανωθοῦν διαλέξεις εὐχάριστες ὅσο θὰ ὀργανωθοῦν ἀναγνώσεις ἔργων καὶ ὁ φιλότεχνος καὶ καλλιτεχνικὸς κόσμος καὶ ἐν γένει ἡ [illegible] κοινωνία θὰ ἔχῃ ἕνα κέντρον ἀξιόλογον — τὸ ὁποῖον φιλοξενῇ μίαν μερίδα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κόσμου κατὰ τὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος καὶ θὰ τοὺς παρέχῃ ἀπολαύσεις αἰσθητικὰς καὶ τὴν ἄνεσιν τῆς ὁποίας δὲν χορηγοῦν τόσοι ἄλλοι ἀπολαυστικοὶ [illegible]

Κ. ΜΠΑΣΤΙΑΣ

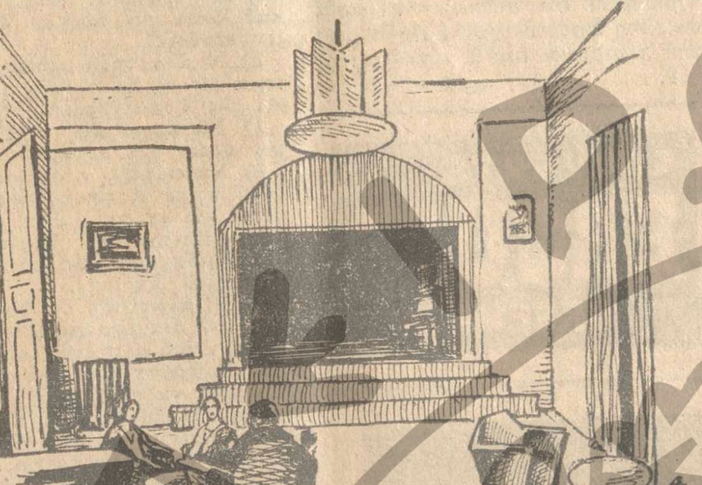

Ἡ αἴθουσα καὶ τὸ θέατρον τοῦ «Ἀτελιέ»

Α. Α. Πίεναρ

Ἱστορία μιᾶς οἰκογενείας λεόντων

Ἡ ζωὴ τῶν θηρίων εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀφρικῆς

22ον

Τὰ τρία μικρὰ ὀρφανὰ ἤρχισαν ν᾽ ἀντιλαμβάνωνται τὴν ἀδυναμίαν των. Τώρα, ποὺ οἱ φυσικοὶ προστάται των εἶχαν βουβαθῆ καὶ ἠνείχοντο προκλήσεις ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς των, τὰ μικρὰ ἔχανον κάθε θάρρος καὶ πᾶσαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτόν των. Καὶ ὅταν μερικαὶ ἀπὸ τὰς πλησιεστέρας ὕαιναι ἤρχισαν νὰ γελοῦν καὶ νὰ οὐρλιάζουν, ἐρεθισμέναι καὶ βουλιμιῶσαι, τὰ κατέλαβεν ἀνατριχίλα καὶ τρόμος, καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν πρὸς τὴν ρεμματιάν. Ποτὲ τοὺς δὲν εἶχον ἀκούσει τόσον φρικώδεις θορύβους.

Ἡ διστακτικὴ στάσις τῶν μικρῶν, καὶ ἡ βεβαία ἀπομόνωσίς των, ἐνεθάρρυνον τὰς ὑαίνας. Πράγματι, ἡ ὕαινα παρὰ τὴν ἀδηφαγίαν της, εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον δειλὰ σαρκοβόρα ζῷα καὶ δὲν ἀνθίσταται ἐναντίον ἰσχυροτέρου ἐχθροῦ, παρὰ μόνον ὅταν ἡ φυγὴ της καθίσταται ἀδύνατος. Ἐν τούτοις, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὰ ἔσχατα, μεταβάλλεται εἰς μαχητήν, τοῦ ὁποίου ἡ ἀντοχὴ καὶ ἡ ἐπιμονὴ δὲν εἶναι κατωτέρα οὐδενὸς ἄλλου θηρίου.

Φυσικά, τὰ λεονταράκια δὲν ἤξευρον τὰ καθέκαστα αὐτά, καὶ δὲν ἐσυλλογίσθησαν ἄλλο ἀπὸ τὴν ἰδίαν των σωτηρίαν, ὅταν τὰ φρικώδη αὐτὰ πλάσματα μὲ τὰς τερατώδεις κεφαλάς, ἐνισχυόμενα καὶ ἀπὸ ἄλλα, ἀμέτρητα, τὰ ὁποῖα ἀνεδύοντο ἀπὸ τὴν ρεματιάν, ἤρχισαν νὰ δεικνύωνται τολμηρότερα, ἕως ὅτου, ἀνίκανα πλέον νὰ συγκρατηθοῦν, ἐχύμησαν ἐπάνω εἰς τὰ κουφάρια. Τὰ λεονταράκια κατῆλθον τότε τὴν ὄχθην καὶ ἔφυγαν δρομαῖα μέσα εἰς τοὺς θάμνους τοῦ κορόνγκο.

Οἱ ἀπαίσιοι κρότοι, οἱ ὁποῖοι συνώδευον τὴν ὀργιαστικὴν ἐκείνην πανδαισίαν διήρκεσαν καθ᾽ ὅλην τὴν νύκτα. Μέσα εἰς τὴν ἀμμώδη κοίτην τοῦ ποταμοῦ, ποὺ ἄστραπτε σὰν ἀσῆμι ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν σκοτεινὴν πρασινάδα, τὰ τρία λεονταράκια ἐπλανήθησαν ἀπελπισμένα. Μετά τινον χρόνον, ἐτόλμησαν νὰ πλησιάσουν τὸν ρινόκερω ἐπὶ τῆς ὄχθης, διότι ταχέως ἔγινε φανερόν, ὅτι αἱ ὕαιναι, κατενθουσιασμέναι ποὺ ἀπεμακρύνθησαν τὰ λεονταράκια ἀπὸ τὴν λείαν, δὲν ἐσκέπτοντο νὰ τὰ καταδιώξουν. Ἀλλ᾽ εἶχε γίνει ἐξ ἴσου προφανές, ὅτι αἱ ὕαιναι ἀπέμειναν κύριοι τοῦ πεδίου. Τὰ τρία μικρά, ἀποθαρρημένα πλέον ἐντελῶς, ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ ἐξηπλώθησαν εἰς μικρὰν ἐκεῖθεν ἀπόστασιν, διὰ νὰ παρατηροῦν τὰ τεκταινόμενα.

Μόνον ὅταν ἤρχισε νὰ ἐξημερώνῃ ἀπεφάσισαν αἱ ὕαιναι, χορτάτες πειὰ καὶ μὲ τὴν κοιλίαν πρησμένην, νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὶς μονιές των. Ὅταν αἱ πρῶται ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, ποὺ ἐχρωμάτισαν τὰς κορυφὰς τοῦ βουνοῦ Κόνεμπεργκ, ἐχαιρετίσθησαν ἀπὸ τὰς ποικίλας κραυγὰς τῶν ἀγριμιῶν τῆς πεδιάδος. Τὸ ξέφωτο γύρω ἀπὸ τὴν ἀκακίαν εἶχε πλέον ἐρημωθῇ καὶ ἐγκαταλειφθῇ. Μετά τινα λεπτὰ τῆς ὥρας, τρία μικρὰ λεονταράκια, ἀδυνατισμένα καὶ χαλασμένα, ἀνεπήδησαν ἀπὸ τοὺς θάμνους, ἀνῆλθον τὴν ὄχθην καὶ ἐστάθησαν ἔμπρὸς εἰς τὸν σκελετὸν τοῦ ρινόκερω.

Τὰ κορμιὰ τῶν λεόντων εἶχον ἐξαφανισθῇ. Κανεὶς δὲν ἠδύνατο νὰ τοὺς ἀναπλάσῃ μὲ τὴν φαντασίαν του ἀπὸ τὰ κόκκαλα ποὺ ἦσαν σκορπισμένα ἐδῶ κ᾽ ἐκεῖ! Τὰ τρία λεονταράκια, ξαφνισμένα, ἐκάθησαν ἀθορύβως ἐπὶ τοῦ ὠργωμένου καὶ καταπατημένου ἐδάφους. Τοὺς ἔλειπε καὶ τὸ τελευταῖον μέσον ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχον ὑπολογίσει ὅπως σβύσουν τὴν δίψαν των. Τότε ἤρχισαν νὰ ὀσφραίνωνται τὰ ἴχνη τῶν ὑαινῶν καὶ νὰ ὀρθώνουν τὸ τρίχωμα τῆς ράχεώς καὶ τοῦ λαιμοῦ των κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν μεγάλων λεόντων. Ἡ ἰσχυρὰ πάντοτε ὀσμή, τοὺς ὑπενθύμιζε τὰς ἀγρίας σκηνὰς τῆς παρελθούσης νυκτός.

Ἐπειδὴ ὁ ἥλιος ἐγίνετο θερμότερος, κατέβησαν δὲ κατὰ σμήνη οἱ γῦπες ἀπὸ τὴν πεδιάδα, κατεβροχθίσθησαν ἄνευ δυσκολίας μερικὰ ράκη ἀπεξηραμένης σαρκός, ἅτινα εἶχον ἀπομείνει ἀκόμη ἐπὶ τοῦ σκελετοῦ τοῦ ρινόκερω. Ἀκολούθως τὰ μικρά, ἀφοῦ ἐξεφώνησαν καθ᾽ ὅλους τοὺς κανόνας τὸ «μιάου» των, ἐπέστρεψαν ἔρποντα πρὸς τὸ καταφύγιον, ποὺ εἶχον ἐκλέξει τὴν προτεραίαν. Ἐκεῖ, ὁ ἄκρος ὀπλισμένος ὕπνος των, τοὺς ἐπέτρεψε νὰ ξεχάσουν πρὸς στιγμὴν τὴν δίψαν των.

Ἀλλὰ μολονότι εἶχον ἐξαφανισθῆ οἱ μεγάλοι λέοντες, ἐν τούτοις τὰ λεονταράκια δὲν εἶχον κατ᾽ οὐδένα λόγον διάθεσιν νὰ φύγουν καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὰ περίχωρα ἐκεῖνα. Τὸ κορόνγκο ὑπῆρξε ἀνέκαθεν ἡ κατοικία των, τὸ δὲ ἔνστικτον τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ξυπνᾷ μέσα εἰς κάθε βασιλέα τῆς ἐρήμου, μόλις ἀναπτυχθῇ ἐπαρκῶς, ἐκοιμᾶτο ἀκόμη μέσα τους. Ἐκτὸς τούτου, εἶχον ἀκόμη τὴν ἀμυδρὰν ἐλπίδα, ὅτι οἱ μεγάλοι λέοντες εἶχον καταφύγει κάπου εἰς τὸ Βουνόν, διότι τὰ λεονταράκια δὲν εἶχον ἑρμηνεύσει ἐπακριβῶς τὰ γεγονότα.

Ἅμα τῇ δύσει τοῦ ἡλίου ἔμειναν τοῦ κάκου καθισμένα κοντὰ εἰς τὸν σκελετόν, μὲ τ᾽ αὐτιὰ τεντωμένα καὶ μὲ τὰ μάτια ἐστραμμένα πρὸς τὸ «κράνς», ἀπ᾽ ὅπου συνήθιζον εἰς τὰς παρομοίας ὥρας νὰ χαιρετίζουν οἱ λέοντες τὴν ἔλευσιν τῆς νυκτὸς μὲ τὴν συγκινητικὴν συμφωνίαν των. Ἠδύναντο νὰ βλέπουν, ταρασσόμενα ἀπὸ τὸ νυκτερινὸν ἀεράκι, τὰ κλαδιὰ τῆς ἀγριοσυκιᾶς, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς ὁποίας ἀνεπαύοντο ἄλλοτε, καθὼς καὶ τὶς σκοτεινὲς φοῦντες τῶν θάμνων ποὺ ὑψώνονται ὡς λόφοι ἐπάνω ἀπὸ τὶς σχισμές. Κανένα ὅμως ζῶον δὲν ἐφάνη προκλητικὰ ἐπάνω ἀπὸ τὰ βράχια. Καὶ ὅταν ἤρχισαν ν᾽ ἀναδεύωνται ἀνήσυχα οἱ γῦπες ἐπὶ τῶν δένδρων καὶ νὰ ἐπισύρουν τὴν προσοχὴν τῶν τριῶν μικρῶν, ἐνεφανίσθησαν ἐκ νέου καὶ πάλιν αἱ σιχαμερές, σταχτερὲς καὶ φασματικὲς σκιὲς τῶν ὑαινῶν μέσα εἰς τὸ σούρουπο, δίνοντάς τους τὸ σύνθημα τῆς φυγῆς. Αἱ ὕαιναι, ἐνθαρρυνθεῖσαι ἀπὸ τὴν πρόσφατον νίκην των, ἐφρίφθησαν χωρὶς δισταγμοὺς ἐπὶ τῶν λειψάνων τοῦ ρινόκερω, καὶ ὁ θόρυβος τῆς περασμένης νυκτὸς ἤχισε καὶ πάλιν πολὺ πρὶν ἡ ἀνατείλῃ ἡ σελήνη.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἡ μουσικὴ ἑβδομὰς

Σοπὲν-Κορτὼ

Ἀλφρέδο Καζέλα.—Ζὰκ Τιμπὼ

Ἡ μεγαλύτερη τιμὴ ποὺ θὰ μποροῦσε ν᾽ ἀποδοθῇ σήμερα στὸν Κορτὼ ὕστερα ἀπὸ τὴν προχθεσινὴ μυσταγωγία τοῦ Σοπὲν στὴν ὁποία συνεκάλεσε τὸν Ἑλληνικὸ κόσμο, εἶνε νὰ μιλήσωμε ἀποκλειστικῶς γιὰ τὸν Σοπὲν — τόσο μετουσιώθηκε στὸν «ὡρισμένο» ἑρμηνευτή του ὁ μεγάλος ρωμαντικὸς ποιητὴς τοῦ πιάνου. Μοῦ φαίνεται πραγματικὰ πῶς μιλῶντας σήμερα γιὰ τὸν Σοπέν, μιλῶ γιὰ τὸν Κορτώ. Αὐτὸς ὁ πονεμένος λυριστὴς μὲ τὰ χλωμά, τὰ σκιώδη χέρια, ξύπνησε μέσ᾽ ἀπὸ τὸ πιάνο ὅλους τοὺς μικρόκοσμους καὶ τοὺς μεγαλόκοσμους τῆς μουσικῆς τοῦ ἐρωτόπαθου Πολωνοῦ. Τ᾽ ἀγέρια ὁράματά του καὶ ἡ θεϊκὲς μελαγχολίες του, καὶ οἱ μαγεμένοι του παράδεισοι ποὺ τοὺς κατοικοῦν μονήρεις θλιμμένες ψυχές, μᾶς φανερώθηκαν μὲ τὴ μουσικὴ ἀναδημιουργία τοῦ Κορτὼ ἐπάνω στὸ πιάνο.

Καὶ πρῶτα πρῶτα τὰ Εἰκοσιτέσσερα Πρελούδια..... Βαρυσήμαντα μικρὰ μουσικὰ ποιήματα, ἐμπνεύσεις τῆς στιγμῆς ποὺ ἀνάφτουν καὶ σβύνουν, ψυχικὰ τοπία ἀσύγκριτα, ἐνδόμυχες ἐκμυστηρεύσεις, ὁραματισμοὶ φλογισμένης φαντασίας, ἐπεισόδια καὶ ἀγωνίες ἐρώτων ποὺ πεθαίνουν. Ἐπάνω ἀπὸ τὰ λευκὰ κόκκαλα, ἕνα πλῆθος μεροι πετοῦν καὶ πλέκουν τὰ θλιβερὰ δίχτυα μιᾶς πρωτόφαντης ἁρμονίας. Εἶνε ἡ πλειὰς τῶν ἐρωτόπαθων τραγουδιῶν ποὺ σκορπίζει τὴς ὑπερούσια θλιμμένες ἀχτίδες της σ᾽ ὅλο τὸ Σοπενικὸ στερέωμα. Εἶνε ἡ ἀστέρινη οὐσία τῆς μουσικῆς του, ὁ ὡραιότερος ἀστερισμὸς τῆς Θλίψεως ποὺ λάμπει μέσα στὴ νύχτα τοῦ ψυχικοῦ του πόνου. Σ᾽ αὐτὰ τὰ κομμάτια τοῦ πιάνου, ὁ Σοπὲν ἀγκαλιάζει τὴ Λύπη μὲ τὴν τρυφερώτερη ἐγκατάλειψι ἑνὸς ἀνθρώπου πονεμένου ὅπως στὶς Πολωναὶζ καὶ στὶς Etudes ἀγκαλιάζει τὴν πολεμόχαρη ὁρμὴ μὲ τὴν ἡρωϊκὴ θέλησι ἑνὸς Δυνατοῦ, ποὺ φανερώνεται στοὺς δημιουργικοὺς ρυθμούς του.

Τὶς ἀκούσαμε προχθὲς ὁλοζώντανες καὶ γεμάτες ἀπὸ φλογερὲς συγκρούσεις τὶς περίφημες αὐτὲς Σπουδές, ποὺ μόνο ἕνας ρωμαντικὸς ἀναδημιουργὸς σὰν τὸν Κορτώ, εἶνε ἱκανὸς ν᾽ ἀναζωπυρήσῃ. Καὶ εἴδαμε τὴ μεγάλη πατριωτικὴ φωτιὰ νὰ ὀργώνῃ τὸ πιάνο... Ἡ φλογερὴ δόνησις ὅλων τῶν ἐπαναστατημένων ρυθμῶν συντάραζε τώρα τὸ ὄργανο, ἐπάνω στὸ ὁποῖον πρὶν ἀπὸ λίγο περνοῦσε τὸ θλιβερὸ νύχτιο βάδισμα τοῦ Μελλοθανάτου μέσα στὴν τραγικὴ γαλήνη μιᾶς ἀτμοσφαίρας πνιγμένης σὲ κρυφοὺς στεναγμούς.... Ἐπικὲς ἀστραπές, καὶ λυρικὲς φλόγες, καὶ κεραυνοὶ ὀργῆς ποὺ πραγματοποιοῦν ἐπάνω στὸ πιάνο τὴν παντοδύναμη ἡρωϊκὴ ἐξέγερσι ἑνὸς λαοῦ ἐναντίον τοῦ Τυράννου... Ἐποποιΐες τοῦ Σομπιέσκη καὶ ἡρωϊσμοὶ τοῦ Κοσιούσκο, καὶ τοῦ Λήκιεβιτς φτερωμένοι θούριοι ρυθμοί, πῶς γιγαντώνουν μέσα στὴν ἀρρωστημένη ψυχὴ τοῦ Σοπὲν τὸν περήφανο ἀνδρισμό του, πῶς τοὺς αἰχμαλωτίζει μέσα στὰ δύο μουσικὰ πεντάγραμμα τοῦ πιάνου, τῆς ἀγαπημένης τοῦ Κιβωτοῦ, ποὺ κλείνει γι᾽ αὐτὸν τὸν μυστικόπαθο ὅλη τῆς ὀρχήστρας τὴ συμφωνική ἀπεραντοσύνη!

Καὶ ἦλθε στὸ τέλος ἡ Σονάτα τοῦ ἡρωϊκοῦ Μελλοθανάτου, σὰν ἕνα κορύφωμα, ἕνας θρῆνος καὶ μιὰ Δόξα. Τὸ ἴδιο πιάνο μᾶς ἐξιστόρησε τὴν αἰώνια ἐποποιΐα τοῦ θανάτου, ἑρμήνευσε τὸ φρικτὸ προμήνυμα, ἐξήγγειλε τὸ κεραύνωμα τοῦ ἐρχομοῦ, τὸ πένθιμο μεγαλεῖο τῆς ἐπικήδειας πομπῆς, θρήνησε τὸν ἀπέραντο θρῆνο ποὺ καταλήγει, ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑπέροχη λάμψι μιᾶς διάχυτης φεγγοβολῆς, στὸ τελευταῖο μυστήριο ποὺ μουρμουρίζουν ἀξεδιάλυτα καὶ σκοτεινὰ τὰ κυπαρίσσια τῶν τάφων.

Ἐπάνω στὸ πιάνο τοῦ Σοπὲν ἀκούσαμε νὰ θρηνῇ, νὰ τραγουδῇ, νὰ ὀνειρεύεται, νὰ πάσχῃ, νὰ κηρύττῃ ἕνας ἄνθρωπος, ἕνας πατριώτης. Ἕνας ἄνθρωπος—σύμβολο. Ἡ τέχνη του εἶνε ἡ τραγῳδία τῆς ζωῆς του. Ἔξω ἀπὸ τὸ ἑαυτό του, τίποτε. Μέσα στὸ ἐγώ του, τὸ πᾶν. Ἀλλὰ ποῖον ἐγώ; Ἕνα κράτος μουσικῆς ὑπερευαισθησίας. Ἕνα κράτος εὐγένειας ψυχικῆς. Ἡ μουσική του εἶνε ἡ ἀποθέωσις τῆς ἀνθρώπινης ὀδύνης. Καὶ μέσα ἀπὸ τὴ δακρυσμένη αὐτὴ μουσικὴ πηγάζει ἡ παγκόσμια παρηγορία....

Γι᾽ αὐτὸ προχθές, ὅσοι μέσα στὸ ὑποβλητικὸ ἡμίφως τῆς σάλας τοῦ «Κεντρικοῦ» ἀπομονώθηκαν στὴν ἔντονη ψυχικότητα τῆς μουσικῆς τοῦ Σοπὲν, ἀπαράμιλλα ζωντανεμένη ἀπὸ τὸν ρωμαντικὸν ἑρμηνευτή του, ὁλοκλήρωσαν μὲ τὸ θεῖο ἀκρόαμα τὸ νοσταλγικὸ προσκύνημα τῆς ὁμαδικῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς πρὸς ἕνα γλυκύτατο, ἕναν ἀγαπημένο μουσικὸ ποιητὴ τῶν αἰώνων. Καὶ φεύγοντας, ψιθύριζαν ἄθελα μιὰ βλάσφημη ἐπῳδὸ γιὰ τὴν ἐποχή μας καὶ κάθε πηγὴ παρηγοριᾶς ἐποχή μας:

— Ὁ Ρωμαντισμὸς πέθανε... Ζήτω ὁ Ρωμαντισμός!

* * *

Ἀλφρέδο Καζέλλα. — Στὴ σημερινὴ γενικὴ δοκιμὴ τῆς δευτέρας Συμφωνικῆς Συναυλίας, τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν μᾶς παρουσιάζει τὸν κορυφαίον τῶν συγχρόνων Ἰταλῶν συνθετῶν, τὸν Ἀλφρέδο Καζέλλα. Ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος πρέπει νὰ σπεύσῃ στὰ «Ὀλύμπια» σήμερον. Θὰ γνωρίσῃ μιὰ σύγχρονη μουσικὴ προσωπικότητα, τῆς ὁποίας ἡ δόξα παγκοσμίως κατεκυρώθη τὰ τελευταῖα χρόνια. Ὁ Καζέλλα εἶνε ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἐπαναστάτας τῆς τέχνης. Γκρεμίζει βωμοὺς καὶ εἴδωλα γιὰ νὰ στήσῃ στὴ θέσι τους τὸ βωμὸ τοῦ δικοῦ του μουσικοῦ Ἰδανικοῦ. Καὶ ἔχει ὅλη τὴ δύναμι νὰ τὸν ἀνεγείρῃ αὐτὸν τὸν μεταπολεμικὸν βωμὸν μιᾶς νέας τέχνης ὄχι ἀπὸ τὰ συντρίμματα τῶν καταλυθέντων ναῶν, ἀλλὰ ἀπὸ τὰς ἄφθαρτες κολόννες τῆς αἰώνιας Ἰταλικῆς μουσικῆς. Ἀνατρέχει στοὺς χρυσοὺς χρόνους τῆς πρωτόφαντης μουσικῆς τοῦ Ντομένικο Σκαρλάττι, ἀκόμη ἀναδρομικώτερα ἀντλεῖ τὰ θέματά του ἀπὸ τοὺς ἀθάνατους «πριμιτίφ», συγχρονίζει τὴ μουσική τους ἁγνότητα, τὴ μουσική τους ὑγεία, τὴ μουσική τους δροσιὰ τὴν ἀμάραντη, μὲ τοὺς ἀνδρισμένους νόμους τῆς τέχνης του ποὺ γνώρισε ὅλους τοὺς μεγάλους δρόμους καὶ διάλεξε τὸν ὡραιότερο, τὸν ἐνδοξότερο μέσα σ' ὅλους: τὸν ἐθνικὸ δρόμο μιᾶς μουσικῆς ἀπολύτως Ἰταλικῆς.

Ἡ σημερινὴ ἐμφάνισις τοῦ Καζέλλα ὡς συνθέτου, ὡς ἐξόχου πιανίστα ἐκτελεστοῦ καὶ ὡς διευθυντοῦ ὀρχήστρας, εἶνε ἕνα μουσικὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ πανηγυρισθῇ ἐξαιρετικὰ στὴν Ἑλλάδα.

* * *

Ζὰκ Τιμπώ. — Τὸ Ἐθνικὸν Ὠδεῖον προετοίμασε διὰ τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα δύο ἀπὸ τὰς εὐγενεστέρας ἀπολαύσεις τῆς ἐφετεινῆς μουσικῆς σαιζόν. Δύο Ρεσιτὰλ βιολιοῦ τοῦ Ζὰκ Τιμπώ, τοῦ ὁποίου κάθε ἐμφάνισις στὰς Ἀθήνας σημειώνει συναγερμὸν κόσμου, διψασμένου ν' ἀκούσῃ τὸν ἀπαράμιλλον αὐτὸν καλλιτέχνην τοῦ ἤχου. Τὰ ἐφετεινὰ προγράμματα τοῦ Τιμπὼ εἶνε ἐξαιρετικῶς πλούσια καὶ φέρουν τὴν μεγάλην σφραγίδα τοῦ ἀριστοκρατισμοῦ τῆς τέχνης ποὺ διακρίνει τὸν ἔξοχον Γάλλον βιολιστήν. Τὸ πρῶτον ρεσιτάλ του θὰ δοθῇ τὴν Τετάρτην 3 Δεκεμβρίου στὸ «Κεντρικὸν» καὶ τὸ δεύτερον τὸ Σάββατον 6 Δεκεμβρίου. Ὁ Τιμπὼ θὰ παίξῃ φέτος στὰς Ἀθήνας τὰ «πολυτιμότερα» κομμάτια τοῦ ρεπερτορίου του. Τὴν Σονάταν τοῦ Ἔκκλες, ποὺ ἀνεδίφησε μέσα ἀπὸ τὸ δοξασμένον μουσικὸν παρελθὸν τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος, δύο Σονάτες τοῦ Μόζαρτ, τὸ Κονσέρτο τοῦ Βιβάλδη, τὴν περίφημη Σονάτα τοῦ Μωρὶς Ραβέλ, τὴν Σονάτα τοῦ Ντεμπυσσύ, καὶ ἀκόμη μιὰ σειρὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες σελίδες τῆς βιολιστικῆς φιλολογίας τοῦ Λαλό, τοῦ Σαὶν Σάνς, τοῦ Βινιάφσκη, τοῦ Κράϊσλερ, τοῦ Γρανάδος καὶ τοῦ Ντὲ Φάλλα.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝ. ΚΑΡΑΤΖΑ ΚΑΙ Ο ΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΟΜΠΛΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

Ἡ ὑπεροχή του εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐνοχλῇ τοὺς Κουμανιωταίους. Οἱ πρόκριτοι καὶ ἤδη πολεμικοὶ ἀρχηγοὶ ἔδειχναν τὴν ἐμπιστοσύνην των πρὸς τὸν Καρατζᾶν. Καὶ ἡ ἀντιζηλία τῶν παλαιῶν καπετάνιων διὰ τ' ἀξιώματα καὶ τὴν προτίμησιν ἐγέννησε τὸν φθόνον. Οἱ Κουμανιωταῖοι τοῦ ἐξεδήλωναν τὴν ἔχθραν των, καὶ μεταξὺ ἄλλων τὸν κατηγοροῦσαν ὅτι αὐτὸς εἶχε σκοτώσει τὸν ἀδελφόν των ἀπὸ ἀντιζηλίαν τὴν 23ην Μαρτίου. Ὁ Σταμάτης Κουμανιώτης εἶχεν εὑρεθῆ κτυπημένος εἰς τὰ νῶτα, θῦμα ἀπροσεξίας προφανῶς τῶν πυροβολούντων ἐκ τῶν ὄπισθεν Ἑλλήνων. Ἀλλ' ἡ ὑποψία καὶ ἡ συκοφαντία, κληρονομία τῆς ψυχολογίας τῆς δουλείας, ὤργιαζαν τότε μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων.

Καὶ μετὰ τὴν 7ην Αὐγούστου ἡ μεταξὺ τοῦ Καρατζᾶ καὶ τῶν Κουμανιωταίων ἔχθρα ἔφθασεν εἰς ὀξὺ σημεῖον. Εὑρίσκοντο δυστυχῶς εἰς τὸ ἴδιον σῶμα. Ὁ Καρατζᾶς ἦτο πλέον ἡ δόξα τῶν Πατρινῶν. Ὁ ἥρως. Οἱ Κουμανιωταῖοι μ' εὐχαρίστησιν θὰ ἔβλεπαν τὸν ἀφανισμόν του. Ὁ Καρατζᾶς ἐξ ἄλλου ἄνθρωπος ἄτρομος καὶ ὁρμητικὸς τοὺς ἐχλεύαζεν. Οἱ Κουμανιωταῖοι ἐζήτησαν ἀπὸ τοὺς προκρίτους τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Καρατζᾶ εἰς ἄλλο σῶμα ἀπειλοῦντες ὅτι θὰ τὸν ἐσκότωναν, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐπιδιώκοντες τὴν ἐκμηδένισιν τῶν Κουμανιωταίων διὰ τῆς ἐπιρροῆς καὶ τῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ Καρατζᾶ δὲν τὸν ἀπεμάκρυναν. Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου τὰ πράγματα εἶχαν φθάσει εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ ὁ Γεώργιος Λεχωρίτης διὰ νὰ οἰκονομήσῃ τὰ πράγματα ἔπεισε τὸν Καρατζᾶν νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς τὸ Λεχῶρι καὶ τὸν συνεβούλευσε νὰ λείψῃ ὀλίγον καιρὸν ἀπὸ τὰς Πάτρας. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπέστρεψε ταχύτατα καὶ ἐπανελήφθησαν αἱ ἴδιαι ἀντεγκλήσεις. Τὸ δρᾶμα ἐπῆλθε. Τὴν 4ην Σεπτεμβρίου ἐνῷ ὁ Καρατζᾶς ἐπήγαινε πρὸς τὴν σιδερένιαν πόρταν τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ὀμπλοῦ εἶδε τοὺς Κουμανιωταίους εἰς ἀπόστασιν. Διὰ νὰ τοὺς πειράξῃ καὶ νὰ τοὺς δείξῃ ὅτι περιφρονεῖ τὰς ἀπειλάς των ἤρχισε νὰ κοντοχορεύῃ καὶ νὰ κινῆται κατὰ τρόπον χλευαστικόν. Τότε ἐκεῖνοι ἔβαλαν ἕναν ἄνθρωπόν των, τὸν Ταλαμηδᾶν καὶ τὸν ἐπυροβόλησεν. Ὁ Καρατζᾶς ἐσωριάσθη ἀμέσως κατὰ γῆς.

Ὁ φόνος του ἐπροκάλεσε πραγματικὸν πένθος εἰς τὸ στρατόπεδον. Ἦτο ὁ ἥρως των. Ἡ δημοτικὴ μοῦσα ἡ συγκινουμένη ἀπὸ τὰ ἐξαιρετικὰ γεγονότα ἡ ἄλλοτε θριαμβικὴ καὶ ἄλλοτε μοιρολογήτρα τὸν ἀπηθανάτισε μὲ τὸ ἀκόλουθον τραγοῦδι:

«Τρεῖς περδικοῦλες κάθουνταν
(στῆς Κούκουρης τὴ ράχι
Ἡ μιὰ τηράει τὰ πέλαγα κι' ἡ
(ἄλλη κατὰ τὴν Πάτρα
Κι' ἡ τρίτη ἡ καλύτερη μοιρο-
(λογάει καὶ λέει:
Θέ μου ὁ Καρατζᾶς τί γίνηκε,
(αὐτὸς ὁ καπετάνιος;
Μαΐδε στὴν Πάτρα φαίνεται,
(μαΐδε στὸ Σαραβάλι.
Μᾶς εἶπαν πῶς τὸν σκότωσαν
(μέσ' τοῦ Ὀμπλοῦ τὴν πόρτα.»

[illegible]. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἀπόβασις στρατοῦ τοῦ Καρᾶ - Ἀλῆ.

ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΧΩΝΙΑ

Ἀσφάλεια κατὰ παντὸς κινδύνου ἢ ἀπωλείας πετρελαίου, βενζίνης καὶ ἄλλων ὑγρῶν διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ αὐτομάτου χωνιοῦ. Μὲ τὸ γέμισμα σταματᾷ μόνον του. Τιμὴ Δρχ. 10. Γραφεῖον Ξ.Χ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ Πατησίων 53, Ἀθῆναι

Ζητοῦνται δραστήριοι πράκτορες

Ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα

Δυὸ μάτια γαλανὰ

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Τόμας Χάρντυ

XXXI

ΕΝΑ ΣΚΟΥΛΗΚΙ ΣΤΟΝ ΚΑΡΠΟ...

Μιὰ μέρα ὁ Νάϊτ εἶπε:

—Πᾶμε στὸ βράχο, Ἐλφρίδα.

Καὶ δίχως νὰ ρωτήσῃ ἂν ἤθελε κ' ἐκείνη, σηκώθηκε γιὰ νὰ ξεκινήσουν ἀμέσως.

—Ἐκεῖ, ὅπου λίγο ἔλειψε νὰ γκρεμιστοῦμε; ρώτησε ἡ Ἐλφρίδα ἀνατριχιάζοντας.

Ἀλλὰ τόσο πολὺ εἶχε ὑποτάξει τὴ θέλησή της στὴ δική του, ὥστε μόλις ἔκαμε τὴν παρατήρηση αὐτή, ἑτοιμάστηκε κιόλας νὰ τὸν συνοδέψῃ.

—Ὄχι σ' ἐκεῖνον, εἶπε ὁ Νάϊτ. Ἡ ἀνάμνηση αὐτὴ μοῦ εἶναι πολὺ δυσάρεστη. Ἐννοοῦσα τὸν ἄλλον. Πῶς τὸν λέτε; Τὸν Γουΐντυ Μπήκ.

Τὸ Γουΐντυ Μπήκ, ἦταν ὁ ἄλλος ψηλὸς κάβος τῆς παραλίας, ἐκεῖνος ὅπου εἶχε πάει ἡ Ἐλφρίδα ἕνα καλοκαιρινὸ πρωΐ μαζὶ μὲ τὸ Στέφανο Σμίθ.

Ἂν τὴν ἔκαμε ν' ἀνατριχιάσῃ ἡ ἀνάμνηση τοῦ πρώτου βράχου καὶ τοῦ κινδύνου ποὺ πέρασαν, δὲν ὑπῆρξε ὅμως εὐχάριστο γι' αὐτὴν οὔτε τ' ὄνομα τοῦ δευτέρου. Ὁ περίπατος αὐτὸς ἦταν γιὰ τὴν Ἐλφρίδα ὁλοζώντανη κατηγόρια.

—Μὰ εἶναι πιὸ μακρυὰ ἀπ' τὸν ἄλλον.

—Ναί, μπορεῖς ὅμως νάρθῃς καβάλλα;

—Κ' ἐσὺ τὸ ἴδιο;

—Ὄχι, ἐγὼ θὰ περπατήσω.

Αὐτὴ ἡ συγκυρία τὴν ἔκαμε νὰ ὠχριάσῃ. Κάτι μοιραῖο βάραινε ἀπάνω της.

—Καλά, Χένρυ, εἶπε γλυκά. Νὰ πᾶμε.

Ἕνα τέταρτο ἀργότερα πηδοῦσε ἀπάνω στὴ σέλλα. Πόσο ἀλλοιώτικος ὅμως ὁ περίπατος αὐτὸς ἀπὸ τὸν ἄλλον! Ἡ Ἐλφρίδα δὲν ἦταν πιὰ τώρα βασίλισσα, ὅπως μιὰ φορά, εἶχε γίνει θεληματικὰ σκλάβα. Δὲν μποροῦσε τώρα οὔτε νὰ σκεφθῇ κἂν νὰ ἀπομακρυνθῇ μὲ καλπασμὸ γιὰ νὰ πειράξῃ τὸ σύντροφό της. Πᾶνε πιὰ τὰ τσαχπίνικα ὑπονοούμενα ἀπάνω στὸ τραγοῦδι τῆς «Belle Dame sans merci». Ἡ Ἐλφρίδα λύγιζε κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἀγάπης της.

Ὁ Νάϊτ μιλοῦσε σχεδὸν ὁλοένα. Ἡ κόρη ἄκουγε. Ἀφηρημένη στὸ ἄλογό της, πότε ἀναπηδοῦσε καὶ πότε ἔγερνε κάτω, σὰ θαλασσινὸ πουλὶ ἀπάνω στὸ κῦμα.

Σὲ λίγο ἡ φοράδα ἀναγκάστηκε νὰ σταθῇ. Ὁ Νάϊτ πῆρε τρυφερὰ τὴν κόρη καὶ τὴν ἔσυρε ὡς τὸ φυσικὸ κάθισμα ποὺ εἶχε σχηματισθῆ στὸ κοίλωμα τοῦ βράχου. Τὴν κάθησε ἐντελῶς δίπλα του καὶ κύτταξε τὴ θάλασσα. Πέρα, ἕνας χάλκινος ἥλιος μέσα σὲ οὐρανὸ ὅλο στάχτη. Ἡ θάλασσα ἔσπαζε στὰ βράχια μὲ μουντὸ κρότο καὶ κάπου-κάπου ὁ ἀφρὸς τοὺς μαστίγωνε τὸ πρόσωπο.

Ἡ Ἐλφρίδα συλλογιζόταν ἐκεῖνον ποὺ ἔλειπε. Τὸ σύντομο διάστημα ποὺ χώριζε τὶς δύο ἀγάπες της τὴν πείραζε θλιβερά. Μέσα της ἔνοιωθε φόβο. Ὡς τόσο ὁ Νάϊτ ἦταν πολὺ τρυφερὸς ἐκείνη τὴ βραδυὰ μαζί της. Εἶχε περάσει τὸ χέρι του στὴ μέση της καὶ τὴν τραβοῦσε πιὸ κοντά του.

Εἶχαν μείνει ἀρκετὴν ὥρα σιωπηλοί, ὅταν ὁ νέος ψιθύρισε με συλλογισμένο ὕφος, καθὼς κυττοῦσε πέρα:

—Συλλογιοῦμαι ἂν κάθησαν κι' ἄλλη φορὰ ἐδῶ ἐρωτευμένα ζευγάρια, ἀγκαλιασμένα ὅπως ἐμεῖς. Εἶναι πιθανότατο! Ὁ βράχος σχηματίζει σωστὴ πολυθρόνα.

Ἡ ἀνάμνηση κάποιου ἄλλου ζευγαριοῦ τάραξε τὴν Ἐλφρίδα... Ἐδῶ δὲν εἶχε χάσει τάχα τὸ σκουλαρίκι της, τότε ποὺ τὴν φιλοῦσε ὁ Στέφανος;...

Δίχως νὰ τὸ θέλῃ, κύτταξε ὁλόγυρά της. Καθὼς ἔστριψε ὅμως τὸ κεφάλι εἶδε νὰ λάμπῃ κάτι σὲ μιὰ μικρὴ σχισμάδα, πολὺ σιμά της.

Μόνο γιὰ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας κάθε φορὰ φώτιζε ὁ ἥλιος τὶς πιὸ ἀπόκρυφες πτυχὲς ἐκείνης τῆς σχισματιᾶς. Κ' ἔτυχε σήμερα ἰσια-ἴσια νὰ ρίξῃ τὶς ἀχτῖνες του ἀπάνω στὸ χαμένο σκουλαρίκι.

Ἡ Ἐλφρίδα συλογίστηκε ἀμέσως τὰ ἐπιπόλαια λόγια ποὺ τῆς εἶχαν ξεφύγει ἀπάνω στὸ θέμα αὐτό. Καὶ τὴν ἔπιασε ἀμέσως τρόμος, μήπως τὸ θυμηθῇ ὁ Νάϊτ μόλις ἰδῇ τὸ στολίδι. Τὸ πρῶτο κίνημά της, σὰν ἀπὸ ἔνστιχτο, ἦταν νὰ ξαναπάρῃ τὸ σκουλαρίκι, χωρὶς νὰ τὴν προσέξῃ ἐκεῖνος. Ἦταν ὅμως τόσο βαθειὰ χωμένο μέσα στὴ σχισμή, ποὺ ἡ Ἐλφρίδα δὲν μπόρεσε νὰ τὸ βγάλῃ, ὅσον κι' ἂν προσπάθησε.

—Τί κάνεις αὐτοῦ, Ἐλφρίδα; ρώτησε ὁ Νάϊτ βλέποντας τὶς προσπάθειές της.

Κ' ἔστριψε τὸ κεφάλι. Ἡ κόρη ἄφησε πιὰ κάθε ἀπόπειρά της, ἦταν ὅμως ἀργά. Ὁ Νάϊτ ἀκολούθησε τὴν κατεύθυνση τῆς χειρονομίας της κ' εἶδε τὸ σκουλαρίκι. Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα σουγιᾶ, τὸν ἔβαλε μέσα στὴ σχισμάδα καὶ τράβηξε ἀπὸ κεῖ τὸ στολίδι.

—Δὲν εἶναι δικό σου, βέβαια, τοῦτο;

—Εἶναι, εἶπε ἡ Ἐλφρίδα ἤρεμα.

—Ὄχι!

Κι' ὁ Νάϊτ, καθὼς θυμήθηκε ὅλα, πρόσθεσε:

—Εἶναι τὸ σκουλαρίκι ἐκεῖνο, ποὺ μοῦ μίλησες γι' αὐτό;

—Ναί.

Τοῦ ἦρθε στὸ νοῦ ὁ λόγος τῆς Ἐλφρίδας τὴ στιγμὴ ποὺ τὴ φίλησε. Θὰ τ' ὡρκιζόταν ἡ Ἐλφρίδα μόνο ἀπὸ τὴν ἔκφραση τοῦ βλέμματός του.

—Ἤσουν ἀρραβωνιασμένη μ' αὐτὸν ποὺ σ' ἀγαποῦσε; ρώτησε ὁ Νάϊτ ἐνῷ τὰ μάτια του κυττοῦσαν πέρα, μακρυά.

—Ναὶ καὶ ὄχι... Ἢ σωστότερα, ναί...

—Ὤ! Ἐλφρίδα!... Ἀρραβωνιασμένη! ψιθύρισε ὁ νέος.

—Δὲν ἦταν ἀρραβῶνες ἐπίσημοι. Μὴν εἶσαι θυμωμένος. Μὴ με κατηγορῇς!

—Ὄχι, ὄχι!

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ROUGE

Michel

ROUGE ΧΕΙΛΕΩΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ 15 ΩΡΩΝ

Τὸ μυστικὸν τοῦ Rouge MICHEL εἶνε ὅτι τὸ χρῶμά του ἐναρμονίζεται μὲ κάθε χροιὰν προσώπου καὶ εἰς κάθε περίστασιν.

Τὸ Rouge MICHEL δὲν εἶνε οὔτε λιπαρὸν οὔτε σκληρόν. Ἡ ἰδιαιτέρα του διαφανὴς βάσις καὶ χροιὰ αὐξάνουν τὸ δικό σας χρῶμα σὰν τὸ ἐρύθημά σας, σὰν τὸ θέλγητρόν σας.

Τὸ Rouge MICHEL φυλάσσει τὰ χείλη μαλακὰ καὶ ἑλκυστικά. Θὰ διαρκέσῃ πέντε φορὲς περισσότερον ἀπὸ ἕνα σύνηθες κραγιὸν χειλέων.

Τὸ Rouge MICHEL εἶνε κάτι τὸ ἐξαιρετικόν, κάτι τὸ ἰδεῶδες, διότι μὲ τὸ MICHEL δὲν φτιάνεσθε. Ἀλλὰ ὡμορφαίνετε.

Πωλεῖται εἰς τὰ Μυροπωλεῖα, Κομμωτήρια, Καταστήματα καὶ Φαρμακεῖα.

Διαρκὴς παρακαταθήκη παρὰ τῷ Ἀντιπροσώπῳ
Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ
Μητροπόλεως 42

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΙΚΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἔληξεν ἡ προθεσμία ἐξοφλήσεως τῶν οἰκοπέδων των ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν τῆς Νέας Σμύρνης.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα οἱ πλεῖστοι τῶν ἐν λόγῳ ὀφειλετῶν διεκανόνισαν τὴν ὀφειλήν των, θὰ λάβωσι δὲ συντόμως τὰ ὁριστικὰ των παραχωτήρια.

Οἱ ὑπόλοιποι οἵτινες καὶ δὲν διεκανόνισαν τὸ ζήτημα τῆς ὀφειλῆς των ἐκηρύχθησαν δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἔκπτωτοι, τὰ δὲ οἰκόπεδα των θὰ κληρωθῶσιν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ὑπὸ τοῦ συμβουλίου στεγάσεως εἰς ἄλλους πρόσφυγας.

Ἐν τούτοις οὗτοι θὰ δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς ἐκπτώσεως ἐὰν προλάβουν καὶ πληρώσωσι τὰς ὀφειλάς των πρὸ τῆς διενεργείας τῆς κληρώσεως.

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ διευθυντοῦ κ. Φραγκοπούλου.

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΤΗΣ Ε. Α. Π.

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ—ΔΗΜΟΥ

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἡ ἁρμοδία τεχνικὴ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας θὰ παραλάβῃ ἀπὸ τὴν διαλυομένην Ε.Α.Π. τὰ ὑδραυλικὰ ἔργα τῶν συνοικισμῶν της, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν ὕδρευσίν των.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ ἀνάγεται εἰς τὰ δημοτικὰ καθήκοντα τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων ζητεῖ ὅπως ἀναλάβῃ οὗτος τὴν ὕδρευσιν.

Σχετικῶς θὰ ἐπακολουθήσουν συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας καὶ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

— Τὰ δάνεια τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐπιτροπὴ τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων παρουσιάσθη πάλιν ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως καὶ παρεκάλεσε τοῦτον, ὅπως ἐπέμβῃ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ συστήσῃ εἰς αὐτὴν ὅπως χορηγήσῃ ὡρισμένας εὐκολίας εἰς τοὺς δικαιούχους Ἕλληνας ὑπηκόους, οἵτινες ἐδανείσθησαν παρ' αὐτῆς χρήματα ἔναντι τῆς ἀνὰ χεῖρας των ἀποφάσεως περὶ ἀποζημιώσεώς των. Ἡ ἐπιτροπὴ παρεκάλεσε τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὅπως τὰ δάνεια ταῦτα ἐξοφληθοῦν ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀποζημιώσεων τὰς ὁποίας ἔχουν λαμβάνειν ἔναντι τῆς περιουσίας των.

— Συνεργασία Παπαδάτου - Σίμψον.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδᾶτος συνειργάσθη μετὰ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ε.Α.Π. κ. Σίμψον ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἅτινα θ' ἀπασχολήσωσι τὴν σύσκεψιν ἡ ὁποία θὰ γίνῃ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

COUVERTS ERCUIS ORFÈVRERIE

ΣΤΑΔΙΟΥ 28

ΧΑΡΤΗΣ ΤΑΠΕΣΑΡΙΑΣ
Ἡ πλουσιωτέρα καὶ ὡραιοτέρα συλλογὴ εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ
ΛΑΜΠΕΣ
Διακοσμήσεις κάθε εἴδους

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ Α.Ε.
ΤΗΛ. 58-67

ΕΝ ΤΗ ΟΔΩ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 15
ΕΝΑΝΤΙ ΑΓ. ΡΟΜΒΗΣ
ΕΚΤΙΘΕΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΠΩΛΗΣΙΝ ΛΙΑΝΙΚΩΣ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΤΩΘΙ ΤΙΜΑΣ

Κρὲπ - Ντὲ - Σὶν Ἑλληνικὰ ἔξτρα ὁ Πῆχυς	Δραχ.	65
Φουλάρια » » »	»	70
Ζωρζὲτ » » »	»	38
Βελοὺρ-Ντὲ-Λαὶν »	»	70—75
Ντεβετὶν »	»	100—120
Φανέλλες βαμβακερὲς »	»	9—12
Λινὰ φορέματα »	»	18
Κουβέρτες μάλλινες ἑκάστη »	»	290

ΕΙΔΗ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ ΜΕ ΤΑΣ ΠΛΕΟΝ ΜΙΚΡΑΣ ΤΙΜΑΣ
Α. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ & Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

«ΗΛΙΟΣ»

ΘΑΥΜΑΣΑΤΕ
ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΣΕΙΡΑΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
NASH ΤΟΥ 1931

Σήμερον θὰ παρελάσουν ἀπὸ τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν τὰ μόλις ἀφιχθέντα νέα NASH τοῦ 1931. Τὸ νέον ἑξακύλινδρον NASH τύπος 660, τοῦ 1931, μονῆς ἀναφλέξεως, 4 θυρῶν, εἶνε θαῦμα κομψότητος καὶ ἡ ἐγγυημένης καταναλώσεως βενζίνης (140 χιλιόμετρα ἕκαστον δοχεῖον), ἐπὶ σασσὶ μήκους 114½ ἰντσῶν — μετρ. 2.97.1 ἐνῷ ὅλα τὰ ἄλλα αὐτοκίνητα τῆς αὐτῆς σειρᾶς τῶν ἄλλων ἐργοστασίων εἶνε 109 ἰντσῶν—μετρ. 2.83.4. Ἤτοι τὸ νέον NASH ἔχει σασσὶ 15 περίπου ἑκατοστῶν μακρύτερον. Παραδίδεται

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΑΝΤΙ 115.000 ΔΡΑΧΜΩΝ

Τὸ νέον ὀκτακύλινδρον NASH, τύπος 870 τοῦ 1931, μονῆς ἀναφλέξεως, εἶνε ἕνα ἀριστούργημα ἐν μικρογραφίᾳ. Εἶνε τὸ εὐθηνότερον καὶ οἰκονομικώτερον ἐξ ὅσων κατεσκευάσθησαν ἐν Ἀμερικῇ — εἶνε πολυτελέστατον καὶ παρουσιάζει ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ πολυκυλίνδρου. Παραδίδεται

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΑΝΤΙ 140.000 ΔΡΑΧΜΩΝ

Εἰς τὴν μηχανικὴν καὶ ποιοτικὴν τελειότητα τῶν ἀνωτέρω τύπων ἀκολουθοῦν καὶ οἱ τύποι 880 καὶ 890 οἵτινες ἀποτελοῦν τὸ κορύφωμα τῆς τέχνης τῶν αὐτοκινήτων καὶ εἶνε ἕνας ἀληθινὸς θρίαμβος τῶν ἐργοστασίων NASH.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΛΑΖΑΝΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ - ΓΡΑΦΕΙΑ - ΕΚΘΕΣΙΣ - ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 85
ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ
(Μέγαρον Πανεπιστημιακῆς Λέσχης)
Γωνία ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ - ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

«ΔΕΟ» Σταδίου 25

ΤΡΑΠΕΖΑ ΛΑΡΙΣΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης Λαρίσης συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν καὶ μεγαλυτέρων Μετόχων αὐτῆς Βασιλείου Κ. Σκαλιώρα, διατελέσαντος καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Συμβούλου, ψηφίζει:

1) Νὰ διακοποῦν σήμερον ἡμέραν τῆς κηδείας τοῦ μεταστάντος αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπέζης καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς ἔνδειξιν πένθους.

2) Ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης ἐπὶ τριήμερον.

3) Νὰ κατατεθῇ στέφανος εἰς τὴν σορὸν τοῦ μεταστάντος.

4) Νὰ εἰσφέρῃ ἡ Τράπεζα Δρχ. 1.000 εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Λαρίσης καὶ ἑτέρας Δρχ. 1.000 εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Κυριῶν τοῦ Κουτλιμπανείου Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Λαρίσης.

5) Ν' ἀναρτηθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἡ εἰκὼν τοῦ μεταστάντος.

Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ψηφίσματος νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν σεβαστὴν Μητέρα Καν Οὐρανίαν Κ. Σκαλιώρα καὶ εἰς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Λάρισα, 28 Νοεμβρίου 1930.

(Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης Λαρίσης).

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ
JOSEPHINENHÜTTE
Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΜΑΡΚΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΥ
ΤΑ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΑ ΔΩΡΑ ΣΤΑΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ
Φ. ΔΙΟΝΑΤΟΣ & Λ. ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ
23 ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 23
ΦΟΙΝΙΞ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΑΙ, ἐπισκεπτόμενοι τοὺς
ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ
καταλύσατε εἰς τὸ μοναδικὸν ἐν τῇ Γαλλικῇ πρωτευούσῃ πολυτελὲς Ἑλληνικὸν Ξενοδοχεῖον ὕπνου καὶ φαγητοῦ
ACROPOLIS HOTEL
160, Boulevard Saint Germain 160—Paris, 6e,
τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου μέχρι τέλους τῆς χειμερινῆς ἐποχῆς προσφέρει: ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΩΜΑΤΙΑ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΠΑΝΣΙΟΝ
Πρὸς Φρ. 65 ἡμερησίως τὸ ἄτομον
ἀντὶ φρ. 85. Ἡ ἠλαττωμένη αὐτὴ τιμή, ἥτις ἰσχύει μόνον διὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας, σᾶς ἐπιτρέπει νὰ κάμετε ἕνα οἰκονομικὸν εὐχάριστον ταξεῖδι εἰς τὸ ὡραῖον Παρίσι. Διὰ δύο ἄτομα ἡ τιμὴ εἶνε φρ. 100, συμπεριλαμβανομένου τοῦ δωματίου καὶ τῆς τροφῆς τῶν δύο προσώπων.

Μὴ κουράζεσθε ἐφέτος τὴν μεγαλειτέραν συλλογὴν ὑφασμάτων ἐπιπλώσεως κουρτινῶν, κονταριῶν, στὸρ κ.τ.λ. καὶ τὰς μικροτέρας τιμὰς ἔχει ὁ
Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
Περικλέους 56

Δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ κανένα σπίτι τὸ ὑπέροχον φετεινὸ
ΚΟΚΚΙΝΕΛΙ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ
ΚΑΜΠΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 4-94

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἐνοικίασιν οἰκία ἐκ τριῶν - τεσσάρων δωματίων, κουζίνας καὶ ἠλεκτρικοῦ. Λογιστήριον «Πρωΐας» καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΓΕΙΑ
ΒΙΛΛΑ ΣΟΛΑΡΙΑ ΝΤΑΒΟΣ-ΝΤΟΡΦ ΕΛΒΕΤΙΑΣ
Τὸ πρῶτον ἐν Ἐλβετίᾳ Ἑλληνικὸν Θεραπευτήριον στηθικῶν νοσημάτων. Θέσις προνομιοῦχος. Μεγαλοπρεπέστατον οἰκοδόμημα ἐξ ὀρόφων ἐπικοινωνούντων δι' ἠλεκτρικοῦ ἀναβατῆρος. Μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις. Δωμάτια εὐρύχωρα, ἡλιόλουστα, πλουσίως ἐπιπλωμένα, μὲ ἰδιαιτέρους ἐξώστας (βεράντας). Πλῆρες νοσοκομειακὸν προσωπικόν. Τροφὴ ἄφθονος καὶ ἐξαιρετική. Κουζίνα Ἑλληνική. Πλήρης οἰκογενειακὴ περιποίησις τῶν ἀσθενῶν. Βιβλιοθήκη, αἴθουσα μουσικῆς, ραδιόφωνον κ.λ.π. Τελεία κλιματοθεραπεία. Ἀποδίδει τὸ μοναδικὸν κλῖμα τοῦ Νταβὸς καὶ ἡ θαυμασία ὑγειονομικὴ του ὀργάνωσις. Συνεργασία μετὰ τῶν διασημοτέρων ἰατρῶν. Ἐφαρμογὴ τῶν τελευταίων συστημάτων θεραπείας. ΤΙΜΑΙ ΙΔΕΩΔΩΣ ΧΑΜΗΛΑΙ ΑΠΟ 180—240 ΔΡΧ. ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ ΜΟΝΟΝ!!!
Ζητήσατε Κανονισμοὺς τοῦ Θεραπευτηρίου μας δωρεάν.
Ἐπιστολαί: Maison de santé «Hygia» Davos—Dorf Suisse
Τηλεγραφήματα Hygia—Davosdorf
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 5-39
Ἀσθενεῖς, ὑποβαλλόμενοι ἐγκαίρως εἰς θεραπείαν κερδίζετε χρῆμα καὶ χρόνον.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 1.45
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 1.45

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Κ. Ν. Κ., Θεσ)νίκην.— ... ψις γίνεται νὰ ἐνεργηθοῦν ἐξετάσεις τὸν Μάρτιον διὰ 50—... σεις. Ὅταν προκηρυχθῇ ὁ διαγωνισμὸς θὰ ληφθῇ ἀπόφασις ... διὰ τοὺς ἀποφοίτους τῆς σχολῆς τεχνητῶν Θεσσαλονίκης.

κ. Κ. Τσιρλῆν, Καρδίτσαν.— Ἡ αἴτησίς σας ἀπερρίφθη ... τῆς ὑπ' ἀριθ. 720002 ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἐλέγχου ... θυμάτων πολέμου διότι δὲν ... εκομίσατε τὰ ἀπαιτούμενα ... χεῖα. Ἠμπορεῖτε νὰ ὑποβάλετε ... δικαιολογητικά σας πρὸς ... τασιν τῆς ὑποθέσεως.

κ. Γ. Γιαννόπουλον, Πύλον.— Ἡ ὑπόθεσίς σας ἐδόθη ... συστάσεώς μας, πρὸς ... καὶ θὰ διεκπεραιωθῇ συντόμως.

κ. Ἀν. Α. Ἀργυροπούλου, ... λιατρά.—Δὲν ἀπεφάσισεν ... τὸ συμβούλιον. Παρακαλοῦμεν ... τὸ ζήτημα.

κ. Κ. Κ., Κατερίνην.— ... νομαστικὸν εὑρετήριον δὲν ... Γράψατέ μας στοιχεῖα ... τῶν δικαιολογητικῶν σας, ... ριθμὸν πρωτοκόλλου, ἡμερομηνίαν ... καὶ τὴν ἀρχὴν ἥτις τὰ διεβίβασεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

κ. Μάνθον Μ., Βόλον.— ... μοίως.

κ. Λ. Δ. Κατσ., Πάτρας.— ... ἀπεφασίσθη ἀκόμη πότε ... τουργήσῃ ἡ σχολή, πάντως ... νε ἰσότιμος μὲ τὴν σχολὴν ... ἐλπίδων.

κ. Α. Ντάνον, Θεσ)νίκην.— ... τὰ εὑρετήρια τῆς ἐπιτροπῆς ... μικῶν ἀποζημιώσεων δὲν ... τίποτε σχετικόν. Πρέπει νὰ ... σετε ἂν ὑπεβλήθησαν ἐκ τῆς ... ἐπιτροπῆς Θεσ)νίκης, πότε ... ποῖον ἀριθμόν.

κ. Π. Κουβελᾶν, Κομοτηνήν.— Δὲν εὑρέθη τίποτε. Γράψατέ ... ποῦ, πότε καὶ μὲ ποῖον ἀριθμὸν ... πεβάλατε τὴν πρώτην δήλωσιν.

κ. Α. Ν., Ναύπλιον.— ... κὰ δὲν ἐξετάζουν. Ἀπαιτεῖται ... γον ἀρτία σωματικὴ διάπλασις ... Ἄγνωστον πότε θὰ λειτουργήσῃ ... 3) Περὶ ποίας σχολῆς πρόκειται.

κ. Δ. Γ. Σ., Θεσ)νίκην.— ... καιολογητικὰ κλπ. ἐδόθησαν ... τὸν κ. Δ. Π. συμφώνως ... στολή σας. Τὸ πιστοποιητικὸν ... ὡς καθ' ὃν τρόπον ἐξεδόθη ... ἄκυρον, διότι ἡ ἐπικύρωσις ... στυνομίας δὲν λαμβάνεται ... ψιν.

Ἀναγνώστην Μ., Πάτρας.— ... 17ην Δεκεμβρίου. Ἀπαιτοῦνται ... πολυτήριον γυμνασίου ἢ ἄλλης ... τίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ... ἡλικία 17—25 ἐτῶν.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 30)11)30

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐρώπην ... Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχείας ... στοιχίας μέχρις 7 μ.μ. ὥρας.

Ἀεροπορικῶς διὰ Καστελλόριζον, Βηρυττὸν καὶ Βαγδάτην ... τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας ... 24ης ὥρας, δι' Ἀγγλίαν διὰ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας μέχρι τῆς 17.30' ὥρας.

Ἀεροπορικῶς διὰ Πάτρας, Ἰταλίαν καὶ λοιπὴν Εὐρώπην ... Βρινδησίου διὰ τῆς Ἀεροπορικῆς ... μέχρις 24ης ὥρας.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς. Διὰ τῆς ... ἁμ)χίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ., ἡ δὲ συστημένη καὶ 12 1)2 ἡ συνήθης. Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας ... χρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη καὶ 7 μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πάτρας, Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 5 πρωϊνῆς ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 8 ἑσπερινῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν ... χεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 10.40 π. μ.

«Ὕδρα» 6 π. μ. Ἀργολικόν.

«Κάρολος» 10 π. μ. Κων)πολιν, Κωνστάντζαν.

Ἰταλικὸν 10 π. μ. Κέρκυραν.

Ἰταλικὸν 9 π. μ. Βρινδήσιον.

«Πολικὸς» 11 π.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒΙΕ
Διὰ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΝ & ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑΝ
Τὸ ἀτμόπλοιον
«RODA»
τὴν ΤΡΙΤΗΝ 2 Δεκεμβρίου 5 μ. μ.
Πράκτορες ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΥ
Ἐν Ἀθήναις: Ὁδὸς Σταδίου ... (Γωνία Σανταρόζα) Τηλ. 53-56
Ἐν Πειραιεῖ: Λεωφόρος Μιαούλη 28. Τηλ. 84.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Δ)σις Μηχανικοῦ Ἀθηνῶν ... κηρύττει ὅτι τὴν 16ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς, ὁδὸς Πατριάρχου Ἰωακεὶμ 11, ἐνεργηθήσεται δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν καὶ δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν διὰ τὴν ἐργασίαν ἐκτελέσεως τῆς ... σωτερικῆς ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως Στρατώνων Μεσολογγίου.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ παρὰ τῷ Φρουραρχείῳ Μεσολογγίου.

Ἀξία ἐργασίας 180.000.

Ἐγγύησις δραχμαὶ 9.000.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ... λῆπται κεκτημένοι ἄδειαν τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 11 1)2—12 1)2.

Ἀθῆναι τῇ 26 Νοεμβρίου 1930
Ν. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ
Συν)ρχης

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΥΘΡΟΥΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΔΥΤΑ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ

ΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ.

8ον

Ο ΣΤΑΛΙΝ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ

Ἰδοὺ ὅμως, δεξιά, ἕνα χαμηλὸν περίπτερον, μονώροφον. Τὸ ἀσήμαντον αὐτὸ περίπτερον παρουσιάζει, ἐν τούτοις, ἰσχυρὸν ἐνδιαφέρον. Τὰ τρία τελευταῖα παράθυρα εἶναι τὰ παράθυρα τοῦ Στάλιν. Θὰ ἠθέλατε νὰ ρίψετε μιὰ ματιὰ εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Δὲν εἶναι διόλου εὔκολον. Ὁ σύντροφος Στάλιν δὲν θὰ σᾶς δεχθῇ. Κανεὶς δὲν μπαίνει εἰς τὸ σπίτι του, πλήν, ἴσως, τοῦ Μολότωφ, τοῦ Ὀρτζονικιτζέ, τοῦ Βοροσίλωφ.

Ἠμπορῶ, πάντως, νὰ σᾶς χρησιμεύσω ὡς ὁδηγὸς εἰς τὸ φανταστικὸν αὐτὸ ταξεῖδι, διότι, τὸν καιρὸν ποὺ ἤμουν γραμματεὺς τοῦ Στάλιν καὶ τοῦ Πολιτμπουρό, διεσκέλισα πολὺ συχνὰ τὸ κατώφλι τοῦ μικροῦ σπιτιοῦ. Εἰς τὸ βάθος ἑνὸς σκοτεινοῦ διαδρόμου, ὑπάρχει μιὰ σκάλα, ἡ θύρα τῆς εἰσόδου, ὁ προθάλαμος. Εἰς ἕνα κρεμαστάρι κρέμεται ἡ στρατιωτικὴ χλαίνη τοῦ συντρόφου Στάλιν. Εἶναι λοιπὸν μέσα. Εἰς τὸ ἴδιο κρεμαστάρι εἶναι κρεμασμένη ἄλλη μιὰ χλαίνη, ἀνήκουσα εἰς τὸν πρωτότοκον υἱὸν τοῦ δικτάτορος καὶ ἕνα γυναικεῖον ἐπανωφόρι, τὸ ἐπανωφόρι τῆς δευτέρας συζύγου του, τῆς Νάντιας Ἀλλιλούγεβας.

Ἡ τραπεζαρία εἶναι ἕνα δωμάτιον μᾶλλον μικρό, ἐπίμηκες, καταλαμβανόμενον κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ ἕνα τραπέζι. Οἱ οἰκοδεσπόται δειπνοῦν. Τοὺς ἔχουν φέρει τὸ φαγητόν των ἀπὸ τὸ ἑστιατόριον τοῦ «Σόβναρκομ» (Συμβούλιον τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ). Ὅπως οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἐγγάμους κατοίκους τοῦ Κρέμλιν, οἱ Στάλιν ἀπὸ τὸ ἑστιατόριον αὐτὸ παίρνουν τὸ πρόγευμα, τὸ δεῖπνον καὶ τὸ σουπέ των. Τὸ δεῖπνον —ἀπὸ τρία ἢ τέσσερα εἴδη φαγητῶν— εἶναι συνηθισμένον, χωρὶς ἐκζήτησιν. Εἰς τὰς «κεφαλαιοκρατικὰς» χώρας τῆς Δύσεως, οἱ μικροϋπάλληλοι τρώγουν καλύτερα. Ἀλλά, διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν, αὐτὸ εἶναι πολυτέλεια, πολυτέλεια ἀπρόσιτος διὰ τοὺς κοινοὺς θνητούς. Ἀναλόγως τῆς σκοπιᾶς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν βλέπει κανεὶς τὰ πράγματα, ὁ Στάλιν τρώγει σὰν ἐμποροϋπάλληλος ἢ σὰν θεός!...

Ἐν τούτοις, τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη εἶναι ἀρίστης ποιότητος· φέρουν αὐτοκρατορικὸν μονόγραμμα· ἀσφαλῶς «ἐθνικοποιήθησαν» μαζὶ μὲ τὰ παλάτια τοῦ Κρεμλίνου. Ἐὰν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὰς ἐτικέττες τῶν φιαλῶν, τὰ κρασιὰ δὲν εἶναι τῆς χειροτέρας ποιότητος. Διὰ τοὺς Γεωργιανούς, ὁ Βάκχος δὲν ἔχει μυστικά.

Ἡ ἐπίπλωσις εἶναι ἁπλουστάτη. Εὐκολώτατα παραδέχεται κανεὶς ὅτι ἡ ἄσπρες κουρτίνες τῶν παραθύρων εἶναι, εἰς τὸ σπίτι αὐτό, ὄχι τόσον στοιχεῖον εὐμαρείας, ὅσον προφύλαξις προωρισμένη διὰ τὴν προάσπισιν τοῦ πυρσοῦ τοῦ κομμουνισμοῦ ἀπὸ τῶν ἀδιακρίτων βλεμμάτων.

Ἀπὸ τὸ γειτονικὸν δωμάτιον ἔρχονται φωνὲς παιδιοῦ. Εἶναι ἡ κρεββατοκάμαρη, τὸ μόνον δωμάτιον ὅπου διαρρέει ἡ κατὰ μόνας ζωὴ τοῦ Στάλιν. Τὸ παιδί, ἡλικίας πέντε ἐτῶν, εἶναι ὁ γόνος τοῦ δικτάτορος καὶ τῆς δευτέρας συζύγου του. Ὁ πρωτότοκος υἱός του, ὁ Γιάσκα, γόνος τοῦ πρώτου γάμου, θὰ κοιμηθῇ σὲ λίγο σ' αὐτὴν τὴν τραπεζαρία, ἐπάνω σ' ἕνα διβάνι...

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δείπνου, σιγὴ βασιλεύει. Ὁ οἰκοδεσπότης δὲν εἶναι διόλου ὁμιλητικός. Μασσῶν τὸ κρέας του, παίρνει τὸ ὕφος ἀνθρώπου εἰς τὸ ἔπακρον ἀπησχολημένου μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ κράτους. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ φαγητοῦ, ὅπως ἀκριβῶς ἕνας μικροαστὸς τοῦ Μάντσεστερ ἢ τῆς Λυόν, ὁ ἐρυθρὸς πάπας ἐγκαθίσταται κοντὰ εἰς τὸ παράθυρον σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ καπνίζει τὴν πίπαν του. Λόγῳ τοῦ καπνοῦ, τὸ πρόσωπόν του συστέλλεται ἐλαφρῶς ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ παίρνει ἔτσι μίαν ἔκφρασιν περιφρονήσεως, ἡ ὁποία ἔχει καταστῇ συνήθης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Ἔξαφνα, ἀπὸ τὴν κρεββατοκάμαρα ἀκούεται τὸ κουδούνισμα τοῦ τηλεφώνου. Εἶναι ἡ «ἀνεμοδούρα», ὅπως λένε εἰς τὴν Μόσχαν. Αὐτὴ ἡ «ἀνεμοδούρα» εἶναι τὸ αὐτόματον τηλέφωνον τοῦ Κρεμλίνου, προωρισμένον δι' ἕνα στενὸν κύκλον συνδρομητῶν, τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως. Ἡ κατοχὴ μιᾶς «ἀνεμοδούρας» εἶναι ἀσφαλὴς καὶ αὐθεντικὴ ἀπόδειξις τοῦ σημαντικοῦ ρόλου ποὺ παίζει ὁ κάτοχός της εἰς τὸ κράτος. Τὸν καιρὸν τοῦ Λένιν, ἡ «ἀνεμοδούρες» μέσα εἰς τὸ Κρεμλῖνον δὲν ἦσαν οὔτε ἑκατόν. Σήμερον ὑπερβαίνουν τὰς πεντακοσίας. Ἀλλὰ ὁ κύκλος τῶν συνδρομητῶν δὲν εὐρύνεται παρὰ βραδύτατα καὶ μὲ πολλὴν περίβλεψιν.

Οἱ μεγάλοι ἀρχηγοὶ ἔχουν δύο «ἀνεμοδοῦρες» τὴν μίαν εἰς τὸ γραφεῖον των, τὴν ἄλλην εἰς τὸ σπίτι. Ὁ Στάλιν, βασιλεὺς τῶν βασιλέων, ἔχει τρεῖς: μίαν εἰς τὸ σπίτι του καὶ δυὸ εἰς τὸ γραφεῖον του, εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν. Ὁ προορισμὸς τῆς τρίτης αὐτῆς «ἀνεμοδούρας» ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι μυστηριώδης δὲν εἶναι γνωστὸς παρὰ ἀπὸ ἐλαχίστους μεμυημένους. Ὁ σύντροφος Στάλιν εἶναι ἐλάχιστα φλύαρος, ἀλλὰ ξεύρει νὰ ἀκούῃ...

Εἰς τὸν κοιτῶνα ἡ Νάντια Ἀλλιλούγεβα ἀπαντᾷ εἰς τὴν τηλεφωνικὴν κλῆσιν.

—Ἀλλό, ἐδῶ διαμέρισμα τοῦ Στάλιν. Ποιὸς ὁμιλεῖ; Ὁ σύντροφος Μολότωφ; Ἀμέσως... Κόμπα (εἶναι τὸ χαϊδευτικὸ ὄνομα τοῦ Στάλιν διὰ τοὺς οἰκείους του), ὁ Μολότωφ θέλει νὰ σοῦ μιλήσῃ.»

—Κοιμᾶμαι, ἀπαντᾷ ὁ Στάλιν.

—Ἀκοῦστε, σύντροφε Μολότωφ, κοιμᾶται.

Ἀποτίθεται τὸ ἀκουστικόν. Ὁ δικτάτωρ ἐκφράζει τὴν δυσαρέσκειάν του. Διατί τὸν ἀποσποῦν συνεχῶς ἀπὸ τοὺς βαθεῖς λογισμούς του;...

Φεύγοντες ἀπὸ τὸ σπιτάκι τοῦ Στάλιν, ἂς κάμψωμεν δεξιά. Ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ εἶναι ἀραδιασμένες ἡ κατοικίες τῶν μπολσεβίκων ἡγετῶν. Ἔπειτα εἶναι ἡ πλατεῖα τοῦ Κρεμλίνου, ὅπου διοικεῖ ὁ Λεττωνὸς Πέτερσον· τὸ ἑστιατόριον τοῦ «Σόβναρκομ»· τὸ νοσοκομεῖον τῆς κομμουνιστικῆς ἀριστοκρατίας καὶ ἡ ἕδρα τῆς «Ἑταιρίας τῶν παλαιῶν Μπολσεβίκων» ἤ, ὅπως λέγουν, τῆς «Ἑταιρίας τῶν γέρων Μπολσεβίκων». Ἀριστερά, νὰ τὰ παράθυρα τῆς παλαιᾶς κατοικίας τοῦ Τρότσκυ...

Προβάλλει ἕνας νεανίας μὲ φυσιογνωμίαν ἀπάχη, συνοδευόμενος ἀπὸ ἕνα πελώριον μαῦρον σκύλον καλῆς ράτσας. Εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ συντρόφου Τόμσκυ, προέδρου τῶν συνδικάτων πασῶν τῶν Ρωσσιῶν. Ὁ Τόμσκυ τρέφει ἀγάπην πρὸς τὰ σκυλιά.

Οἱ Μπολσεβῖκοι θεοί, ὅπως ὅλοι οἱ θεοί, ἔχουν τὰς μανίας των. Ὁ Κρυλένκο, ἐπίτροπος τῆς Δημοκρατίας, παθαίνεται γιὰ τὸ σκάκι καὶ τὸ κυνῆγι. Ὁ Ρουδζουτὰκ εἶναι μανιώδης συλλέκτης τῶν ὡραίων ζωγραφικῶν πινάκων. Ὁ Ρύκωφ καὶ ὁ Κουΐμπισεφ μὲ δυσκολίαν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἀποκρύψουν τὴν κλίσιν των πρὸς τὴν θείαν φιάλην. Ὁ Στάλιν λατρεύει τὴν ἐξουσίαν. Ὁ Τρότσκυ ἐμεθοῦσεν ἐπὶ πολὺν καιρὸν μὲ τὴν ἰδικήν του εὐγλωττίαν. Ὁ Σέμασκο, πρώην ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς, καὶ ὁ Λουνατσάρσκυ, ὅστις ἐχρημάτισεν ἐπὶ μακρὸν ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, προστατεύουν τοὺς ἠθοποιοὺς τοῦ σοβαροῦ θεάτρου. Ἀλλὰ ὁ Καλίνιν, πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σοβιέτ, δηλαδὴ ἀνώτατος λειτουργὸς τοῦ Κράτους, προτιμᾷ τὶς ἀρτίστες τῆς ὀπερέττας. Τὸ μόνον ποὺ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ τοῦ κατηγορήσῃ εἶναι ὅτι ἐλλείψει πείρας, δὲν διαλέγει τὰ καλύτερα κομμάτια...

Περνοῦμε κάτω ἀπὸ μίαν στοάν. Δεξιά, ἐπάνω, εὑρίσκονται αἱ κατοικίαι τοῦ συντρόφου Καμένεφ, ὁ ὁποῖος τρέφει ἀδυναμίαν διὰ τὰ αὐτοκίνητα Ρόλλς-Ρόϋς, καὶ τοῦ προλεταριακοῦ ποιητοῦ Δαμιανοῦ Μπεντνύϊ, ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ πρὸ παντὸς τὰ συγγραφικὰ δικαιώματα καὶ ὁ ὁποῖος ἐνῷ μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως ἄφινε νὰ μαντεύεται ὅτι ἦτο νόθος κάποιας μεγάλης προσωπικότητος, ἰσχυρίζεται ἔκτοτε ὅτι εἶχεν ὡς μητέρα μίαν πόρνην χωρίου καὶ ὡς πατέρας... δύο ἐργάτας!

Ἔπειτα βγαίνομε μπροστὰ στὸ Μεγάλο Παλάτι, τὸ ὁποῖον δεσπόζει τοῦ ποταμοῦ Μόσκβα καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον βλέπει κανείς, πρὸς νότον, ὅλην τὴν συνοικίαν Τρανσμοσκόβιε. Ἂς εἰσέλθωμεν εἰς τὸ ἀχανὲς κτίριον· ἂς ἀναβῶμεν τὴν γιγαντιαίαν κλίμακά του. Τὰ πάντα εἶναι σκοτεινὰ καὶ ἔρημα. Ἀριστερά, ἡ μεγάλη αἴθουσα μὲ εὐρύχωρα καθίσματα. Ἐκεῖ συνέρχονται τὰ συνέδρια τῆς Γ' Διεθνοῦς καὶ τοῦ ρωσσικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Οὐχὶ μακρὰν τῆς αἰθούσης αὐτῆς ἰδοὺ ἄλλη μία, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει ἕνας θρόνος. Ἐδῶ συνεκροτοῦντο ἄλλοτε αἱ συνεδριάσεις τῆς ὁλομελείας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κόμματος, ἕως ὅτου ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεδριαζόντων ηὐξήθη ὑπερμέτρως διὰ τῆς προσθήκης τῶν διακοσίων σχολαστικῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐλέγχου. Αὐτῆς τῆς αἰθούσης τὴν θύραν ὁ σύντροφος Τρότσκυ, κατεχόμενος ὑπὸ ἱερᾶς μανίας, δὲν κατώρθωσε νὰ κλείσῃ μετὰ πάταγου. Οἱ αὐτοκρατορικοὶ χιτῶνες, κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν συνεδρίων, χρησιμεύουν ὡς διάδρομοι...

Διερχόμεθα κατόπιν πρὸ τοῦ «Τσάρου τῶν πυροβόλων» καὶ τῆς «Τσαρίνας τῶν κωδώνων», γνωστῶν περιέργων μνημείων, τὰ ὁποῖα δὲν ἤλλαξαν θέσιν. Ἀπεναντίας, τὸ κολοσσιαῖον μνημεῖον Ἀλεξάνδρου τοῦ 2ου ἐξηφανίσθη.

Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ τοῦ περιπάτου διὰ μέσου τοῦ Κρεμλίνου, ἐλαχίστους ἀνθρώπους συναντᾷ κανείς. Οἱ μισοὶ ἀπὸ τοὺς πολίτας ποὺ βλέπομεν, μᾶς κυττάζουν μὲ βλέμμα ἐρευνητικὸν καὶ εἶναι ἐκδήλως πράκτορες τῆς Γκεπεοῦ. Ἐπὶ τοῦ πλακοστρωμένου ἐδάφους βασιλεύει καθαριότης. Παντοῦ φρουραὶ καὶ ὁμάδες εὐελπίδων. Θαρρεῖ κανεὶς ὅτι εὑρίσκεται μέσα εἰς πολιορκημένον φρούριον.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
Βομβυξ
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΟΣ
ΚΡΕΠ ΝΤΕ ΣΙΝ
ΚΡΕΠ ΖΩΡΖΕΤΤ
ΚΡΕΠ ΣΑΤΕΝ
ΚΡΕΠ ΜΑΡΟΚΕΝ
ΦΟΥΛΑΡ
ΤΟΥΑΛ ΝΤΕ ΣΟΥΑ
ΓΑΖΕΣ - ΣΑΡΠΕΣ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ Κ ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
Ἑρμοῦ 52 Α
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΥ
Τὰ Ὑφάσματά μας στὴν λούξιο φέρουν τὰς λέξεις
"ΕΛΛΗΝΙΚΑ-ΜΕΤΑΞΩΤΑ-ΒΟΜΒΥΞ"
Β. ΣΒΩΛΟΠΟΥΛΟΣ ΥΙΟΣ & ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗΣ
ΒΟΜΒΥΞ

Οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον

Ἡ κρυπτογραφία εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον

Τὰ διάφορα κρυπτογραφικὰ συστήματα. — Ἡ σκυτάλη. — Τὰ πινακίδια. — Τὸ κρυπτογραφικὸν ἀλφάβητον τῶν Βυζαντινῶν.

Ἄρθρα εἰδικῶν ἐπιστημόνων

Ἀπὸ τὸ ἄρθρον «Κρυπτογραφία» τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας, καταχωρούμενον εἰς τὸ προσεχῶς κυκλοφοροῦν τεῦχος της καὶ εὐγενῶς παραχωρηθὲν εἰς τὴν «Πρωΐαν», δημοσιεύομεν τὸ ἀφορῶν τὰς κρυπτογραφικὰς μεθόδους, τὰς χρησιμοποιουμένας κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους καὶ κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν καὶ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821, συνταχθὲν ὑπὸ εἰδικῶν συνεργατῶν τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας:

Ἀρχαία ἑλληνικὴ κρυπτογραφία. Ἡ τέχνη τοῦ ὑποκρύπτειν τὴν ἔννοιαν τῶν γεγραμμένων δι' ἐπιτέχνου συστήματος μυστικῶν σημείων ἢ μέσων ἦτο γνωστὴ καὶ παρ' ἀρχαίοις Ἕλλησιν ἀπὸ τῶν παναρχαιοτάτων χρόνων. Ἐν «Ἰλιάδι», ὁ Ὅμηρος ἀναφέρει ὅτι ὁ Προῖτος στέλλει τὸν Βελλεροφόντην εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Λυκίας μὲ «πτυκτὸν πίνακα», ἤτοι διπλωμένον πινακίδιον, τὸ ὁποῖον περιέχει «σήματα λυγρά», δηλαδὴ συνθηματικὰ σημεῖα, ὅπως ὁ πενθερός του, ὁ βασιλεὺς τῆς Λυκίας Ξάνθος, θανατώσῃ τὸν Βελλεροφόντην, ἕνεκα τῆς ἀποδοθείσης εἰς τὸν ἥρωα τούτου κατηγορίας ὅτι ἐπεχείρησε τάχα νὰ ἀτιμάσῃ τὴν σύζυγον τοῦ Προίτου. Κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους, ἡ κρυπτογραφία ἦτο ἐν πολλῇ χρήσει ὡς μέσον πολιτικῆς, στρατιωτικῆς καὶ ἐρωτικῆς ἀλληλογραφίας. Εἶνε ποικίλαι αἱ μέθοδοι, τὰς ὁποίας ἐπενόησεν ἡ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς ἐννοίας τῶν ἐπιστολῶν, πρὸς παραπλάνησιν τῆς περιεργείας καὶ πρὸς διευκόλυνσιν τῆς προδοσίας. Τὸ ἀρχαιότατον κρυπτογραφικὸν μέσον κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους ἦτο ἡ σκυτάλη. Ἡ σκυτάλη ἦτο τὸ ἐπίσημον κρυπτογραφικὸν μέσον πρὸς μεταβίβασιν μυστικῶν ὁδηγιῶν καὶ ἀγγελιῶν ἐν χρήσει ἰδίως ἐν Σπάρτῃ. Κατὰ τὸν Πλούταρχον, ἐκτενῶς περιγράφοντα τὸ μέσον τοῦτο, οἱ ἔφοροι τῆς Σπάρτης εἶχον δύο ξύλα στρογγύλα καὶ ἴσα τὸ πάχος καὶ τὸ μῆκος, λελειασμένα δὲ καὶ ἡτοιμασμένα οὕτω πως, ὥστε νὰ ἐφαρμόζωσι πρὸς ἄλληλα κατὰ τὰς τομάς. Ἐκ τῶν ξύλων τούτων ἐφύλαττον οἱ ἴδιοι, τὸ δὲ ἄλλο παρέδιδον εἰς τὸν εἰς πόλεμον ἀναχωροῦντα στρατηγόν. Ὅταν οἱ ἔφοροι ἤθελον νὰ διαβιβάσουν εἰς τὸν στρατηγὸν ἀπόρρητόν τι, ἐτύλισσον πέριξ τοῦ ξύλου μικρὸν καὶ στενὸν ἱμάντα, προσέχοντες μὴ ἀφήσωσι διάστημα μεταξὺ τῶν ἄκρων τοῦ ἱμάντος, οὕτως ὥστε νὰ καταλάβῃ οὗτος κύκλῳ ὁλόκληρον τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ξύλου, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἔγραφον τότε, ὡς ἐπὶ βιβλίου, ἀλλ' ἐγκαρσίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων τοῦ ἱμάντος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, τὴν μυστικὴν διαταγήν. Καὶ τότε, «ἀφελόντες τὸ βιβλίον», ἤτοι ἐκτυλίξαντες τὸν ἱμάντα μὲ τὰ γράμματα, ἀπέστελλον τοῦτον, ἄνευ βεβαίως τοῦ ξύλου, εἰς τὸν στρατηγόν. Τὸ οὕτως ἐκτυλιχθὲν ἐνεπίγραφον βιβλίον ἢ ἱμὰς δὲν παρουσίαζε πλέον ἀκεραίους τοὺς χαρακτῆρας τῶν γραμμάτων, ἀλλὰ κολοβοὺς καὶ ἠκρωτηριασμένους τὰ ἄνω ἢ τὰ κάτω ἄκρα αὐτῶν. Ὡς εἰκός, τὸ τοιοῦτον ἔγγραφον, πίπτον κατὰ τύχην ἢ κατόπιν συλλήψεως τοῦ μεταφέροντος αὐτὸ ἀγγελιαφόρου εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, οὐδὲν μυστικὸν ἐφανέρωνεν εἰς τὸν ἀντίπαλον, μὲ τὰ ἀκατάληπτα καὶ ἀνόητα στίγματα ἐπὶ τῶν ἄκρων αὐτοῦ. Τοὐναντίον ὅμως, ὁ στρατηγός, ὅστις τὸ παρελάμβανε, τὸ ἐτύλισσε πέριξ τοῦ ξύλου, κατὰ τὸν ὁρισθέντα ἐκ τῶν προτέρων τρόπον, καὶ τότε οἱ χαρακτῆρες τῶν γραμμάτων, στρεφόμενοι, ἐπανήρχοντο εἰς ἣν καὶ ἐγράφησαν τάξιν, σχηματιζομένου οὕτω τοῦ εὐαναγνώστου γράμματος. Περὶ σκυτάλης ὡς κρυπτογραφικοῦ μέσου κάμνουσι λόγον καὶ πολλοὶ ἄλλοι συγγραφεῖς, ὡς ὁ σχολιαστὴς τοῦ Ἀριστοφάνους, ὁ σχολιαστὴς τοῦ Θουκυδίδου, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Φώτιος, ὁ Σουΐδας, ὁ Τζέτζης, ὅλοι δὲ καταλήγουσιν εἰς τὴν ἁπλῆν ταύτην ἐπιγραφήν: ὅτι ἡ σκυτάλη ἦτο λεπτὴ ταινία, ἐκ δέρματος ἢ ὑφάσματος, τὴν ὁποίαν ἐτύλισσον πέριξ κυλινδρικοῦ ἀντικειμένου μετρίου πάχους· ἀφοῦ ἔγραφον ἐπ' αὐτῆς καὶ τὴν ἐξετύλισσον ἔπειτα, ἡ γραφὴ ἀπέβαινε δυσανάγνωστος καὶ ἀκατάληπτος, μόνον δὲ ἐὰν ἐτυλίσσετο ἡ ταινία ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κυλινδρικοῦ ἀντικειμένου ἢ τοῦ διδύμου αὐτοῦ ἡ γραφὴ ἀπέβαινε καὶ πάλιν εὐανάγνωστος καὶ καταληπτή. Ἀλλά, πρὸς ἐπιτυχῆ κρυπτογραφικὴν διαβίβασιν τῆς μυστικῆς ἀλληλογραφίας, ἡ ταινία ἔπρεπε νὰ ἦτο λίαν στενή, τὰ δὲ γράμματα δὲν ἔπρεπε νὰ γράφωνται ἐπὶ μιᾶς μόνον σειρᾶς. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Πλούταρχος καλεῖ τὴν ταινίαν «ὥσπερ ἱμάντα μακρὸν καὶ στενόν». Ἐκ τῆς στενότητος καὶ τῆς μακρότητος τῆς ταινίας ἐξηρτῶντο καὶ οἱ πολλοὶ ἢ ὀλίγοι κύκλοι ἢ περιστροφαὶ αὐτῆς ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου, ἡ δὲ ἐπιτυχία ἐνέκειτο εἰς τὸ νὰ φέρῃ ἑκάστη περιστροφὴ ἓν καὶ μόνον γράμμα ἢ καὶ τμῆμα γράμματος, ὅπως τονίζει ὁ Αὖλος Γέλλιος. Ἰδεῶδες ὅμως κρυπτογραφικὸν μέσον ἀπετέλει ἡ σκυτάλη, ὅταν ἡ ταινία ἦτο λίαν μακρά, ὥστε νὰ ἐτυλίσσετο δὶς ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου, ἤτοι ὅταν ὑπῆρχεν ὑπερεπίθεσις στροφῶν αὐτῆς καὶ συνεπῶς διπλῶν γραμμῶν, τῶν μὲν ἐπὶ τῶν δέ. Τῷ ὄντι, ἐὰν τὸ ἀπόρρητον γραφῇ ἐπὶ μιᾶς καὶ μόνης γραμμῆς, εὔκολος εἶνε, ὁπωσδήποτε, ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ, ὅταν ἡ ταινία ἐκτυλιχθῇ καί, κρατουμένη καθέτως, ἀναγνωσθῇ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω. Ἀλλὰ μὲ τὴν ὑπερεπίθεσιν τῶν στροφῶν, ἡ ἀνάγνωσις δὲν εἶνε εὐχερής, ἐὰν δὲν εἶνε γνωστὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν στροφῶν. Μὲ τοιαύτην ἢ τοιαύτην διευθέτησιν ἡ σκυτάλη ἐστέλλετο εἰς τὸν ἀποδέκτην στρατηγὸν δι' ἐμπίστου προσώπου. Ἡ σκυτάλη ὡς κρυπτογραφικὸν μέσον τῶν Σπαρτιατῶν φαίνεται ὅτι μεγάλως συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν πολέμων καὶ διαφόρων πολιτικῶν ἐνεργειῶν τῆς πολιτείας αὐτῶν. Ἕτερον κρυπτογραφικὸν μέσον διαβιβάσεως μυστικῶν διαταγῶν καὶ πληροφοριῶν ἦτο καὶ τὸ γράφειν ἐπὶ πυξίνων πινακιδίων δι' ἐξαιρέτου μελάνης καὶ καλύπτειν εἶτα τὸ πινακίδιον διὰ στρώματος κηροῦ. Τοῦτο ἐπενόησε, καθ' Ἡρόδοτον, ὁ Δημάρατος κατὰ τοὺς περσικοὺς πολέμους, εἰδοποιήσας, οὕτω, τοὺς συμπατριώτας του Λακεδαιμονίους ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Ξέρξου, ἔνθα ἔζη ἐξόριστος ὑπὸ τοῦ Κλεομένους, περὶ τῶν προετοιμασιῶν τοῦ Ξέρξου ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Ἀργότερον, ἀντὶ κηροῦ, ἐπεκάλυπτον τὰ τοιαῦτα πινακίδια διὰ στρώματος λευκῆς βαφῆς, ἥτις διελύετο ἐντὸς ὕδατος. Ἕτερον πρακτικώτερον μέσον ἦτο καὶ τὸ γράφειν ἐπὶ ξηρᾶς, φουσκωμένης κύστεως ζῴου διὰ μελάνης «κατακόλλου», ἤτοι παχείας μελάνης. Ὅταν ἡ γραφὴ ἐξηραίνετο, ἡ κύστις ἐξεφουσκώνετο, οὕτω δ' εἰσήγετο ἐντὸς ληκύθου ἀναλόγου μεγέθους, διὰ νὰ φουσκωθῇ καὶ πάλιν ἐντὸς τοῦ δοχείου καὶ πληρωθῇ ἐλαίου. Ἀπεκόπτετο τότε τὸ ἐξέχον μέρος τῆς κύστεως, τὸ κατὰ τὸν λαιμὸν τῆς ληκύθου, οὕτω δὲ τὸ δοχεῖον ἀπεστέλλετο εἰς τὸν παραλήπτην ὡς δοχεῖον ἐλαίου. Ὁ παραλήπτης, ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ δοχείου, ἔχυνε τὸ ἔλαιον, ἐξῆγε τὴν κύστιν καὶ φουσκώνων πάλιν αὐτὴν ἐλάμβανε γνῶσιν τοῦ ἀπορρήτου. Ἀλλὰ τὸ πολυπλοκώτερον μέσον κρυπτογραφικῆς ἀλληλογραφίας ἦτο τὸ ὑπὸ τοῦ Αἰνείου τοῦ Τακτικοῦ συνιστώμενον. Ἐπὶ ὀστεΐνου ἢ ξυλίνου τετραγώνου ἢ δίσκου ἠνοίγοντο εἴκοσι τέσσαρες ὀπαί, ὅσα καὶ τὰ γράμματα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, ἓξ ἐπὶ ἑκάστης πλευρᾶς, ἐὰν τὸ ἀντικείμενον ἦτο τετράγωνον, ἢ πέριξ τοῦ κύκλου, ἐὰν ἦτο δίσκος. Ἑκάστη τῶν ὀπῶν τούτων ἐσήμαινεν ὡρισμένον γράμμα τῆς ἀλφαβήτου, κατὰ προσυνεννόησιν τῶν ἀλληλογραφούντων. Ὁ θέλων νὰ γράψῃ, λόγου χάριν, τὴν λέξιν: «φίλε», διεπέρα νῆμα διὰ τῆς ὀπῆς, ἥτις ἐσήμαινε τὸ φ, ἔπειτα διεπέρα τὸ νῆμα διὰ τῶν ἄλλων ὀπῶν, αἱ ὁποῖαι ὥριζον τὰ γράμματα, ι, λ καὶ ε, οὕτω δ' ἐξηκολούθει νὰ περνᾷ τὸ νῆμα τοῦτο ἀπὸ ὀπῆς εἰς ὀπήν, γράφων ἢ μᾶλλον πλέκων τὰς λέξεις καὶ ὑφαίνων οὕτω τὴν μυστικὴν ἐπιστολήν. Τὸ ὀστεΐνον ἢ ξύλινον ἐργαλεῖον ἀπέβαινε τοιουτοτρόπως εἶδος κουβαρίστρας, ἐφ' ἧς ἦτο περιπεπλεγμένον τὸ νῆμα. Ὁ παραλήπτης ἐξετύλισσε τὸ νῆμα κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν, ἤτοι ἀπὸ τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς πλεχθείσης ἐπιστολῆς, καταγράφων ἐπὶ πλακὸς τὸ γράμμα τῆς ὀπῆς, ἀφ' ἧς ἀπέσυρε τὸ νῆμα, μέχρις ὅτου ὀπὴν μετ' ὀπὴν ἐκτυλίξῃ ἢ ἀποσύρῃ ἐκ τῶν ὀπῶν ὅλον τὸ νῆμα. Ὅταν γράμμα τι ἐπανελαμβάνετο δίς, δὲν ἐπερνᾶτο τὸ νῆμα δὶς διὰ τῆς αὐτῆς ὀπῆς, ἀλλ' ἐστρέφετο ἅπαξ πέριξ τοῦ ἀντικειμένου.

Τὰ τοιαῦτα ὅμως κρυπτογραφικὰ μέσα, ὅσον ἐμπνευσμένα καὶ ἂν ἦσαν, ἦτο ἐνδεχόμενον, μετὰ πολλὰς δοκιμὰς, καὶ κατόπιν εὐφυοῦς παρατηρητικότητος, νὰ ἀποκαλύψωσι τὸ ἀπόρρητον, ἅμα περιπεσόντα εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ ἐγένετο αἰτία ἐπινοήσεως τῆς διὰ συνθηματικῶν σημείων κρυπτογραφίας, εἴτε διὰ ξενικῶν ἀλφαβήτων, εἴτε διὰ συμβόλων. Ὁ Καῖσαρ, ἐν Γαλατίᾳ εὑρισκόμενος, ἔγραφεν εἰς τὸν Κουΐντιον Κικέρωνα μὲ ἑλληνικοὺς χαρακτῆρας. Κατὰ τὸν Αἰνείαν τὸν Τακτικόν, πολλάκις αἱ μυστικαὶ ἐπιστολαὶ περιεῖχον ἀντὶ γραμμάτων στιγμὰς καὶ καθέτους γραμμάς, τὰς ὁποίας ὁ λήπτης τῆς ἐπιστολῆς ἀντικαθίστα διὰ τῶν γραμμάτων πρὸς κατανόησιν τοῦ κειμένου. Κατὰ τὸν αὐτὸν συγγραφέα, ἄλλοτε τοιαῦται στιγμαὶ ἢ κάθετοι γραμμαὶ ἀντικαθιστῶν, συνθηματικῶς, τὰ φωνήεντα, τὸ Α π.χ. διὰ μιᾶς στιγμῆς, τὸ Ε διὰ δύο, τὸ Η διὰ τριῶν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἐνίοτε, τὰ γνωστὰ γράμματα ἐπεῖχον ἕκαστον θέσιν τοῦ γράμματος, τὸ ὁποῖον εἵπετο αὐτοῦ ἐν τῷ ἀλφαβήτῳ μετὰ ὡρισμένον ἀριθμόν· οὕτω, τὸ Α, κατὰ προηγουμένην συνεννόησιν μὲ βάσιν π.χ. τὸν ἀριθμὸν 4, ἐπεῖχε θέσιν τοῦ Δ, τὸ Β τοῦ Ε καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Κατὰ τὸν Σουητώνιον, οὕτως ἀλληλογράφει ὁ Καῖσαρ μὲ τοὺς C. Oppius καὶ Balbus Cornellius. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ φαίνεται ὅτι ἐκρυπτογράφει καὶ ὁ Κικέρων μὲ ἐνίους ἐκ τῶν ἀνταποκριτῶν του. Ὁ Αὔγουστος, ἀλλὰ καὶ ὁ Κικέρων, μετεχειρίζοντο, κατὰ τὸν αὐτὸν Σουητώνιον, καὶ τὴν κρυπτογραφικὴν μέθοδον τῆς ἀντικαταστάσεως φωνηέντων διὰ συμφώνων. Οἱ ἀρχαῖοι μετεχειρίζοντο ἐπίσης διὰ τὴν μυστικὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰς λεγομένας συμπαθητικὰς μελάνας. Ἔγραφον ἐπὶ μεμβράνης ἢ περγαμηνῆς μὲ νωπὸν γάλα ἢ μὲ τὸν γλοιώδη χυμὸν ὡρισμένων φυτῶν. Τὰ οὕτω γραφόμενα γράμματα ἦσαν ἀόρατα, διεκρίνοντο δὲ ὅταν ἐρρίπτετο ἐπ' αὐτῶν λεπτὴ τέφρα ἢ λεπτὴ κόνις ἄνθρακος, ἥτις προσεκολλᾶτο ἐπὶ τῆς λιπαρᾶς ἢ τῆς γλοιώδους οὐσίας, τὴν ὁποίαν ἄφινεν ἐπὶ τοῦ χάρτου τὸ χρησιμοποιηθὲν ἀντὶ μελάνης ὑγρόν. Τὸ κρυπτογραφικὸν τοῦτο μέσον συνιστᾷ εἰς τὰς παρθένους ὁ Ὀβίδιος διὰ τὴν ἐρωτικὴν αὐτῶν ἀλληλογραφίαν. Ὁ Φίλων ὅμως ἀναφέρει ὅτι, ἤδη ἀπὸ τοῦ Β' π.Χ. αἰῶνος, ἦτο γνωστὴ καὶ ἡ ἐκ κηκίδος τῆς δρυὸς κατασκευαζομένη χημικὴ μελάνη, μὲ τὴν ὁποίαν τὰ γράμματα ἦσαν ἀόρατα, ἀνεφαίνοντο δὲ μόνον δι' ἐπαλείψεως αὐτῶν μὲ διάλυσιν θειϊκοῦ χαλκοῦ.

Β. Δ. Θ.

Βυζαντινὴ κρυπτογραφία. Κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους ἐκαλλιεργήθη ἐπίσης ἡ κρυπτογραφία μὲ βάσιν τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ συστήματα καὶ ἀνεκαλύφθησαν νέα, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ὅμως δὲν ἔχουν ἀκόμη ἐξερευνηθῆ λεπτομερῶς. Ὁ συνήθης κρυπτογραφικὸς ἀλφάβητος εἰς τὰ ἑλληνικὰ μεσαιωνικὰ χειρόγραφα εἶνε ὁ διὰ τῆς μεταθέσεως τῶν γραμμάτων, ἔχει δηλαδὴ τὴν ἰδίαν βάσιν, τὴν ὁποίαν μετεχειρίζετο ὁ Καῖσαρ καὶ ὁ Αὔγουστος, οἱ ὁποῖοι ὅμως μετέθετον κατ' ὡρισμένην τάξιν τὰ γράμματα. Εἶνε δ' ὁ κρυπτογραφικὸς οὗτος ἀλφάβητος ὁ ἑξῆς:

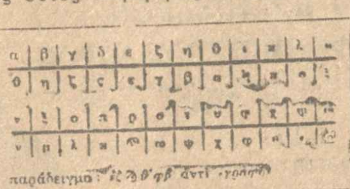

παράδειγμα: [illegible] ἀντὶ [illegible]

Ἡ ἐπινόησις αὐτοῦ βασίζεται ἐπὶ τῶν ἑξῆς: Ἐχωρίσθη τὸ ἀλφάβητον εἰς τρία τμήματα: α—θ, κ—π, σ—ω. Τὰ μεταξὺ τῶν τμημάτων παραλειφθέντα γράμματα ι καὶ ρ ἐδηλώθησαν διὰ τοῦ κόππα (ϟ) καὶ σαμπὶ (ϡ), ἑκάστης δὲ ὁμάδος τὸ πρῶτον γράμμα ὑποκατεστάθη διὰ τοῦ τελευταίου καὶ τἀνάπαλιν, τὸ δεύτερον διὰ τοῦ προτελευταίου καὶ τἀνάπαλιν κ. ο. κ., κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα, τὰ δὲ μεσαῖα παρέμειναν ὡς εἶχον:

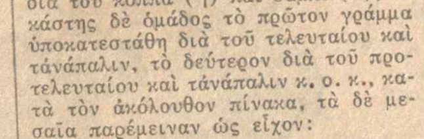

καὶ ταῦτα διὰ τὰ δύο τμήματα κ—π καὶ σ—ω, ἀποτελούμενα ἐκ περιττοῦ ἀριθμοῦ γραμμάτων, ὥστε εἰς τὸ κέντρον νὰ ὑπολείπεται ἕν, ἐν δὲ τῇ ὁμάδι α—θ, ἀποτελουμένῃ ἐξ ἀρτίου, ἐκ τῶν δύο μεσαίων ὡς εἶχε παρέμεινε τὸ ε, τὸ δὲ δ ὑποκατεστάθη διὰ τοῦ ἐπισήμου (ϛ).

Τὸ κρυπτογραφικὸν τοῦτο σύστημα διεδόθη εὐρύτατα εἰς τὸν βυζαντινὸν κόσμον καὶ ἔγινε τὸ κλασσικὸν βυζαντινὸν εἶδος τῆς κρυπτογραφίας, εἶνε δ' ἐν χρήσει ἰδίως εἰς τὰς ἐπιγραφὰς (τὰς inscriptiones), καὶ ἀκόμη συνηθέστερον εἰς τὰς ὑπογραφὰς (τὰς subscriptiones) τῶν κωδίκων. Τὰ παραδείγματα εἶνε πολλὰ εἰς τὰ βυζαντινὰ χειρόγραφα, ἰδίως μεταξὺ τοῦ Θ' καὶ ΙΔ' αἰῶνος, συνήθη δὲ καὶ μέχρι τοῦ ΙΘ' αἰῶνος. Τόσον σύνηθες εἶνε τὸ ἀνωτέρω καταγραφὲν κρυπτογραφικὸν ἀλφάβητον, ὥστε καί, ὅπου χρησιμοποιοῦνται καὶ ἄλλου συστήματος ἀλφάβητα, πρέπει πάντοτε, πρωτίστως, τὸ ἀλφάβητον τοῦτο νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ τίθεται ὡς βάσις τῆς μεταγραφῆς, ἤτοι ἀναγνώσεως. Ἐνῷ εἰς τὸ κρυπτογραφικὸν τοῦτο σύστημα μεταλλάσσεται ἡ ἀξία ἑκάστου σημείου ἢ γράμματος, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ Καίσαρος, εὑρίσκομεν εἰς τοὺς Βυζαντινοὺς καὶ σύστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον μεταλλάσσεται ἡ σημασία τῶν γραμμάτων εἰς συλλαβήν, ἤτοι ἀντιστρέφονται ἐν μέρει συλλαβαί.

Τὸ σύστημα τῆς ἀντικαταστάσεως ἐν γένει: φωνηέντων διὰ συμφώνων, ἢ καὶ τἀνάπαλιν, δι' ἀριθμῶν, ἢ δι' ἄλλων οἱωνδήποτε σημείων, εἶνε καὶ τοῦτο σύνηθες εἰς τὰ μεσαιωνικά, ἑλληνικὰ καὶ δυτικὰ χειρόγραφα. Τὴν ἀντικατάστασιν τῶν φωνηέντων διὰ συμφώνων μετεχειρίζοντο κατ' ἴδιον κρυπτογραφικὸν τρόπον ὁ Καῖσαρ καὶ ὁ Αὔγουστος. Συνηθέστατον εἰς ἑλληνικὰ χειρόγραφα εἶνε τὸ σύστημα τῆς παραλείψεως, χρησμὸς δὲ μεταγενέστερος γίνεται ὅλως ἀκατανόητος διὰ τῆς παραλείψεως πολλῶν μεσολαβούντων γραμμάτων:

Τ Π Τ Τ   ΙΔ   Η Β Λ
Τῇ πρώτῃ τῆς Ἰνδίκτου ἡ βασιλεία
Τ   ΙΜΛ   Ο   ΚΛ   Μ Α Μ
τοῦ Ἰσμαὴλ ὁ καλούμενος Μωάμεθ
ΜΛ   ΔΑΝ   Τ   ΙΝ   Τ
μέλλει διανατροπήσειν γένος τῶν
ΠΛ   ΟΛΓ
Παλαιολόγων κ.λ.π.

Συνηθέστατα δὲ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν κωδίκων παραλείπονται γράμματα κατὰ σειράν, σύμφωνα εἴτε φωνήεντα, συχνότατα καὶ ὁλόκληροι συλλαβαί. Τὰ παραλειπόμενα εἶνε συνηθέστερον τὰ φωνήεντα, τόσα πολλὰ ὅμως εἶνε, ὥστε δὲν γράφονται παρὰ μόνον ὀλίγα σύμφωνα. Τῆς τοιαύτης ἀτελοῦς βεβαίως προσπαθείας πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς ἐννοίας τῶν γραφομένων, ἀναγράφονταί τινα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικώτερα παραδείγματα: «ἐ (τελειώθη) τ (οῦτο) τ (ὸ) β (ι) β (λίον) δ (ιὰ) χ (ειρὸς) ἐμ. μ (Ἐμμανουὴλ; ἢ ἐμοῦ;) ἱερ (ο) μ (οναχου) κ (αὶ) πν (ευματικοῦ).... — Ἀθ (α) ν (α) σ (ί) ου.—ν (εο) φ (ύ) τ (ου)». Ἡ κρυπτογραφικὴ αὐτὴ μέθοδος εἶνε ἀτελής, ἀναμιγνύεται δὲ μὲ τὴν συνηθεστάτην εἰς τὰ βυζαντινὰ χειρόγραφα σύντμησιν, εἴτε συντομογραφίαν. Ἐνίοτε φθάνει εἰς τὸ σημεῖον, ὥστε νὰ μὴ ἀναγράφωνται παρὰ μόνον τὰ σπουδαιότατα, ἢ τὰ χαρακτηριστικώτατα γράμματα, εἶνε λοιπὸν εὔκολος ὁπωσδήποτε ἡ συμπλήρωσις. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον, ὥστε νὰ γράφεται μόνον τὸ ἀρχικὸν γράμμα, ὡς εἰς ἀκροστιχίδα. Περίφημον παράδειγμα ἔχομεν τὴν εἰς τὸν Β' αἰῶνα μ. Χ. ἐμφανιζομένην ἀκροστιχίδα τοῦ ὀνόματος: ἰχθύς, τὸν ὁποῖον ὁ Χριστιανισμὸς εἰσήγαγε καὶ εἰς τὴν τέχνην καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἀρχικὰ γράμματα ἀποτελοῦν τὰς λέξεις: Ἰησοῦς Χριστὸς Θεοῦ υἱὸς σωτήρ.

Πολυπλοκώτερα κρυπτογραφικὴ παράδοσις ἐσχηματίσθη ἐκ τῆς ἀναμίξεως τοῦ κρυπτογραφικοῦ ἀλφαβήτου μὲ ἀριθμούς. Τὰ γράμματα (τοῦ ἀνωτέρω καταχωρουμένου κρυπτογραφικοῦ ἀλφαβήτου) ἀντικαθίστανται εἰς τὸ νέον σύστημα διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν. Οὕτω ἔχομεν:

α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ
9	8	7	6	5	[illegible]	2	1
θ	η	ζ	ϛ	ε	γ	β	α

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
90	80	70	60	50	40	30	20
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	λ	κ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	φ	χ	ψ	[illegible]
900	800	700	600	500	400	300	200

Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο τὸ θ ἐπὶ παραδείγματι, τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ α, ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 9. Τὸ τεχνικὸν τοῦτο σύστημα, ἅπαξ δημιουργηθέν, κατόπιν πολλῶν προσπαθειῶν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, παρεδίδετο ἀπὸ διδασκάλου εἰς διδάσκαλον, καὶ κατέστη μία ἀληθὴς σχολικὴ παράδοσις τῶν Βυζαντινῶν ἀντιγραφέων, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίχθησαν καὶ τὰ κρυπτογραφικὰ συστήματα τοῦ μετὰ τὴν ἅλωσιν Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ κρυπτογραφία εἰς τὴν Δύσιν. Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἀρχαίας κρυπτογραφίας, κατὰ τὴν ὁποίαν παραλείπονται τὰ φωνήεντα, ἐσχηματίσθη εἰς τὴν μεσαιωνικὴν δύσιν κρυπτογραφικὸν σύστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον διατηροῦνται ὅλα τὰ σύμφωνα ἀμετάβλητα, ἀλλάσσονται δὲ τὰ φωνήεντα εἴτε μὲ ὡρισμένα σημεῖα, εἴτε μὲ τὰ ἀμέσως πρὸς τὰ παραλειπόμενα φωνήεντα ἑπόμενα σύμφωνα· π. χ. Kbrplxs=Karolus.

Συνήθης κρυπτογραφικὴ μέθοδος εἰς τὴν μεσαιωνικὴν Δύσιν ἦτο ἡ ἀντικατάστασις ἑκάστου στοιχείου, ἤτοι γράμματος, δι' ἑλληνικοῦ ἀριθμοῦ.

Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο τὸ πρῶτον, δεύτερον—ἔνατον γράμμα σημειώνεται μὲ τὸν πρῶτον, δεύτερον—ἔνατον ἀριθμόν.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m
[illegible]	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
13	14	15	16	17	18	[illegible]

Οὕτως ἔχομεν ὡς ἑξῆς τὸ ὄνομα μονῆς:

[illegible]

Pantaleonis in Colonia

Ἡ κρυπτογραφία αὐτὴ ἦτο ἐπιτυχής, διότι εἶχε τὸ προσὸν ἁπλᾶ γράμματα, τὰ ἀντίστοιχα μὲ τὰς δεκάδας, 11—19, νὰ γράφωνται διὰ δύο γραμμάτων, καὶ οὕτως ἡ ἔννοια ἀπεκρύπτετο εὐκολώτερον. Τὸ ιβ π.χ. ἠδύνατο ν' ἀναγνωσθῇ καὶ ὡς ἁπλοῦν m, ἀλλὰ καὶ ὡς k καὶ b. Οἱ Ἐνετοὶ συνήθιζον καὶ ἐπισήμως τὸ ἀριθμογραφικὸν τοῦτο σύστημα, μὲ ἀριθμοὺς δ' ἀπέστελλεν ἡ ἐνετικὴ πολιτεία τὰς μυστικὰς διαταγὰς καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι διοικητὰς αὐτῆς κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας.

ΑΔ. ΑΔ.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ κρυπτογραφία κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν καὶ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821.

Μία ἔρευνα εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια

Ὁ ἀνθρώπινος μόχθος

Ὅταν ὁ ἀγγειοπλάστης ζωντανεύῃ τὸν πηλὸν

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ν. Γιοκαρίνη

Σχέδια τοῦ ζωγράφου κ. Μ. Παπαδημητρίου

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος μοχθῇ, δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τὴν συμπόνια τῶν θεατῶν. Ἡ τυραννία του τὸν ἐξυψώνει ἕως τὸ βάθρον τῆς ἀνθρωπίνης δημιουργίας, καὶ σὲ παλαιότερες ἰδεαλιστικὲς ἐποχὲς τὸν τοποθετοῦσε πλάϊ εἰς τὸν Θεόν, τὸν προστάτην τοῦ ἀνθρωπίνου μόχθου. Διότι ὁ μόχθος δημιουργεῖ. Παντοῦ ὅπου τὸν εἴδαμε, εἴτε λυγίζοντα τὰ γόνατα καὶ χαμηλώνοντα τοὺς τραχήλους, εἴτε εἰς τὸ φύσημα τῆς ἀνθρωπίνης πνοῆς, μέσα στὴν ἀνυπόφορη φωτιά, εἴτε στὸ ξεφόρημα τῶν σαρκῶν ἐμπρὸς στὰ καμίνια καὶ στὸ στέγνωμα τῶν κορμιῶν ἀπὸ τὴν παγωμένην τεχνητὴν ἀτμόσφαιρα, εἴτε στὸ κοκκίνισμα τῶν ματιῶν, εἴτε στὸν τρίνισμα τῶν προσώπων, εἴτε στὸ βόγγο τῆς ἐξαντλήσεως, εἴτε στὸ λαχάνιασμα τῆς προσπαθείας, παντοῦ ὅπου εἴδαμε τὸν μόχθο τοῦ ἀνθρώπου, τὸν βρήκαμε ὑπερήφανον συντελεστὴν τοῦ κανονικοῦ ρυθμοῦ τῆς ζωῆς.

Εἶνε ὅμως καὶ διακοσμητής. Γίνεται ὁ ἴδιος τέχνη καὶ ὀμορφιὰ καὶ παύει πλέον νὰ εἶνε μόχθος διὰ τὸν ἐργάτην. Γίνεται πάθος, μανία, ἀγάπη, γίνεται στοργὴ καὶ συγκίνησις, γίνεται ψυχικὴ ἀνάγκη. Ποῖος δὲν ἔχει ἰδῇ τὰ ἀγγειοπλαστικὰ κομψοτεχνήματα ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ ἐργοστάσιο τοῦ Φαλήρου, ἀπὸ χέρια καὶ ὑπὸ ἔμπνευσι Ἑλλήνων τεχνιτῶν; Ποῖος δὲν ἔχει ἐκτιμήσει αὐτὴν τὴν μοναδικὴν εἰς τὸ εἶδός της πρόοδον τοῦ τόπου μας καὶ δὲν ἔχει λαχταρίσει νὰ στολίσῃ τὸ περιβάλλον ὅπου ζῇ μὲ τὰ κομψοτεχνήματα αὐτὰ τοῦ πηλοῦ καὶ τοῦ σχεδίου; Καὶ μόνον ἡ ποικιλία τῶν εἰδῶν αὐτῶν ποὺ βλέπουμε στὶς βιτρίνες τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ ἀλλοῦ, δίνουν τὴν ἀληθινὴ χαρὰ ποὺ προκαλεῖ μιὰ μεγάλη πρόοδος τοῦ τόπου μας.

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶνε διαφορετικὰ συγκινητικὸν ὅταν μπῇ κανεὶς στὸ ἐργοστάσιο τοῦ Φαλήρου. Ὅλη ἡ ζωὴ ἐκεῖ μέσα ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν χάρι καὶ τὴν κομψότητα τοῦ εἴδους ποὺ παράγεται. Οἱ ἐργάται ἔχουν ἤρεμη τὴν μορφή των, καθὼς περνοῦν ἀπὸ τὰ χέρια των τὰ διάφορα πήλινα δημιουργήματα γιὰ τὴν ἀλλεπάλληλη ἐπεξεργασία. Ἕνας ἄνθρωπος ἐκεῖ μέσα ἐμπνέει τὰ πάντα. Ὁ διευθυντὴς ποὺ εἶνε ἕνα μὲ τοὺς ἐργάτες, φίλος των καὶ γλυκομίλητος, συμβουλάτορας καὶ παραστάτης, ἔχει καὶ αὐτὸς ξεχάσει τὴν ἐπιχείρησι καὶ ζῇ μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴ μανία ποὺ ριζώνει στὴν ψυχὴ κάθε ἀνθρώπου, ἐμπρὸς στὴν ὄμορφη δημιουργία. Ὁ διευθυντὴς αὐτός, ποὺ ἔχει νὰ μᾶς ἐπιδείξῃ στὸ ἐργοστάσιό του τὰ τελειότερα μηχανήματα καὶ τὶς πιὸ φανταχτερὲς ἐγκαταστάσεις, προτιμᾷ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ ἀμέσως ἐμπρὸς στοὺς τεχνίτες ποὺ πλάθουν τὰ κομψοτεχνήματα μὲ τὸ χέρι. Ὅλες ἡ μηχανὲς δὲν ἀξίζουν τίποτε ἐμπρὸς στὴν ἀνθρώπινη τέχνη. Καὶ ἀπὸ τόσες χιλιάδες χρόνια ἡ ἀγγειοπλαστικὴ ξαναζῇ ἔμνια πρὸς σ' ἕνα ποδοκίνητο τόρνο καὶ ἀπὸ τὰ δάκτυλα τῶν ἀνθρώπων γεννιέται τὸ κομψοτέχνημα.

Ἔχομε ἐμπρός μας ἕναν ἀπὸ τοὺς νωτέρους καὶ νεαρωτέρους ἐργάτας. Δεκάξη χρόνων πάνω-κάτω, ὡραῖος ἔφηβος μὲ ὅλη τὴ φλόγα τῆς ἔμφυτης τέχνης στὰ λαμπερά του τὰ μάτια. Κάθεται σκυφτὸς ἐπάνω στὸν τόρνο του καὶ βγάζει σειρὲς ἀπὸ ἀμφορεῖς. Τί ἁπλὸ πρᾶγμα ἡ μηχανή του! Ἕνα μεγάλο στρογγυλὸ σανίδι ὅπου πατεῖ μὲ γυμνὰ τὰ πόδια. Ἕνας ἄξων ξύλινος στὴ μέση καὶ ἐπάνω του ἕνα στρογγυλεμμένο κομμάτι ξύλου. Μὲ τὸ πόδι του ὁ Γιῶργος γυρνάει τὸν τόρνο του καὶ στὸ ἐπάνω ξύλο τοποθετεῖ ἕνα κομμάτι γκρίζου πηλοῦ. Τὰ δάκτυλά του τὸν σφίγγουν καθὼς στριφογυρίζει καὶ τότε πιὰ βλέπει κανεὶς τὸ κομμάτι ἐκεῖνο τῆς λάσπης νὰ παίρνῃ ζωὴ καὶ κίνησι. Ἀνεβαίνει μόνο του, πλάθεται μὲ τὴν πίεσιν κάθε δακτύλου, στρογγυλεύει καὶ εὐγραμμίζεται, σὰν φεῖδι ποὺ ξύπνησε καὶ τεντώνεται πρὸς τὸν οὐρανόν. Νὰ ἰδῆτε τὰ δάκτυλα αὐτοῦ τοῦ ἐργάτου καὶ νὰ ἐκπλαγῆτε γιὰ τὴν τέχνη καὶ γιὰ τὴν προσπάθεια. Μόνον ἐμπρὸς στὸν τεχνίτη αὐτὸν ποὺ ζωντανεύει τὸν πηλὸν νοιώθει κανεὶς βαθύτερα τὸν στίχο τοῦ Τζὼν Κήτς στὴν ἑλληνική του Ὑδρία: «ὅτι ἡ μουσικὴ ποὺ δὲν ἀκούγεται εἶνε γλυκύτερη».

Εἶνε μιὰ μουσικὴ ἡ προσπάθεια ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἶνε κάτι τὸ ἄφθαστον. Ἡ σύσπασις τῶν δυὸ χεριῶν ἐπάνω στὸν πηλὸ ποὺ καμπυλώνεται καὶ ἀνυψώνεται καὶ παίρνει τὴ μορφὴ τοῦ ἀμφορέως, εἶνε σὰν θεϊκὴ δημιουργία. Δὲν παραξενεύεται κανεὶς ὅταν ἰδῇ τὸν καλλιτέχνην αὐτὸν τῆς ἀγγειοπλαστικῆς, ποὺ ἡ Γραφὴ θέλει τὸ τελειότερον πλάσμα τοῦ Δημιουργοῦ καμωμένο ἀπὸ τὸν πηλό. Καὶ τὸ τελειότερον πλάσμα τοῦ Δημιουργοῦ εἶνε, κατὰ τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, ὁ ἱπποπόταμος.

Ὁ πηλὸς τὸν ὁποῖον χρησιμοποιεῖ τὸ μοναδικὸν ἄλλως τε εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐργοστάσιον τοῦ Φαλήρου εἶνε πηλὸς ποὺ περιέχει κατὰ 70 ο)ο ἑλληνικὴν πρώτην ὕλην. Εἶνε χῶμα τῆς Μήλου, σκληρὸ χῶμα ποὺ ἀνακαγίνεται πλαστικώτερο μὲ τὸ ἀνακάτωμα κατὰ 30 ο)ο χωμάτων ἄλλων χωρῶν. Ὅλα αὐτὰ πέφτουν σὲ εἰδικοὺς μύλους ὅπου ἀλέθονται καὶ πλάθονται ἐπὶ ὥρας, διαλύονται καὶ ἀποστραγγίζονται καὶ κάμνουν τὸν πηλὸν ἕτοιμο γιὰ τὴν ἀγγειοπλαστική. Ἀπὸ τὸν γκρίζον αὐτὸν πηλὸν γίνονται ὅλα τὰ κομψοτεχνήματα ποὺ παράγει ἡ ὡραία αὐτὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα βιομηχανία.

Μετὰ τὴν πλαστικὴν ἀρχίζει ὁ ρόλος τῆς ζωγραφικῆς. Ἐκεῖ πλέον γίνονται θαύματα. Κορίτσια μικρά, μὲ χεράκια λεπτοκαμωμένα κρατοῦν τὰ πολύτιμα πιάτα καὶ τὰ ἀνθοδοχεῖα καὶ τὰ βάζα καὶ χίλια ἄλλα κομψοτεχνήματα, τὰ κρατοῦν μὲ φόβο Θεοῦ καὶ ζωγραφίζουν τὰ σχέδια ποὺ τοὺς ἔχει δώσει ὁ ἀρχιτεχνίτης μὲ μεταλλικὰ χρώματα ποὺ ἔχει παρασκευάσει ὁ ἀρχιχημικός. Ἕνα συνεργεῖο γυναικῶν, ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ὁποίων βγαίνει ἡ τέχνη, ποὺ ὀμορφαίνει τὴ ζωή μας χωρὶς ποτὲ νὰ μάθωμε ποιὸ εἶνε τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου, ἀντρὸς ἢ γυναίκας, ποὺ ἔδωσε στὶς γραμμὲς καὶ στὸν τόνο ὅλην τους τὴν καλλιτεχνικὴ διαίσθησι καὶ τὴν ψυχική τους ὀμορφιά. Ἔτσι εἶνε ἡ μοῖρα τόσων καὶ τόσων ἀγνώστων τεχνιτῶν ποὺ ἔχουν δημιουργήματα, μὲ τὰ ὁποῖα οἱ ἄνθρωποι ἔχουν πλουτίσει τὰ μουσεῖά των.

Δυὸ ἀπὸ τοὺς ἀγνώστους ὡς σήμερα τέτοιους τεχνίτας ἀπεφάσισε ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐργοστασίου τῆς ἀγγειοπλαστικῆς νὰ κάμῃ γνωστούς. Καὶ θὰ ἔχωμε σὲ δέκα μέρες ἐπίσημο ἔκθεσι τῶν μοναδικῶν κομψοτεχνημάτων ποὺ ἔπλασε μὲν ὁ Γιῶργος στὸν ποδοκίνητο τόρνο του, ἀλλὰ ζωγράφισαν αὐτοὶ καὶ ἐσχεδίασαν σὲ ρυθμοὺς ἁπλοῦς καὶ ὡραίους.

Τὸ ἐργοστάσιο τῆς ἀγγειοπλαστικῆς εἶνε ἕνα ἐθνικὸ ἵδρυμα στὰ χέρια ἰδιωτῶν ποὺ τὸ βοηθοῦν καὶ λειτουργεῖ καὶ παράγει, χάρις στὴν ἀγάπη ποὺ ἔχουν γιὰ τὸ εἶδος καὶ ὄχι βέβαια γιὰ τὶς ζημίες ποὺ ἔχει φέρει ὡς τώρα. Κρῖμα ποὺ στὸν τόσο ἐπαγγελματικὸ διδακτικὸ ὀργασμὸ τὸ Κράτος μας δὲν σκέφθηκε πῶς ἔχει ἕτοιμη μιὰ Σχολὴ κεραμουργικῆς, ποὺ ἀντὶ νὰ τὴν ἱδρύσῃ θὰ μποροῦσε ἁπλῶς νὰ τὴν ἐνισχύσῃ. Καὶ ὁ μόχθος τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν νὰ ξαναζωντανέψῃ στὴν Ἑλλάδα μας τὴν παληά μας τέχνη καὶ τὴν παληὰ μας δόξα.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΗΣ ΠΑΡΕΑΣ ; ; ; ;
ΔΕΟ
ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΚΟΣΜΟΣ"
Γ. & Λ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ
ΟΔΟΣ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 19 (ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ)
ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ Κοινοῦ ὅτι, πρὸς καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μας, ἀνοίγομεν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος Δεκεμβρίου δεύτερον κατάστημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀρ. 12 ἔναντι Βουλῆς, (παραπλεύρως ἑστιατορίου «Ἀβέρωφ»), ὅπερ θέλομεν ἐφοδιάσει μὲ τὰ καλύτερα καὶ νεώτατα εἴδη γραφείου καὶ χάρτου, ὡς καὶ μὲ μεγάλην ποικιλίαν διαφόρων εἰδῶν πολυτελείας καὶ δώρων τῶν ἑορτῶν καὶ Νέου Ἔτους, ἁπάντων ἐκ τῶν ἀρίστων εὐρωπαϊκῶν Ἐργοστασίων.
Ἐλπίζομεν εἰς τὴν πρόθυμον ὑποστήριξιν τοῦ Σεβ. κοινοῦ, εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ ὁποίου εἴμεθα ὑπερβέβαιοι, ὅτι θέλει ἀνταποκριθῇ τὸ νέον Κατάστημά μας.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ

Η ΧΗΡΑ ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ ΣΤΗ ΖΑΚΥΝΘΟ

Ἡ θρυλικὴ ὡραιότης της.—Τὰ ἐπεισόδια τῶν κατοίκων τῆς Ζακύνθου μὲ τὰς ἀγγλικὰς ἀρχάς.

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Μ. ΜΙΝΩΤΟΥ ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ οἱ Σουλιῶτες φεύγοντες τὴν ἀμοιριὰ τῆς πατρίδας τους κατέφευγαν στὰ Ἑφτάνησα μὲ τὸ σωρό. Γυμνοί, ἐλεεινοί, πεινασμένοι, φτάνοντες ἐκεῖ, ζητοῦσαν λίγη συμπόνια ἀπὸ τοὺς εὐγενικοὺς καὶ μεγαλόψυχους Ἄγγλους στὴ δυστυχία των. Λίγη φιλοξενία, ἕνα ἄσυλο στὶς γυναῖκές τους, στὰ παιδιά τους, γιὰ νὰ τρεβήξουν αὐτοὶ στὴ Στερεὰ καὶ νὰ ζήσουν μὲ τὴν τίμια δουλειά τους. Νὰ ζήσουν ὄχι ἀπὸ ξένη εὐσπλαγχνία, ἔτσι ἀπὸ ἔλεος, μὰ σὲ δίκαιη ἀμοιβὴ τοῦ καθημερινοῦ τους κόπου. Μιὰ ἀναφορὰ ὑπογραμμένη ἀπὸ τοὺς κορυφαίους, τοὺς ἀρχηγούς, ἂς ποῦμε, τῶν προσφύγων, στάλθηκε στὸν ἁρμοστή.

Ἐκεῖνος ἐξήτασε τὸ ζήτημα ἀπ' ὅλες του τὶς μεριές, κάλεσε τοὺς φίλους του κι' ὅλοι μαζὶ ἀποφάνθηκαν: Ὄχι. Ὄχι γιατὶ μπορεῖ νὰ δώσουν βοήθεια, χέρια δυνατὰ καθὼς εἶνε, στοὺς Στερεολαδίτες, στὸν ἀγῶνα τῆς ἀπολευθέρωσης.

Τοὺς κρατήσανε λοιπὸν ἐκεῖ, ἐλεεινούς, κουρελιάρηδες, ἄεργους καὶ ... ἄοπλους. Γιατὶ μὲ τὴν πρόφασιν τῆς ἀπολύμανσης, ὅταν πρωτόφθασαν στὴν Κέρκυρα, τοὺς κράτησαν ὅλα τους τὰ ὅπλα παρ' ὅλη τὴν ρητὴν ὑπόσχεσιν πῶς θὰ τοὺς τ' ἀπόδιναν σὲ λίγες μέρες. Νὰ τοὺς ἔβλεπε κανεὶς στοὺς δρόμους νὰ κουβαλᾶνε κουβάδες νερό, νὰ πηγαίνουν στὴν ἀγορὰ γιὰ ψώνια, ὑπηρέτες κάποιου ἀριστοκρατικοῦ ἑφτανησιώτικου σπιτιοῦ, ἢ νὰ σκάφτουν στὶς ἐξοχὲς καὶ νὰ κόβουν ξύλα στὸ δάσος. Αὐτὴ ἦταν ἡ δύστυχη ζωὴ τῶν ἄλλοτε δοξασμένων πολεμιστῶν τοῦ Σουλίου, ὡς ποὺ κατωρθώσανε μιὰ μέρα νὰ ξεφύγουν στοὺς Παξοὺς καὶ ἀπὸ κεῖ στὸ Μεσολόγγι, ἀφίνοντας καθὼς εἴχανε πάντα πρόθεσι τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά τους στὰ Ἑφτάνησα.

Μαζὶ μὲ τοὺς κατατρεγμένους αὐτοὺς πατριῶτές της κατέφθανε στὴ Ζάκυνθο, μὲ τὰ τρία της παιδάκια, τὴν Βασιλική, τὴν Ἑλένη καὶ τὸ Δημήτρη, ἡ Χρυσοῦλα ἡ χήρα τοῦ Μάρκου Μπότσαρη. Ἦταν τὸ τρίτο πλῆγμα ποὺ σὲ λίγο διάστημα τὴν κτύπαγε κατακέφαλα τὴν ἄμοιρη γυναῖκα.

Ὅταν ὁ Ἰβραὴμ γέλασε τοὺς Σουλιῶτες μὲ τὴν ψεύτικη συμφωνία του, ἐκεῖνοι στράφηκαν στὸν Ἀλῆ. Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ὁ Σουλτάνος εἶχε προκηρύξει τὴν κεφαλή του καὶ ὁ ἀντάρτης γέρος πολεμοῦσε μὲ ὅσους τοῦ εἶχαν ἀπομείνει πιστοί, περὶ τῶν ὅλων. Ὁ Ἀλῆς μυρίστηκε τὸ γέλασμα ποὺ πάθανε οἱ Σουλιῶτες. Ἂν τοὺς τραβήξῃ μὲ τὸ μέρος του, ἡ δύναμή του δὲν εἶνε εὐκαταφρόνητη. Ἀρχίζει λοιπὸν ντουφεκίδι ἀδιάκοπο στὸ μέρος τους στὴν Πρέβεζα. Μὰ περίεργο θαῦμα! Οἱ σφαῖρες δὲν σκοτώνουν κανένα. Πλησιάζοντας σκύφτουν καὶ κυτάζουν. Εἶνε χρυσὰ φλουριά. Κάτι θὰ θέλει ὁ Ἀλῆς ἀπ' αὐτούς. Καταλάβανε. Στέλνει ὁ Μάρκος Μπότσαρης ἀντιπροσώπους. Δὲν γελάστηκαν. Τοὺς ὑπόσχεται νὰ τοὺς ἀποδώσῃ τὴν πατρίδα τους ἂν τὸν βοηθήσουν. Ἐκεῖνοι δέχονται. Μὰ γιὰ κῦρος τῆς συμφωνίας πρέπει ν' ἀνταλλάξουν ὁμήρους. Ὁ Μάρκος δίνει τὴ γυναῖκα καὶ τὸ ἀρσενικό του παιδί. Ὁ Ἀλῆς ἐπίσης δίνει τὸ γυιό του.

Ἡ Χρυσοῦλα Μ. Μπότσαρη, κατὰ σχεδιαγράφημα συγχρόνου ζωγράφου.

Γυρίζει ὁ Ἀλῆς στὰ διαμερίσματά του καὶ βλέπει τὴν ὄμορφη Χρυσοῦλα. Τὰ γερατειά του δὲν λιγοῦν τὴν καρδιά του. Ζωντανεύει βλέποντάς την ὁ ἔρωτας, ἡ ..ορὰ τῆς ζωῆς.

Μέσα στὸ κάστρο στὰ ψηλὰ σεράγια,
(τοῦ Βεζύρη,
ὅπου ἔχει χίλιες πέρδικες κλεισμέ-
(νες κ' ἐλαλοῦσαν
ἤφεραν καὶ μιὰ πέρδικα, πέρδικα
(πλουμισμένη
ὅπου τὴν ἐκυνήγησαν στοὺς κάμ-
(πους καὶ στὶς στάσες
κι' ὅλες οἱ πέρδικες λαλοῦν καὶ κεί-
(νη δὲν λαλοῦσε

— Χρύσω, γιατὶ δὲν μᾶς μιλᾶς,
(γιατ' εἶσαι καημένη;
Ἔμπα καὶ στρῶσε τὸν ὀντᾶ, γιὰ νὰ
(σὲ κουβεντιάσω
Νάρθω κοντά σου νὰ σὲ ἰδῶ.

— Ἄσε, πασᾶ μου, δὲν βαστῶ, νὰ
(πάω στὸ σπιτικό μου.
Νὰ πλένω χοντροτσούραπα καὶ προ-
(βατα ν' ἀρμέγω.

Ἔτσι παρασταίνει τὸ εἰδύλλιο τοῦ γέροντα Ἀλῆ ἡ λαϊκὴ Μοῦσα. Καὶ ἡ Χρυσοῦλα ἡ ὄμορφη, τὸ σύμβολο κάθε ἀφοσίωσης καὶ θυσίας ἄφωνης, φοβᾶται, τρέμει, μήπως ἡ ἄρνησή της ἀγριέψῃ τὰ κακοῦργα του ἔνστικτα. Ποιὸς ξέρει ποιὰ ἐκδίκηση! Στὸ παιδί της, σ' αὐτή. Μπροστά της ζωντανὴ ἔχει τὴν ἱστορία τῆς κυρὰ Φροσύνης. Μὰ ὄχι. Ὁ Ἀλῆς τώρα δὲν εἶνε στὴν παντοδυναμία του. Ἔπειτα τοῦ λείπει καὶ τὸ σθένος ἐκεῖνο, ἡ δύναμη τῆς ἀποφασιστικότητας, ποὺ μὲ τὴν ἡλικία, σβύνεται, χάνεται. Ὁ ἔρωτάς του στὴ Χρυσοῦλα δὲν ἀπομένει ἄλλο ἀπὸ μιὰ γεροντικὴ συμπάθεια, χωρὶς ἀπόδοση.

Καὶ ἡ Χρυσοῦλα γυρίζει ὅπως τὸ ποθοῦσε στὸ σπιτικό της, κι' ἀρχίζει δίπλα στὸ παράθυρο μὲ τὰ μοσκομύριστα ἄνθια, νὰ ὑφαίνῃ στὸν ἀργαλειό της καὶ νὰ πλέκῃ τὶς κάλτσες της. Δὲν ἦταν μοιραῖο ὅμως νὰ χαρῇ γιὰ πολὺ τὴν οἰκογενειακὴ γαλήνη. Ἡ ἐλεεινὴ προδοσία τοῦ Γώγου φέρνει ἀναστάτωση στοὺς Ἕλληνες. Μέσα στοὺς προδότες εἶνε καὶ ὁ ἄντρας τῆς ἀδελφῆς τοῦ Μάρκου Ἑλένης. Ὁ Μάρκος στέλνει καὶ τὶς δυὸ—ἡ ἀδελφή του χωρίστηκεν ἀμέσως μ' ἀηδία τὸν ἄ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ" Α. Ε. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 10 (ΤΗΛΕΦ. 76-60) — ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ: ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ 44 (ΤΗΛΕΦ. 21-39) — ΠΡΑΤΗΡΙΑ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ (ΤΗΛΕΦ. 59-16)

ΟΔΗΓΟΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΟΥ «ΕΛΛΑΣ» ΜΕΤΑ 53 ΧΑΡΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ
ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ 1930 ἐπηυξημένη καὶ βελτιωμένη
ΕΙΣ ΕΝΑ ΤΟΜΟΝ ΔΕΜΕΝΟΝ καὶ ἐντὸς θήκης Δρχ. 150
ΕΙΣ ΟΚΤΩ ΚΟΜΨΑ ΤΟΜΙΔΙΑ καὶ ἐντὸς θήκης Δρχ. 150
πωλούμενα καὶ ἰδιαιτέρως: ΔΡΧ.
Ἀθῆναι καὶ Ἀττική 25
Στερεὰ Ἑλλάς 15
Βορειοδυτικὴ Ἑλλάς 15
Θεσσαλία 15
Πελοπόννησος 25
Νῆσοι 20
Κρήτη 15
Μακεδονία καὶ Θρᾴκη 20

ΔΕΚΑΤΗ (ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ) ΣΕΙΡΑ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΕΙΣ ΤΟ 12 ΤΟΜΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ [ΕΚΔΟΘΕΝΤΕΣ ΤΟΜΟΙ 1-10]
Διὰ τὸ δερμάτινον σῶμα Δρχ. 6000 πληρωτέαι εἰς 40 μηνιαίας δόσεις πρὸς Δρχ. 150 ἑκάστην, τοῦ ἔργου παραδιδομένου μὲ τὴν ἀνάλογον κλίμακα τῆς καταβολῆς τῶν δόσεων. Ἡ ἐπὶ τριτεγγυήσει μὲ ἄμεσον παράδοσιν τῶν ἐκδοθέντων τόμων διὰ προκαταβολῆς Δρχ. 1500 καὶ 18 μηνιαίων δόσεων, ἑκάστης ἐκ Δρχ. 250.
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ — ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ" Α.Ε.
ΕΤΕΡΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΕΓΓΡΑΦΟΜΕΝΩΝ
1) Ἐγγραφὴ εἰς τὰ 3 ΕΡΓΑ ΚΑΙ 50 ΤΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ "ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ-ΤΕΧΝΑΙ" εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν τῶν 1000 δρχ.
2) Ἔκπτωσις 10% ἐπὶ τῆς ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
3) Δωρεὰν Η ΕΝ ΝΑΥΑΡΙΝΩι ΝΑΥΜΑΧΙΑ ἑπτάχρωμος εἰκὼν (56Χ70) ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΝ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ἐκ 1000 σελίδων
Ἐπὶ προκαταβολῇ τῆς ἀξίας παρέχεται ἔκπτωσις 10%.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ
ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΩΦΕΛΙΜΩΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ
Σειρὰ πρώτη: ΤΟΜΟΙ 30 ΤΟΜΟΙ ἐκ 200 περίπου σελίδων ΠΟΛΥΤΕΛΟΥΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΙ ἐπὶ ἀρίστου χάρτου καὶ εἰς εὐθηνὴν τιμήν
Οἱ ἐγγραφόμενοι εἰς τὴν ΠΡΩΤΗΝ ΣΕΙΡΑΝ θέλουσι τύχει ἐκπτώσεως εἰς πιθανὴν ἐγγραφὴν των καὶ εἰς τὰς ἀκολούθους.
Τιμὴ ἐγγραφῆς εἰς τοὺς 30 τόμους Δρχ. 500 πληρωτέαι εἰς 20 μηνιαίας δόσεις ἐκ δρχ. 25
Ἐπὶ προκαταβολῇ τῆς ἀξίας παρέχεται ἔκπτωσις 10%.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΜΠΟΥΛΒΕΡ-ΛΥΤΤΟΝ: Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας.—Διὰ παιδιά, ὑπὸ Ν. Καζαντζάκη. ΧΑΜΜΑΡΣΤΡΕΜ: Ἡ ἱστορία δύο μυρμηγκιῶν.—Μετάφρασις Βέρθας Σ. Λέκα. ΣΑΝΔΩ: Ὁ Κεφαλάρας.—Ἐλεύθερη μίμηση ἀπὸ τὸ γαλλικὸ ὑπὸ Γρ. Ξενοπούλου. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ: Τὰ Παιδικά.—Διασκευὴ Γεωργ. Ταρσούλη. ΣΟΥΙΦΤ: Τὰ ταξίδια τοῦ Γκιούλιβερ.—Διασκευὴ Ν. Καζαντζάκη. Κ. ΣΟΦΟΥ: Γύρω ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς Γῆς. ΛΕΚΟΡΝΤΙΕ: Τὸ παραμύθι τῆς Ἀλεποῦς.—Μετάφρ. Ι. Ζερβοῦ. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ: Διὰ παιδιά, ὑπὸ Ε. Α. ΑΙΣΩΠΟΥ: Μῦθοι.—Διασκευὴ καὶ ἐκλογὴ Βέρθας Σ. Λέκα. ΛΑΜ: Διηγήματα παρμένα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Σαίκσπηρ.—Μετάφρασις Π. Πρεβελάκη. ΜΑΡΡΥΑΤ: Ρέντυ, ὁ ναύκληρος τοῦ «Εἰρηνικοῦ».—Διασκευὴ Γεωργίας Ταρσούλη. ΚΑΛΛΟΔΙ: Ὁ Πιπῖνος. (Ἡ ἱστορία ἑνὸς Φασουλῆ).—Μετάφρασις Βέρθας Σ. Λέκα.
ΣΑΙΝΤΕ: Ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν.—Μετάφρασις Ι. Ε. Χρυσάφη. ΣΠ. ΜΕΛΑ: Θεόδ. Κολοκοτρώνης (Ὁ γέρος τοῦ Μοριᾶ).—Διασκευὴ γιὰ παιδιά.
Ἡ ἀπὸ μακροῦ χρόνου παρατηρουμένη παρ' ἡμῖν ἔλλειψις μιᾶς ὁμοιομόρφου καὶ ἀξίας λόγου ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ μᾶς ἔπεισεν ὅτι εἶνε πλέον καιρὸς νὰ παρακολουθήσωμεν συστηματικώτερον τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας καὶ τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀπαραιτήτου ἐκείνης ἐγκυκλοπαιδικῆς βιβλιοθήκης, ἥτις, χάρις εἰς τὸ τερπνὸν καὶ ποικίλον αὐτῆς περιεχόμενον καὶ τὴν ἁπλότητα τῆς γλώσσης, θὰ συμπληρώσῃ κατὰ τὸν πρακτικώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον τρόπον τὴν ἐν τοῖς σχολείοις διδασκομένην ὕλην.
ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ: Τὸ θαυμαστὸ ταξίδι τοῦ Νίλς Χόλγκερσεν μὲ τὶς ἀγριόχηνες.—Μετάφραση Ι. Ε. Χρυσάφη. ΑΝΔΕΡΣΕΝ: Παραμύθια γιὰ μεγάλα παιδιά.—Παράφραση Ἀριστ. Π. Κουρτίδη.
ΝΤΙΚΕΝΣ: Ὄλιβερ Τουΐστ.—Διασκευὴ Νίκου Καζαντζάκη. ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ καὶ ΧΑΡ. ΚΥΡΙΑΚΑΤΟΥ: Τὰ ταξίδια τοῦ μικροῦ Λουκᾶ ἀνὰ τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα. ΕΒΑΛΤ: Παραμύθια.—Μετάφραση Ἀλ. Δελμούζου. ΕΙΡ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ: Ὁ Ξένος καὶ οἱ μικροὶ του φίλοι. ΜΠΗΤΣΕΡ-ΣΤΟΟΥ: Τὸ καλύβι τοῦ Μπάρμπα-Θωμᾶ.—Διασκευὴ Νίκου Καζαντζάκη. ΜΟΥΝΤ: Περιπέτειαι τοῦ βαρώνου Μυνχάουζεν.—Μετάφρ. Γεωργίας Ταρσούλη. ΘΕΡΒΑΝΤΕΣ: Δὸν Κιχώτος.—Διασκευὴ Κ. Καρθαίου. ΔΕΦΝΕΡ: Ἑλληνικὰ παραμύθια. ΑΔΑΜ: Ἀπὸ τὸ χωριό μου, καὶ ἄλλα διηγήματα. ΠΙΑΤΖΙ: Ὁ Φάρος.—Μετάφρ. Χ. Ἐμ. Δραγούμη. ΝΤΩΝΤΕ: Τὸ Μικρούλικο.—Διασκευὴ Νίκου Καζαντζάκη. Σ. Π-η: Γύρω ἀπὸ τὴ Φυσική. ΓΚΟΠΑΛ-ΜΟΥΚΕΡΙ: Ὁ ἐλέφας Καρῆ.—Μετ. Ν. Καζαντζάκη. ΜΑΪΝ-ΡΗΝΤ: Οἱ νέοι Ροβινσῶνες.—Διασκευὴ Ν. Καζαντζάκη.

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ
3 ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ΤΟΜΟΥΣ ἤτοι:

ΕΙΣ ΔΥΟ ΤΟΜΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΟΜΟΙ 50 ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ "ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ-ΤΕΧΝΑΙ"
Ἐκδοθέντες τόμοι: 1-35
Λόγῳ ἐξαντλήσεως καὶ κατόπιν τῆς ἐπιμόνου ζητήσεως τῆς ὡς ἄνω σειρᾶς ἀπεφασίσαμεν τὴν ἀνατύπωσίν της.
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΔΕΚΤΑΙ ΔΙ' ΕΝΑ ΜΗΝΑ
Διὰ πλήρη τὴν σειρὰν τῶν 54 τόμων Δρχ. 2000 πληρωτέαι 250 ἅμα τῇ ἐγγραφῇ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς 35 πεντηκοντάδραχμους μηνιαίας δόσεις.
Διὰ τοὺς νέους συνδρομητὰς τοῦ «ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ» ὡς καὶ διὰ τοὺς παλαιοὺς (ἐφόσον εἶνε ἐν τάξει μὲ τὰς ὑποχρεώσεις των). Δρχ. 1000 πληρωτέαι 250 ἅμα τῇ ἐγγραφῇ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς 15 πεντηκοντάδραχμους μηνιαίας δόσεις.
ΑΜΕΣΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ἐκδιδομένων ἀπὸ τοῦ 35ου καὶ πέραν τόμων, ὡς καὶ τῶν ΤΡΙΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΡΓΩΝ, καὶ βαθμιαία ἐκ τῶν ἀνατυπουμένων 1-34 μὲ βάσιν τὴν ἀναλογίαν τῶν καταβαλλομένων δόσεων.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΕΙΔΙΚΗΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ

ΔΙ' ΕΝΑ ΜΗΝΑ
ΒΙΒΛΙΑ ΜΕ ΕΚΠΤΩΣΙΝ 50%
Καινοτομήσαντες διὰ τῆς ἐκδόσεως ἔργων ἐπὶ προεγγραφῇ, ἐκποιοῦμεν τὰ ὑπόλοιπα βιβλία παλαιοτέρων ἐκδόσεών μας.
ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΠΡΟΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Πρόκειται περὶ πρωτοτύπων ἑλληνικῶν ἔργων καὶ ἐκλεκτῶν μεταφράσεων ἐκ τῆς ξένης λογοτεχνίας συγγραφέων ὡς τῶν:
ΑΛΦΙΕΡΗ Β.—ΑΝΔΡΕΓΙΕΦ Λ. ΑΝΝΙΝΟΥ ΜΠ.—ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ ΑΡ. ΒΟΥΤΥΡΑ ΔΗΜΟΣΘ.—ΓΚΑΙΤΕ ΔΑΝΤΗ—ΘΕΟΤΟΚΗ Κ. ΚΑΜΠΥΣΗ Γ.—ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ Ι. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ Α.—ΛΥΚΟΥΔΗ ΕΜ. ΜΠΟΥΡΖΕ Π.—ΝΙΡΒΑΝΑ Π. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ ΑΛ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ Ζ.—ΣΑΙΚΣΠΗΡ ΣΙΛΛΕΡ ΦΡ.—ΣΟΛΩΜΟΥ Δ. ΣΤΡΙΝΤΜΠΕΡΓ ΑΥΓ. ΤΟΛΣΤΟΪ Λ.—ΤΣΟΥΝΤΑ ΧΡ. ΦΡΟΫΔ Σ.—ΧΑΪΝΕ ΕΡ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ Κ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ Κ.—ΨΥΧΑΡΗ Ι. κ.λ., κ.λ., κ.λ.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
Τῆς παρεχομένης ἐκπτώσεως δικαιοῦται ὁ ἀγοράζων ἐφάπαξ βιβλία τοῦ ὡς ἄνω καταλόγου μέχρις ἀξίας 300 δρχ.

τρα της—στὴν Ἀγκῶνα. Φεύγει ἡ Χρυσοῦλα καὶ ἀφίνει τὸν ἄντρα της τὴ φωτιά. Τί τὸν περιμένει ἀπὸ μιὰ στιγμὴ σ' ἄλλη ποιὸς ξέρει. Μιὰ ἀνησυχία, μιὰ ταραχὴ κυριεύει καὶ τοὺς δυό τους τηνώρα τοῦ χωρισμοῦ. Στ' ἀλήθεια εἶχαν δίκηο. Ὁ ἀποχαιρετισμός τους ἤτανε ὁ τελευταῖος καὶ ἡ ὄμορφη Χρυσοῦλα φεύγοντας ἀπὸ τὴν Ἰταλία ἤτανε χήρα. Πῆγε στὴ Ζάκυνθο, χωρὶς πόρους καὶ μὲ βάρος τρία παιδιά.

Οἱ Ζακυνθινοὶ μὲ τὴν ἐξευγενισμένη, εὐαίσθητη ψυχή, καλοδέχτηκαν τοὺς πρόσφυγες, καὶ ἰδιαίτερα τὴ χήρα τοῦ ἥρωα. Μὲ κάθε τρόπο φρόντισαν νὰ τοὺς βοηθήσουν. Ἔφτασεν ἡ ἀγανάκτησή τους σὲ τέτοιο σημεῖο, ἐνάντια στὸν Ἄγγλο ἁρμοστή, ποὺ τόσον σκληρὰ καὶ ἀδιάφορα στεκόταν μπροστὰ στὴ δυστυχία, ὥστε φώναξαν μὲ τ' ὄνομά του τὶς γάτες τους καὶ τὰ σκυλιά τους. Κι' ἔτσι γιὰ ἐκδίκηση τὸ ἀρχοντικὸ ὄνομα τοῦ Λονδρινέζου συρόταν στοὺς δρόμους σὰν κουρελόχαρτο, ἀκούοντας στὸ κάλεσμά του τὰ ταπεινότερα ζῶα.

Ἡ Χρυσοῦλα κάθησε μὲ τὰ παιδιά της, ὅπως ὑπάρχει θρῦλος, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ χαμηλὰ σπιτάκια τῆς συνοικίας Ἁγ. Τριάδας, ποὺ ὁδηγεῖ στὸ πανέμορφο Κρυονέρι. Φτωχικὰ μαζεμμένη στὴ γωνιά της, ζοῦσεν ἀπὸ τὴν ψυχοπόνια τῶν Ζακυνθινῶν, ποὺ ἁμιλλῶντο ποιὸς περισσότερο χρήσιμος νὰ τῆς φανῇ, καὶ ἀπὸ τὰ χέρια της. Γιατὶ δούλευε σκληρά, προσπαθῶντας νὰ μὴ λείψῃ τίποτε στὰ παιδιά της. Κι' ἀλήθεια στάθηκε πρότυπο μητέρας, γιατὶ μέσα στὶς στερήσεις φρόντισε νὰ τ' ἀναθρέψῃ ὅλα καλά. Καὶ τὸ μὲν ἀγόρι, ὁ Δημητράκης, (*) ἔγινε ἔπειτα ἀξιωματικὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, μὲ τὴν λαμπρὰ μόρφωσι, ἔργο καὶ δημιούργημα δικό της. Γιατὶ μικρὸς σὰν ἦταν, ζητήσανε καὶ Εὐρωπαῖοι ἀκόμη νὰ τὸν σπουδάσουν μ' ἔξοδά τους, γιατὶ τὸ θεωροῦσαν τιμὴ νὰ κάμουν καλὸ στὸ παιδὶ τοῦ μεγάλου ἥρωα, μὰ αὐτὴ πάντα τὸ ἀρνήθηκε. Καὶ στὰ κορίτσια ἔμαθε γράμματα, παρ' ὅλες της τὶς στερήσεις, σ' ἐποχὴ μάλιστα ποὺ ντόπιες ἀρχοντοποῦλες δὲν μάθαιναν καλὰ-καλὰ οὔτε νὰ διαβάζουν.

Ὁ Καποδίστριας, ταξειδεύοντας στὴν Εὐρώπη, ἔκανεν ἐράνους καὶ ζητοῦσεν ἀρωγὴ γιὰ τοὺς πολεμιστὲς ποὺ ὑπέφεραν καὶ γιὰ τὶς οἰκογένειές τους. Στὴ Χρυσοῦλα Μπότσαρη ἔβγαλε μηνιαῖο ποσὸν 30 τάλληρα. Σ' ἐπιστολή του σ' αὐτήν, ἀπὸ τὴν Ἀγκῶνα 15 Ἰουνίου 1827 ἔγραφε: «Ὁ ἀδελφός μου παραγγέλλεται νὰ σᾶς ἐξακολουθῇ τὸ μικρὸν μηνιαῖον σιτηρέσιον τῶν 30 ταλλήρων. Καὶ δὲν θέλει μὲν τὸ Ἔθνος ἐξοφλήσει τοῦ Μάρκου Μπότσαρη τὰ ὑπηρετήματα, ὡς ὄντα ἀνώτερα τῆς σημερινῆς ἀπορίας του, ἀλλὰ καὶ θέλει νὰ σᾶς προσφέρῃ μέτριόν τι ποσὸν τῆς εὐγνωμοσύνης του.»

Στὴ Δημοσία Βιβλιοθήκη Ζακύνθου ὑπάρχουν 29 ἀποδείξεις τῆς χρηματικῆς ἀρωγῆς ποὺ ἡ Χρυσοῦλα λάβαινε κάθε μῆνα ἢ κάθε τριμηνία μαζί. Μὲ τὸν ἴδιο τύπο ὅλες γραμμένες, παραθέτομε μία.

Ζάκυνθος 16 Ἀπριλίου 1829

Ἔλαβεν ἡ Χρυσοῦλα χήρα τοῦ μακαρίτου Μάρκου Μπότσαρη ἀπὸ τὸν εὐγενέστατο κύριο Φραγκίσκο Καρβελᾶ διὰ λογαριασμὸν τῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως τάλαρα δίστηλα 60, τὰ ὁποῖα ἑνωμένα μὲ ἄλλα 90, ποὺ εἶχε λάβει εἰς τοὺς τρεῖς μῆνες, Δεκεμβρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου πρὸς τριάντα δίστηλα τοῦ μῆνα, καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὰς ἀποδείξεις, ὅπου ἄφησε τοῦ ἰδίου κυρίου Καρβελᾶ, κάνουν δίστηλα 150, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ ἄνωθεν κυρία Μπότσαρη νομίζεται πληρωμένη διὰ τοὺς πέντε μῆνας Νοεμβρίου, Δεκεμβρίου, Γεναρίου, Φλεβαρίου καὶ Μαρτίου πρὸς 30 δίστηλα τοῦ μῆνα, καθὼς τῆς ἐδώρησε ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, καὶ βεβαιῶνει.

Βασιλικὴ Μπότσαρη. Γράφω διὰ τὴν μητέρα μου Χρυσοῦλα.

Γεώργιος Τερσέτης μαρτυρῶ.

Καθὼς βλέπομε ἡ Χρυσοῦλα δὲν ἤξευρε οὔτε μιὰν ἁπλῆν ὑπογραφὴ νὰ βάζῃ.

Μαζὶ μὲ τὶς 29 ἀποδείξεις τῆς Βιβλιοθήκης Ζακύνθου βρίσκεται καὶ μιὰ τοῦ Κ. Μπότσαρη στὸν Φραγ. Καρβελᾶ.

Ἐξοχώτατε

Μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς ἐπιποθήτου μου ὑγείας σου σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι καὶ ἐγὼ δόξα χάριτι ὑγιαίνω. Ἔλαβα πολλὲς πληροφορίες διὰ τὴν περιποίησίν σας ὅπου ἀπὸ καλωσύνη σας ἐδείξατε καὶ δείχνετε εἰς τὴν φαμιλιά μου. Σᾶς μένω ὅμως ὑπόχρεως εἰς τὴ χάρι σας, σᾶς παρακαλῶ ὅμως νὰ μὲ προστάξετε καὶ ἐγὼ ἐλεύθερα εἰς ὅ,τι μὲ γνωρίζετε ἱκανὸν νὰ σᾶς δουλεύω. Μένω δὲ μὲ ὅλην τὴν ἀδελφικὴν εἰλικρίνειαν.

1825 Μαρτίου 3
Ναύπλιον
Ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός σου
Κώστας Μπότσαρης

Ἡ Χρυσοῦλα στὴ Ζάκυνθο τράβηξε πολλοὺς θαυμαστὰς γιὰ τὴν ἀρετή της μὰ καὶ γιὰ τὴν ὀμορφιά της. Τὸ ζακυνθινὸ τραγοῦδι, τὸ δημοτικό, ποὺ σπάνια, μὰ ὅμως ταγουδιέται ἀκόμα, ἀποδείνεται πὼς εἶνε ἐμπνευσμένο ἀπὸ αὐτή.

Τὰ πέλαγα καὶ τὰ νησιά, ὅλα τἄχω (γυρίσει
κι' ἀκόμα δὲν ἠμπόρεσα ναὕρω γλυ- (κὸ λεμόνι
γιὰ νὰ τὸ στίψω νὰ τὸ πιῶ νὰ μοῦ (διαβοῦν οἱ πόνοι.
Τοὺς πόνους πὄχω στὴν καρδιὰ κα- (νεὶς νὰ μὴ τοὺς πάθη,
οὔτε ψαράκι στὸ γυαλό, οὔτε πουλὶ (στὰ δάση,
Καὶ μόν' ἡ Χρύσω ἡ ξανθή, ἡ ἀ- (πονή μου ἀγάπη
νὰ δοκιμάσῃ τὸ κακό, νὰ ἰδῇ τὸ τί (παθαίνω
γιὰ νὰ μοῦ δώσῃ τὸ φιλὶ νὰ μοῦ δια- (βοῦν οἱ πόνοι.

Ἡ Χρυσοῦλα ἀργότερα ἦρθε στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ πέθανε. Ἡ ἑλλην. Κυβέρνησις ξακολούθησε νὰ τὴν συνδράμῃ ὡς τὸ τέλος.

Ὁ Γάλλος Jermenitz περιγράφει τὸ πόσο τὴν σέβονταν ἐδῶ. Διηγεῖται πῶς μιὰ μέρα ἐνῷ περνοῦσε ἀπὸ τὴν ὁδὸν Αἰόλου, τὴν ὥρα ποὺ ἦταν γεμάτη κόσμο, ποὺ ψιλοκουβέντιαζε, εἶδε νὰ περνᾷ μιὰ γυναῖκα ντυμένη στὰ μαῦρα. Μόλις τὴν ἀντίκρυσαν μερικοὶ εὔζωνοι σηκώθηκαν γραμμὴ καὶ τὴν χαιρέτησαν μὲ σεβασμό. Ρώτησε καὶ τὸν πληροφόρησαν πὼς ἦταν ἡ Χρυσοῦλα Μπότσαρη. Τ' ἀνάστημά της ἤταν λιγάκι γυρμένο ἀπὸ τὰ χρόνια. Παρ' ὅλη τὴν ἡλικία της ὅμως δὲν εἶχαν σβύσει ἀπὸ τὸ πρόσωπό της τὰ ἴχνη τῆς παλιᾶς ὀμορφιᾶς. Ἀνεγνώριζε κανεὶς ἀμέσως κυτάζοντάς την τὴν ὄμορφην ἡρωΐδα τῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΜΙΝΩΤΟΥ

(*) Λένε πὼς ὅταν ὁ μικρὸς τὴν εἶδε μαυροφορεμένη γιὰ τὸ θάνατο τοῦ Μάρκου, τὴν ρώτησε μ' ἐπίπληξη: Γιατὶ τέτοια φορέματα, μαμά; Γιατὶ κλαῖς; Πρέπει νὰ χαιρόμαστε, νὰ φορέσωμε γιορτινά, ἀφοῦ μᾶς λένε πὼς ὁ πατέρας πέθανε τίμια σκοτώνοντας Τούρκους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΔΕΣΦΙΝΗΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι ἡ Κοινότης Δεσφίνης ἀπεφάσισε τὴν κατασκευὴν τῆς ἐπαρχιακῆς ἁμαξιτῆς ὁδοῦ Ἰτέας—Δεσφίνης διὰ τοκοχρεωλυσίου δανείου ἐξυπηρετηθησομένου διὰ τῶν τακτικῶν ἐτησίων ἐσόδων τῆς Κοινότητος, συνισταμένων κυρίως εἰς τὰ ἐκ τῶν κοινοτικῶν χειμερινῶν λειβαδίων 1) Σούρων, 2) Παλουκάκη, 3) Κέδρος, 4) Χώρα, 5) Τοσίνα, 6) Πετρινά, 7) Βράχος, 8) Ἐδῶθε Πάρδος, 9) Πέρα Πάρδος, 10) Βετρενές, 11) Ἄνω καὶ Κάτω Συκιά, 12) Μοῦντα, 13) Κουρμοῦκι, 14) Λαγκούβαρδος, 15) Ἅγιος Νικόλαος, 16) Κουμπλόρραχη, 17) Βαθειὰ Γωνιά, 18) Καρδάρα, 19) Πρόσακος, 20) Καραβάνι, 21) Ἔξω καὶ Μέσα Βάλτοι, 22) Τούργιος Πόπλια Καρούτια, 23) Τούργιος Κεφαλή, 24) Τούργιος Πανέλι, 25) Καρακοβοῦνι μὲ Τουρλάφι, 26) Καπνίτσενα, 27) Ἄσπρη, 28) Κουτσούρια, 29) Τσαρούχι Νησὶ καὶ 30) Τοῦ χειμερινοῦ λειβαδίου πρὸς βοσκὴν τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν, βοῶν, μόσχων, ἀγελάδων, ἁλωνιστικῶν ἵππων καὶ φορτηγῶν ζώων, ἐτήσια μισθώματα καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς πόρους τῆς Κοινότητος. Πρὸς κατασκευὴν τῆς ἁμαξιτῆς ταύτης ὁδοῦ, ἐκτάσεως συνολικῆς 13 περίπου χιλιομέτρων, ἡ Κοινότης ἔλαβεν ἐγγράφους προτάσεις περὶ κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀντὶ χρηματικοῦ ποσοῦ (7.500.000) ἑπτὰ ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων πληρωτέων ἐντόκως ἐντὸς εἰκοσαετίας, παρὰ τοῦ ἐπιχειρηματίου καὶ ἐργολάβου Σταύρου Χαραλαμποπούλου. Προσκαλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ ἀναλάβωσι τὴν κατασκευὴν τῆς ἁμαξιτῆς ταύτης ὁδοῦ νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἐγγράφους προτάσεις των καὶ τοὺς ὅρους καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ὑφ' οὓς ἀναλαμβάνουσι τὴν κατασκευὴν τῆς ἁμαξιτῆς ὁδοῦ νὰ καταθέσωσι ταύτας εἰς τὸ Κοινοτικὸν Γραφεῖον ἢ εἰς τὴν Νομαρχίαν Φθιωτιδοφωκίδος ἢ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Δεσφίνῃ τῇ 4 Νοεμβρίου 1930
Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΝΑΣΤ. Α. ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο "ΦΑΡΟΣ"
Διὰ πᾶσαν ταξειδιωτικὴν ἢ μεταναστευτικὴν πληροφορίαν καὶ εἰσιτήρια ἀποταθῆτε εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «ΦΑΡΟΥ», πλατεῖα Ὁμονοίας 3, Ἀθήνας, ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα. Ὁ «ΦΑΡΟΣ» εἶνε ἐνημερότης καὶ ἀσφάλεια τοῦ ταξειδιώτου.

ΛΟΓΙΣΤΗΣ διατελέσας ἐπὶ μακρὸν προϊστάμενος Λογιστηρίου παρὰ μεγάλῃ βιομηχανικῇ ἑταιρείᾳ, ἀναλαμβάνει τὴν τήρησιν λογιστικῶν βιβλίων, ὡς καὶ πᾶσαν λογιστικὴν ἐργασίαν, ἀντὶ μετρίας ἀμοιβῆς. Διεύθυνσις: Γ. Φ., Δικηγορικὸν Γραφεῖον Χαλιούλια, Ἀριστείδου 1.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΜΕΤΑΞΩΤΑ "ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ" ἀπὸ φυσικὴν Μέταξαν ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΑ
ΚΡΕΠ ΝΤΕ ΣΙΝ: LUXE, EXTRA-EXTRA, ΕΛΛΑΣ
ΚΡΕΠ: ΑΘΘΙΣ, ΚΑΠΡΙΣ, FAVORI
ΚΡΕΠ: ΣΑΤΕΝ, ΜΑΡΟΚΑΙΝ, ΡΟΜΑΙΝ
ΖΩΡΖΕΤ: ΠΕΡΛ, EXTRA, Α!
ΜΟΥΣΕΛΙΝ, ΒΟΥΑΛ, ΦΟΥΛΑΡ, RADIUM, ΤΑΦΤΑΔΕΣ, ΚΡΕΠΟΝ, ΣΕΜΙΖΙΕ (ΡΙΓΕ), ΕΜΠΡΙΜΕ (ΔΙΑΦΟΡΑ), ΜΑΛΛΟΜΕΤΑΞΑ (ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΩΝ) Κ.Λ.
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ ΚΑΙ ΜΙΑΣ ΟΙΚΙΑΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ (ΠΑΤΗΣΙΩΝ)

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (Πατησίων) ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν δύο οἰκόπεδα καὶ μίαν οἰκίαν, τῆς ἰδιοκτησίας του, κείμενα ἐνταῦθα καὶ ἔναντι τοῦ Ναοῦ καὶ μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πατησίων ἀριθ. 294 καὶ Πάρνηθος, ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

1) Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς τὴν 7ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς.

2) Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται διὰ προσφορῶν εἴτε τμηματικῶς δι' ἓν ἕκαστον ἀκίνητον, εἴτε συνολικῶς δι' ἅπαντα εἴτε καὶ διὰ πλείονα τοῦ ἑνός, μιᾷ προσφορᾷ.

3) Οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς ὡς πλειοδότης, ἂν δὲν καταθέσῃ προηγουμένως ἐγγύησιν δραχμῶν μὲν τριῶν χιλιάδων (3.000) δι' ἕκαστον οἰκόπεδον, δραχμῶν δὲ δέκα χιλιάδων (10,000) διὰ τὴν οἰκίαν, ἐπὶ ἀποδείξει διπλοτύπῳ τοῦ ταμίου τοῦ Συμβουλίου, ἥτις ἐγγύησις ἐν κατακυρώσει, συμψηφισθήσεται τῷ τιμήματι, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, ἐπιστραφήσεται τῷ δικαιούχῳ.

4) Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλῃ ἢ καὶ νὰ ἀκυρώσῃ τὴν δημοπρασίαν, ἐὰν ἡ τιμὴ προσφορᾶς εἶνε ἀσύμφορος ἢ ὑπάρξῃ ἄλλο τι κώλυμα.

5) Ἡ πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, διὰ μὲν τὰ ὑπ' ἀριθ. 6 καὶ 15 οἰκόπεδα κατὰ τεκτον. τετραγ. πῆχυν, εἰς δραχ. 250 (διακοσίας πεντήκοντα) διὰ δὲ τὴν οἰκίαν μετὰ τῆς περιοχῆς της εἰς δραχμὰς τριακοσίας εἴκοσι πέντε χιλιάδας (325.000).

6) Ἐν περιπτώσει κατακυρώσεως, ὁ τελευταῖος πλειοδότης προσκαλούμενος ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος Συμβούλου, ὑποχρεοῦται νὰ προσέλθῃ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Δημητρίου Ἰωάννου Χρόνη (Στοὰ Ὀρφανίδου ἀρ. 5) ἔνθα εὑρίσκονται κατατεθειμένοι οἱ σχετικοὶ τίτλοι ἰδιοκτησίας μετὰ τοῦ σχεδιαγράμματος, καὶ καταβάλῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τιμήματος, ὑπογράφων τὴν οἰκείαν σύμβασιν ἀγοραπωλησίας. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεώς του ἢ δυστροπίας του, ἡ καταβληθεῖσα ἐγγύησις τῶν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) δι' ἕκαστον οἰκόπεδον, δραχμῶν δὲ δέκα χιλιάδων (10.000) διὰ τὴν οἰκίαν ἐκπίπτει αὐτοδικαίως ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ, λόγῳ ποινικῆς ῥήτρας, καὶ ἀποζημιώσεως.

7) Ἡ κατάθεσις καὶ μόνον τῆς ἐγγυήσεως τῶν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) δι' ἕκαστον οἰκόπεδον, καὶ δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) τοιαύτης διὰ τὴν οἰκίαν, παρὰ τῷ ταμίᾳ τοῦ Ναοῦ, ἀποδεικνύει πλήρως καὶ ἀδιαρρήκτως ὅτι ὁ καταθέτης ἔλαβεν γνῶσιν πάντων τῶν ὅρων τῆς παρούσης διακηρύξεως, καὶ ὅτι ἀποδέχεται πλήρως, ἀδιαρρήκτως καὶ ἀπεριορίστως αὐτοὺς παραιτούμενος ἐκ τῶν προτέρων πάσης ἐνστάσεως ἢ ἀντιρρήσεως ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21ῃ Νοεμβρίου 1930.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ καὶ ΓΡΑΦΕΙΑ ἐνοικιάζονται εἰς τὴν νεόδμητον ΣΤΟΑΝ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ ἀριθ. 17, παρὰ τὴν Μητρόπολιν. Ἐπίσης ὑπόγειος ΑΙΘΟΥΣΑ 11 μ. ἐπὶ 26 καὶ ὕψους 3 μ. Ἅπαντα πολυτελῆ καὶ ΦΩΤΙΖΟΜΕΝΑ ΑΠΛΕΤΩΣ.

LE THERMOGÈNE Τὸ ΘΕΡΜΟΖΕΝ προκαλεῖ θερμότητα καὶ θεραπεύει ΒΗΧΑ-ΓΡΙΠΠΗΝ-ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΠΙΑΣΙΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΣΦΥΑΛΓΙΑΣ
ΤΡΟΠΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ: Θέτετε ἁπλῶς τὸ Θερμοζὲν ἐπὶ τοῦ πάσχοντος μέρους τοῦ σώματος φροντίζοντες ὥστε τὸ στρῶμα βάμβακος νὰ ἐφαρμόσῃ τελείως ἐπὶ τοῦ δέρματος. Διὰ νὰ ἔχετε πλέον δραστικὴν καὶ ταχυτέραν ἐνέργειαν, ραντίζετε τὸ Θερμοζὲν, πρὶν τὸ ἐφαρμόσετε, μὲ χλιαρὸ ἁλμυρὸ νερό, ξύδι ἢ κολώνιαν.
ΤΟ ΚΥΤΙΟΝ: 11 ΔΡΑΧΜΑΙ
Τὸ γνήσιον κυτίον φέρει τὴν ὡς ἄνω εἰκόνα τοῦ πιερόττου ποὺ βγάζει φλόγες ἀπὸ τὸ στόμα του.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ καὶ πωλεῖται μονοκατοικία διώροφος μὲ κῆπον, νερὸ πόλεως καὶ φρέαρ, ἠλεκτρικὸν καὶ ἀεριόφως πλησίον Σταθμοῦ, στάσις Χαροκόπου. Πληροφορίαι: κ. Δ. Μεϊντάνη, Νοταρᾶ 112, Πειραιᾶ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὴν 7ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. 1930, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10—12, ἐκτίθεται εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν (ἐν τῇ αἰθούσῃ πλειστηριασμοῦ ὁδὸς Σταδίου — Σανταρόζα) ἡ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας Μητροπόλεως κειμένη μεγάλη τριώροφος οἰκία τῶν ἀδελφῶν Ζ. Σακκῆ. Ἡ οἰκία αὕτη ἔχει ἐν συνόλῳ οἰκόπεδον ἐκ πήχεων τεκτ. τετρ. 1042 καὶ 68)οο καὶ ἐτήσια μισθώματα δρχ. 240 χιλιάδων περίπου, ἐξ ὧν τὰ 175.000 χιλ. δρχ. προέρχονται ἐκ συμβατικῶν μισθώσεων, τὰ δὲ τῶν ὑπολοίπων 65.000 δρχ. ἐκ μισθώσεων προστατευομένων ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου. Εἶναι βεβαρυμένη δι' ἐνυποθήκων ὑποχρεώσεων 2.200.000 περίπου.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸν κ. Δημήτριον Ν. Μιχαλόπουλον, δικηγόρον, Σωνιέρου ἀριθ. 15Α, ἀριθ. τηλεφώνου 59—65, ὁριστικὸν σύνδικον ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως Μποχὼρ Σακκῆ 8—9 π. μ. καὶ 4—5 μ. μ. καθ' ἑκάστην πλὴν τῶν Κυριακῶν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ καὶ ΥΙΟΙ - ΓΙΟΥΛΕΝ καὶ ΣΙΑ, ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, προκηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ὑλικῶν:

25.000 Μ2 τεχνητῶν σανίδων ἐπενδύσεως, εἴδους Σέλοτεξ, εἰς φύλλα διαστάσεων 1.22×3.05 μ. καὶ πάχους 11 χ)μ.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1930, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10.30' π.μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, ὁδὸς Ἠπείρου ἀριθ. 10, δι' ἐσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον τῶν συγγραφῶν ὑποχρεώσεων, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ 11ης π.μ. μέχρι μεσημβρίας ἔναντι καταβολῆς ποσοῦ δραχ. 200 ὅπερ θέλει ἐπιστραφῇ εἰς πάντα μειοδότην, ὅστις θὰ ὑποβάλῃ προσφοράν, συμφώνως πρὸς τὰς προδιαγραφὰς μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐγγυήσεως.

('Εκ τῆς Διευθύνσεως)

ΚΑΛΤΣΕΣ, ΚΥΛΟΤΕΣ, ΓΑΝΤΙΑ ΚΑΣΚΟΡΣΕ, ΤΣΑΝΤΕΣ, ΚΟΜΒΙΑ ΓΥΝ. ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ, ΓΟΥΝΕΣ Κ.Λ.Π.
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΣΤΟ "ΡΕΚΟΡ" ΔΗΜ. ΚΟΡΑΚΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 16 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 5-49

ΜΟΝΟΝ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
Τὰ μεγάλα Καταστήματα χονδρικῆς πωλήσεως Σ. ΚΑΜΧΗ & Σια Α. Ε. Καλαμιώτου 4 ἀπεφάσισαν νὰ πωλήσουν ΛΙΑΝΙΚΩΣ δι' ἕνα μόνον μῆνα Κασμήρια καὶ Παλτὰ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εἰς μεγάλην συλλογὴν μὲ 30 ο)ο ΚΑΙ 40 ο)ο ΚΑΤΩ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ, ἀπὸ Δρχ. 65 μέχρι Δρχ. 250 τὸν πῆχυν.
Σημ. Οὐδὲν ἄλλο ἐμπόρευμα θὰ πωλῆται λιανικῶς

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ ΓΚΡΕΣΑΜ ΛΙΜΙΤΕΔ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1848
ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΝ ΚΕΡΔΟΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 236.250.000
ὡρίσθησαν πρὸς διανομὴν μεταξὺ τῶν κατόχων ἀσφαλιστηρίων τῆς Ἑταιρείας μετὰ συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη διὰ τὴν λήξασαν πενταετῆ περίοδον τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1929. Τὸ ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου κέρδος ὅπερ διατίθεται πρὸς αὔξησιν τοῦ ἀσφαλισθέντος κεφαλαίου κυμαίνεται ἀπὸ Δρ. 1750 ἕως Δρ. 3.000.— ἐπὶ ἀσφαλισθέντος κεφαλαίου Δραχ. 100.000.— δι' ἕκαστον πληρωθὲν ἐτήσιον ἀσφάλιστρον διαρκούσης τῆς περιόδου.
ΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΥΝ ΤΑΣ ΔΡΑΧ. 3.000.000.000
Λάβετε μέρος εἰς τὰ πλεονεκτήματα. Ἀπολαύετε τῆς ἐξασφαλίσεως. Ὠφεληθῆτε ἐκ τῆς ἐλευθεριότητος τῆς ΓΚΡΕΣΑΜ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: 6 ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 6—ΑΘΗΝΑΣ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΕΙΣ ΑΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

ολλοὶ ἀγνοοῦσιν ὅτι ἡ τρα τοῦ ἀποδημήσαντος Πατρι Κωνσταντίνου, ἤρχισεν ἀπὸ δυνατότητα τοῦ ἐν Κωνσταν προέδρου τότε τῆς ἑλ ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ τῆς ἀνταλλαγῆς. ἀντιπρόσωπος οὗτος τῆς Ἑλ ὁ ἔχων τὸ καθῆκον νὰ ὑπε τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα καὶ νὰ φανῇ ἀρεστὸς εἰς τοὺς ἀνεγνώρισεν ἐκ τῶν τὴν ἀνταλλαξιμότητα τοῦ ἀρχου, τὸν ὁποῖον κατωχύ αἱ διεθνεῖς συνθῆκαι ὡς ἡν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλη καὶ ἔχοντα ἐξαιρετικὴν θέσιν Τουρκίᾳ. τούτου ὁ ἀοίδιμος Πα καταγόμενος ἐκ Μυτιλή ἐδικαιοῦτο νὰ ἐξαιρεθῇ, καὶ αὐτὸν τὸν λόγον, τῆς ἀνταλλα τὴν ἐποχὴν ὁ Παπᾶ-Εὐτύμ τὰ σκάνδαλα ἅτινα ἐξακο καὶ δημιουργῇ εἰς βάρος τυφερᾶς ἑλληνοτουρκικῆς φι μένει ἀνενόχλητος ἐκ Κων ουπόλει ἀπολαμβάνων τιμὰς τῶν τὰ κειμήλια τῶν ἐκκλη Τὸ δὲ χαρακτηριστικὸν τῆς τῆς ἑλληνικῆς κυβερ ἔναντι τοῦ Πατριάρχου εἶ ὅτι, ὅταν οὗτος ἐκδιωχθεὶς ἐκ Πατριαρχείων ὅτε ἐπὶ τῆς ἔφθασεν εἰς Θεσσαλονίκην ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπού προέδρου τῆς κυβερνήσεως, ἐγκαταλείψῃ ἀμέσως τὴν Θεσ καὶ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Ὄρος. Ἀλλ' ὁ ἀοίδιμος καταβεβλημένος ἀκόμη ἀπὸ τὰς κα τῆς ἐξορίας ἀπήντησεν εἰς ἀνακοινώσαντα τὴν διαταγὴν τὰ ἑξῆς ἀλησμόνητα:

«Ὁ Πατριάρχης δὲν λαμβάνει αταγάς, ἀλλὰ δίδει» καὶ ἔμεινεν Θεσσαλονίκην ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν.

Χ.—

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΡΑΜΜΑΤΩΣΥΝΗΣ

Σύρος, 9 Νοεμβρίου 1930.

Κύριε Διευθυντά,

Καταχωρήσατε, παρακαλῶ, εἰς ἔγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα τὰ ἀφορῶντα τὴν τηλεγραφικὴν ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Ὁ κ. ὑπουργός, θλίβεται, λέγει, βαθύτατα διὰ τὴν νέαν —ἐφετεινὴν— διαπίστωσιν, κατόπιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων ἐν τοῖς πανεπιστημίοις καὶ σχολῇ εὐελπίδων, σοβαρᾶς καθυστερήσεως μορφώσεως μεγάλου ἀριθμοῦ ἀποφοίτων γυμνασίου. Καὶ ἐρωτῶ: ἦτο ἀνάγκη ἆρά γε ὁ κ. Παπανδρέου νὰ περιμένῃ τὰ ἀποτελέσματα καὶ κατόπιν τούτου νὰ σχηματίσῃ γνώμην τοῦ κύματος τῆς ἀγραμματωσύνης καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν θλῖψίν του καὶ νὰ ἐξαποστείλῃ ὡς μαινόμενος Αἴολος τὴν ἀερώδη δύναμίν του διὰ τῆς ἐγκυκλίου του ταύτης πρὸς τοὺς κ.κ. γενικοὺς ἐπιθεωρητὰς καὶ γυμνασιάρχας;

Ἦτο ἀνάγκη νὰ συνιστᾷ ἀκάματον καὶ συστηματικὴν ἐργασίαν τῶν καθηγητῶν; νὰ ζητῇ, ἐν καιρῷ, αὐστηρὰς εὐθύνας παρὰ τῶν καθηγητικῶν συλλόγων, διὰ τὴν ὀκνηρίαν των καὶ ἄδικον βαθμολογίαν;

Τί πταίουν αὐτοί, τί νὰ σοῦ κάμουν, ἐπὶ πλέον οἱ δυστυχεῖς αὐτοὶ ἄνθρωποι, ὅταν παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας των καὶ παρ' ὅλην τὴν ὑπερκόπωσιν ἣν ὑφίστανται διδάσκοντες, καταντῶντες φυματικοί, νευρασθενικοὶ κλπ., ὅταν, λέγω, κ. Διευθυντά, δὲν ὑπάρχῃ πλῆρες προσωπικόν; Πόσας διαμαρτυρίας δὲν εἴδατε, δὲν ἠκούσατε;

Τὸ γυμνάσιον π. χ. Σάμου, ἐστερεῖτο πρὸ 12 ἡμερῶν γυμνασιάρχου καὶ δύο φιλολόγων, ἴσως ἢ μᾶλλον ἀσφαλῶς, θὰ στερῆται καὶ νῦν τούτων.

Τὸ γυμνάσιον Κορθίου, διεμαρτύρετο διὰ τὴν ἔλλειψιν καθηγητοῦ, χθὲς ἀκόμη τὸ γυμνάσιον Ναυπλίου διεμαρτύρετο διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ φυσικοῦ κ. Τσιάκου (ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι). Τὸ γυμνάσιον Τήνου ἐπίσης στερεῖται δευτεροβαθμίου φιλολόγου, τὸ δὲ ἔξοχον εἰς τὴν ἐποχήν του γυμνάσιον Σύρου (εἰς ὃ ἐδίδαξε καὶ ὁ ἀείμνηστος Βάμβας) ἰδοὺ εἰς ποίαν σημερινὴν κατάστασιν εὑρίσκεται:

1) Ἐν αὐτῷ διδάσκουσι 5 πρωτοβάθμιοι φιλόλογοι, μετὰ τοῦ κ. γυμνασιάρχου, ἐνῷ ἔπρεπε 4 καὶ εἷς δευτεροβάθμιος.

2) Προσεκλήθη διὰ τὴν εἰς τὸ διδασκαλεῖον μετεκπαίδευσίν του ὁ δευτεροβάθμιος καθηγητὴς κ. Πασπαλιάρης φυσικὸς καὶ ἐδημιουργήθη οὕτω ἕτερον κενὸν ὀργανικῆς θέσεως.

3) Τοῦτον —τὸν φυσικὸν— ἀνεπλήρωσεν, ἔστω καὶ προσωρινῶς ὅπερ θὰ εἴπῃ (σήμερον) μέχρι τέλους τρέχ. σχολικοῦ ἔτους, ποῖος νομίζετε; εἶνε πράγματι ἄξιον θαυμασμοῦ! ὁ γυμναστὴς κ. Σταυρόπουλος καὶ ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν τῶν φυσικῶν, μαθηματικῶν καὶ γεωγραφίας.

Ἰδοὺ λοιπὸν μὲ ποῖον προσωπικὸν (κολοβὸν) ὁ κ. ὑπουργὸς ἀποκαλεῖ τὸ γυμνάσιον κορμὸν ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀναμένει βελτίωσιν ταύτης.

Πρὸς τούτοις δέον νὰ συστήσῃ τὰ δέοντα εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον καὶ νὰ ζητῇ παρ' αὐτοῦ μόνον αὐστηρὰς εὐθύνας, ἐκτὸς ἐὰν οἱ κ. κ. γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ δὲν ἀναφέρωσι διὰ τῶν ἐκθέσεών των τὴν ὄντως ὀδυνηρὰν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν διαφόρων γυμνασίων.

Δὲν νομίζετε καὶ ὑμεῖς κ. Διευθυντά, ὅτι δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ κατάλληλος τρόπος, δι' οὗ ἐπιδιώκουν τὰς οἰκονομίας, ὅταν ἐπέρχεται μὲν κέρδος πρὸς ὄφελος τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ 7 καὶ μόνον μῆνας (διὰ τὸ τρ. σχολ. ἔτος) μισθοὶ 70 περίπου καθηγητῶν δευτεροβαθμίων καὶ ἀπαραιτήτων ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν προειρημένων, ἀλλ' ἐξ ἴσου ἐπέρχεται ἀνυπολόγιστος ζημία ἠθικὴ καὶ πνευματική;

Μετ' ἐξαιρέτου ἐκτιμήσεως
Κ. Ι. Μ.

Ἡ δίκη τῆς Μόσχας

Μία δικαστικὴ σκηνοθεσία

Πῶς διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ πταίουν ὅλοι ἐκτὸς τῶν ἐνόχων

2 χιλιάδες κατηγορούμενοι

Ὅπου ἀναφαίνεται καὶ ὁ συνταγματάρχης Λώρενς

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Λέγει τὸ κατηγορητήριον ὅτι, ὅταν μέλη τοῦ «κέντρου καταστροφῆς» εὑρίσκοντο εἰς Παρισίους καὶ Λονδῖνον, εἰς διαφόρους περιστάσεις, δι' ὑποθέσεις σοβιετικῶν ὀργανώσεων, συνῆψαν σχέσεις μὲ πρώην Ρώσσους βιομηχάνους καὶ ἦλθον εἰς ἐπαφήν, μέσῳ αὐτῶν, μὲ ἀντιπροσώπους τῆς γαλλικῆς καὶ τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως καὶ ἀξιωματικοὺς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν, μετὰ τῶν ὁποίων κατεστρώθησαν σχέδια «στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως» εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν. Ἡ Γαλλία ἐπρόκειτο νὰ παίξῃ τὸν πρῶτον ρόλον εἰς αὐτὴν τὴν ἐπέμβασιν. Τὸ Γαλλικὸν Γενικὸν Ἐπιτελεῖον ἔμελλε νὰ ἑτοιμάσῃ ἐκστρατευτικὸν σῶμα τῇ συνδρομῇ τῶν ὁμόρων κρατῶν, τὸ σῶμα δὲ τοῦτο θὰ περιελάμβανε τὰ λείψανα τοῦ στρατοῦ τοῦ Βράγγελ, τὰ ὁποῖα θὰ ὠργανοῦντο ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Λουκόμσκυ. Ἡ ἐπέμβασις —ὁ πόλεμος δηλαδὴ— θὰ ἤρχιζε τῷ 1930 μὲ εἰσβολὴν εἰς τὸ σοβιετικὸν ἔδαφος μέσῳ Ρουμανίας, τῆς ἀφορμῆς παρεχομένης ὑπὸ συνοριακοῦ τινος ἐπεισοδίου. Ἡ Πολωνία καὶ τὰ Βαλτικὰ Κράτη θὰ συνέπραττον ἐνεργῶς μὲ τὴν Ρουμανίαν, ὁ δὲ βρεταννικὸς στόλος θὰ ὑπεστήριζε τὸ κίνημα ἐκ τῆς Μαύρης Θαλάσσης καὶ διὰ τῆς ἐξαπολύσεως ἐπιθέσεως ἐναντίον τοῦ Λένινγκραντ ἐκ τοῦ Φινλανδικοῦ κόλπου. Τὸ κατηγορητήριον λέγει ὅτι, ἐφαρμόζοντα μέρος τοῦ σχεδίου τούτου, τὰ γενικὰ ἐπιτελεῖα τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐπροκάλεσαν τὴν περυσινὴν ρῆξιν διὰ τὸν ἀνατολικὸν σιδηρόδρομον τῆς Κίνας ἵνα ἐξακριβώσουν τὴν μαχητικὴν ἱκανότητα τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ. Ἔκαμαν δὲ τόσην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς Γάλλους καὶ τοὺς Ἄγγλους ἁρμοδίους αἱ νικηφόροι ἐπιχειρήσεις τοῦ σοβιετικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Μαντζουρίαν, ὥστε ἀπεφάσισαν οὗτοι νὰ ἀναβάλουν τὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Ρωσσίαν μέχρι τοῦ 1931.

Διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν, τὸ «Βιομηχανικὸν Κόμμα (ὅπως κατηγοροῦνται ὅτι αὐτοκαλοῦνται οἱ Ρώσσοι συνωμόται) ἤρχισε δημιουργοῦν κρίσεις εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας καὶ ἐπιβραδῦνον τὴν πραγματοποίησιν τοῦ πενταετοῦς σχεδίου. Περιγράφεται διὰ μακρῶν ἡ ὑπὸ τῶν κατηγορουμένων δημιουργηθεῖσα ἀταξία εἰς τὰς μεταφοράς, τὰ ὀρυχεῖα, τὴν ἠλεκτροκίνησιν, τὴν κλωστοϋφαντουργίαν καὶ ἄλλους βιομηχανικοὺς κλάδους. Ὁ καθηγητὴς Ράμζιν κατηγορεῖται ὅτι ἐξεμεταλλεύετο τὴν πλεονεκτικὴν θέσιν του εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Γκοσπλὰν διὰ νὰ συντάσσῃ σχέδια χαλαρώσεως τοῦ ρυθμοῦ τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, τονίζεται δὲ ὅτι αἱ προσπάθειαί του ἀνέκοψαν, ἐν μεγάλῳ μέτρῳ, τὴν κατασκευὴν ἀτμομηχανῶν, ποταμοπλοίων καὶ ἐγκαταστάσεων διὰ τὴν παραγωγὴν πολεμεφοδίων.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΛΩΡΕΝΣ

Κατηγοροῦνται οἱ δικαζόμενοι ὅτι εὑρίσκοντο εἰς διαρκῆ ἐπαφὴν ἐν Μόσχᾳ μὲ δύο ἀνθρώπους εὑρισκομένους «εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως», οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ «Κ» καὶ «Ρ». Τόσον ὁ κ. Πουανκαρὲ ὅσον ὁ κ. Μπριὰν κατηγοροῦνται ὅτι μετέσχον αὐτοπροσώπως τῶν διαπραγματεύσεων ἐν Παρισίοις, πολλοὶ δὲ Γάλλοι ἐπιτελεῖς ἀναφέρονται ὀνομαστικῶς. Αἱ διαπραγματεύσεις ἐξ ὀνόματος τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ βρεταννικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου φέρονται ὡς διεξαχθεῖσαι κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Λώρενς. Περιγράφονται πολλαὶ συναντήσεις αὐτοῦ μὲ τοὺς κατηγορουμένους εἰς τὸ Σαβόϋ Ὀτὲλ τοῦ Λονδίνου καὶ ἀλλαχοῦ· ἡ τελευταία συνάντησις φέρεται γενομένη «περὶ τὰ τέλη τοῦ 1929», ὅτε ὁ Λαρίσεφ συνήντησε τὸν πολίτην Πάτρικ καὶ τὸν συνταγματάρχην Λώρενς ἐν Λονδίνῳ καὶ συνεζήτησαν περὶ τῆς παροχῆς πολεμικοῦ ὑλικοῦ διὰ τὴν προσεχῆ εἰσβολήν. Ὁ «λόρδος Τσώρτσιλ», ὁ Α. Σάϊμον («διευθυντὴς τοῦ Οἴκου Βίκερς»), ἕνας κάποιος σὲρ Φίλιπ (οἰκονομικὸς διευθυντὴς τοῦ Οἴκου Βίκερς), καὶ ὁ πετρελαιοβασιλεὺς σὲρ Χένρυ Ντήτερντιγκ ἀναφέρονται ἐπίσης εἰς τὸ μακρὸν κατηγορητήριον ὡς ἐκπρόσωποι τῆς βρεταννικῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν συνωμοσίαν.

Ὡς ἀμοιβὴν διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ σοβιετικοῦ καθεστῶτος ἡ Γαλλία θὰ ἐλάμβανεν εὐρείας παραχωρήσεις ὀρυχείων», ἡ Μεγάλη Βρεττανία τὰς πετρελαιοπηγὰς τοῦ Καυκάσου καὶ ἡ Πολωνία τὴν πόλιν Κίεβον καὶ ἐδαφικὴν ἐπέκτασιν μέχρι τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Δνειπέρου.

Οὕτω αἱ δυσχέρειαι καὶ αἱ ταλαιπωρίαι τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ ἐπιρρίπτονται εἰς τοὺς ὤμους τῶν «ταξικῶν» ἐχθρῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐπίσης ἐὰν οἱ Μπολσεβίκοι ἰθύνοντες εὕρουν ὡς μόνην διέξοδον ἐκ τῆς σημερινῆς καταστροφικῆς θέσεως τὸν πόλεμον, ἡ δίκη αὐτὴ θὰ «ἀποδείξῃ» ὅτι ὑπαίτιοι τοῦ πολέμου θὰ εἶναι ὄχι αὐτοί, ἀλλὰ οἱ ξένοι ἰμπεριαλισταί. Τέλος, ὁ Στάλιν θὰ διευκολυνθῇ εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀντιπάλων του. Διότι ὡρισμένα κεφάλαια τοῦ κατηγορητηρίου ἀναφέρονται εἰς τὰς σχέσεις τῆς ὁμάδος Ράμζιν μὲ τοὺς ἀντιπολιτευομένους τὸν Στάλιν πολιτικοὺς ὀπαδοὺς τῶν Ρύκωφ καὶ Σύρτσωφ.

Οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης. Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Νοεμβρίου ὁλόκληρος ὁ Τύπος καταχωρεῖ ψηφίσματα ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, διὰ τῶν ὁποίων ζητεῖται ὁ θάνατος τῶν κατηγορουμένων. Τὰ ψηφίσματα αὐτὰ προφανῶς ὀφείλονται εἰς ἐπιταγὰς ἐκ Μόσχας καὶ προοιωνίζουν ὅτι ἡ δίκη θὰ παραδώσῃ ἐκ νέου μερικοὺς ἢ ὅλους τοὺς δικαζομένους εἰς τὴν Γκεπεοὺ ἵνα σφαγιασθοῦν ὡς νέαι θυσίαι εἰς τὸ Πενταετὲς Σχέδιον.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ Α. Ε.

Ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων

Πρόσκλησις

Καλοῦνται οἱ μέτοχοι τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Διανομῆς εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν γενησομένην τῇ 22ᾳ Δεκεμβρίου 1930, ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ καὶ ὥρᾳ 11 π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρίας, ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 4.

Ἀντικείμενον τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως:

1) Συγχώνευσις τῆς Ἑταιρίας μετὰ τῆς «Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Παραγωγῆς».

2) Διάλυσις τῆς Ἑταιρίας.

3) Διορισμὸς ἐκκαθαριστῶν πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας αὐτῆς καὶ ἐξουσιοδοτήσεως αὐτῶν ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων καὶ πράξεων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συγχωνεύσεως.

4) Μεταβίβασις ὁλοκλήρου τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας, τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ αὐτῆς ἀθρόως, εἰς τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρίαν Παραγωγῆς.

5) Προσδιορισμὸς τῶν εἰς ἀντάλλαγμα ληφθησομένων μετοχῶν αὐτῆς.

6) Κανονισμὸς τῆς ἀναλογίας τῆς ἀνταλλαγῆς αὐτῶν πρὸς τὰς μετοχὰς τῆς Ἑταιρίας καὶ

7) Κανονισμὸς τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐκκαθαριστῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῇ διαλύσει τῆς Ἑταιρίας ἀπερχομένου διοικητικοῦ συμβουλίου.

Οἱ ἐκ τῶν μετόχων ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχωσι τῆς ἄνω τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως προσκαλοῦνται ὅπως καταθέσωσι πέντε (5) τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν συνέλευσιν ἡμερομηνίας τὰ εἰς χεῖρας τῶν ἀποδεικτικὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν ἔγγραφα τῆς Ἑταιρίας παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Διανομῆς, ὁδὸς Σταδίου 4, ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρ' οἱαδήποτε ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀνεγνωρισμένῃ ἀνωνύμῳ τραπεζιτικῇ ἑταιρίᾳ.

Μέχρι τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1930 δέον νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐλεκτρικῆς Ἑταιρίας Διανομῆς καὶ αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις καταθέσεως τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐγγράφων, ἐπεχόντων θέσιν προσωρινῶν ὀνομαστικῶν τίτλων, ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ἀντιπροσωπείας διὰ τὴν συνέλευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ν)βρίου 1930
Κατ' ἐντολὴν τοῦ Δ. Συμβουλίου
Κ. Κ. ΜΑΥΡΙΔΗΣ
Γραμματεὺς

ΧΑΪ-ΤΑΓΚ

Τὴν 4ην Δεκεμβρίου ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ Ο "ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ"
Τὸ ὡραιότερο καὶ φθηνότερο περιοδικὸ γιὰ ἀγόρια καὶ κορίτσια. Ἐξασφαλίσατε ἀπὸ τώρα τὸ πρῶτο φύλλο. Εἶναι θαῦμα ἀπὸ ἀπόψεως ὕλης, πρωτοτυπίας καὶ ἐμφανίσεως.
20 ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΔΡΑΧ. 2
Ζητήσατε φυλλάδιον δεῖγμα ἀπὸ τὰ γραφεῖά μας ὁδὸς Νίκης 10 β καὶ θὰ σᾶς σταλῇ ΔΩΡΕΑΝ.

ΜΟΥΘΑΝΟΛ - MUTHANOL ΙΣΧΥΡΟΝ ΡΑΔΙΟΕΝΕΡΓΟΝ ΒΙΣΜΟΥΘΙΟΝ
Δι' ἐνδομυϊκῶν ἐνέσεων. Θεραπεύει ριζικῶς καὶ ἀνωδύνως τὴν ΣΥΦΙΛΙΔΑ εἰς ὅλας τὰς περιόδους αὐτῆς.
Συνιστᾶται ἐνθέρμως ὑφ' ὅλων τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ ἡμετέρων ἐπιστημόνων.
Εἶνε ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Α. Υ. Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 130284)23352 ἀποφάσεώς του καὶ πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα.
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ διαρκὴς παρακαταθήκη δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.
Ι. ΚΟΥΛΑΔΗΣ & Α. ΜΠΡΟΥΣΣΑΛΗΣ Στοὰ Πεσμαζόγλου 5 — Ἀθῆναι

Τὸ ἐμπορορραφεῖον Ἀφῶν Σουλοπούλων ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ Λεωφόρος Πανεπιστημίου 36 Παραπλεύρως «IDEAL»

ΔΥΟ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ DE SOTO 6 - DE SOTO 8
ΠΟΥ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΟΥΝ ΤΑΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΣ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ ΜΕ ΜΕΓΙΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ.
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΒΟΥΤΣΑΡΑ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ—ΒΟΥΛΗΣ 3 & ΠΑΤΗΣΙΩΝ 24
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ—ΤΡΙΠΟΛΕΙ— ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—ΚΑΛΑΜΑΙΣ—ΣΕΡΡΑΙΣ—ΧΑΛΚΙΔΙ.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ εἰς πλουσίαν συλλογὴν καὶ ποικιλίαν χρωματισμῶν καὶ σχεδίων τὰ Ἑλληνικὰ Κασμήρια Ἀνδρῶν τοῦ οἴκου ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΛΟΥ Ἐφάμιλλα καὶ ἀσυγκρίτως εὐθηνότερα τῶν Ἀγγλικῶν
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΦΩΝ ΒΟΪΒΟΝΔΑ 40 ΕΡΜΟΥ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Σωτῆρος 17 οἰκίαν του ὁ Περ. Χρυσάφης, ἐτῶν 29, λαβὼν ἰσχυρὰν δόσιν ὑπερμαγγανικοῦ καλίου. Ὁ αὐτόχειρ μετεφέρθη εἰς τὸ Δημ. Νοσοκομεῖον. Ὡς ἐξηκριβώθη ἐκ τῆς προανακρίσεως, ὁ αὐτόχειρ περιελθὼν εἰς φιλονεικίαν μετὰ τοῦ συζύγου του Ἐλπίδος, ἐπετέθη κατ' αὐτῆς καὶ τὴν ἐκτύπησεν. Ἡ σύζυγος ὑπέβαλε μήνυσιν κατ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ὁ Χρυσάφης, πληροφορηθεὶς τοῦτο, μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἐκτύπησεν ἐκ νέου τὴν σύζυγόν του καὶ ἀκολούθως προέβη εἰς τὴν ἀπόπειραν αὐτοκτονίας. Μεταξὺ τῶν συζύγων ἀπὸ καιροῦ εἶχε δημιουργηθῆ ψυχρότης λόγῳ τῆς ἀνεργίας, εἰς ἣν διετέλει ὁ Χρυσάφης καὶ καθημερινῶς ὡς ἐκ τούτου ἐγίνοντο μεταξὺ τῶν συζυγικαὶ σκηναὶ τῶν ὁποίων καὶ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ἀπόπειρα τοῦ νὰ τερματίσῃ οὗτος τὸν βίον του.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ Α. Ε.

Ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων

Πρόσκλησις

Καλοῦνται οἱ μέτοχοι τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Παραγωγῆς εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν γενησομένην τῇ 22ᾳ Δεκεμβρίου 1930, ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ καὶ ὥρᾳ 16.30' ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρίας, ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 4.

Ἀντικείμενον τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως:

1) Συγχώνευσις εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῆς «Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Διανομῆς», διαλυθησομένης, διὰ τῆς μεταβιβάσεως ὁλοκλήρου τῆς περιουσίας αὐτῆς, τοῦ τε ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ παθητικοῦ ἀθρόως, εἰς τὴν «Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρίαν Παραγωγῆς» ἀντὶ τοῦ ὁρισθησομένου ἀριθμοῦ νέων μετοχῶν αὐτῆς, ἀνταλλαγησομένων, κατὰ τὴν ὁρισθησομένην ἐπ' ἴσης ἀναλογίαν, πρὸς τὰς μετοχὰς ἐκείνης.

2) Αὔξησις τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸ ὁρισθησόμενον ποσὸν διὰ τῆς ἐκδόσεως νέων μετοχῶν καὶ

3) Ἐξουσιοδότησις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων καὶ πράξεων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συγχωνεύσεως καὶ τῶν ἀνωτέρω ὁριζομένων.

Οἱ ἐκ τῶν μετόχων ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχωσι τῆς ἄνω τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως προσκαλοῦνται ὅπως καταθέσωσι πέντε (5) τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν συνέλευσιν ἡμερομηνίας τὰ εἰς χεῖρας τῶν ἀποδεικτικὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν ἔγγραφα τῆς Ἑταιρίας παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Παραγωγῆς, ὁδὸς Σταδίου 4, ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρ' οἱαδήποτε ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀνεγνωρισμένῃ ἀνωνύμῳ τραπεζιτικῇ ἑταιρίᾳ.

Μέχρι τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1930 δέον νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐλεκτρικῆς Ἑταιρίας Παραγωγῆς καὶ αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις καταθέσεως τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐγγράφων, ἐπεχόντων θέσιν προσωρινῶν ὀνομαστικῶν τίτλων, ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ἀντιπροσωπείας διὰ τὴν συνέλευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ν)βρίου 1930
Κατ' ἐντολὴν τοῦ Δ. Συμβουλίου
Κ. Κ. ΜΑΥΡΙΔΗΣ
Γραμματεὺς

ΑΠΟΛΛΩΝ
Ὁδὸς Σταδίου
ΠΡΩΪΝΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ 10 ½ π. μ.
1) ΤΟ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΟ μὲ τὸν Τζέκυ Κούγκαν 2ον) Κωμῳδία 3ον) Μίκυ-Μάους
Δρχ. 10. — Δρχ. 7.

ΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ
ΓΝΩΜΗ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ
«Ἡ GELOGASTRINE LICARDY χορηγουμένη ἐν τῷ ἕλκει τοῦ στομάχου ὡς καὶ κατὰ τὴν ὑπερχλωρυδρίαν αὐτοῦ οἱασδήποτε φύσεως σὺν τῇ οἰκείᾳ διαιτητικῇ ἀγωγῇ, δίδει τὰ ἄριστα τῶν ἀποτελεσμάτων, καθιστῶσα οὕτω περιττὴν τὴν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν δρῶσα ὡς ὁ ἄριστος καλυπτικὸς ἐπίδεσμος ἐπὶ τοῦ ἕλκους, προασπίζων οὕτω τὸ ἕλκος ἀπὸ πάσης δευτεροπαθοῦς μολύνσεως καὶ συνεπῶς συντελεῖ εἰς τὴν ταχυτέραν ἐπούλωσιν αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ παραλαμβάνει καὶ συγκρατεῖ ἅπαν τὸ ἐλεύθερον ὑδροχλωρικὸν ὀξύ, ὅπερ τοσοῦτον καυστικῶς δρᾷ ἐπὶ τοῦ ἕλκους, παροξῦνον αὐτὸ καὶ μὴ ἐπιτρέπον τὴν ἐπούλωσιν αὐτοῦ.
Ὅθεν ἡ ἔνδειξις τῆς GELOGASTRINE LICARDY τυγχάνει ἀπόλυτος καὶ ἐπιτακτικὴ εἰς τὰς δύο προαναφερθείσας περιπτώσεις.
Ἰατρὸς ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗΣ Γωνία Κεραμεικοῦ & Καλλέργη 8 Ἀθῆναι.»
Ἡ GELOGASTRINE LICARDY ἐγκεκριμένη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 54987)9432 28)6)1928 Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς, πωλεῖται εἰς ἅπαντα τὰ φαρμακεῖα.
Γενικὸς Ἀντιπρ. διὰ τὴν Ἑλλάδα ΝΙΚΟΣ Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Στοὰ Πεσμαζόγλου 11, Ἀθῆναι.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗ ΝΕΚΡΙΚΗ ΠΟΜΠΗ

Μὲ ὅλην τὴν ἐπιβαλλομένην μεγαλοπρέπειαν καὶ σεμνότητα ἐγένετο χθὲς ἐκ τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ ἡ κηδεία τοῦ ἀποθανόντος Πατριάρχου Κων)πόλεως Κωνσταντίνου ΣΤ'.

Ἀπὸ τῆς 2ας μ. μ. ἀπηγορεύθη εἰς τὸ κοινὸν τὸ προσκύνημα ταχθείσης εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ δυνάμεως ἀστυφυλάκων μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας κ. Νάσκον. Ὀλίγον βραδύτερον ἤρχισαν καταφθάνοντα διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν ἀγήματα τοῦ ναυτικοῦ, οἱ μαθηταὶ τῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων, τῆς σχολῆς χωροφυλακῆς, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῆς ὑγειονομικῆς σχολῆς.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως παρετάχθη δύναμις ἀνδρῶν τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ, ἐπὶ δὲ τῆς ὁδοῦ Εὐαγγελιστρίας τὸ πρότυπον τάγμα εὐζώνων, ἄνδρες τοῦ ὁποίου ἐτήρουν τὴν τάξιν ἀποτελοῦντες καὶ τὴν τιμητικὴν φρουρὰν τοῦ νεκροῦ τοῦ Πατριάρχου ἐντὸς τοῦ ναοῦ.

Πρῶτοι προσῆλθον οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ὅλων τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων Ἀθηνῶν, ὁ στρατηγὸς κ. Μανέτας, ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκης Αἰνιάν, ὁ κ. Ἐδιλίδης καὶ ἄλλοι. Βραδύτερον ἤρχισαν καταφθάνοντες καὶ οἱ ἐπίσημοι καθὼς καὶ τὰ συμβούλια τῶν διαφόρων σωματείων, ἰδίᾳ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν. Ὀλίγον πρὸ τῆς 4ης μ. μ. ἀφίκετο ὁ δήμαρχος κ. Μερκούρης μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Παπαγεωργίου καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου κ. Μαυρομμάτης, ὡς ἐπίσης καὶ πλεῖστοι πρεσβευταί, στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν πρεσβειῶν καὶ ἄλλα μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Ἐπίσης προσῆλθον ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλης, ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Ἀλαβάνος, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων κ. κ. Π. Τσαλδάρης, Ζαβιτσιάνος καὶ Παπαναστασίου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ναυτικοῦ ἐπιτελείου ὑποναύαρχος κ. Πανᾶς, ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ κ. Τυπάλδος, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κ. Ρακτιβάν, ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μελησσινὸς πολλοὶ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ὁ Ἔξαρχος Κεντρικῆς Εὐρώπης κ. Γερμανὸς Καραβαγγέλης, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κ. Χρύσανθος κ. ἄ.

Τὴν 4ην ἀκριβῶς προσῆλθεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον μεθ' ὃ χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου ἤρχισεν ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἡ Α. Μ. Ἀθηνῶν ἀπεχαιρέτησε δι' ὀλίγων τὸν νεκρόν. Ἐπίσης ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κ. Χρύσανθος. Ἀκολούθως τὸ λείψανον φερόμενον ἀνὰ χεῖρας ἐξήχθη τῆς Μητροπόλεως ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἀπετελέσθη ἡ πομπή, προπορευομένων ὕλης ἱππικοῦ καὶ τῶν μουσικῶν τοῦ Α' Σ. Στρατοῦ καὶ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Τούτων εἵποντο οἱ μαθηταὶ τῆς σχολῆς εὐελπίδων, ὑπαξιωματικῶν, ὑγειονομικῆς σχολῆς, τμῆμα τοῦ προτύπου τάγματος εὐζώνων καὶ ἄγημα ναυτικοῦ. Ὄπισθεν τοῦ φερέτρου ἤρχετο μακρὰ σειρὰ ἱερέων, οἱ ἀρχιμανδρῖται, πάντα τὰ μέλη τῆς διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ὡς ἐπίσης οἱ οἰκεῖοι τοῦ ἀποθανόντος ὁ πρωθυπουργὸς καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαί. Ἡ πομπὴ διῆλθε διὰ τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ, πλατείας Συντάγματος, τῶν ὁδῶν Φιλελλήνων καὶ Ἀναπαύσεως. Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ μῆκος πλήθη κόσμου παρηκολούθουν τὴν πομπὴν ὄπισθεν τῆς ζώνης τῶν στρατιωτῶν καὶ ἀστυφυλάκων οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς βίας κατώρθωναν νὰ ἀπωθοῦν τοὺς συνωστιζομένους. Εἰς τὸν τάφον ἐψάλη τὸ Τρισάγιον, μεθ' ὃ ἐρρίφθησαν τρεῖς ὁμοβροντίαι πυροβολισμῶν. Ἀκολούθως ὁ δήμαρχος κ. Μερκούρης καταθέτων τὸν στέφανον τοῦ Δήμου εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων καταθέτει δι' ἐμοῦ ἕνα στέφανον δάφνης εἰς τὸ σεπτόν Σου σκήνωμα. Μακρὰν τῆς ἱερᾶς γῆς, ὅπου καθεύδουν τὸν αἰώνιον ὕπνον των οἱ Μεγάλοι Ἀρχηγοὶ τοῦ Γένους, θὰ ὁδηγήσωμεν εἰς τὸ Κοιμητήριον τῶν Ἀθηνῶν τὴν σορόν Σου. Τὸ ἀθηναϊκὸν χῶμα θὰ Σὲ περιβάλῃ ἐλαφρὸν καὶ εὐλαβές, καὶ ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ἐκπρόσωπος σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ, θὰ προσκλίνῃ ἐνδακρυς εἰς τὴν ταφήν Σου. Ἡ εὐλογία Σου ἐπὶ τὸ γένος τῶν Ὀρθοδόξων καὶ αἰωνία ἡ μνήμη Σου».

Μετὰ τὸν κ. Μερκούρην ὡμίλησεν ὁ Μητροπολίτης Χαλκίδος καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀνδροῦτσος εἰπὼν περίπου τὰ ἑξῆς: Μετὰ μακρὰν πρὸς τὸν θάνατον πάλην κατεβαίνεις ἤδη εἰς τὸν τάφον, φέρων διπλοῦν στέφανον, τὸν τῆς ἀρετῆς τοῦ βίου σου καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου. Ὁλόκληρος ὁ βίος σου Παναγιώτατε ὑπῆρξε μία ὁλόψυχος πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσις, μία ἑκατόμβη, μία λαμπὰς μέχρις ἀποσβέσεως. Ὅταν μετ' ὀλίγον ἡ γῆ αὕτη θὰ καλύπτῃ τὸ σκῆνος σου, δὲν θὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα εἰμὴ εἷς ἁπλοῦς καὶ ἀπέριττος σταυρὸς περιφρουρῶν τὴν κόνιν τοῦ λειψάνου σου. Αἰωνία σου ἡ μνήμη.

Κατόπιν κατετέθησαν πλεῖστοι στέφανοι ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως, τῆς Βουλῆς, τῆς Γερουσίας, τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου, τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τοῦ Α. Σ. Στρατοῦ κλπ.

Ὁ τάφος εὑρίσκεται μεταξὺ τῆς ἐκκλησίας τοῦ νεκροταφείου καὶ τοῦ μνημείου τοῦ Ἀβέρωφ. Γενικῶς ἡ τάξις καὶ κατὰ τὸ προσκύνημα καὶ κατὰ τὴν διαδρομὴν τῆς πομπῆς ὑπῆρξε πλήρης παρὰ τὴν πυκνοτάτην συρροὴν τοῦ πλήθους.

ΟΥΦΑ-ΠΑΛΑΣ
ΑΥΡΙΟΝ
Ἡ ἀπὸ τόσου χρόνου ἀναμενομένη, ἡ ὡραιότερα, ἡ γλυκυτέρα, ἡ πιὸ πεταχτὴ Βιεννέζικη Ὀπερέττα ποὺ παίχτηκε ποτέ.

ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ Σ' ΕΝΑ ΒΑΛΣ — Zwei Herzen im 3/4 Takt
Πρωταγωνιστοῦν: ΟΣΚΑΡ ΚΑΡΛ ΒΑΪΣ (τοῦ Δρόμου τοῦ Παραδείσου) ΓΚΡΕΤΛ ΤΑΪΜΕΡ ΒΙΛΛΥ ΦΟΡΣΤ.
Μουσική: ΡΟΜΠΕΡΤ ΣΤΟΛΖ
Ἐρωτήσατε ὅσους τὴν εἶδαν παιζομένην στὴν Εὐρώπην. Προεβλήθη παντοῦ ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους.
Κανεὶς δὲν θὰ ἐρωτᾷ ἀπὸ αὔριον: «—Εἶδες τίς.... "ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ Σ' ΕΝΑ ΒΑΛΣ"» ἀλλὰ «—ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ τὴν εἶδες;»
Οἱ Δίσκοι τῶν περιφήμων τραγουδιῶν της θὰ πωλοῦνται εἰς τὰ ἑξῆς καταστήματα: Πανελλήνιος Ἀγορά, Γαϊτάνος, Σαραντόπουλος & Κασδόνης καὶ Ἁγίας Φιλοθέης 7.
ΣΗΜ.—Προσκλήσεις, διαρκὴ καὶ ἀτέλειαι δὲν θὰ ἰσχύσουν καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα.

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΠΡΩΘΙΕΡΑΡΧΟΥ

Τὴν 5ην μ. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ (προεδρεύων) πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, λέγει τὰ ἑξῆς:

«Κύριε γερουσιασταί,

Μετὰ βαθυτάτης λύπης ἀγγέλλω εἰς τὴν Γερουσίαν τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου πρώην Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ ΣΤ' τοῦ ἀπὸ Κυζίκου.

Διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα ὅλων ὑμῶν κύριοι συνάδελφοι δύναμαι πεποιθότως νὰ διαβεβαιώσω ὅτι ἡ Γερουσία τῶν Ἑλλήνων συμμερίζεται τὸ μέγα πένθος ἀπὸ τὸ ὁποῖον δοκιμάζεται ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καθὼς καὶ σύμπαν τὸ Γένος ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ τέως ἐθνάρχου.

Παρακαλῶ τὴν Γερουσίαν ὅπως συναινέσῃ, ἵνα εἰς ἔνδειξιν σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας πρὸς τὸν κηδευόμενον σεπτὸν πρωθιεράρχην λυθῇ ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. Ι. ΚΙΝΙΑΣ λέγει ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα συμμερίζεται τὴν θλῖψιν σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου ἐθνάρχου. Ὁ θάνατός του, λέγει, προσθέτει ἀκόμη ἕνα μάρτυρα εἰς τοὺς τόσους ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους πεσόντας, τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον ἡ ἐκ τοῦ θρόνου ἀπομάκρυνσίς του συνέβη ὑπὸ τόσον ἀνωμάλους συνθήκας.

Ὁ κ. Σ. ΚΡΗΤΙΚΑΣ ἐκ μέρους τοῦ ἀγροτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κόμματος λέγει ὅτι καὶ τὸ κόμμα τοῦτο διαδηλοῖ τὴν βαθυτάτην λύπην τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασαν πάντες ἐν τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Κωνσταντίνου. Ὁ θάνατος, λέγει, τοῦ ἐκλιπόντος ἀρχηγοῦ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἐθνάρχου τοῦ ἀλύτρωτου Ἑλληνισμοῦ συνεκλόνισε βαθύτατα τὰς ψυχὰς πάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν νέων κατοίκων διότι ὁ σεμνὸς καὶ σώφρων ἱεράρχης κατὰ τὸ μικρὸν διάστημα τῆς Πατριαρχίας του ἐδοκιμάσθη σκληρῶς διὰ τῆς βιαίας ἐκ τοῦ θρόνου του ἀπομακρύνσεως καὶ ἐξορίας. Συνεκλόνισε τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων διότι ἔφερεν εἰς τὴν σκέψιν ὅλων μας ἕνα θλιβερὸν ἱστορικὸν σταθμὸν καὶ διότι ἡ μνήμη του θὰ μᾶς καθοδηγῇ πρὸς τὴν εἰρηνιστικὴν σκέψιν διὰ τὴν ὁποίαν τόση καταβάλλεται προσπάθεια εἰς τὸν τόπον μας καὶ τὴν ὁποίαν ηὐλόγησε ἀπὸ τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην του. Μετ' εὐλαβείας κ. πρόεδρε στρέφομεν τὴν σκέψιν μας πρὸς τὸν κηδευόμενον σήμερον μέγαν νεκρὸν καὶ ἀποδεχόμεθα τὴν ὑμετέραν πρότασιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Γερουσίαν ἂν συναινῇ εἰς ἔνδειξιν εὐλαβείας πρὸς τὸν κηδευόμενον Πατριάρχην, νὰ διακοπῇ ἡ συνεδρίασις.

Ἡ Γερουσία δέχεται τὴν πρότασιν ταύτην καὶ λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον Δευτέραν καὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ γερουσιαστὴς κ. Α. Μπακονᾶς κατέθεσε διὰ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας τὴν κάτωθι ἐπερώτησιν: Ἐπερωτῶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας διατὶ δὲν ἐλήφθησαν ἀκόμη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως μέτρα ἐνισχύσεως καὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου βαμβακοπαραγωγῆς ἐν γένει καὶ εἰδικώτερον τῆς ἐν Κωπαΐδι ὅπου ἐπείγει καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῶν αὐτόθι βαμβακοκαλλιεργητῶν.

ΑΝΔΡΙΚΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ
Ἡ μεγάλη συλλογὴ ποὺ διαθέτομεν εἰς ὡραῖα σχέδια καὶ ἀφθονίαν ποιοτήτων βοηθεῖ τὴν ἐκλογήν σας
Etam
Ἀθῆναι: Βουκουρεστίου 8, » Εὐαγγελιστρίας 21 — Θεσσαλονίκη: Βενιζέλου καὶ Τσιμισκῆ — Πειραιεύς: Γεωργίου Α' 23 — Πάτραι: Μαιζῶνος 54

Τελευταῖαι Créations ΕΠΙΠΛΩΝ
Ἀλέξη
Παπαρρηγοπούλου 3
ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΡΟΥΣΔΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑΙ ΦΗΜΑΙ

ΠΕΡΙ ΕΥΡΥΤΕΡΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐν συνεχείᾳ τῶν πρωϊνῶν σχολίων τοῦ Τύπου, δι' ὧν ἀμφισβητεῖται ἡ πιθανότης τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν παράταξιν τῶν δυσηρεστημένων κρατῶν, ὁ «Χρόνος», ἀναφερόμενος εἰς τὰς συνομιλίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Ρουσδῆ βέη ἐν Ρώμῃ, γράφει ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο κατόπιν τῶν ἐπισκέψεων τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Μπέτλεν εἰς Ἄγκυραν καὶ τοῦ Λιτβίνωφ εἰς τὸ Μιλᾶνον, σχολιάζεται ποικιλοτρόπως.

«Ὁ ἰταλικὸς Τύπος —γράφει ὁ «Χρόνος»— ὁμιλεῖ περὶ ὁμίλου κρατῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἰταλίας. Πιθανῶς τοιαῦται ἐλπίδες θωπεύονται, εἶναι καλύτερον ὅμως ν' ἀναμένεται ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων. Ἄλλωστε, κράτη τινὰ οὐ μόνον ἀντιμετωπίζουν διαφορετικὰ τὴν κατάστασιν, ἀλλὰ στενοχωροῦνται μὲ τὰ σχόλια ταῦτα, διότι δὲν εἶναι διατεθειμένα νὰ ὠθήσουν τὰς σχέσεις των μετὰ τῆς Ἰταλίας πρὸς ἄλλους σκοπούς, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον πρὸς συμμαχίας μετὰ τῆς Ἰταλίας, στρεφομένης ἐναντίον τρίτων.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, τὸ ταξείδιον τοῦ Ρουσδῆ βέη περιορίζεται μὲ τὴν παγίωσιν τῶν σχέσεων καὶ τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Τουρκίας. Ἐν τούτοις, αἱ ἐκ Ρώμης πληροφορίαι θέλουν νὰ ἀποδώσουν εἰς τὸ ταξείδιον τοῦτο χαρακτῆρα οὐδόλως διευκολύνοντα τὴν ὀργάνωσιν τῆς εἰρήνης.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. (Πρακτορεῖον Χαβᾶς). — Ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» σχολιάζουσα τὸ ταξείδιον τοῦ Ρουσδῆ βέη εἰς Ρώμην φρονεῖ ὅτι ἀντιθέτως πρὸς ὅσα γράφουν αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες, ἡ ἐπίσκεψις δὲν ἀποτελεῖ κατ' ἀνάγκην νέαν πολιτικὴν πρᾶξιν διότι δὲν βλέπει τὸ τί θὰ ἐκέρδιζεν ἡ Τουρκία ἐκ μιᾶς ἀναστατώσεως τῆς Εὐρώπης καὶ ἐπὶ πλέον δὲν βλέπει κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἠδύνατο νὰ καταρτισθῇ μία μόνιμος Τριπλῆ Συνεννόησις μεταξὺ Ἰταλίας, Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος. Ἡ Ἰταλία ἔχει ἐγκατασταθῆ εἰς ἑλληνικὰς χώρας τὰς ὁποίας ἠρνήθη ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ οἱοσδήποτε συνδυασμὸς πρὸς τερματισμὸν τῆς καταστάσεως ταύτης θὰ ἐζημίωνε τὴν Τουρκίαν. Πλὴν τούτου ἡ Ἑλλὰς τίποτε δὲν θὰ εἶχε νὰ κερδίσῃ τασσομένη εἰς τὸ ἰταλοβουλγαρικὸν στρατόπεδον ἐναντίον τῆς Νοτιοσλαυΐας ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῆς κατέχει τὴν Μακεδονίαν. Ἡ συνεννόησις Ἰταλίας—Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος εἶνε εὐκολώτερον νοητὴ μὲ τὴν διατήρησιν τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος παρὰ μὲ τὴν μεταβολὴν αὐτοῦ.

ΡΩΜΗ, 29. (Τηλεγραφικῶς). — Εἰς τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικοὺς κύκλους ἐξαίρεται ἡ ἐγκαρδιότης, ἡ ὁποία ἐπεδείχθη πρὸς τὸν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέην, εἰς τὸν ὁποῖον, παρὰ τὸν ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα τῆς ἐπισκέψεώς του, ἐπεδαψιλεύθησαν μεγάλαι τιμαί.

Χθὲς ὁ Ρουσδῆ βέης ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὴν Γερουσίαν μετὰ τιμῶν. Ἐν σχέσει πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς του, πιστεύεται γενικῶς, ὅτι οὗτος εἶνε κυρίως φύσεως οἰκονομικῆς. Οὐχ ἧττον ὁ ἰταλικὸς Τύπος ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως τὴν πολιτικὴν σημασίαν τῆς ἐπισκέψεως, ἡ ὁποία, μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Λιτβίνωφ εἰς τὸ Μιλᾶνον, ἀποδεικνύει τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς καὶ τὴν ἀνακρίβειαν τῶν φημῶν περὶ ἀπομονώσεως δῆθεν τῆς Ἰταλίας.

Αἱ ἐφημερίδες ἐξαίρουν ἐπίσης τὴν εἰρηνικότητα τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς καὶ ἀναφέρουν τὸ παράδειγμα τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφιλιώσεως, ἡ ὁποία, λέγουν, ἀποτελεῖ ἔργον τοῦ κ. Μουσσολίνι.

Αἱ ἐφημερίδες ἀνασκευάζουν ἐπίσης τὰς φήμας περὶ ἐπιδιώξεως ἑνὸς συνασπισμοῦ, παρατηροῦσαι, ὅτι τὴν εἰρήνην ἀπειλοῦν ὅσοι θέλουν ἀνίσους ἐξοπλισμοὺς καὶ ὅσοι διακρίνουν τὰ κράτη εἰς νικητὰς καὶ ἡττημένους, ἀφίνοντες ἐκτὸς τῆς Πανευρώπης τὴν Ρωσσίαν καὶ τὴν Τουρκίαν, διότι δὲν ἀποτελοῦν εὐπειθεῖς ἀκολούθους.

Ὁ Ρουσδῆ ἀναχωρῶν σήμερον θὰ διέλθῃ ἐκ Σόφιας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» εἶνε ὅλως ἀναληθοφανῆ τὰ διαδιδόμενα περὶ δῆθεν συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς οἱονδήποτε πολιτικὸν συνασπισμὸν ἐν Εὐρώπῃ.

ΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΚΑΙ Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΑΡΝΤΙΕ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. (Τηλεγραφικῶς). — Ἡ γαλλικὴ δημοσία γνώμη κατεθορυβήθη μὲ τὰ ἀποκαλυφθέντα σκάνδαλα τῆς Τραπέζης Οὐστρίκ.

Ὁ Οὐστρὶκ συνελήφθη χθές, οἱ δὲ ὑφυπουργοὶ κ. κ. Λωτιὲ καὶ Φαλκός, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀναμεμιγμένοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Τραπέζης ταύτης, ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις των.

Εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἀριστερὰ ἐπετέθη βιαιότατα κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Ὡμίλησαν κυρίως ὁ ἡγέτης τῶν σοσιαλιστῶν κ. Μπλοὺμ καὶ ὁ Ζιράρ, τονίσαντες ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐφθάρη καθ' ὁλοκληρίαν, ἀπήντησε δὲ διεξοδικῶς ὁ κ. Ταρντιέ, τονίσας ὅτι οἱ παραιτηθέντες ὑφυπουργοὶ δὲν θ' ἀντικατασταθοῦν, μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ ἐὰν ὄντως ἡ κατηγορία κατ' αὐτῶν εἶνε βάσιμος. Κατέδειξε τοὺς κινδύνους τῆς συνεργασίας τῶν σοσιαλιστῶν καὶ τῶν κομμουνιστῶν, ἐν τέλει δὲ ἔθεσε ζήτημα ἐμπιστοσύνης.

Ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε τὴν ἐμπιστοσύνην της εἰς τὴν κυβέρνησιν διὰ ψήφων 303 κατὰ 14, ἐνῷ ὁλόκληρος ἡ ἀριστερὰ ἀπέσχε τῆς ψηφοφορίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. (Ἀσύρματος). — Ἐνῷ τὸ σκάνδαλον τοῦ Οὐστρὶκ λαμβάνει διαστάσεις νέου σκανδάλου τοῦ Παναμᾶ, αἱ ἐφημερίδες γενικῶς συμφωνοῦν ὅτι ἡ νίκη τοῦ κ. Ταρντιὲ εἰς τὴν Βουλὴν ἦτο νίκη ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν τοῦ Πύρρου καὶ ὅτι κατέστη αὕτη δυνατὴ διὰ μιᾶς ὑπερτάτης προσπαθείας. Ἡ «Ποπυλαὶρ» καὶ ἄλλα ὄργανα τῆς ἀντιπολιτεύσεως γράφουν ὅτι αἱ καταχρήσεις αἵτινες ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν Οὐστρὶκ θὰ τερματίσουν τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Ταρντιέ.

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΟΥΦΤΗ ΞΑΝΘΗΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ «Βακὴτ» πληροφορεῖται ὅτι ὁ ἀντιδραστικὸς Μουφτῆς Ξάνθης, τῇ ὑποστηρίξει τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν, ἀσκεῖ πίεσιν ἐπὶ τῶν Μουσουλμάνων, οἱ ὁποῖοι φέρουν εὐρωπαϊκοὺς πίλους, ἵνα φορέσουν ἐκ νέου φέσι.

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως τελεσθῇ αὔριον πατριαρχικὸν τρισάγιον καὶ μνημόσυνον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ τέως Πατριάρχου Κωνσταντίνου.

ΘΟΡΥΒΩΔΕΙΣ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν ἑσπερινὴν ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ κέντρου τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου κ. Κοτζαμάνη. Μετὰ τὰ ἐγκαίνια ὁ κ. Κοτζαμάνης καὶ οἱ φίλοι του μετέβησαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος «Φῶς» ὅπου εὑρίσκετο καὶ ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Κίρκος. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁμὰς Πατρικιανῶν ἐξορμήσασα ἐκ τοῦ ἀπέναντι εὑρισκομένου ἐκλογικοῦ κέντρου τοῦ κ. Πατρικίου ἤρχισεν ἀποδοκιμάζουσα καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς Κοτζαμανικοὺς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Φωτός». Ἐκ τῶν λιθοβολισμῶν ἐθραύσθησαν οἱ ὑαλοπίνακες τῶν γραφείων τῆς ἐφημερίδος, ἐτραυματίσθη δὲ σοβαρῶς εἰς τὴν κεφαλὴν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δικηγόρος κ. Βουλόπουλος. Ἀμέσως κατέφθασεν ἐπὶ τόπου ἰσχυρὰ ἀστυνομικὴ δύναμις ὑπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας καὶ ἀποκατέστησε τὴν τάξιν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΑΠΑΤΕΩΝΟΣ ΔΡΑΠΕΤΟΥ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Συνελήφθη καὶ κρατεῖται εἰς τὸ τμῆμα γενικῆς ἀσφαλείας ὁ διάσημος ἀπατεὼν καὶ διαρρήκτης Ι. Βασιλείου δραπέτης τῶν φυλακῶν. Ὁ συλληφθείς, μαζὶ μὲ τὸν διαρρήκτην Ι. Χαραλαμπίδην, συλληφθέντα ἐπίσης, διέπραξεν εἰς διάστημα ἑνὸς μόνον μηνὸς 12 ἐν ὅλῳ κλοπὰς εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφαιρέσας μετρητὰ καὶ εἴδη συνολικῆς ἀξίας 500 χιλ. δραχμῶν. Ὁ Βασιλείου εἶνε ἐξέχουσα προσωπικότης τοῦ ἐγκληματικοῦ πανθέου. Κατὰ τὸ ἔτος 1924, ὁπότε ἦτο παραγγελιοδόχος, διέπραξεν ἀπάτην 1.500.000 δραχμῶν εἰς βάρος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μαζὶ μὲ τὸν κλητῆρα αὐτῆς Λουβιάκην. Ἀμφότεροι ἐδραπέτευσαν τότε εἰς Κάϊρον καὶ συνελήφθησαν ἀργότερον. Ἐδικάσθησαν διὰ τὴν πρᾶξίν των αὐτὴν εἰς ἑξαετῆ φυλάκισιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐχαρίσθησαν εἰς αὐτοὺς τὰ 2)3. Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν των ἔγιναν μέλη τῆς σπείρας τοῦ διασήμου Οὔγγρου διαρρήκτου ἡ ὁποία διέπραξε τότε σωρείαν μεγάλων κλοπῶν. Μόλις διελύθη ἡ σπεῖρα αὐτὴ εἰργάσθησαν μόνοι των καὶ διέπραξαν 15 κλοπὰς εἰς κεντρικὰ μέρη τῆς πόλεως διὰ τὰς ὁποίας κατεδικάσθησαν εἰς 14 ἐτῶν φυλάκισιν ἕκαστος. Ὁ Βασιλείου κατώρθωσε καὶ ἐδραπέτευσε πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἐκ τῶν φυλακῶν Ναυπλίου ὅπου ἐκρατεῖτο καὶ ἐλθὼν ἐνταῦθα ἐσυνέχισε τὴν δρᾶσίν του.

ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ

Τραγικὸν δυστύχημα συνέβη χθὲς εἰς τὸ Μέγαρον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου. Ὁ 35ετὴς ὑπάλληλος τῆς Ἑταιρείας τῆς διανομῆς ὑδάτων Ε. Κηπιώτης, ἐξερχόμενος τοῦ κτιρίου ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμερικῆς πλευρᾶς, ἔκυψε χάριν περιεργείας διὰ μέσου τοῦ κιγκλιδώματος τοῦ ἀνελκυστῆρος, ἐνῷ οὗτος ἀνήρχετο, καὶ ἐδέχθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὸ κατερχόμενον ἀντίβαρον αὐτοῦ, ζυγίζον περὶ τὰς 500 ὀκάδας, καὶ ἔμεινεν ἄπνους. Τὸ πτῶμα του μετεφέρθη εἰς τὸ Νεκροτομεῖον.

Ὁ φονευθεὶς ἦτο προστάτης οἰκογενείας, ἀποτελουμένης ἐκ τῆς συζύγου του καὶ δύο τέκνων. Εἰς τὰ θυλάκιά του εὑρέθησαν 2500 δραχμαί, ἃς εἶχε λάβει πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ μισθοῦ του πρὸ μιᾶς στιγμῆς παρὰ τοῦ ταμίου τῆς ἐν λόγῳ Ἑταιρείας.

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης προανακρίσεως διεπιστώθη ὅτι δὲν εἶχαν ληφθῆ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς περίφραξιν διὰ συρματοπλέγματος τῶν κιγκλίδων τοῦ ἀνελκυστῆρος.

Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΦΙΚΕΤΟ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΠΑΤΡΑΙ, 29. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Τὴν ἑσπέραν ἀφίκετο ὁ κ. Μιχαλακόπουλος. Ἐρωτηθεὶς ἐν σχέσει μὲ τὰς φήμας περὶ κινήματος, διέψευσε ταύτας τονίσας ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις εἶνε ἱκανὴ νὰ πατάξῃ πᾶσαν τοιαύτην ἀπόπειραν. Προσέθεσε δὲ ὅτι παρῆλθε πλέον ἡ ἐποχὴ τῶν κινημάτων.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐπιστρέφει αὔριον εἰς Ἀθήνας.

Αὔριον θὰ γίνῃ ἡ λιτανεία τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα. Ἡ πόλις πανηγυρίζει.

Η ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΤΥΦΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 29. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τηλεφωνικὰς ἐξ Αἰγίου πληροφορίας ἡ ἐπιδημία τοῦ τύφου ἐπεκτείνεται. Καθημερινῶς σημειοῦνται νέα κρούσματα. Αἱ ἀρχαὶ λαμβάνουν ἔκτακτα μέτρα.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΩΝ

Ἐπιτροπὴ τοῦ Σωματείου Τυπογράφων καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας Τύπου ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐζήτησε τὴν ἐπέμβασίν του διὰ τὴν ταχυτέραν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τοῦ ταμείου συντάξεων τῶν τυπογράφων. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐβεβαίωσεν ὅτι ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα νὰ συντάξῃ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΘΑ ΕΚΦΩΝΗΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ ΚΑΙ ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΗ ΕΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Τὴν 8 μ.μ. χθὲς ἀνεχώρησε διὰ Θεσσαλονίκην ὁ κ. Πρωθυπουργός, μετὰ τῶν ὑπουργῶν κ.κ. Βουρλούμη, Παπανδρέου, Δίγκα, Κατεχάκη καὶ Δεληγιάννη.

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ παραστῇ σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἐμπορoβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, ἀκολούθως δὲ εἰς τὸ πρὸς τιμήν του γεῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἐκφωνήσῃ τὸν προαγγελθέντα πολιτικόν του λόγον.

Τὸ ἀπόγευμα θὰ ἐπιθεωρήσῃ, ὡς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἐν συνοδείᾳ καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ, τὰς στρατιωτικὰς μονάδας Θεσσαλονίκης. Μεθ' ὃ θὰ γίνῃ συγκέντρωσις ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς, εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Γ' Σώματος, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ὁμιλήσῃ. Κατὰ τὰς παρεχομένας πληροφορίας, θὰ συστήσῃ εἰς αὐτοὺς αὐστηρὰν προσήλωσιν εἰς τὸ καθῆκον καὶ θὰ τονίσῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἀπόφασιν νὰ φανῇ ἀμείλικτος πρὸς τοὺς μετέχοντας πάσης ἀνατρεπτικῆς κινήσεως ἀξιωματικούς, ἐφ' ᾧ καὶ θὰ τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς τοὺς μετασχόντας τῆς τελευταίας ἀποπείρας.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁμιλῶν χθὲς τὴν ἑσπέραν σχετικῶς, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, παρετήρησεν ὅτι ἠθέλησε ν' ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀκριβῶς διὰ νὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν ἀμεσωτέρας ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ Στρατοῦ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ συνεχίσῃ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐπαρχιακῶν φρουρῶν.

Οὕτω τὴν προσεχῆ Κυριακήν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μεταβάσεώς του εἰς Λάρισσαν, θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὴν αὐτόθι φρουράν, καὶ θὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 29. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Τὴν 8 π. μ. ἀφικνεῖται ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτὸν ὑπουργῶν. Κατὰ τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα, εἰς τὸν σταθμὸν τμῆμα στρατοῦ θ' ἀποδώσῃ τὰς τιμάς. Θὰ τὸν ὑποδεχθοῦν δὲ οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Δίγκας καὶ Ζάννας καὶ ἅπασαι αἱ ἀρχαί.

Ἐκ τοῦ σταθμοῦ θὰ κατευθυνθῇ εἰς τὸ Κυβερνεῖον, ὁπότε τὴν 10ην π. μ. θὰ μεταβῇ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας. Τὴν 10 ½ θὰ παραστῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἀκολούθως θὰ καταθέσῃ τοὺς θεμελίους λίθους ἑνὸς γυμνασίου, δύο δημοτικῶν σχολείων καὶ μιᾶς Ἰσραηλιτικῆς Σχολῆς.

Τὴν μεσημβρίαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος, τὸ ὁποῖον θὰ παρατεθῇ, θὰ ἐκφωνήσῃ πολιτικὸν λόγον, τὸ δὲ ἀπόγευμα θὰ καταθέσῃ τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Τὸ Σῶμα Στρατοῦ οὐδεμίαν μέχρι τῶν νυκτερινῶν ὡρῶν φαίνεται νὰ ἔλαβε διαταγὴν ὅπως προετοιμασθῇ διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐκ μέρους τοῦ κ. Βενιζέλου. Τὸ Στρατιωτικὸν μέρος τοῦ προγράμματος θὰ κανονισθῇ μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἄφιξιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ὁ συνοδεύων τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου θὰ ὁμιλήσῃ τὴν 5ην μ. μ. εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ θὰ δεχθῇ διαφόρους ἐπιτροπάς. Ὑπὸ τῶν ἀπόρων φοιτητῶν θὰ ζητηθῇ ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς νὰ κατοικοῦν δωρεὰν εἰς τὸ κτίριον τῆς Χ. Α. Ν. ἢ εἰς περίπτερον τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως καταλλήλως διασκευασμένον.

Ἐπιτροπὴ φοιτητῶν τῆς Γεωπονικῆς Σχολῆς θὰ ζητήσῃ τὸν διορισμὸν τῶν καθηγητῶν τῶν ὁποίων στερεῖται αὕτη.

Ἀφίχθησαν ἐπίσης πολλαὶ ἐπιτροπαὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ὑποβάλουν αἰτήματα πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ εἰς τοὺς κ.κ. ὑπουργούς.

ΠΡΟΕΦΥΛΑΚΙΣΘΗ Ο κ. ΓΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΕΣΧΕΘΗ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ κ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Κατόπιν ὁμοφωνίας τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Κιουρτσάκη καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Μανιάτη ὁ συλληφθεὶς ὡς ἐνεχόμενος εἰς τὸ σκάνδαλον τῆς κινίνης διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους κ. Εὐστ. Γαλόπουλος προεφυλακίσθη. Ὁ προφυλακισθεὶς τὴν 5ην μ.μ. μετεφέρθη εἰς τὰς φυλακὰς Συγγροῦ.

Ὁ κ. ἀνακριτὴς ἐξέδωκε χθὲς ἔνταλμα συλλήψεως καὶ κατὰ τοῦ προέδρου τῆς Ἑνώσεως τῶν Φαρμακοποιῶν κ. Νικήτα Δασκαλάκη, φαρμακοποιοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, ὡς ἐνεχομένου εἰς τὸ σκάνδαλον τῆς κινίνης. Ὁ κ. Δασκαλάκης συνελήφθη χθὲς τὸ ἑσπέρας καὶ ἐκρατήθη εἰς τὸ Γενικὸν Τμῆμα Ἀσφαλείας.

Ἡ ἀνάκρισις θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς ἐργασίας ἄλλων ἑταιρειῶν, τῶν ὁποίων ὁ κ. Γαλόπουλος ἦτο μέτοχος, διότι ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι καὶ εἰς αὐτὰς ἔχει γίνει κατάχρησις. Ἰδίως αὐτὸ ἀφορᾷ διαφόρους οἰνοπνευματοποιητικὰς ἑταιρείας.

ΤΟ ΕΝΤΑΛΜΑ

Τὸ ἔνταλμα προφυλακίσεως τοῦ κ. Γαλοπούλου, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖον ἡ περιουσία του κατάσχεται, εἶνε ἀρκετὰ μακρόν. Ἐν ἀρχῇ ἀναφέρει τὰς ἀπαγγελθείσας κατὰ τῶν προφυλακισθέντων ἐπίσης κ.κ. Δεπάστα καὶ Ἰωαννίδου κατηγορίας, διὰ τὴν νοθείαν τῆς κινίνης, τὴν ὁποίαν διέπραξεν ἀπὸ τοῦ 1924 μέχρι τοῦ 1928 ἡ φαρμακευτικὴ Ἑταιρεία «Σάνιτας», λαβοῦσα παρὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς δισκιοποίησιν 44.759 χιλιόγραμμα ὑδροχλωρικῆς καὶ 2499 χιλιόγρ. διθειϊκῆς κινίνης, κατακρατήσασα διὰ τῆς μεθόδου τῆς νοθείας περὶ τὰς 8000 χιλιόγραμμα κινίνης καὶ ζημιώσασα οὕτω τὸ Δημόσιον κατὰ 17 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἐρχόμενον εἶτα εἰς τὴν ἐνοχὴν τοῦ κ. Γαλοπούλου τὸ βούλευμα, διατυπώνει ἐναντίον αὐτοῦ τὴν κατηγορίαν ὅτι «ἐκ προθέσεως παρεκίνησε τοὺς αὐτουργοὺς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω πράξεως, ἀπειλῶν, βιάζων, προτάσσων, παραγγέλλων, ὑποσχόμενος καὶ συμβουλεύων, μετ' ἀπάτης, πειθοῦς καὶ φορτικότητος, συνεργήσας ἅμα ἐν γνώσει καὶ ἐπίτηδες εἰς τὴν παρὰ τῶν ἀνωτέρω αὐτουργῶν διαπραχθεῖσαν πρᾶξιν.»

Ἀναφέρει ἔπειτα τὸ βούλευμα ὅτι ὁ κατηγορούμενος ὡς ἠθικὸς αὐτουργὸς εἶχε προηγουμένως συνεννοηθῇ μετὰ τῶν αὐτουργῶν περὶ τῆς βοηθείας τὴν ὁποίαν ἤθελε παράσχει εἰς αὐτοὺς καὶ περὶ τῆς ἀμοιβῆς ἣν ἤθελε λάβει παρ' αὐτῶν. Ἤτοι—κατὰ τὴν διατύπωσιν πάντοτε τοῦ βουλεύματος—ἀνέλαβε νὰ πείσῃ καὶ ἔπεισε τοὺς ἐν τῷ Γεν. Χημείῳ τοῦ Κράτους ἐνεργοῦντας τὰς ἀναλύσεις τῆς κινίνης ὅπως, εἴτε ἐνεργοῦν ἀνάλυσιν ἐκ τῶν παραδιδομένων εἰς αὐτοὺς δειγμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀντεπροσώπευαν τὴν πράγματι δισκιοποιουμένην ὑπὸ τοῦ ἐργοστασίου κινίνην, εἴτε μὴ ἐνεργοῦντες ἀνάλυσιν τῶν πραγματικῶν δειγμάτων τῆς δισκιοποιουμένης κινίνης, νὰ συντάσσουν ἐκθέσεις ἀναλύσεως ἀναφερούσας ὅτι ἡ περιεκτικότης τῶν δισκίων τῆς Ἑταιρείας «Σάνιτας» ἦτο ἡ κανονική. Τὰς ἐκθέσεις δὲ ὑπέγραφεν ὁ ἴδιος.

Ἀναφέρει περαιτέρω τὸ βούλευμα ὅτι οἱ διευθυνταὶ τῆς Ἑταιρείας «Σάνιτας» ὑπεσχέθησαν εἰς τὸν κ. Γαλόπουλον καὶ τῷ παρέσχον πράγματι ἀριθμὸν μετοχῶν τῆς Ἑταιρείας «Σάνιτας», ἀνερχόμενον εἰς χιλίας πεντακοσίας, καθὼς καὶ μέρος τοῦ κέρδους τὸ ὁποῖον ἐπραγματοποίησαν ἐκ τῆς κατακρατήσεως τῆς παραδιδομένης εἰς τὸ ἐργοστάσιον ὑπὸ τοῦ Κράτους κινίνης καὶ ἐκ τῆς νοθείας τῶν παρασκευαζομένων ὑπ' αὐτῶν δισκίων.

Τὸ βούλευμα κατηγορεῖ ἐπίσης τὸν κ. Γαλόπουλον ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ εἰς τὴν νοθείαν τῆς κινίνης τὴν ὁποίαν διέπραξεν ἡ Ἑταιρεία «Ἔλφα», εἰς ἣν ἐπίσης τὸ Κράτος παρέδιδεν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1928 μέχρι τοῦ Αὐγούστου 1930 τὰ γνωστὰ ποσὰ κινίνης πρὸς δισκιοποίησιν. Ἐπαναλαμβάνονται δέ, διὰ τὴν νοθείαν αὐτήν, αἱ ἴδιαι ἐναντίον τοῦ κ. Γαλοπούλου κατηγορίαι ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ καὶ συνενοχῇ εἰς τὴν νοθείαν τῆς κινίνης ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας «Φάρος», ἥτις παρεῖχεν αὐτῷ μέρος τοῦ ἐκ τῆς νοθείας κέρδους της. Ἡ αὐτὴ κατηγορία ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐπὶ συνενοχῇ μὲ τὸν ἐπίσης προφυλακισθέντα ἐργολάβον δισκιοποιήσεως κ. Χριστοδούλου.

Διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω διατάσσεται, συμφωνοῦντος τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ, ἡ προφυλάκισις τοῦ κ. Γαλοπούλου, ἐπὶ κακουργήματι προβλεπομένῳ ἀπὸ σειρὰν ἄρθρων τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ χαρακτηριζομένῳ ὡς ἠθικὴ αὐτουργία ἀπάτης, ὑπεξαιρέσεως κλπ.

Η ΚΑΤΑΣΧΕΘΕΙΣΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Ἡ κατασχεθεῖσα εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου ἀκίνητος περιουσία τοῦ κ. Εὐστρ. Γ. Γαλοπούλου, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Ἀθηνῶν, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὑπὸ στοιχεῖον ΡΝΖ μερὶς 94431 Εἰς τὸν τόμον 788)61 ὑπάρχει ἡ ὑπ' ἀριθ. 65916 τῆς 6 Νοεμβρίου 1921 πρᾶξις τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Ι. Οἰκονομοπούλου περὶ ἀγορᾶς ἐξ ἡμοσείας ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν Εὐστρ. Γ. Γαλοπούλου καὶ Σπ. Ν. Χριστοδούλου τῆς τριωρόφου οἰκίας ἐκ πήχεων τετραγ. 354.60 ἐν τῇ ὁδῷ Κορίννης—πλατεῖα Κουμουνδούρου—ἀνηκούσης εἰς τὸν ἔμπορον Νικ. Ι. Νικολάου, ἀντὶ δραχ. 150.000. Ἡ οἰκία αὐτὴ ἠγοράσθη τῷ 1919 ὑπὸ τοῦ Νικολάου ἀντὶ δραχ. 66500.

Ὁ ἀνωτέρω Χριστοδούλου παρῃτήθη τῷ 1922 ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἠσχολεῖτο μὲ τὸ Χρηματιστήριον, καὶ δὴ μὲ τὸ συνάλλαγμα. Βραδύτερον ἐγένετο τεχνικὸς σύμβουλος τῆς «Σάνιτας». Ἤδη εἶνε προφυλακισμένος, κατηγορούμενος διὰ τὴν νοθείαν τῆς κινίνης.

Ὑπὸ τὸ αὐτὸ στοιχεῖον καὶ τὴν αὐτὴν μερίδα. Εἰς τὸν τόμον 899) 176 ὑπάρχει ἡ ὑπ' ἀριθ. 44933 τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1927 πρᾶξις τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Ζαχαροπούλου περὶ ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ Εὐστ. Γ. Γαλοπούλου ἐκτάσεως 15 περίπου χιλιάδων τετραγωνικῶν μέτρων παρὰ τὴν θέσιν Κοκκιναρᾶ ἐν Κηφισιᾷ, ἀνηκούσης εἰς τὴν Μαρίαν Κουμουτσοπούλου.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀνεχώρησαν ἀπόψε δι' Ἀθήνας ἀρκετοὶ ἀλευρέμποροι ἵνα προβοῦν εἰς ἐπιβαρυντικὰς καταθέσεις ἐναντίον τοῦ κ. Γαλοπούλου. Ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ἀλευρεμπόρων ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ ἐξέγερσις τῶν ἀλευρεμπόρων κατὰ τοῦ κ. Γαλοπούλου εἶνε γενική, διότι οὗτος εἶχε κατορθώσει, ἐμπνέων ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς ἑκάστοτε Κυβερνήσεις, νὰ ἐκμεταλλεύεται κάθε περίστασιν καὶ νὰ ὑποδεικνύῃ τὴν συνεχῆ αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ σίτου πρὸς ὄφελος τῶν ἀλευροβιομηχάνων. Προσέθηκεν ὅτι κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1929 ὁ κ. Γαλόπουλος διαταχθεὶς νὰ καταρτίσῃ νομοσχέδιον περὶ μειώσεως τῆς τιμῆς τῶν λευκῶν ἀλεύρων, κατήρτισε τοῦτο μετὰ ἕνα μῆνα, ὅτε ἡ Βουλὴ εἶχε διακόψει τὰς ἐργασίας της. Εἰς εἰσήγησιν ἐπίσης τοῦ ἰδίου ὀφείλεται καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῶν ἀλεύρων τοῦ ἐξωτερικοῦ, διότι δῆθεν ταῦτα ἦσαν τεχνικῶς λευκασμένα.

ΥΠΕΓΡΑΦΗ Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΟΡΗΓΗΣΙΝ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΡΟΣ ΣΥΝΕΧΙΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνειργάσθη χθὲς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν μετὰ τοῦ διοικητοῦ αὐτῆς κ. Δροσοπούλου διὰ τὴν χορήγησιν προκαταβολῆς διὰ τὴν συνέχισιν τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων. Κατὰ τὴν συνεργασίαν ἐπῆλθε πλήρης ὁμοφωνία—ὑπεγράφη δὲ καὶ ἡ σύμβασις—περὶ χορηγήσεως ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὸ Δημόσιον ποσοῦ 600 χιλιάδων λιρῶν ὡς προκαταβολῆς ἔναντι τοῦ 2ου τμήματος τοῦ παραγωγικοῦ δανείου. Ἡ προκαταβολὴ θὰ δοθῇ εἰς τὸ ἄρτιον, ὑφ' οὓς ὅρους ἐχορηγήθη καὶ ἡ προκαταβολὴ ἀπὸ τοῦ Οἴκου Χάμπρο, ἤτοι μὲ τόκον 5,75 ο)ο καὶ μὲ ὑποχρέωσιν ἐξοφλήσεως ἐντὸς ἑνὸς ἔτους προθεσμίας, ἡ ὁποία δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓξ ἀκόμη μῆνας. Ὁ τόκος θὰ κρατηθῇ προκαταβολικῶς. Ὡς ἐγγύησιν δίδει τὸ Δημόσιον εἰς τὴν Τράπεζαν δευτέραν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν ἀνεκδότων ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τοῦ 1914.

Τὸ ὡς ἄνω ποσὸν ἐτέθη ἀμέσως εἰς πίστωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Τὸ καθαρὸν προϊὸν τῆς προκαταβολῆς θὰ ἀνέλθῃ εἰς 565,500 λίρας.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔλαβε χθὲς ἐπιστολὴν τοῦ κ. Διομήδη ἐκ Λονδίνου, ἀγγέλλοντος ὅτι ἐπανέρχεται ἐνταῦθα τὴν ἀρξαμένην ἑβδομάδα. Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως, ὁ κ. Διομήδης, ἀφοῦ ἐπαναλαμβάνει τὰς αἰσιοδόξους προβλέψεις του διὰ τὴν σύναψιν τοῦ δευτέρου τμήματος τοῦ παραγωγικοῦ δανείου μέχρι τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου, γνωρίζει εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν ὅτι καὶ ἡ γαλλικὴ χρηματαγορὰ ἐξεδήλωσε διαθέσεις συμμετοχῆς εἰς τὸ δάνειον.

Ὁ κ. Διομήδης, ἐρχόμενος ἐνταῦθα, θὰ ἀναφέρῃ λεπτομερῶς εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τὰ πορίσματα τῶν ἐν Λονδίνῳ συνομιλιῶν.

ΠΡΟΧΩΡΟΥΝ ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΝ

Αἱ ἑλληνορρουμανικαὶ διαπραγματεύσεις προχωροῦν ὑπὸ πνεῦμα ἀμοιβαίας καλῆς θελήσεως ὅπως ἀχθοῦν εἰς αἴσιον πέρας. Ἤδη αἱ συζητήσεις ἔχουν προχωρήσει ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ πλαισίου τῶν ὑπὸ διαπραγμάτευσιν ζητημάτων, ἐλπίζεται δὲ ὅτι μέχρι πέρατος τῆς ἀρχομένης ἑβδομάδος θὰ ἔχῃ συμπληρωθῆ ἡ διατύπωσις τῆς συμβάσεως.

Σήμερον ἀναχωρεῖ εἰς Βουκουρέστιον ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ρουμανικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Στοϊτσέσκο, νομικὸς σύμβουλος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν καθόσον αἱ συζητήσεις ἐπὶ τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἐγκατάστασιν, διὰ τὰς ὁποίας εἰδικῶς μετέσχε τῆς ἀντιπροσωπείας, σχεδὸν συνεπληρώθησαν.

Η ΣΥΝΕΧΙΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ Ε. Α. Π.

ΑΙ ΚΡΑΤΟΥΣΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, κατηρτίσθη σειρὰ διαταγμάτων, διὰ τῶν ὁποίων ρυθμίζονται τὰ δημιουργούμενα ζητήματα μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἡ ὁποία διελύθη, ὡς γνωστόν, θὰ γίνῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἀρχομένου μηνὸς Δεκεμβρίου. Τὰ διατάγματα ταῦτα, ὑποβληθέντα ἤδη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας κ. Σπυρίδην πρὸς μελέτην, θὰ συζητηθοῦν τελικῶς εἰς συγκροτουμένην ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰδικὴν σύσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ἡ συνέχισις τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν κατὰ μέγα μέρος. Οὕτω, κατὰ τὸ καταρτισθὲν σχέδιον συμβάσεως, ἡ Τράπεζα θὰ ἀναλάβῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως χρεῶν τῶν προσφύγων, λαμβάνουσα ὡς προμήθειαν ποσοστὸν τὸ ὁποῖον θὰ καθορισθῇ κατὰ τὴν συγκροτηθησομένην ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ σύσκεψιν. Τὰ εἰσπραττόμενα ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα, κατὰ τὸ σχέδιον τῆς συμβάσεως, θὰ διαθέτῃ ἐξ ὁλοκλήρου πρὸς συνέχισιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων.

ΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Κατὰ συναφεῖς ἀνακοινώσεις ἐκ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἡ Διοίκησις αὐτῆς, μὴ λαβοῦσα ἀκόμη γνῶσιν τοῦ κειμένου τῆς καταρτισθείσης συμβάσεως, ἐπισήμως, δὲν δύναται νὰ ἀποφανθῇ, ὅπως εἶναι φυσικόν, περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ αὐτῆς.

Κατ' ἰδιαιτέρας μας ὅμως πληροφορίας, δυναμένας νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀπολύτως ἀσφαλεῖς, ἡ Τράπεζα κατὰ τὴν συγκροτηθησομένην σύσκεψιν θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν γνώμην ὅπως τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως ἀναλάβῃ ἴδιος ὀργανισμὸς λειτουργῶν παρ' αὐτῇ.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀνεγράφη σήμερον ὅτι εἰς τὰ Γιαννιτσὰ ἐνεφανίσθη εἰς ἀρχικομιτατζῆς ὅστις μετημφιεσμένος εἰς ἱερέα ἐνήργει κατασκοπείαν. Τὸ Σῶμα Στρατοῦ καὶ ἡ Διοίκησις Χωροφυλακῆς διέψευσαν κατηγορηματικῶς τοῦτο.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀγγέλλεται ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι ἡ Μεγαλειοτάτη Ἑλένη, κατόπιν τοῦ ἀδυνάτου νὰ συμφιλιωθῇ μὲ τὸν Κάρολον, φαίνεται ὅτι εἶναι διατεθειμένη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ρουμανίαν. Ἡ πρόθεσίς της αὕτη ἐνισχύεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Κάρολος σκέπτεται νὰ νυμφευθῇ ἄλλην πριγκήπισσαν.

ΔΕΝ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΑΚΡΙΒΗΣ Η ΕΙΔΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟΥΣΙΑΖΟΝΤΩΝ ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ

Εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἁρμοδίους κύκλους χαρακτηρίζεται ὡς ἐντελῶς ἀπίθανος ἡ τηλεγραφηθεῖσα χθὲς ἐκ Κων)πόλεως ἀπόφασις τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως ὅπως κατασχεθοῦν αἱ περιουσίαι τῶν Τούρκων ὑπηκόων τῶν ἀπουσιαζόντων ἐκ Κων)πόλεως.

Πάντως τονίζεται ὅτι καὶ ἂν ἀληθεύῃ ἡ εἴδησις δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ ἀπόφασις ν' ἀφορᾷ τοὺς ἀπουσιάζοντας ἐκ Κων)πόλεως Ἕλληνας Τούρκους ὑπηκόους τοὺς ἐφωδιασμένους μὲ διαβατήρια τῆς τουρκικῆς δημοκρατίας. Διότι ῥητὴ διάταξις τῆς ἑλληνοτουρκικῆς οἰκονομικῆς συμφωνίας προβλέπει ὅτι καὶ ἂν ὑπάρχουν ὑπὸ κατάσχεσιν τοιαῦτα κτήματα, πρέπει ἀπαραιτήτως ν' ἀποδοθοῦν εἰς τοὺς δικαιούχους των.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΝ ΣΤΙΓΜΗΝ Η ΓΑΛΛΙΑ ΣΥΝΕΧΩΣ ΕΞΟΠΛΙΖΕΤΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 29. (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν). —Τὴν γερμανικὴν ἀνησυχίαν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐν Γενεύῃ διαπραγματεύσεων διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐξεδήλωσεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Γκρένερ εἰς μακρὰν συνέντευξιν αὐτοῦ πρὸς τὸν Τύπον δι' ἧς ἐκφράζει τὴν θλῖψίν του διότι δώδεκα ἔτη μετὰ τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν δαπανᾶται τόσον χρῆμα εἰς τοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ διότι περισσότεροι ἄνδρες εὑρίσκονται ἤδη ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐν Εὐρώπῃ παρὰ κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἡ Γερμανία θὰ ἐπιμείνῃ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐκ μέρους τῶν τέως Συμμάχων. «Ἡ Γερμανία, ἐδήλωσεν, εἶνε τελείως ἀφωπλισμένη καὶ οἱ δῆθεν ἐξοπλισμοί της καὶ ἡ ὕπαρξις ἐφεδρειῶν εἶνε μυθεύματα». Ὁ Γκρένερ ἐχαρακτήρισεν ὡς γελοίους τοὺς φόβους τῆς Γαλλίας διὰ τὸν γερμανικὸν στρατὸν ὅστις εἶνε κατώτερος τοῦ γαλλικοῦ εἰς ἄνδρας καὶ ὑλικὸν πολέμου ἐνῷ ἡ Γαλλία ταυτοχρόνως ἔχει τοὺς δορυφόρους της εἰς τὴν ἀνατολικὴν γερμανικὴν μεθόριον. Ἡ Γαλλία ἐπὶ πλέον οὐδέποτε προσεκόμισεν ἀποδείξεις περὶ τῶν θρυλουμένων γερμανικῶν ἐξοπλισμῶν διότι δὲν ὑπάρχουν τοιαῦται ἀποδείξεις. Ἂν ἐν τοσούτῳ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν μας εἶνε ὑπέρογκος, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι κατεδικάσθημεν νὰ διατηρῶμεν δαπανηρότατον ἐπαγγελματικὸν στρατόν, ἀλλὰ πάλιν ἡ Γαλλία δαπανᾷ τριπλάσια ποσὰ τῶν ἰδικῶν μας διὰ τοὺς ἐξοπλισμούς της, εἶνε προφανὲς δὲ ὅτι αἱ ἀντίθετοι δυνάμεις δὲν θέλουν νὰ λύσουν ριζικῶς τὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Περαιτέρω ὁ Γκρένερ παρέβαλε τοὺς γαλλικοὺς καὶ τοὺς γερμανικοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ ἐτόνισεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν γερμανικὸν στρατὸν νὰ χρησιμοποιῇ ἀεροπλάνα, τάνκς καὶ βαρὺ πυροβολικόν. Ἐν τέλει ὁ ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Γερμανία ὑπέβαλε τοὺς περιορισμοὺς τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἄλλων ὑπογραφάντων. Κατὰ τὴν λήξασαν δεκαετίαν ἡ Γερμανία παρέσχεν ἄπειρα τὰ δείγματα τῆς εἰλικρινείας της ἀλλὰ δὲν δύναται αἰωνίως νὰ παραμένῃ ἀνυπεράσπιστος. Οὐδὲν ἔθνος θὰ ἐγκαταλείψῃ ἑκουσίως τὴν ἄμυνάν του. Πρέπει νὰ τεθῇ ἓν τέρμα εἰς τὴν ἀφόρητον κατάστασιν τῶν ἐξοπλισμῶν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 29. (Ἀσύρματος). — Σχολιάζον τὰς ἐργασίας τῆς προπαρασκευαστικῆς διασκέψεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῆς Γενεύης, τὸ ὄργανον τῆς δεξιᾶς «Ἐφημερὶς τοῦ Χρηματιστηρίου» γράφει ὅτι ἀποδεχθεῖσα τὴν γαλλικὴν πρότασιν ἡ διάσκεψις συνέβαλεν εἰς τὴν συνέχισιν τῆς πολιτικῆς τῆς ἀποσκοπούσης τὸν καθορισμὸν τῶν ὅρων τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἡ ἐφημερὶς τονίζει ὅτι εἶναι ἀπολύτως παράλογον νὰ ζητῆται ἡ δημοσίευσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὅπλων, τῶν τάνκς κλπ., διότι εἶναι προφανὲς ὅτι χῶραι τινὲς διαθέτουν βιομηχανίαν ἐξοπλισμῶν τοιαύτην ὥστε δύνανται εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ παράγουν μεγάλας ποσότητας πολεμοφοδίων.

ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΠΙ ΤΟΥ "ΝΤΟ-Χ„ ΠΡΟΞΕΝΗΣΑΣΑ ΠΟΛΛΑΣ ΖΗΜΙΑΣ

ΛΙΣΣΑΒΩΝ, 29. (Πρακτ. Τρανζόσεαν). — Πυρκαϊὰ ἐξερράγη σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἐπὶ τοῦ γερμανικοῦ ὑδροπλάνου «Ντὸ-Χ», τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς τὸν ναύσταθμον. Ἂν καὶ τὸ πῦρ ἀνεκαλύφθη ἀμέσως καὶ τὸ πλήρωμα ἠγωνίσθη διὰ τὴν κατάσβεσίν του, ἐπῆλθεν ἀρκετὴ ζημία εἰς αὐτό. Ἄπειρον πλῆθος εἶχε συγκεντρωθῆ εἰς τὴν προκυμαίαν καὶ παρηκολούθει τὰς προσπαθείας τοῦ πληρώματος πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς. Τὸ «Ντὸ-Χ» θὰ μεταφερθῇ ἀτμοπλοϊκῶς εἰς τὴν Γερμανίαν.

ΕΞΕΡΡΑΓΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑΝ

ΡΩΜΗ, 29. (Τηλεγραφικῶς). — Ἐπεῖγον τηλεγράφημα ἐκ Βουκουρεσίου ἀγγέλλει ὅτι εἰς ἀπόστασιν 15 χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν συνόρων τῆς Βεσσαραβίας διακρίνονται φλόγες καὶ καπνοὶ εἰς μεγάλην ἔκτασιν τῆς Οὐκρανίας.

Εἰς διάφορα διαμερίσματα τῆς Οὐκρανίας καὶ τῆς νοτίου Ρωσσίας ἐξερράγη ἐπανάστασις τῶν χωρικῶν κατὰ τῶν Σοβιέτ. Οἱ ἀγρόται πυρπολοῦν τὰ σιτηρά των, διὰ νὰ μὴ ἐπιταχθοῦν ἀπὸ τὰς σοβιετικὰς ὀργανώσεις τοῦ κολλεκτιβισμοῦ

ΚΑΤΑΔΙΚΑΙ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἰωαννίνων, τὸ ἐκεῖ στρατοδικεῖον κατεδίκασε τοὺς κομμουνιστὰς στρατιώτας Μαρκοβίτην καὶ Πανούσην εἰς θάνατον, Γαμβέτα καὶ Βλαβᾶν εἰς ἰσόβια δεσμά, Ἀδαμόπουλον καὶ Τσακίρην εἰς 7 ἐτῶν εἱρκτὴν καὶ Κορδέλλην εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν, κατηγορουμένους ἐπὶ στάσει εἰς τὸν ἐκεῖ Πειθαρχικὸν Λόχον.

Η ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΦΡΑΝΚΟ

ΜΑΔΡΙΤΗ, 29. (Ἀσύρματος). — Μυστήριον ἐξακολουθεῖ νὰ περιβάλλῃ τὴν δραπέτευσιν τοῦ ἀεροπόρου Φράνκο. Ἐνῷ τηλεγραφήματα πρὸς τὴν «Ἔλ Χαράλντο» βεβαιοῦν ὅτι ἀφίκετο εἰς τὸ Βέλγιον, ἄλλαι ἐφημερίδες ὑποστηρίζουν ὅτι ἔχουν ἐξηκριβωμένας πληροφορίας, καθ' ἃς ἀφίκετο εἰς Λισσαβῶνα, ὅπου φιλοξενεῖται ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀεροπορίας. Λέγεται ὅτι ὁ Φράνκο διῆλθε τὴν πορτογαλλικὴν μεθόριον ἐπὶ ἀεροπλάνου καὶ ὅτι ἐκεῖθεν ἐτηλεφώνησε πρὸς τοὺς ἐν Μαδρίτῃ φίλους του πληροφορῶν αὐτοὺς ὅτι χαίρει ἄκρας ὑγείας. Λέγεται ἐπίσης ὅτι ἡ ἱσπανικὴ κυβέρνησις ἐζήτησε τὴν ἔκδοσιν τοῦ Φράνκο, τὴν ὁποίαν ὅμως ἠρνήθη ἡ Πορτογαλλία.

Η ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐξ Οὐάσιγκτῶνος ὅτι ὁ κ. Χοῦβερ ἀνεκοίνωσεν ὅτι θὰ καταθέσῃ εἰς τὸ συνέδριον σχέδιον νόμου, δι' οὗ κυροῦται ἡ προσχώρησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον τῆς Χάγης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 29ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου..	374.25	375.—
Παρισίων..	3.02	3.03
Ν. Ὑόρκης..	77.01	77.18
Ἑλβετίας...	14.93	14.97
Ἰταλίας.....	4.03	4.04
Ὀλλανδίας..	30.957	31.057
Βρυξελλῶν..	2.14	2.16
Βερολίνου..	18.34	18.41
Βιέννης.....	10.86	10.895
Σόφιας.....	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	.247	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας		Κλείσιμον 28 11	
5 % 1910	62.—	5 % 1881	76.—
5 % 1914	80.50	5 % 1884	76.—
7 % 1924	100.50	4 % 1887	62.50
6 % 1928	90.75	4 % 1889	61.—
Κτηματικ.	100.75	5 % 1890	76.—
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	63.—
Ἀνταλλάξ.	99.—	5 % 1907	66.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ.		Κλεισ. 29)11	
5 % 1914		Λαυρίου..	5
Τρ. Ἀθηνῶ		Ἠλεκτρικ.	118
Τρ. Ἀνατολ	287	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων.....	233	Σιδ.Θεσσ.	296

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ.		Κλείσ.29)11 γρόσ.	
Τρ. Ἀθην	37.—	Ἀνταλλάξ	256 50
Τρ. Ἀνατο	62.—		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 29)11	28)11
Ἑλλάδος...	7750	7710	7710	7710
Ἐθνικῆς....	80000	79600	79750	80500
Ἀθηνῶν....	550	548	549	548
Ἀνατολῆς..	870	852	854	864
Ἐμπορικῆς..	807	805	804	806
Βιομηχανίας	180	180	180	180
Ἐθν. Ἀτμ...	256	254	254	252
Οἰνοπνευμ..	412	404	408	408
Οἴνων......	710	695	710	716
Ἠλεκτρ.Σιδ	696	687	687	692
Ἠσαΐα.....	14.—	10.—	12.—	14.—
Πυριτοδοπ..	2200	2175	2200	2190
Λιπασμάτων	930	920	925	920
Ἔργον....	265	265	265	265
Προμηθεὺς..	830	805	810	820
Σ.Π.Α.Π...	677	670	673	674
Ἐριουργίας.	310	303	305	310
Πειραϊκῶν..	106	104	105	105
Χρώματα...	423	423	423	423
Διαμαντοπ..	151	151	151	151
Καπνοῦ....	257	257	257	257
Τέκτων....	130	125	126	120
Ἠλεκτρικῆς	372	370	370	368
Ἀνταλλάξιμ	99150	99050	99105	992—

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδίνον, 29 Νοεμβρίου.—Παρισίων 123.75, Ν. Ὑόρκης 4.8621, Ἑλβετίας 25.08, Ἰταλίας 92.69, Ἰσπανίας 39.675, Ἀμστερνταμ 12.074, Στοκχόλμης 18.102, Βρυξελλῶν 34.831, Βουκουρεστίου 817.50, Βερολίνου 20.361, Βιέννης 34.47, Πράγας 164.10, Βελιγραδίου 273, Σόφιας 670, Βουδαπέστης 27.80.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Χαρτ. Αἰγίου 215, Κάδμου 105, ΠΑΚ 100, ΕΛΚΑ 65, Ἑλλ. Ξενοδοχείων 670, Ψυχικοῦ 30, Ὑποδηματ. Τιτὰν 530, Φὶξ 490, Φῶς 50, Ἱπποδρόμου 320.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ: Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. — Προθεσμία 990.50 καὶ 991.50 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Προθεσμία 872 καὶ 870.50 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων Ὑπηκόων. — Προθεσμία 480—481 καὶ 480.50 (κλείσιμον).

ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΟΝ ΔΑΝΕΙΟΥ. — Δάνειον Ἐτ. ΣΠΑΠ 1898. — Αἱ ὁμολογίαι αὐτοῦ διαπραγματεύονται ἀπὸ χθὲς ἄνευ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 63 τοκομεριδίου πρὸς δρχ. 5.

ΜΕΡΙΣΜΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ. — Λαϊκὴ Τράπεζα. — Αἱ μετοχαὶ αὐτῆς διαπραγματεύονται ἀπὸ χθὲς ἄνευ τῆς μερισματαποδείξεως χρήσεως 1930 α' ἑξαμηνίας δρχ. 175, καθαρὸν μέρισμα α' ἑξαμηνίας χρήσεως 1930.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. — Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 δολλ. 3.10 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος (Πωλ.).

Ἀραβόσιτος Μακεδονίας δρχ. 3.60 κατ' ὀκᾶν ἐλ μικτοβ. ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος Θράκης δραχμ. 3.60 κατ' ὀκᾶν ἐλ μικτοβ. ἕτοιμος.

Κριθὴ Μακεδονίας δρχ. 3.—κατ' ὀκᾶν χῦμα ἐλ. ἑτοίμη.

Βρώμη Μακεδονίας δρχ. 3.00 κατ' ὀκᾶν χῦμα ἐλ. ἑτοίμη.

Βρώμη Μώλου δραχμ. 3.30 κατ' ὀκᾶν χῦμα ἐλ. ἑτοίμη.

Βρώμη Θεσσαλίας δρ. 3.20 κατ' ὀκᾶν χῦμα ἐλ. ἑτοίμη.

Μπιζέλια Ὀλλανδίας ΛΣΤ. 12-15-3 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. ἄμ.

Φασόλια Ρουμανίας Παζαρτζὶκ £ 9-10-0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. ἄμεσος μικτοβ.

Φασόλια Μολδαυΐας ΛΣΤ. 9-10-0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. ἄμ. μικτ.

Καφὲς Βίλλε Νο 5 σελλ. 38)6 κατ' ἀγγλ. στατ. τσὶφ φόρτ. ἄμεσος.

Καφὲς Ὀρνσταῒν Νο 9 σελ. 37)6 κατ' ἀγγλ. στατ. τσὶφ φόρτ. ἄμεσος.

Ζαχάρεις Τσεχοσλοβακίας λ. στ. 8 κατὰ τόννον τσὶφ φόρτωσις ἄμ.

Ὄρυζα Ἰταλίας γκλασσὲ 2 % σπασμένα λιρέτες 107 καττὰ 100 χιλ. τσὶφ φόρτ. ἄμεσος.

Σάββατον 29 Νοεμβρίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλείσ. μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5750	5 % 1898	72.50
5 % 1884	5750	5 % 1900	74.—
4 % 1887	4735	1 % 1906	53
4 % 1889	4560	6 % 1917	91.50
5 % 1890	5740	6 % 1918	89.—
5 % 1893	5600	8 % Α.Β.1919	94.50
2½ % 1898	37000	8 % Γ.Σ.1925	94 —
4 % 1902	4900	8 % Ζ.Ι.1929	94 —
5 % 1907	1360	5 % 1920 π.	208.—
4 % 1910	4600	5 % 1920 μ.	214.—
5 % 1914	6000	6½ % 1922	101.75
7 % 1924	7610	6 % 1926	97.50
7 % 1924	35500	8 % 1926	102.75
8 % 1925	81100	8 % 1927	480 50
6 % 1928	6870	Ἀνταλλ. 8 %	991.50
6 % 1928	36500	Ἀνταλλ. 6 %	870 50
		Βουλγαρ. 6 %	434.50
		Πολεμοπ. 6 %	81.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 % 1904	73 50	7.— % 1925	281 50
2.50 % 1912	69.50	7.— % 1926	281 50
2.— % 1925	6685	....	

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Οἰνοποιητ.	
Ἑλλάδος...	7710	Οἰνοποιΐας....	408
Ἐθνικῆς...	79750	Οἴνων.....	710
Κτηματικῆς	4110	Καμπᾶ.....	187
Ἀθηνῶν....	549	Ἠσαΐα.....	12.—
Ἀνατολῆς..	854	Ἕνωσις....	102
Λαϊκῆς....	4950	Γεωργ.Βιομ.	195
Ἐμπορικῆς..	804	**Ἀτμοπλ.**	
Πειραιῶς..	405	Κάππαρη...	6.—
Βιομηχανίας	180	Ἀχαϊκῆς....	110
Οἰκονομίας.	25	Ἐθνικῆς....	254
Κεντρικῆς..	220	Μιχαληνοῦ	515
Κοσμαδοπ..	790	Χιακῆς....	325
Χίου......	70	Γιαννουλάτ.	85
Ἐλ.Ἐμ.Πίστ	218	Κροκοδείλου	180
Καραβασίλη	8200		
Λακωνίας..	109		

Βιομηχαν.		Οἰκοδ)καί	
Ἑρμῆς.....	170	Ἡρακλῆς...	710
Καπνοῦ....	255	Τιτὰν.....	2300
Ἀπόλλων...	100	Ξυλείας...	110
Βασιλειάδη.	300	Τέκτων....	126
Πυριτιδοπ..	2200	Ἔρβα.....	560
Λιπασμάτων	925	Ἄτλας....	48.—
Χρωμάτων..	421	Ἔργον....	265
Ἄγκυρα....	20	Κέκρωψ....	240
Βιὸ.......	143	Κύκλωψ....	120
Παλλὰς....	204	Ἐργολήπτι	151
Κυλινδρόμ..	124	Ὄλυμπος..	185
Ἥλιος.....	33	ΑΚΤΕ.....	30.—
ΨυγεῖαΘεσ.	220	Πρώτη Οἰκ	205
Ἀθηνᾶ.....	40	Καψαμπέλη	95
Παγ.Πατησ.	75	Ἑλλοὺλ....	70
Ἀλεξόπουλο	10	**Ὑφαντουρ**	
Σάνιτας....	6.—	Πειρ. Ἐπιχ	106
Κονσέρβαι..	270	Ἐριουργία	305
Ψυγ. Πειρ..	290	Βερμίου..	438
Ἀνατολὴ...	160	Ἔρια.....	75
Χημ.Βιομηχ	83	Ἑλλ.Ταπητ	25
Προμηθεὺς..	810	Χρυσαλλὶς	107
Ἅλατος....	93	Βάμβαξ...	95
Λεβαδείας..	200	Ὑφαντουργ	30
Εὐρώτας....	120	Ἀθηναΐς..	140
Ἀνθρακευτ		....	
Ἀλιβερίου..	22	Ναθαναὴλ.	400
Ἀνθρακωρ..	8.—	Φανελλοπ.	50
Ἐπ.(κοιναὶ)	30.—	**Διάφοροι**	
Ἐπ. (προν.)	120	Ἠλεκτρικὴ	370
Λαυρίου....	5.—	Ἑνιαίας..	550
Ὠρωποῦ...	18	Τίτλ. Ἰδρ	40
Σιδ)μικαί		Ὑπεγγύων	4.35
Θεσσαλίας..	900	Κορίνθου.	350
Σ.Π.Α.Π...	673	Γεν. Ἀποθ	390
Ἠλεκτρ.Σιδ.	687	Ἐξαγ.Καπν	4945
....		....	

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ